

MARȚI, 20 OCTOMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 09.05)

2. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (anunțarea propunerilor de rezoluție depuse): a se vedea procesul-verbal

3. Continuări ale rezoluțiilor Parlamentului: consultați procesul-verbal

4. Decizie privind urgența

Propunere de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) [COM(2009)0152 - C7-0223/2009 - 2009/0152(CNS)]

Paolo De Castro, *președinte al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală. – (IT)* Dle Președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, iată-ne din nou discutând despre criza din sectorul laptelui.

Natura dramatică a acestei crize continuă să ne îngrijoreze, chiar când fermierii europeni continuă să își exprime suferințele și să dea glas temerilor legate de viitor. Parlamentul și-a exprimat deja opinia privind acest subiect, atât prin adoptarea unei rezoluții care cuprinde propunerile noastre, cât și prin adoptarea propunerii Comisiei de a extinde perioada de intervenție pentru laptele praf și unt, la care am adăugat cererea pentru măsura privind depozitarea privată a brânzeturilor. La acel moment, am subliniat că măsurile propuse de Comisie nu sunt încă întru totul satisfăcătoare.

Acum trebuie să decidem dacă să permitem sau nu procedura de urgență pentru extinderea articolului 186 din Regulamentul unic OCP asupra sectorului laptelui și produselor lactate, și anume posibilitatea ca, în eventualitatea unei crize pe piață, Comisia să decidă punerea în aplicare a măsurilor de urgență fără a trece prin procedura normală în Parlament. Ieri seară, a avut loc o reuniune extraordinară a Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală pentru a discuta acest lucru, cu participarea dnei Fischer Boel.

Mai întâi eu și comisia pe care am onoarea să o prezidez, am dori să îi mulțumim dnei comisar pentru că a venit în Parlament chiar la finalul Consiliului Agricultură care a avut loc la Luxemburg. Acest gest a fost unul de maximă atenție, pe care l-am apreciat.

Ieri seară, dezbateră a fost foarte încinsă, dle Președinte, și colegii noștri deputați au exprimat multe critici. În primul rând, s-a subliniat faptul că Comisia a acționat foarte încet și că nu a înțeles în mod adecvat gravitatea crizei în curs de desfășurare.

Apoi s-a ridicat o obiecție conform căreia articolul 186 privează Parlamentul de prerogativele sale de luare de decizii, dând astfel mână liberă Comisiei. S-a mai spus că Comisia ar fi trebuit să pună la dispoziție mai multe fonduri pentru a aborda criza. Acestea sunt niște preocupări legitime cu care, în parte, suntem de acord.

Cu toate acestea, dle Președinte, mă simt obligat să recunosc progresul și eforturile însemnate depuse de Comisie, care a arătat că ia în serios opinia și dorințele Parlamentului. A explicat cum intenționează să folosească un fond de 280 de milioane de euro - pe care, aș dori să vă reamintesc, îl vom vota joia aceasta în contextul aprobării bugetului pe 2010 - și să stabilească o parte din măsurile pe care le va pune în aplicare, cum ar fi depozitarea privată a brânzeturilor și ridicarea plafonului ajutoarelor *de minimis* de la 7 500 EUR până la 15 000 EUR, așa cum s-a solicitat în rezoluția care a fost adoptată în septembrie.

Deși sunt conștient că nu ajungem încă suficient de departe, cred totuși, dle Președinte, că astăzi ar trebui să votăm în favoarea procedurii de urgență. Fermierii europeni așteaptă răspunsuri imediate și s-a irosit deja prea mult timp.

Astăzi trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a grăbi lucrurile pentru a putea înfrunta criza cu capul sus. Permiteți-ne să arătăm, doamnelor și domnilor, aceeași responsabilitate care caracterizează pregătirile noastre pentru intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona cu codecizia în probleme agricole.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, argumentăm împotriva procedurii de urgență, nu pentru că nu credem că este o nevoie urgentă de măsuri, ci pentru că noi credem că Comisia nu pune în aplicare măsurile adecvate și nu dorește și nu este în măsură să rezolve criza actuală din sectorul laptelui și produselor lactate.

Comisia nu este o parte din soluția problemei, ci este chiar problema. Prin urmare, trebuie să subliniem că însăși Comisia a cauzat o parte din probleme prin creșterea cantității de lapte. Nu a reacționat în niciun fel luni întregi, în timp ce criza continua. Dna comisar ne spunea cu doar patru săptămâni în urmă că nu este nicio problemă, că piața se va îmbunătăți și că trebuie să avem răbdare. Aceasta, dintre toate Comisiile, este Comisia căreia îi încredințăm puterile noastre și aceasta, dintre toate Comisiile, este Comisia de la care așteptăm ajutor. Nu, nu cred că acesta este drumul care trebuie urmat.

Chiar și ieri, Comisia nu ne-a putut spune pe ce urmează să fie cheltuite fondurile suplimentare. Comisia vorbește de restructurare. În ultimii ani, restructurarea a însemnat doar din ce în ce mai puțini fermieri producători de lapte și produse lactate. De asemenea, Comisia nu a reușit să spună cum intenționează să consolideze pe viitor organizațiile de producători. Nu, ea dorește să continue să achite restituirile la export. Nu am auzit niciun răspuns despre cum trebuie să consolidăm poziția producătorilor în lupta lor cu supermarketurile. Nici ieri, Comisia nu a putut aduce nicio soluție în această direcție. Având în vedere toate aceste lucruri, avem mari îndoieli cu privire la implicarea totală a Comisiei în rezolvarea crizei. Acordăm o semnătură în alb fără a ști ce face Comisia, cum face și cu ce mijloace intenționează să acționeze.

Încă o chestiune a fost motivul principal al deciziei noastre de a respinge totuși această procedură. Noi, cei din Parlament, ne-am luptat de mult pentru mai multe drepturi - mai ales în domeniul agriculturii. Totuși, exact când suntem pe punctul de a ratifica Tratatul de la Lisabona, primul lucru pe care îl facem este să renunțăm din nou la aceste drepturi! Pur și simplu nu trebuie să permitem acest lucru! În calitate de deputat nou în acest Parlament, cred că acest lucru este oarecum extraordinar. Trebuie să ne exercităm drepturile, trebuie să organizăm dezbateri în această Cameră și trebuie să menținem controlul. Și noi avem responsabilitate aici, sunt bucuroși să recunosc acest lucru. Totuși, nu trebuie să renunțăm la nicio responsabilitate. Mai degrabă, în calitate de parlamentari, acea responsabilitate este chemarea noastră. Trebuie să le oferim fermierilor producători de lapte și produse lactate ajutor serios și de lungă durată.

(Aplauze)

Albert Deß (PPE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, cererea de a utiliza procedura de urgență prezentată de Comisie nu este cu siguranță perfectă. Pot fi de acord parțial cu ceea ce a spus antevorbitorul meu. Cu toate acestea, a nu permite cererea de utilizare a acestei proceduri de urgență acum ar trimite semnale complet greșite fermierilor producători de lapte și produse lactate, care așteaptă cel puțin răspunsuri inițiale. Acesta este motivul pentru care sprijin această cerere de a utiliza procedura de urgență.

În decursul acestei proceduri, vom avea șansa de a îmbunătăți moțiunea prin anumite amendamente și, așa cum a sugerat dl Häusling, de a ceda competențe. Este neapărat cazul să existe posibilități de a stabili o limită de timp pentru aceste competențe, astfel încât să îi acordăm Comisiei o competență pe doi ani înainte de a decide din nou cu privire la această chestiune. Prin urmare, v-aș cere sprijinul pentru a introduce pe ordinea de zi cererea de utilizare a procedurii de urgență.

(Aplauze)

(Parlamentul a aprobat cererea pentru procedura de urgență)⁽¹⁾

(1) Pentru mai multe detalii: vă rugăm să consultați procesul-verbal.

5. Schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare în contextul Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice de la Copenhaga (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este reprezentat de declarațiile Consiliului și Comisiei cu privire la schimbările climatice și țările în curs de dezvoltare în cadrul Conferinței ONU privind schimbările climatice de la Copenhaga.

Andreas Carlgren, președinte în exercițiu al Consiliului. – (SV) Dle Președinte, ne aflăm într-un moment decisiv. În mai puțin de două luni, lumea va semna un acord la Copenhaga pentru a combate schimbările climatice cu care ne confruntăm. Acest acord trebuie să îndeplinească trei condiții: trebuie să mențină încălzirea globală la mai puțin de două grade Celsius, trebuie să cuprindă toate națiunile și trebuie să adapteze eforturile viitoare la niveluri mai ridicate de ambiție, pe măsură ce sunt disponibile noi informații.

Cu numai 48 de zile înainte de deschiderea importantei Conferințe a ONU privind schimbările climatice, este timpul ca voința politică să se transforme în acțiuni concrete. Totuși, negocierile înaintază prea lent. Un număr de probleme importante nu au fost rezolvate încă. Mulți oameni aleg acum calea cea mai simplă - lăsându-se pradă pesimismului.

Haideți să clarificăm următorul aspect: nu pentru acest lucru este UE aici.

Dorim ca UE să demonstreze spirit de conducere prin exprimarea unei voințe politice clare, inechivoce. Un acord cuprinzător și ambițios cu privire la schimbările climatice are cea mai mare prioritate pentru Președinția suedeză.

Răspunsul UE la dificultățile de negociere este că trebuie să accelerăm ritmul. Trebuie să continuăm pentru a ne asigura că lumea ajunge la acordul cerut. Vom prelua sarcina de a aduce și alte națiuni ale lumii cu noi într-un acord care este suficient de capabil să răspundă provocării schimbărilor climatice. Prin urmare, adoptăm o abordare dublă intensivă: în primul rând, transmiterea unui mesaj puternic partenerilor noștri de negocieri; și în al doilea rând, reunirea UE în spatele unui mandat solid de negociere înaintea conferinței de la Copenhaga. UE a pus deja bazele pentru acest lucru prin pachetul privind clima și energia aprobat de Parlamentul European și Consiliu în decembrie 2008.

Aș dori să aduc mulțumiri speciale angajamentului arătat de mulți dintre cei prezenți aici în Parlament în activitatea legată de pachetul privind clima și energia. Decizia luată de Parlamentul European în acel moment plasează UE într-o poziție solidă de negociere. Săptămâna aceasta, ultimele piese vor fi introduse în scenă pentru a oferi o imagine completă a acestei poziții stabile. Negocierile vor fi finalizate în Consiliul European săptămâna viitoare și știu că mulți dintre dumneavoastră vor urmări îndeaproape acest lucru. Mă bucur că unii dintre dumneavoastră vor putea fi prezenți la Copenhaga. De asemenea, salut rezoluția care este în curs de pregătire la Parlamentul European.

Emisiile trebuie limitate la nivelul necesar pentru a menține încălzirea globală la mai puțin de două grade Celsius. Acest lucru înseamnă că ofertele puse în prezent pe masă nu sunt suficiente. UE va reduce emisiile cu 30 % până în 2020 cu condiția ca și alte părți implicate să își ia angajamente adecvate. Noi privim acest obiectiv de 30 % drept o modalitate de a îi convinge pe alții să ni se alăture în ridicarea ambițiilor lor. Emisiile ar trebui reduse cu cel puțin 80 % până în 2050. Cu toate acestea, măsurile luate doar de UE nu sunt suficiente pentru a se asigura că încălzirea globală nu depășește două grade Celsius. Trebuie să îi cooptăm pe toți. Am văzut semnale promițătoare, de exemplu, din partea noului guvern din Japonia. Acum le cerem și altor țări dezvoltate - nu în ultimul rând Statelor Unite - să își mărească ofertele.

Țările în curs de dezvoltare au șansa de a realiza o dezvoltare durabilă, reducând, în același timp, emisiile. Acest lucru presupune planificarea unei creșteri a nivelului redus de carbon, integrarea unor măsuri de politică de mediu și adaptarea strategiilor naționale de dezvoltare. Este o modalitate de a se asigura că măsurile de politică de mediu și de dezvoltare sunt încorporate în toate deciziile politice și de a asigura că această creștere aduce beneficii tuturor; o modalitate de a construi și de a deschide o guvernare democratică, contribuind la egalitate și combătând și reducând sărăcia.

Facem cereri particulare la adresa statelor cu cel mai alert ritm de dezvoltare - nu în ultimul rând China, care este țara cu cel mai ridicat nivel de emisii. Emisiile trebuie reduse cu până la 30 % până în 2020, comparativ cu situația în care nu se ia nicio măsură.

Aspectele legate de dezvoltare trebuie să fie absolut esențiale în acordul la care se va ajunge la Copenhaga. Consiliul European a concluzionat că schimbările climatice subminează eforturile de a combate sărăcia și de a atinge o dezvoltare durabilă. Schimbările climatice prezintă o amenințare la adresa obiectivelor de dezvoltare ale mileniului. La activitatea de negociere vor lua parte și experți în dezvoltare. Vom sublinia în particular aspecte legate de dezvoltare în contextul negocierilor aflate în desfășurare.

Toate națiunile - cu excepția celor care sunt cel mai puțin dezvoltate - ar trebui să preia din responsabilitatea costurilor presupuse de măsurile de combatere a schimbărilor climatice, dar aceia dintre noi care fac parte din țările dezvoltate trebuie să preia conducerea pe cont propriu, reducând emisiile și finanțând măsuri importante. Avem nevoie de o structură internațională durabilă pentru cooperare și sprijin pentru țările în curs de dezvoltare. O astfel de structură ne-ar permite să ajutăm cele mai sărace și vulnerabile state, care, adesea, sunt cel mai greu lovite de schimbările climatice. În această privință, sunt necesare măsuri de adaptare.

În ultimul rând, permiteți-mi să afirm că UE este pregătită să își asume responsabilitățile în mod serios. Consiliul cunoaște dimensiunea finanțării necesare. Comisia estimează că, până în 2020, costurile se vor ridica la aproape 100 de miliarde de euro anual în țările în curs de dezvoltare. De asemenea, noi, cei din UE, suntem pregătiți să oferim finanțare promptă pentru măsuri imediate, până în 2012, ca modalitate de a spori încrederea dintre nord și sud în negocierile privind schimbările climatice. Ne confruntăm cu o mare provocare în aceste ultime săptămâni până la Copenhaga. Prin urmare, vă cer să impunem ritmul. Avem nevoie de conducere din guvernele statelor membre, de eforturi ale parlamentelor naționale și de sprijin din partea populațiilor din statele membre ale UE. Parlamentul European are un rol foarte important de jucat în această activitate dacă vrem să ne atingem obiectivele la Copenhaga.

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Dle Președinte, permiteți-mi mai întâi să vă mulțumesc pentru că îmi oferiți șansa de a exprima opinia Comisiei cu privire la acest subiect delicat.

Știți deja că nu va exista nicio înțelegere ambițioasă la Copenhaga dacă nu sunt luate în considerare preocupările țărilor în curs de dezvoltare, nu doar cele ale țărilor emergente, ci și, într-o foarte mare măsură, preocupările celor mai vulnerabile și sărace state în curs de dezvoltare.

Cu toate acestea, obținerea unei înțelegeri bune la Copenhaga este în interesul nostru comun. Țările în curs de dezvoltare sunt cele mai vulnerabile la schimbările climatice. UE este primul donator din lume și un lider în lupta împotriva schimbărilor climatice. Trebuie să ne unim eforturile. Nu există loc de o confruntare nord-sud când avem de-a face cu schimbările climatice.

Aș merge chiar mai departe și aș spune că nicio altă alianță nu poate fi la fel de determinantă și eficientă precum cea care implică cele mai vulnerabile state și pe cele care au pus pe masa de negocieri cele mai ambițioase propuneri pentru a lupta împotriva acestui rău - și mă refer la Europa.

Abordarea noastră generală față de cele mai vulnerabile state, urmărită până acum prin Alianța mondială împotriva schimbărilor climatice, este compusă din trei direcții paralele, care sunt interconectate și se sprijină reciproc.

Prima, construirea unor alianțe politice prin dialog consolidat cu privire la schimbările climatice. Trei declarații politice comune au fost semnate cu Africa, Insulele Caraibe și, respectiv, zona Pacificului, plus una cu grupul statelor ACP ca entitate.

Cea de-a doua, promovarea unor politici și strategii solide care leagă schimbările climatice și dezvoltarea. Sunt de părere că rezistența la schimbările climatice și politicile pentru un conținut scăzut de carbon trebuie să fie integrate în programe mai largi de dezvoltare și în strategiile partenerilor noștri de reducere a sărăciei. Nu poate exista decât o singură strategie de dezvoltare, care încorporează preocupări climatice urmărind obiectivele dezvoltării durabile și reducerii sărăciei. Aceasta nu este o chestiune ce presupune a alege una sau alta: ambele sunt esențiale.

În acest sens, deja sprijinim punerea în aplicare în 15 state eligibile a programelor existente de acțiune națională pentru adaptarea țărilor cel mai puțin dezvoltate.

Cea de-a treia direcție constă în încurajarea unei contribuții adecvate a UE la finanțarea unor acțiuni climatice, în special, pentru adaptare, care este preocuparea prioritară pentru acele state care sunt cele mai vulnerabile la consecințele schimbărilor climatice, dar care abia contribuie la emisiile de gaze cu efect de seră.

Mai sunt doar 50 de zile până la Copenhaga. Așteptările sunt foarte mari. Și suntem îngrijorați pentru că negocierile sunt periculos de aproape de impas în acest moment. Acum este momentul să punem oferte pe masă. Așa a făcut Europa, și așa ne așteptăm să facă și partenerii noștri.

Mai întâi, am făcut oferte în termeni de angajamente. UE a pus deja pe masă obiective și angajamente ambițioase - până acum, pe locul doi ca ambiție pe masa negocierilor. Am garantat deja o reducere unilaterală cu 20 % a emisiilor până în 2020 și ne angajăm să ajungem până la 30 % dacă eforturi comparabile sunt depuse de către celelalte părți, în conformitate cu responsabilitățile și capacitățile lor.

În al doilea rând, oferte în termeni de finanțare. Suntem cu toții conștienți că o înțelegere cu privire la finanțare va fi vitală pentru obținerea unui acord la Copenhaga. Pentru a avansa cu negocierile, CE a emis la mijlocul lui septembrie propriile propuneri de finanțare.

Una dintre ele este ca nevoia de finanțare publică internațională pentru climă pe termen scurt să fie mărită pentru perioada 2010-2012, pentru a răspunde nevoilor urgente identificate în cele mai vulnerabile țări în curs de dezvoltare și, în special, în țările cel mai puțin dezvoltate, în statele insulare mici în curs de dezvoltare și în țările africane, așa cum este definit în Planul de acțiune Bali.

O alta este abilitatea UE de a prelua partea ei exactă din cerințele de finanțare estimate, contribuțiile la finanțarea publică fiind bazate pe criterii preferențiale de capacitate de plată și responsabilitate pentru emisii. Acest lucru poate duce la o contribuție anuală a UE între 2 și 15 miliarde de euro în 2020. Aceste propuneri vor fi discutate de Consiliul European la sfârșitul lui octombrie și sperăm că vor reprezenta baza pentru o poziție cu drepturi depline de negociere a UE în ceea ce privește finanțarea.

Dar nu este suficientă doar acțiunea UE. Credem cu tărie că alte țări dezvoltate ne vor urma pașii pe măsură ce crește tensiunea până la Copenhaga. Contăm și pe țările în curs de dezvoltare. Ele trebuie să profite de șansa oferită de finanțarea climatică pentru a integra pe deplin adaptarea în strategiile lor de dezvoltare și pentru a evolua treptat spre direcții de dezvoltare cu conținut scăzut de carbon pe termen mai lung.

Deși, până acum, accentul s-a pus pe adaptare pentru cele mai sărace și vulnerabile țări în curs de dezvoltare, există temeuri de a promova proiectarea unor direcții de dezvoltare cu conținut scăzut de carbon (adică atenuare), care sunt compatibile cu obiectivele de reducere a sărăciei în acele țări.

Este vital să se pună un accent deosebit pe mecanismele de evitare a defrișării și de promovare a unui management durabil al pădurilor. Într-adevăr, lupta împotriva defrișării tropicale este cea mai mare provocare imediată de reducere pentru țările cel mai puțin dezvoltate și ele pot beneficia de finanțare internațională, prin mecanisme, precum reducerea emisiilor rezultate din scheme de defrișare și degradare a pădurilor.

În mod similar, asigurarea unei distribuții mai echilibrate în viitor a investițiilor MDC (mecanisme de dezvoltare curată) în favoarea țărilor cel mai puțin dezvoltate ar trebui să facă, de asemenea, parte din reflectarea curentă asupra reformei acestui mecanism.

În final, câteva cuvinte despre canalele de livrare pentru finanțarea climatică. Noi, Comisia, nu ne declarăm în favoarea creării de noi fonduri. O nouă finanțare climatică ar trebui să utilizeze canalele de livrare existente și potențial actualizate, promovând o structură de guvernare descentralizată, de jos în sus, pentru a sprijini acțiunile la nivel național.

Karl-Heinz Florenz, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle Președinte, sunt foarte bucuros să vă văd aici, la această dezbatere, mai ales că sunteți un fost membru al Comisiei pentru schimbările climatice. Domnule președinte în exercițiu al Consiliului, dle comisar, este absolut corect că Uniunea Europeană trebuie să trimită un semnal clar la Copenhaga. Pe parcursul următoarelor 50 de zile, totuși, adevărata activitate va avea loc nu atât de mult la Copenhaga, cât mai ales în spatele ușilor închise de la conferință. Am fost implicat în această chestiune încă de la Conferința privind schimbările climatice de la Rio din 1992. Starea dinaintea acestor conferințe este mereu aceeași, dar există și oportunități.

Dle comisar, aș dori să vă implicați cu mai mult entuziasm în plasarea colegilor dumneavoastră din SUA sub o presiune pozitivă de negociere, pentru că dumneavoastră continuați să emanați o calitate flegmatică asupra căreia trebuie să lucrăm. Cred că este corect să nu începem vreun fel de competiție financiară acum. O parte spune 15 miliarde, cealaltă spune 30. Există câțiva care doresc pur și simplu să depună banii, care doresc să pună 150 de miliarde pe masă în fiecare an, începând de acum. Permiteți-ne să elaborăm criteriile privind modul de utilizare a banilor. Atunci vom putea oferi o contribuție mare din partea Europei, dar aceasta nu poate fi un sac fără fund.

S-au spus destule despre criză. Totuși aș dori să abordez din nou oportunitatea de care se bucură lumea industrializată în Statele Unite și în Europa. Dacă vom urma standardele corecte, ne vom putea dezvolta eficient. Prin urmare, acest lucru va oferi Europei șansa de a vinde echipamente eficiente în lume, de exemplu, în China, unde, în acest moment, de exemplu, se produce energie în cele mai ineficiente feluri. De asemenea, nu văd doar amenințarea schimbărilor climatice, ci și foarte mult posibilitatea de a conduce mai departe întreprinderile și economia prin dezvoltarea unei tehnologii ultramoderne. Trebuie să ne folosim de această oportunitate, trebuie să fim mult mai curajoși și trebuie să ne comportăm ca niște antreprenori, ca niște antreprenori politici, pentru că dacă nu vom face acest lucru, atunci vom fi neglijenți și vom fi ales calea greșită.

Dle comisar, vă doresc să aveți foarte mult noroc și să dea Dumnezeu să reușiți! Mergeți înainte în mod pozitiv! Luați-i cu dumneavoastră pe americani și pe indieni și ne vom afla deja la jumătatea drumului.

Véronique De Keyser, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle Președinte, schimbările climatice sunt vinovate de peste 300 000 de decese în fiecare an. Afectează 325 de milioane de oameni și peste 90 % dintre cei afectați, peste 90 % dintre decese, se produc în țările în curs de dezvoltare.

Pierderile economice cauzate de schimbările climatice sunt estimate la peste 125 de miliarde de dolari anual și, din nou, 90 % sunt suportate de țările în curs de dezvoltare.

Aceste țări sunt lovite în același timp de criza financiară, de schimbările climatice și de mecanismele extrem de inegale ale unor forme de capitalism neînfrânat care le jefuiește în fiecare colțisor al lumii.

Așadar, ce cerem noi? În primul rând - și este adevărat, cum ați spus, mă adresez Consiliului aici - acțiune pe scară largă și pe termen lung pentru a combate schimbările climatice, ceea ce înseamnă un Protocol de la Kyoto nou, mai ambițios, și acesta este motivul pentru care summitul de la Copenhaga din decembrie este atât de important; în al doilea rând, o creștere a ajutorului financiar pentru angajamentele deja făcute pentru a atinge 0,7 % din PIB până în 2015; și, în ultimul și al treilea rând, protecție juridică pentru acești noi refugiați din motive de mediu care încep să vină în număr mare.

Ce avem de gând să facem cu ei? Unde îi vom întoarce dacă, din întâmplare, ei vor să intre în Europa? În Libia, așa cum propune acest acord comercial pe care vă invit să îl studiați, dle De Gucht, acest acord viitor pe care îl vom avea cu Libia? Trebuie neapărat să stabilim un plan adecvat și mijloace adecvate de gestionare a fluxurilor de migranți din motive de mediu și trebuie să umplem golul juridic care afectează protecția acestor migranți.

Cred că avem o responsabilitate enormă pentru că este clar că este mult mai mult în joc aici decât solidaritatea; chiar avem de-a face cu viitorul acestei planete.

Corinne Lepage, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle Președinte, noi, deputații europeni, avem o responsabilitate dublă, în primul rând față de cetățenii noștri, care se așteaptă ca noi să facem eforturi reale la Copenhaga, și în al doilea rând, față de țările din sud, al căror suporter Europa a fost din totdeauna, dacă nu chiar cel mai important suporter, la nivel internațional. Trebuie să transmitem un mesaj autentic statelor din sud printr-un angajament financiar clar care va permite să fie aprobat un pachet de ajutor în plus față de ajutorul de dezvoltare, care trebuie neapărat să atingă nivelul asupra căruia s-a convenit, adică 0,7 %. Contribuția anuală a Uniunii nu ar trebui să fie mai mică de 35 de miliarde de euro până în 2020 și, din 2020, între 5 și 7 miliarde de euro ar trebui să fie puse la dispoziția statelor din sud pentru a acoperi cele mai urgente cerințe.

Al doilea aspect este legat de metoda de finanțare. Nu ne vom limita - și nu ne vom putea limita - doar la fondurile existente. Vor trebui găsite alte metode de finanțare, pentru că, dacă nu vor fi bani la Copenhaga, atunci nu va exista niciun acord ambițios la Copenhaga. Acest lucru va însemna cel mai probabil - deși subiectul este foarte controversat - că va trebui să ridicăm problema unei taxe, un fel de taxă ecologică Tobin, pentru a finanța lupta împotriva schimbărilor climatice.

În al treilea rând, în ceea ce privește defrișarea, care, aș sublinia, este responsabilă pentru 20 % din emisiile de gaze cu efect de seră de astăzi, este absolut necesar să susținem obiectivul de procentaj brut zero al defrișării până în 2020. V-aș atrage atenția asupra diferenței dintre procentajul brut și net al defrișării, ceea ce ar permite ca pădurile primare să fie înlocuite cu plop, ideea fiind că acest lucru produce același rezultat. Știm cu toții că acest lucru nu se întâmplă.

Este adevărat că trebuie să fim realiști în ceea ce privește industria, dar trebuie să fim realiști și în ceea ce privește supraviețuirea noastră și a copiilor noștri.

Eva Joly, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle Președinte, dle Carlgren, dle comisar, doamnelor și domnilor, nu este niciun dubiu că viitorul lumii va fi în joc la Copenhaga, dar, înainte de asta, ceea ce va fi în joc la Bruxelles la sfârșitul lunii octombrie va fi credibilitatea Uniunii Europene, în calitate de lider global în lupta împotriva încălzirii globale. Statele membre trebuie să facă propuneri de finanțare legate de climă care să fie proporționale cu o situație tragică.

Împreună cu angajamentul - care sper că va fi ambițios - de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, problema finanțării, reducerii și adaptării la schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare va reprezenta o temă majoră în negocierile viitoare.

Cifrele vorbesc de la sine: 100 de țări, majoritatea sărace, sunt responsabile de 3 % din emisiile la nivel mondial. Deși țările în curs de dezvoltare au contribuit cel mai puțin la aceste emisii de gaze cu efect de seră, deja sunt cel mai rău afectate.

Potrivit unui raport recent întocmit de Oxfam, 26 de milioane de oameni au fost deja forțați să migreze din cauza efectelor schimbărilor climatice sau a altor forme de daune aduse mediului. Până în 2050, acești refugiați din cauza climei s-ar putea situa la peste 200 de milioane. Consecințele schimbărilor climatice ar putea distruge progresul înregistrat în unele țări în curs de dezvoltare și ar putea pur și simplu să împiedice îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului.

Prin urmare, aceasta nu este o chestiune de caritate. Este o chestiune de acceptare a responsabilității noastre depline și de realizare a premiselor unei lumi oneste și liniștite. Strategia actuală a Uniunii Europene nu este demnă de ambițiile declarate de liderii diplomației în probleme legate de mediu. Trebuie să pună cărțile pe masă acum pentru a relansa negocierile.

Uniunea nu poate oferi în mod rezonabil mai puțin de 35 de miliarde de euro reprezentând finanțe publice. Se înțelege de la sine că aceste fonduri pot doar să le suplimenteze pe cele deja oferite pentru asistență oficială pentru dezvoltare, cu atât mai mult cu cât angajamentele din acest domeniu nu sunt onorate mereu de statele membre.

Dle ministru, dle comisar, doamnelor și domnilor, viitorul planetei este în mâinile noastre. Dacă nu oprim daunele care sunt aduse mediului și disproporțiile, ne putem aștepta la ce este mai rău.

Avem de ales între o Europă ambițioasă și proactivă și o Europă timidă care se aliniază cu Statele Unite, cărora le pasă în mică măsură de soarta țărilor în curs de dezvoltare. Vă îndemn să faceți alegerea corectă.

Miroslav Ouzký, în numele Grupului ECR. – (CS) Dle ministru, dle Carlgren, dle comisar, aș dori să încep prin a răspunde discursului anterior. Nu cred că Parlamentul European sau Uniunea Europeană ar trebui să se limiteze la ambiții modeste în acest domeniu. Acum un an, am finalizat pregătirea unui pachet privind schimbările climatice care este în mod evident cel mai avansat și ambițios pachet de acest fel din lume. De asemenea, ar trebui să recunoaștem faptul că va avea probabil cele mai mari consecințe economice din toate actele legislative care au fost aprobate aici în ultimul deceniu. Când citesc declarația elaborată de Parlamentul European pentru Copenhaga, descopăr lucruri care îmi plac. Declarația vorbește de nevoia de a consolida rolul Parlamentului European, de nevoia de a ne pregăti pentru adaptările la schimbările climatice și, cu siguranță, suntem cu toții de acord cu articolul privind defrișarea, în legătură cu care aș dori să accentuez faptul că defrișarea nu este și nu a fost exclusiv o problemă a lumii în curs de dezvoltare, ci este și o problemă europeană, așa că trebuie să ne concentrăm atenția asupra ei.

Cu toate acestea, ceea ce lipsește este referirea la nevoia de acord global, așa cum a fost subliniat și de reprezentanții Consiliului și de reprezentantul Comisiei care este prezent aici. Fără un acord global, nu vom ajunge nicăieri. Discutăm aici despre asistență pentru țările cele mai sărace, ceea ce este foarte bine, dar dacă vă uitați la cifrele actuale de producere a gazelor cu efect de seră, puteți vedea clar că, și în cazul în care am fi mai ambițioși în Europa și am deconecta cu adevărat toate sursele noastre de energie, nu ar schimba absolut nimic în ceea ce privește schimbările climatice pentru că este pur și simplu imposibil ca noi să încetăm acest proces. Știm că astăzi este necesar să vorbim nu doar despre China, care este menționată în mod repetat, dar și despre alte economii care se dezvoltă rapid, cum ar fi Mexic, Brazilia, Africa de sud și, în special, India. Nu îmi pot imagina care sunt următorii pași ai Indiei și, trebuie să recunosc, ceea ce am auzit până acum nu a fost foarte mulțumitor. Aș dori să subliniez în această Cameră că, dacă nu ajungem la un acord global, atunci toate eforturile noastre se vor transforma pur și simplu într-o povară pentru economia europeană și într-o anihilare masochistă a competitivității europene.

Bairbre de Brún, în numele Grupului GUE/NGL. – (GA)Dle Președinte, trebuie să sprijinim țările în curs de dezvoltare pentru a le ajuta să se adapteze la schimbările climatice – un fenomen de care ele nu sunt responsabile, dar din cauza cărora suferă în mod disproporționat.

Țările în curs de dezvoltare nu au resursele pe care noi le avem în Europa pentru a combate schimbările climatice. Întorcându-ne atenția la negocierile ONU de la Copenhaga, lucrul de care avem nevoie este o solidaritate care să fie reală și practică.

Această solidaritate trebuie să fie demonstrată prin suport tehnic și financiar. Acest suport trebuie să suplimenteze ajutorul nostru pentru dezvoltarea teritoriilor de peste mări. Nu ar trebui să oferim ceva cu o mână în timp ce luăm acel lucru înapoi cu cealaltă mână.

Țările trebuie să aibă un rol participativ deplin, indiferent de mecanismele financiare care sunt în vigoare pentru distribuirea acestui sprijin financiar.

Una dintre cele mai importante modalități prin care ar trebui să analizăm orice înțelegere făcută la Copenhaga este să analizăm modul în care aceasta ajută lumea în curs de dezvoltare să se confrunte cu schimbările climatice. De exemplu, un ajutor semnificativ în combaterea defrișării va fi de o importanță vitală într-un acord cuprinzător.

Fără solidaritate financiară și transfer de tehnologie, nu vom vedea progresul de care avem nevoie cu toții.

Nu există niciun dubiu că schimbările climatice se accelerează. Nu mai putem irosi timpul. Dacă nu ne ocupăm de schimbările climatice, acest lucru va duce la dezastre în toată lumea. Recesiunea economică ar trebui să ne dea curajul de a ne îndrepta mai repede spre o economie ecologică. Abordarea noastră științifică nu ar trebui modificată. Nu ar trebui să renunțăm la curajul și voința politică de care am dat dovadă până acum.

Acțiunile care vor fi desfășurate la nivel internațional trebuie să fie ambițioase și conectate la realitatea științifică a climei noastre și trebuie să mergem înainte înțelegând faptul că nu țările în curs de dezvoltare sunt cele care au creat problema. Am creat-o noi înșine.

Anna Rosbach, în numele Grupului EFD. – (DA)Dle Președinte, aseară, spre mulțumirea generală, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a adoptat o listă de Crăciun pentru conferința cu privire la schimbările climatice de la Copenhaga din decembrie. Lista include multe daruri bine-intenționate, voluminoase și cu greutate. Dar, dragă Moșule, cunoscut drept Comisia: Este vreo șansă ca toate aceste dorințe bine-intenționate să fie îndeplinite, când 500 de milioane de cetățeni americani dispun în mod obișnuit de îngrijire medicală, pensii, locuri de muncă și asistență socială, iar 2,5 miliarde de chinezi și indieni doresc doar aceleași niveluri de trai pe care unii dintre noi, de aici, din vestul Europei, le au?

Nu avem nicio influență asupra acțiunilor Soarelui. După cum știți cu toții, el determină în foarte mare parte clima de pe planetă. Cu alte cuvinte: ce poate Comisia să facă în mod realist pentru a-i face pe toți cei 6 miliarde de oameni de pe Pământ să utilizeze mai puține resurse, nu în viitor, ci chiar acum și aici?

Nick Griffin (NI). – Dle Președinte, există două teme care se suprapun aici: mai întâi, preocuparea legată de distanța crescândă dintre elita politică și contribuabilii normali. Cea de-a doua, o obsesie isterică pentru încălzirea globală provocată de om. Aceste două teme sunt strâns legate.

Această obsesie a încălzirii globale este un exemplu clasic al faptului că această clasă politică a pierdut contactul cu oamenii de rând care trebuie să plătească facturile. În vreme ce UE sprijină propunerile de la Copenhaga de a încuraja dezindustrializarea Vestului și dominația corporatistă a țărilor din lumea a treia, o majoritate în creștere a oamenilor de rând privesc schimbările climatice drept o escrocherie elitistă – un pretext pentru a ne impozita și controla și pentru a impune o dogmă internaționalistă și o guvernare globală pe socoteala statului național. Nu puteți vedea pericolul existent în această distanță în creștere? Este timpul să examinăm realitatea.

Încălzirea globală provocată de om este o teorie neprobată bazată pe statistici manipulatorie. Așa-numitul consens în această problemă este produsul rezultat nu din dezbateri, ci din suprimarea dezacordului formulat de experți. Înainte ca politicienii și complexul industrial ecologic să îndrăznească să impună o singură taxă nouă, un bec otrăvit sau un parc eolian inutil asupra contribuabilului de rând, ei trebuie să încerce să convingă publicul că încălzirea globală este provocată de om, că revenirea la clima mai caldă din timpurile medievale ar fi un lucru rău și că există un lucru pe care Europa – spre deosebire de Statele Unite, China și India – îl poate face cu adevărat în această privință. Fie țineți o dezbateri și reduceți distanța dintre dumneavoastră și

oameni, fie nu vă plângeți când noi, naționaliștii – cei care îi ascultă pe oameni – o reducem în locul dumneavoastră.

Andreas Carlgren, *președinte în exercițiu al Consiliului*. – (SV) Dle Președinte, aș dori să mulțumesc mai mult sau mai puțin tuturor celor care au luat parte la această dezbatere pentru sprijinul pe care îl acordă UE în activitatea sa extrem de importantă în negocierile cu privire la schimbările climatice. UE are o responsabilitate vitală. Chiar vom avea nevoie de sprijinul Parlamentului dacă vrem să ne jucăm rolul cu succes. Eforturile și părerile Parlamentului sunt esențiale în această activitate.

Aș mai spune deschis că apreciez foarte mult faptul că aspectele legate de dezvoltare au fost atât de importante în această parte a dezbaterii. Sunt de acord cu comentariul dlui Florenz că este incredibil de important ca acest lucru să nu devină pur și simplu un „concurs de frumusețe”. Aceasta nu este o licitație la Londra în care sarcina noastră este să supralicităm. Mai degrabă, are legătură cu crearea unei arhitecturi robuste care creează în mod autentic și pe termen lung inițiative previzibile și extinse pentru țările în curs de dezvoltare. În acest context, activitatea foarte solidă a UE este vitală.

În consecință, sunt de acord și cu provocarea dnei de Keyser adresată țărilor dezvoltate de a atinge în cele din urmă obiectivul de 0,7 % pentru ajutorul de dezvoltare. În ultimă instanță, aceasta este o chestiune de solidaritate. Fiind una dintre cele mai bogate regiuni ale lumii, UE este îndreptățită să își demonstreze puterea și solidaritatea. De asemenea, i-aș spune dnei Lepage că sunt absolut de acord că este nevoie de inițiative și resurse noi, sporite și previzibile. Cu toate acestea, asistența oficială pentru dezvoltare va juca, de asemenea, un rol în a asigura integrarea aspectelor legate de dezvoltare în politica din domeniul climei. În consecință, vor fi necesare atât resursele AOD, cât și o nouă finanțare.

O problemă esențială de dezvoltare este oprirea defrișării pădurilor tropicale. Aș dori să văd un sprijin hotărât la Copenhaga pentru inițiativele de combatere a defrișării pădurilor tropicale și de promovare a reîmpăduririi și a exploatării durabile a pădurilor. Sistemul care este construit în prezent sub denumirea de „reducere a emisiilor cauzate de defrișări și de degradare” (Reducing Emissions from Deforestation and Degradation - REDD) va fi de o importanță vitală în acest context.

Cred că aceia care neagă problemele climatice de fapt transferă răspunderea asupra oamenilor de rând. Mai mult, este o modalitate de a ascunde problema și de a ascunde motivele pentru care oamenii de rând trebuie să plătească prețul degradărilor climatice. Acesta este cazul în țările dezvoltate – și cu atât mai mult este cazul în țările în curs de dezvoltare, unde este posibil ca țările cele mai sărace să fie cele care sunt afectate cel mai rău de degradările climatice. De aceea ne întoarcem spre grupul de țări dezvoltate ca întreg. Așa cum spune dl Florenz, trebuie să cooperăm cu națiuni importante, precum SUA. Cu toate acestea, este nevoie și de presiune pentru a spori eforturile de transmitere în interior a mesajului că emisiile trebuie să fie reduse până la un nivel suficient. De aceea este atât de important ca UE să ajungă la esența problemelor cauzate de emisii, adică la creșterile actuale de emisii. Avem cele mai ambițioase și vaste obiective din lume. Acum este o chestiune care ține de asigurarea că îi convingem și pe alții să ni se alăture în luarea de măsuri la nivelul cerut pentru a salva clima.

Criza economică oferă o posibilitate excelentă de a crește investițiile în inițiative ecologice; cu alte cuvinte, în produse ecologice noi, în companii noi cu producție ecologică, în companii de dezvoltare cu producție ecologică, precum și în locuri de muncă noi create prin inițiative ecologice. De asemenea, aceasta este o modalitate de reîntinerire a economiilor noastre. Trebuie să preluăm conducerea în ofensiva către o societate cu nivel scăzut de carbon, ceea ce va crea condițiile pentru oportunități reale de dezvoltare în țările în curs de dezvoltare. Trebuie să facem posibil ca țările în curs de dezvoltare să depășească drumul urmat de țările dezvoltate, bazat pe economii dependente de combustibil fosil și să creeze, în schimb, o creștere cu nivel scăzut de carbon pentru viitor.

Aceasta este și o modalitate de a ne întoarce, în sfârșit, spre economiile cu un ritm rapid de dezvoltare și de a le spune că țările dezvoltate au o responsabilitate față de țările cele mai sărace și mai vulnerabile; dar și economiile cu cel mai alert ritm de evoluție dintre țările în curs de dezvoltare – și China este deja responsabilă de cel mai ridicat nivel de emisii din lume – trebuie să își asume responsabilitatea și să contribuie la rezolvarea problemelor climatice. Cu această abordare, Europa va putea juca un rol esențial, pentru că noi indicăm calea spre un acord ambițios la Copenhaga.

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Dle Președinte, în primul rând, ceea ce am observat în această dezbatere este faptul că toate grupurile politice sunt de acord cu principiile pe care trebuie să le avansăm la Copenhaga. Cred că aceasta este o caracteristică foarte importantă. Nu este un lucru foarte obișnuit într-un Parlament cu atâtea partide și grupuri politice să existe totuși sprijin unanim pentru ceea ce propuneți.

În al doilea rând, dl Florenz și alții au afirmat că nu ar trebui să existe o competiție în a pune oferte pe masă – este vorba de angajamente. Acest lucru poate fi adevărat, dar, pe de altă parte, cred că este important că am pus o ofertă pe masă și că am spus că suntem gata să facem acel lucru, cu condiția, desigur, să obținem undă verde din partea Consiliului European mai târziu în decursul acestei luni. Aceasta nu este pur și simplu o competiție. Este un angajament al Uniunii Europene. Așteptăm cu nerăbdare ca și alte părți politice și economice cu greutate să pună oferte pe masă, ceea ce nu s-a întâmplat până acum în câteva cazuri. Înțelegem că situația Statelor Unite nu este una foarte ușoară în acest moment, dar este important ca ele să pună o ofertă pe masă pentru ca noi să putem negocia. Altfel, impasul în care ne temem că ne aflăm în acest moment va continua.

membru al Comisiei. – (FR) Cred că este adevărat că țările în curs de dezvoltare sunt cele mai afectate, atât de criza economică, de care nu sunt responsabile, rezumându-mă să spun doar atât, cât și de schimbările climatice. Trebuie să le oferim țărilor în curs de dezvoltare un sprijin substanțial în această privință.

Cu toate acestea, va trebui nu doar să oferim sprijin țărilor în curs de dezvoltare în această privință, ci va trebui să fim și curajoși cu privire la propriile noastre industrii și operatori economici. Când oamenii discută despre defrișare în țările în curs de dezvoltare, aceasta este și o responsabilitate a țărilor noastre, a Uniunii Europene. Cred că, după Copenhaga, va trebui să recunoaștem nevoia de a adopta legi cu aspecte extrateritoriale ca să nu ne confruntăm cu o situație în care, pe de o parte, finanțăm adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acelui fenomen și, pe de altă parte, operatorii economici au un efect opus în țările în curs de dezvoltare.

membru al Comisiei. – Un ultim cuvânt despre AOD: Cred că acesta este un subiect foarte important pe care va trebui să îl abordăm, pentru că una dintre cele mai mari temeri este că nivelul de 0,7 % din PIB va fi atins prin suplimentarea eforturilor de adaptare.

Acum, deja, AOD include multe subiecte care constituie adaptarea, și este chiar normal. Acest lucru va continua, desigur, dar ar trebui să găsim un mecanism de măsurare prin care să putem distinge în mod clar eforturile actuale pe care le depunem de eforturile suplimentare care trebuie să depuse pentru schimbările climatice. Acesta este un aspect asupra căruia va trebui, cu siguranță, să revenim după Copenhaga.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Dle Președinte, după 10 ani de discuții, ne apropiem acum de conferința privind schimbările climatice de la Copenhaga. Mai avem 50 de zile în care să ajungem la un acord ambițios cu obiective obligatorii, nu doar pentru Europa, ci și pentru Statele Unite și țări, precum China și India. Un acord ambițios necesită resurse financiare adecvate – așa cum a fost menționat cu puțin timp în urmă în această dezbatere – și acestea nu doar de la Uniunea Europeană. Toate țările vor trebui să ofere resurse financiare, astfel încât și țările în curs de dezvoltare să poată participa la un acord în domeniul climei. La urma urmei, în orice acord în domeniul climei solidaritatea cu țările cele mai sărace trebuie să fie ferm încorporată.

Comisia a luat pe drept conducerea în ceea ce privește finanțarea, dar de fapt dl Florenz făcea aluzie la faptul că, în această Cameră, încercăm de fapt să supralicităm ca să vedem cine oferă mai mult, și întrebarea este dacă acest lucru este chiar folositor. Ați provocat pe drept statele membre să participe și, de asemenea, laud Președinția suedeză pentru eforturile depuse. Cu toate acestea, Statele Unite și economiile în dezvoltare, de asemenea, trebuie să ia din buzunarele proprii. Puteți conta pe sprijinul nostru.

Cu toate acestea, rămân multe de făcut și în Europa. Deși ne numărăm printre liderii mondiali când vine vorba de standardele noastre de emisii, suntem cu mult în urma Statelor Unite în ceea ce privește investiția din sectorul privat în inovațiile tehnologice și în dezvoltarea durabilă. Consider că stimulentele pozitive pentru investiții și inovații ecologice din partea întreprinderilor sunt mai promițătoare decât o nouă taxă europeană. La urma urmei, mai ales într-un moment când avem nevoie urgent de mai multă activitate și de ocuparea forței de muncă, investitorii și întreprinderile europene trebuie să fie provocate din ce în ce mai mult să își aducă contribuția la această tranziție necesară în Europa și pretutindeni în lume.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Dle Președinte, dl Carlgren – care reprezintă Consiliul astăzi aici – a început prin a spune că mulți oameni au tendința de a ceda pesimismului înainte de conferința de la Copenhaga. Nu pot decât să fiu de acord și sper că o majoritate a Parlamentului European poate asigura că pesimiștii cu care dl Carlgren trebuie să se lupte în cadrul administrației Președinției sale și în Consiliu nu trebuie să aibă votul decisiv.

Trebuie să rezolvăm două probleme punctuale dacă vrem să le dovedim pesimiștilor că se înșală. Prima, care a fost deja menționată, este, desigur, finanțarea eforturilor în domeniul climei în țările în curs de dezvoltare.

Propunerea Comisiei este pur și simplu insuficientă. Contribuțiile UE pentru țările în curs de dezvoltare trebuie să fie de cel puțin 30 de miliarde de euro anual până în 2020 și trebuie să oferim un sprijin semnificativ pentru măsurile de restructurare încă din 2012. În mod firesc, acest sprijin trebuie să fie în plus față de ajutorul normal. Realocarea de bani care a fost promisă deja doar ar pune în pericol abilitatea noastră de a ajunge la un acord global în domeniul climei. Aș dori să îl întreb pe dl Carlgren dacă deține sprijinul Consiliului pentru înaltele sale ambiții.

În al doilea rând, trebuie să luăm în serios obiectivul de două grade. Dacă urmează să reușim în această chestiune, nu este suficient ca lumea dezvoltată să își reducă emisiile de gaze cu efect de seră cu 20 %. Aș dori, prin urmare, ca dl Carlgren, în calitate de reprezentant al Consiliului, să își precizeze încă o dată poziția în această privință. Mulți dintre noi consideră că este necesar să scădem emisiile cu o valoare cuprinsă între 30 % și 40% până în 2020. Ce nivel de ambiție are Consiliul – și are dl Carlgren sprijinul Consiliului?

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Dle Președinte, în opinia mea, sunt trei puncte esențiale în această dezbatere.

Mai întâi, conferința de la Copenhaga este un pariu cu miza pe viitor. Pariul încă nu este rentabil, așa cum tocmai a subliniat Președinția. Nu voi merge până acolo încât să spun că totul depinde de Uniunea Europeană, dar fără determinare și credibilitate, așa cum a menționat deja dna Joly, nu vom înfăptui nimic în acest domeniu.

Cel de-al doilea punct este că trebuie să fim atenți să nu adăugăm confuzie la incertitudine. Uniunea Europeană trebuie să rămână credibilă când vine vorba de impactul schimbărilor climatice asupra țărilor în curs de dezvoltare. Aceasta și-a asumat un angajament în 2005 în ceea ce privește nivelul de asistență oficială pentru dezvoltare, care trebuie să atingă 0,7 % în 2015. Nu se pune problema de economisire în ceea ce privește acest obiectiv.

Nu se poate pune problema de atenuare a acelei promisiuni, nici printr-o reducere a angajamentului, așa cum am menționat deja, nici printr-o realocare a sumelor plătite ca asistență oficială pentru dezvoltare în vederea combaterii schimbărilor climatice.

Ar trebui subliniat că sumele care urmează să fie anunțate la Copenhaga ca fiind destinate țărilor în curs de dezvoltare trebuie să fie fonduri suplimentare. Suma de 35 de miliarde de euro tocmai a fost menționată; discutăm aici despre alte 35 de miliarde de euro.

Uniunea Europeană ar fi bine sfătuită să nu permită nici cel mai mic dubiu în legătură cu hotărârea de a lupta pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, pe de o parte, și împotriva schimbărilor climatice, pe de alta. Dacă Uniunea Europeană s-ar abate de la acest drum, această situație s-ar ridica la nivelul unei crize politice care ar submina fără îndoială încrederea țărilor în curs de dezvoltare în Uniunea Europeană. Dacă vom reuși măcar să cădem de acord asupra acestui punct, această dezbatere nu va fi fost în zadar.

În al treilea rând, avem nevoie de Statele Unite, China, India și de toate țările industrializate, dar avem nevoie și de țări emergente și, desigur, de țări în curs de dezvoltare. Pentru acest obiectiv, ar fi înțelept să ne gândim la noile parteneriate nord-sud, mai ales în domeniul producției de energie alternativă. Utilizarea energiei solare pentru a genera curent electric în sudul Mediteranei poate deveni, dacă dorim așa, unul dintre principalele proiecte nord-sud, ca răspuns la criza economică, pe de o parte, și la criza provocată de schimbările climatice, pe de alta. Acest lucru nu ar trebui, în niciun caz, să submineze eforturile care trebuie depuse în contextul combaterii defrișării, de exemplu, unde responsabilitatea – pe care doresc, de asemenea, să o subliniez – țărilor emergente, dintre care unele sunt membre ale G20, este copleșitoare.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, un poet finlandez a comparat omenirea cu pasagerii unui tren care se află într-o călătorie spre iad, dar care își concentrează atenția asupra unei încăierări pentru un loc la clasa întâi. Încă o dată, acesta este un moment în care UE trebuie să aibă conducerea. Cea mai bună cale prin care putem contribui la înlăturarea impasului din negocierile asupra evoluției climatului este ca summitul UE de săptămâna viitoare să facă o ofertă de finanțare a măsurilor climatice în țările în curs de dezvoltare.

Ieri, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și-a acordat sprijinul pentru o sumă de 30 de miliarde de euro drept contribuția UE la finanțare. Este evident că cele 215 miliarde de euro propuse de Comisie nu pot fi suficiente. Dacă suntem onești, trebuie să recunoaștem responsabilitatea istorică pentru schimbările climatice și trebuie să recunoaștem că emisiile noastre pe cap de locuitor sunt încă de câteva ori mai mari decât cele din China sau India, de exemplu.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Dle Președinte, summitul privind schimbările climatice trebuie să reușească, așa că Europa trebuie să vorbească cu o singură voce și să își impună obiective ridicate în timpul negocierilor. Copenhaga este importantă deoarece creația lui Dumnezeu este extrem de vulnerabilă și este puternic afectată de acțiunile omului.

Este necesară o atenție specială pentru țările în curs de dezvoltare. Cetățenii din aceste țări contribuie foarte puțin la schimbările climatice, dar ei sunt cei care duc greul situației. Recoltele se usucă sau sunt afectate de inundații, satele sunt distruse de cicloane, dezvoltarea unor regiuni întregi este dată înapoi cu ani de zile într-o singură noapte. Țările noastre industrializate au contribuit semnificativ la schimbările climatice și, prin urmare, suportă responsabilitatea de a furniza țărilor în curs de dezvoltare sprijin financiar și tehnic adecvat și durabil. Planul de acțiune de la Bali a menționat acest lucru foarte bine.

Prin urmare, este, de asemenea, important să punem la dispoziție suficiente fonduri europene; la urma urmei, la asta se reduce totul. Acesta este motivul pentru care spunem că un minim anual de 15 miliarde de euro trebuie să intre în Fondul pentru combaterea schimbărilor climatice, plus o contribuție de la celelalte economii importante din lume. Și ele trebuie să-și asume propriile responsabilități.

În final, sunt mulțumit că președintele în exercițiu al Consiliului a atras atenția asupra defrișării. Considerăm că aceasta este o zonă importantă. Combaterea defrișării este cea mai bună modalitate de a reduce CO₂.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Dle Președinte, defrișarea este adesea oarecum neglijată atunci când sunt dezbătute probleme ce țin de climă în vederea ajutorului pentru dezvoltare. Din fericire, acest lucru nu este adevărat în cazul dezbaterii de astăzi din această Cameră. Pădurile, inclusiv pădurile tropicale, neutralizează o proporție semnificativă de emisii de CO₂. Schimbarea utilizării terenurilor, de exemplu defrișarea și distrugerea pădurilor tropicale, determină cel puțin 18 % din emisiile actuale de CO₂. O consecință la fel de dezastruoasă a defrișării este aceea că multe popoare indigene din țările în curs de dezvoltare sunt alungate de pe teritoriile lor și nu își mai pot satisface nevoile de subsistență. Nici mecanismul de dezvoltare curată (MDC) nu funcționează; adică, finanțarea proiectelor în țările în curs de dezvoltare pentru a putea emite mai mult CO₂.

Din nefericire, se întâmplă încă în lume ca interesele țărilor bogate și industriilor principale să fie considerate mai importante decât dreptatea socială și economică. Defrișarea trebuie oprită, dar țările industrializate sunt obligate din punct de vedere moral să le ofere țărilor în curs de dezvoltare suport financiar și tehnic.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, ieri seară, delegația *Lega Nord* a fost singurul partid politic care a votat împotriva acestei rezoluții în comisie. Am votat împotriva pentru că noi considerăm că este o nebunie europeană.

Într-un moment de criză industrială, cum este cel prin care trecem, cu pierderea competitivității și a locurilor de muncă, ideea de a finanța inovația tehnologică a țărilor terțe care sunt țări în curs de dezvoltare este echivalentă cu a trage clopotul de înmormântare pentru întreprinderile europene. Acest text stabilește un credit de 30 de miliarde de euro anual până în 2020 de la țări, precum China, India și Brazilia, care sunt cei mai periculoși și neonești competitori ai noștri, și, în același timp, le cere industriilor noastre să reducă și mai mult emisiile, cu consecințe economice grave.

Nu putem transforma lupta legitimă de protejare a mediului într-un război între popoarele sărace. Atâta vreme cât există țări, precum China, care fac competiție neloială cu politica lor industrială, nu poate exista o piață eco-durabilă globală.

Noi, cei din *Lega Nord* îi sprijinim pe muncitori, oamenii și femeile de afaceri care trebuie să se lupte zilnic cu coloșii industriali din țările care nu au idee de regulamente. „Da” mediului, dar „nu” finanțării competitorilor pe seama muncitorilor noștri.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Dle Președinte, opiniile despre măsura în care omenirea influențează schimbările climatice sunt diferite. Părerea mea este că avem o influență, iar scopul conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice este acela de a atenua această influență. Cred cu tărie că rezultatul va fi decis în domeniul politic.

Ce mijloace putem folosi pentru a-i convinge cu succes pe cei mai mari poluatori să își reducă emisiile? Nu vom face acest lucru promovând mesajul puternic din partea Europei că vom face reduceri nu cu 20 %, ci cu 30 % și 40 %. Trebuie să îl convingem pe cel mai mare poluator din lume, Statele Unite, să își reducă poluarea de mari proporții. În comisia aferentă a fost propusă de fapt o decizie care pune în aplicare un astfel

de amendament. Au fost mulți oameni care s-au așteptat în mod optimist că Barack Obama va aduce schimbări majore și va veni la Copenhaga. Cu toate acestea, el a participat în schimb la ședința Comitetului Olimpic Internațional pentru a face campanie pentru Chicago. Fără succes.

Liderii Uniunii Europene acționează în numele a 500 de milioane de oameni, în mod inutil în multe ocazii. Întrebarea este de ce nu îndrăznesc ei să se comporte mai decisiv acum, pentru că doar intervenția lor este cea care ne va putea aduce succesul într-un subiect global, ceva ce nu poate fi făcut la nivel local.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dle Președinte, am primit cu mare disconfort vestea întâlnirii dintre miniștrii de finanțe și de mediu și, mai ales, vestea proiectului de document final, care nu conține soluția la o întrebare-cheie: cum dorește Uniunea Europeană să sprijine țările cele mai sărace din lume în eforturile lor de a limita emisiile de dioxid de carbon și de a se adapta schimbărilor climatice?

Aceasta este, într-adevăr, o problemă-cheie. În proiectul de document, nu există nici măcar o repetiție a sumelor pe care le propune Comisia Europeană - că nevoile țărilor în curs de dezvoltare în acest domeniu sunt estimate la 100 de miliarde de euro anual până în 2020 și care poate fi contribuția UE la această sumă. Mai mult, nu există nicio decizie în legătură cu mecanismul de cofinanțare din partea statelor membre care va fi introdus și știm că propunerile în această privință sunt foarte diverse.

Cu siguranță, putem înțelege argumentele care susțin că ar trebui să fim atenți când facem declarații specifice și că ar trebui să așteptăm propuneri din partea altor țări, în special, a celor care au economii puternice. Dacă totuși UE dorește să fie un lider în lupta împotriva schimbărilor climatice, trebuie să prezinte propuneri și soluții specifice, mai ales pentru că o parte a problemei este treaba noastră internă, așa cum este și mecanismul de cofinanțare.

Este datoria noastră să negociem un acord onest cu țările în curs de dezvoltare. Cele mai sărace țări din lume au contribuit la schimbările climatice în cea mai mică măsură și, în același timp, suportă din plin consecințele acestor schimbări. Dependența semnificativă de agricultură și pescuit a multora dintre țările sărace și, de asemenea, infrastructura lor slabă le pun într-o poziție foarte dificilă când vine vorba de schimbările climatice. În ultimii patru ani, Africa, cel mai sărac continent și unul dintre cele mai expuse consecințelor schimbărilor climatice, a beneficiat de mai puțin de 12 % din fondurile care sunt disponibile pentru combaterea schimbărilor climatice. Nu aceasta este calea de a convinge astfel de țări să se implice în proces.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Dle Președinte, în regiunea Pacificului, mii de oameni trebuie să se mute pentru că insulele lor sunt inundate; în Sudan, animalele mor de sete. Toți au văzut imaginile, și cel mai important lucru în legătură cu acestea și alte efecte ale schimbărilor climatice este că poluatorul trebuie să plătească. La Copenhaga, în decembrie, lumea se confruntă cu sarcina istorică de a da substanță acestor cuvinte.

Cu toate acestea, Oxfam calculează că, până acum, trei sferturi din schimbările din țările sărace au fost produse chiar de ele. Între timp, petrolul dispare nestânjenit din aceste țări în curs de dezvoltare, fără ca o plată pe măsură să ajungă în trezoreria lor. În viitor, schimbările climatice vor costa țările în curs de dezvoltare peste 100 de miliarde de euro anual. Acești bani nu merg spre dezvoltare, ci doar spre crearea condițiilor prealabile de dezvoltare, pentru că o insulă din Pacific poate scăpa de scufundare mulțumită politicii mediului sau poate fi împiedicată deșertificarea, pentru ca oamenii să continue să trăiască și să muncească unde vor.

Cu siguranță, sunt măsuri climatice care pot stimula, de asemenea, dezvoltarea țărilor sărace. Plantarea de copaci ajută la combaterea deșertificării. În prezent, totuși, banii pentru politica în domeniul climei provin, în principal, din fonduri ale politicii de dezvoltare, și acest lucru este inacceptabil. „Niciun fond nou”, spune dl comisar De Gucht. Corect, dar atunci ar trebui să se asigure că fondurile existente sunt completate.

Țările în curs de dezvoltare suferă acum o lovitură triplă. Majoritatea țărilor UE nu reușesc să își țină promisiunile cu privire la politica de dezvoltare, criza economică a însemnat că se investește mai puțin în țările sărace, iar bugetul de dezvoltare este în scădere. Ar putea fi adăugat un al patrulea punct: chiar țările sărace trebuie să plătească pentru daunele climatice pe care nu le-au provocat ele. Trebuie să depășim această logică la Copenhaga introducând noi mecanisme de finanțare. De-acum înainte, politica de dezvoltare trebuie coordonată și cu politica în domeniul climei. Cele două vor trebui să fie aliniate, așa cum nu au mai fost până acum. Cel mai important lucru este acela ca țărilor în curs de dezvoltare să le fie acordat un cuvânt de spus când vine vorba de cheltuirea Fondului pentru combaterea schimbărilor climatice într-un mod transparent. Acest fond trebuie introdus, prin urmare, pentru UE și pentru lume.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Dle Președinte, suntem principalii responsabili de schimbările climatice, dar țările în curs de dezvoltare sunt principalele victime, ceea ce constituie motivul pentru care țările dezvoltate,

care sunt, de asemenea, cei mai mari poluatori, vor trebui să își asume niște angajamente serioase la Copenhaga. Acest lucru este necesar pentru noi, dar este chiar și mai necesar pentru țările din sud.

De o lungă perioadă de timp încoace, am acumulat o datorie, mai ales față de Africa. Acesta este motivul pentru care va trebui să găsim nivelul potrivit de compensare financiară și tehnologică. Europa va trebui să își asume responsabilitatea pentru acest lucru, chiar dacă este dureros pentru cetățenii noștri. Va trebui să ajutăm aceste țări să își adapteze economiile și să combată schimbările climatice, dar va trebui să și concepem o politică de dezvoltare radical diferită. Africa are nevoie de o piață protejată dacă urmează să apară în sfârșit o agricultură durabilă. Africa trebuie să își protejeze pădurile, solul și resursele din fața jafului făcut de țările dezvoltate. Copenhaga va avea succes doar dacă noi putem transmite acest mesaj de responsabilitate colectivă și solidaritate.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, schimbările climatice au cauzat deja 300 000 de decese și vor cauza alte câteva milioane în viitor.

A nu lua nicio măsură este o crimă împotriva umanității. Aceasta este o urgență, dar negocierile se află într-un impas efectiv. Cu toate acestea, țări precum Japonia, Australia, Norvegia, China, Brazilia și Africa de Sud depun eforturi proporționale cu responsabilitățile. Nu așa se întâmplă cu Statele Unite și, din nefericire, acum nici cu Europa. Extinderea ambițiilor Europei la întreaga planetă ar conduce la o încălzire globală cu 4 grade. Acest lucru este total inacceptabil. Cu toate acestea, Europa este cea care deține cheia la Copenhaga.

Dle președinte în exercițiu al Consiliului, dacă summitul european, acționând la recomandările Parlamentului European, adoptă deciziile corecte la sfârșitul lunii, atunci Europa poate intensifica negocierile - cu obiective de reducere cu 30 % și un pachet de ajutor de 35 de miliarde de euro pentru țările din sud.

Dle Președinte, felul în care anumite state membre folosesc astăzi ajutorul pentru țările din sud ca instrument de negociere este, în opinia noastră, absolut șocant. Suferința țărilor din sud nu este o chestiune care poate fi negociată.

Sajjad Karim (ECR). – Dle Președinte, este foarte important să se ajungă la un consens internațional în privința schimbărilor climatice și a încălzirii globale. Summitul de la Copenhaga ne oferă o șansă. Dar haideți să ne gândim un moment la problemele cu care se confruntă acest summit. SUA, cea mai mare economie din lume, nu a reușit să cadă de acord asupra unor reduceri specifice de emisii de gaze cu efect de seră pentru 2020 și multe alte națiuni dezvoltate și industrializate nu sunt sigure dacă acțiunile ambițioase necesare sunt posibile.

Să clarificăm lucrurile: chiar nu avem de ales. UE, în stabilirea unor obiective ambițioase pentru 2020 și 2050, a acționat în mod curajos și acum îi îndeamnă și pe alții să facă la fel. Nu ne putem îndeplini obiectivele fără cooperarea altor state. Stabilirea unei piețe mondiale eficiente de emisii a carbonului este crucială, așa cum este și consensul internațional dacă vrem să evităm riscul unor măsuri protecționiste în legătură cu emisiile de CO₂ în interiorul UE. La Copenhaga, trebuie să încurajăm spiritul curajos de conducere din partea guvernelor naționale ale marilor națiuni industrializate. Deși anumite state din SUA au început să abordeze problema schimbărilor climatice, există o tristă lipsă de spirit de conducere din partea guvernului federal. Avem nevoie ca SUA și economiile emergente, precum India și China, să formeze un parteneriat cu noi pentru viitorul planetei noastre.

Putem încuraja națiunile în curs de dezvoltare să urmeze un drum diferit spre industrializare, mai puțin dăunător mediului. Ele mai au încă timp să adopte o abordare nouă care va fi mai puțin dăunătoare pentru mediu, iar noi trebuie să le ajutăm în planificarea și construirea infrastructurii care va realiza acest lucru.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dle Președinte, abordarea problemei schimbărilor climatice a fost depozată de anumite aspecte esențiale și, mai presus de toate, se confruntă cu așa-numitele „soluții de piață”. În prezent, combustibilii fosili oferă aproape 85 % din nevoile energetice ale lumii. O abordare consecventă față de schimbările climatice ar trebui să se concentreze asupra diminuării acestei dependențe. În schimb, principalul instrument propus de Uniunea Europeană pentru abordarea schimbărilor climatice, comercializarea cotelor de emisii de dioxid de carbon, nu doar că nu va reuși să diminueze această dependență; se va dovedi el însuși un obstacol în fața schimbării necesare în paradigma energetică.

Din experiență, știm că prin comercializarea certificatelor de emisii nu s-a ajuns la o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră; dimpotrivă. Diverse exemple infirmă capacitatea pieței de a controla emisiile, în timp ce altele demonstrează eficiența regulamentului normativ și a investițiilor dorite, mai ales în legătură cu consecințele asupra mediului și protejarea lui.

Problemele de mediu cu care se confruntă omenirea astăzi sunt multe și diverse, iar acestea sunt suficient de grave încât să amenințe existența vieții pe pământ, așa cum o știm noi, dar este puțin probabil să se găsească o soluție în interiorul sistemul irațional care le-a cauzat apariția de la bun început.

Godfrey Bloom (EFD). – Dle Președinte, mă folosesc de această ocazie pentru a le adresa urări de bine orașelor din estul Europei la începutul, destul de timpuriu, al sezonului de schi, cu zăpada și gheața care sunt acolo. Desigur, acest lucru arată că, așa cum a confirmat, în prezent, știința independentă, globul se răcește de fapt și se răcește din 2002 și că temperaturile au rămas, în linii mari, la fel din 1998. Așadar, vorbim aici despre ceva care nu se întâmplă.

De nenumărate ori i-am auzit pe deputați vorbind aici despre CO₂ ca poluant. Poluant! Este un gaz natural care dă viață. Am impresia că unii dintre deputații noștri nu s-au bucurat de o educație formală.

Nu are această situație de fapt legătură cu abilitatea statului de a băga mâna în buzunarele oamenilor de rând pentru a fura și mai mulți bani de la ei? Nu are ea legătură cu controlul politic? Nu are ea legătură cu politica și întreprinderile mari? Toată situația este o înșelătorie - această ipoteză falsă, această absurditate ridicolă că CO₂ produs de om determină încălzirea globală. Încetați, vă rog, până nu producem daune irevocabile economiei globale.

George Becali (NI). - Mă număr printre deputații care cred că agricultura este o soluție și nu doar o cauză a schimbării climei. Cred că este chiar una dintre victime, pentru că seceta și inundațiile tot mai frecvente în Europa ne afectează pe toți, dar îi afectează mai întâi pe agricultori.

Mă număr, de asemenea, printre deputații care cred că avem nevoie, și în viitor, de o politică agricolă comună. Avem nevoie pentru a putea să dezvoltăm noi modele, noi moduri de producție pentru a reface biodiversitatea agricolă și domestică din care, la începutul acestui mileniu, am pierdut deja 70 %. Când vorbim de agricultură, vorbim de ființe vii, începând cu solul, continuând cu plantele și mai ales cu copacii, cu pădurile și cu pășunile. Mi-ar plăcea să cred că acest tip de mesaj, această abordare va fi prezentă la Copenhaga peste două luni și că politica Uniunii în acest domeniu va reflecta în mod concret, bugetar și strategic, tratarea agriculturii ca soluție, așa cum am menționat la începutul acestei intervenții.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, politica, și nu religia, este subiectul pe care îl dezbaterem aici. Din acest motiv, ar trebui să facem o distincție între fapte și certitudini empirice, pe de o parte, și ipoteze, pe de altă parte. Este o realitate faptul că temperatura globală a crescut cu aproape 0,7 °C în comparație cu perioada preindustrială. Totuși, este o realitate și faptul că temperatura a crescut foarte puțin în ultimii zece ani.

O altă realitate este că această conferință de la Copenhaga este o conferință internațională și că emisiile de CO₂ ale Comunității constituie aproximativ 17 % din totalul global. Comunitatea a pus deja în aplicare legislația prin care se cere ca emisiile de CO₂ să fie reduse cu 20 % până în 2020.

Haideți să luăm în considerare aceste ipoteze acum. O ipoteză este că temperatura globală va continua să crească. O a doua ipoteză este că există o legătură directă între emisiile de CO₂, conținutul de CO₂ din aer și creșterea temperaturii, în vreme ce o a treia ipoteză spune că omenirea poate avea o influență reală asupra conținutului de CO₂ din aer. Există opinii științifice variate pe marginea acestui subiect. Aceasta este o dilemă cu care noi, ca politicieni, ne confruntăm și în legătură cu care trebuie să luăm o decizie.

Ar fi util totuși să luăm în considerare o a doua observație pentru a oferi orientare procesului de elaborare a politicilor, iar acea observație este că toate societățile care lucrează într-un mod foarte eficient cu energia și resursele lor au foarte mare succes. Luând acest lucru în considerare, are sens să desfășurăm o politică prin care este posibil să fim eficienți din punct de vedere al energiei și al resurselor și să facem acest lucru la nivelul Comunității ca să putem continua să jucăm un rol de conducere pe plan internațional din perspectiva politicii economice, dar și să oferim ajutor altor state, mai ales celor mai puțin dezvoltate, pentru a urma același drum.

Dacă analizăm acum transferurile de fonduri care sunt discutate în această privință, este un punct-cheie ca ele să fie foarte bine monitorizate și să fie condiționate, pentru că, altfel, tot ce facem este să deschidem un al doilea drum spre ajutorul pentru dezvoltare.

Linda McAvan (S&D). – Dle Președinte, nu cred că Godfrey Bloom l-a auzit pe reprezentantul BNP, dar dacă l-ar fi auzit ar fi văzut că au atât de mult în comun, așa cum am bănuțit mereu. A fost aproape un discurs la indigo.

Am auzit ceva despre sondaje de opinie. De fapt, într-un studiu recent, peste două treimi din europeni au spus că schimbările climatice sunt un subiect foarte serios, iar 20 % au spus că acestea sunt un subiect relativ serios. Pentru Regatul Unit, aceeași cifră era de 51 % care au spus că este o problemă foarte serioasă și 30 % care au spus că este una relativ serioasă. Asta înseamnă 81 %. De fapt, doar 10 % dintre europeni au spus că nu este deloc o problemă serioasă. Sondajele de opinie arată că oamenilor din Europa chiar le pasă de schimbările climatice și că ei înțeleg. De aceea toate partidele principale din această Cameră susțin Consiliul și Comisia la Copenhaga și de aceea noi am susținut pachetul legislativ de anul trecut.

Aseară, în Comisia pentru mediu, membrii au votat cu 55 la 1 o poziție de negociere ambițioasă a Uniunii Europene la Copenhaga. Pe partea de finanțare, care este extrem de importantă săptămâna aceasta - și știm că miniștrii de finanțe se întâlnesc astăzi - vrem fonduri, caracter adițional, structuri bune de guvernare și fără dublă contabilizare.

Uneori vezi lucruri în viață pe care nu le uiți niciodată. Cam în urmă cu trei ani, Fiona Hall și cu mine am mers în nordul Kenyei. Am mers la una dintre cele mai sărace comunități și am întâlnit acolo fermieri crescători de vite. Am întâlnit femei tinere - fete - care erau căsătorite la vârste din ce în ce mai fragede în nordul Kenyei. De ce? Pentru că atunci când se căsătorește o tânără în Kenya, în schimbul oferirii sale în căsătorie, tatăl ei primește vaci ca plată pentru că vacile reprezintă moneda de schimb. Vacile devin un lucru rar în nordul Kenyei din cauza schimbărilor climatice. Nu vom lăsa niciodată sărăcia în spate dacă nu abordăm schimbările climatice, și această Cameră are datoria de a răspunde acestui apel.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Dle Președinte, dacă includeți întregul lanț de producție, aproape 40 % din totalitatea emisiilor de gaze cu efect de seră provin din producția de alimente. Ați putea spune că agricultura este răufăcătorul cel mare în acest context. Trebuie să înțelegem că agricultura și silvicultura sunt, probabil, una dintre cele mai importante zone de analizat dacă vrem să rezolvăm problema emisiilor. Ca să facem acest lucru, totuși, noi, țările bogate, trebuie să fim suficient de curajoase să adoptăm o tehnologie nouă și să ne îndepărtăm de experiența noastră trecută. Trebuie să ne modificăm politică agricolă ca să nu mai aruncăm produse pe piața țărilor în curs de dezvoltare. Poate că asta ar fi una dintre cele mai folositoare măsuri pe care am putea-o lua pentru a face ca agricultura din Africa să se descurce singură și pentru a elibera femeile din Africa.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Dle Președinte, dle Carlgren, veniți aici din când în când cu discursuri frumoase, dar ce se întâmplă cu conținutul real? În țările în curs de dezvoltare, pământul se usucă și se răspândesc boli. Numărul de refugiați din motive de climă este în creștere. Le cereți să zâmbească în fața morții?

Puteți transforma pesimismul pe care chiar dumneavoastră, cei din Consiliu, îl creați prin anumite promisiuni specifice. Așa că mă întreb: veți oferi 3 540 de milioane de euro anual pentru noul ajutor pentru măsurile climatice? Veți exclude energia nucleară și captarea și stocarea dioxidului de carbon din proiectele care pot beneficia de asistență? Veți accepta acordarea de licențe obligatorii pentru tehnologii ecologice importante celor mai sărace țări? Veți salva pădurile refuzând mecanismele REDD conforme cu piața? Dacă puteți promite toate aceste lucruri, atunci veți obține și o reducere cu 40 % - și atunci vom pleca cu toții de aici cu un zâmbet pe față.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Dle Președinte, poziției Parlamentului în ceea ce privește diviziunea globală a obligațiilor privind reducerea de CO₂ îi lipsește, din nefericire, un echilibru referitor la modul în care urmează să fie suportate costurile acestei reduceri. Prin adoptarea rezoluției, subminăm pachetul privind clima, care a fost atât de greu de negociat, și ale cărui costuri sunt în prezent suportate în mod inegal de statele membre din centrul Europei. Adoptarea soluțiilor propuse astăzi va crește și mai mult inegalitatea. Încercăm să impunem statelor membre norme care sunt letale pentru economiile lor, în vreme ce, în același timp, nu cerem nimic specific de la țările care poartă cea mai mare responsabilitate pentru emisiile de CO₂ la scară mondială. Este nedrept și inefficient. Fără o proporție pe o scară globală, doar mărim avantajul competitiv al Chinei, Indiei și Braziliei.

Rezoluția merge chiar mai departe - propune subvenționarea celor mai sărace țări. Suma de 330 de miliarde de euro până în 2020 înseamnă o contribuție începând cu 16,5 miliarde până la cel mult 40 de miliarde de euro din partea unei țări, precum Polonia. Aceasta este nebunie politică, care subminează sensul economic al apartenenței la Uniunea Europeană. Mai mult, este o metodă inefficientă, așa cum s-a demonstrat de pregătirile care se fac pentru a începe exportarea energiei electrice din regiunea Kaliningrad de la granița Poloniei. La Copenhaga, nu va merita semnarea unui acord în care povara asociată cu limitarea emisiilor de CO₂ nu este repartizată proporțional la scară globală.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU*Vicepreședintă*

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Doamnă președintă, luarea în considerare a unui plan de acțiune pentru sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în materie de schimbări climatice este pur și simplu o chestiune de dreptate și egalitate. Aceste țări sunt cele mai afectate, dar sunt și cele care au contribuit cel mai puțin la situația în care ne găsim. De aceea trebuie să nu ne limităm doar la o simplă declarație de intenție. Aceasta va demonstra că suntem hotărâți și serioși în legătură cu probleme fundamentale așa cum este finanțarea.

Oricât de ambițioasă ar fi strategia noastră, dacă aspectele privind finanțarea nu sunt clar definite, nu putem dispune de nicio politică concretă. Consiliul vorbește despre 100 de miliarde de euro până în 2020. Există diferite estimări, inclusiv cele care arată că sunt necesare 120 de miliarde de euro în fiecare an, pentru sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare. Avem nevoie, așadar, de resurse proprii, nu doar de paliative. De aceea, este esențial să se stabilească modalitățile de acordare și sursa acestei finanțări. Trebuie să avem curajul de a aborda această problemă și de a-i implica pe toți actorii, dar și de a include sectorul și întreprinderile private. Sau sperăm că aceștia se vor oferi să contribuie la această acțiune din proprie inițiativă?

Timo Soini (EFD). – (FI) Doamnă președintă, mafia schimbărilor climatice se folosește de politicieni ecologiști creduli pentru a direcționa sute de milioane de euro din resursele fiscale ale țărilor dezvoltate către companii supranaționale, care obțin profituri uriașe în țările în curs de dezvoltare și către întreprinderi publice din țările în curs de dezvoltare, sub forma acestui tip de costuri ale schimbărilor climatice, care sunt promovate în prezent. De exemplu, China ar putea foarte ușor să își îndeplinească singură obligațiile: este țara cu cele mai mari rezerve de valută pe plan mondial.

Finlanda și Uniunea Europeană trebuie să își salveze propriile industrii - industria siderurgică, industria mașinilor și industria forestieră - prin solicitarea luării unei decizii la Copenhaga în vederea introducerii unui sistem de emisii specifice pentru atingerea obiectivelor climatice în ceea ce privește fenomenele meteo, în locul actualelor obiective bazate pe cote și pe comercializarea emisiilor. Aceasta este opțiunea cea mai echitabilă.

(Aplauze)

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Doamnă președintă, aș dori să mulțumesc Consiliului și Comisiei. În legătură cu subiectul dezbaterii noastre, există unele certitudini și o serie de incertitudini.

Prima certitudine sau primul element comun este că există în prezent o importantă convergență de opinii conform căreia emisiile trebuie să fie reduse și surse de energie nepoluantă trebuie să fie dezvoltate.

A doua certitudine este că această problemă necesită o abordare sau o tratare globală. Prin urmare, țările care înregistrează cele mai mari emisii de CO₂ în atmosferă trebuie să ia parte la toate acordurile internaționale. Printre cei mai mari producători de CO₂ se numără Statele Unite, China, India și Brazilia.

A treia certitudine este că Uniunea Europeană supune dezbaterii o propunere care reprezintă un sistem obligatoriu de obiective: 20 % sau 30 %.

A patra certitudine este că nu există niciun semnal rezonabil, din motive variate, care să arate că țările cu mari emisii de CO₂ vor accepta un acord de acest fel, iar aceasta este realitatea.

Nu este chiar vorba de lipsă de optimism dacă admitem care este realitatea; pesimismul va câștiga lupta dacă nu cunoaștem care este realitatea. Doar acceptând realitatea putem elabora o politică eficientă și ea va fi cu atât mai optimistă.

Cred că, prin preluarea conducerii în această problemă, Uniunea Europeană are datoria de a prezenta măsuri și propuneri suplimentare. S-a vorbit aici de Japonia și trebuie să amintim succesul unor proiecte precum proiectul Sector Focus, care afectează cele mai poluante industrii. Aplicând un proces pe bază de indicatori, asemenea proiecte au atins obiective extraordinare în Japonia. Acestea sunt modalitățile realiste de a aborda schimbările climatice.

Conferința de la Copenhaga reprezintă o oportunitate, dar va fi o oportunitate pentru eficacitate și nu pentru retorică doar dacă va avea la bază realitatea.

Jo Leinen, în numele Grupului S&D. – (DE) Doamnă președintă, domnul comisar Olli Rehn a lăudat acest Parlament pentru activitățile sale legate de elaborarea pachetului de măsuri privind protecția climei și, de altfel, dorim să fim ambițioși în continuare.

Ieri seară, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a votat cu 55 de voturi „pentru” și 1 „împotriva” adoptarea unei rezoluții care stabilește standarde înalte pentru negocierile de la Copenhaga. Acest rezultat dovedește că negarea schimbărilor climatice, necunoașterea acestor probleme, este reprezentată de un mic număr de persoane, pe cale de dispariție aici în această Cămară, ale căror opinii ar trebui realmente să nu fie luate în seamă și care și-au făcut cunoscute părerile aici de câteva ori, dar care înoată de fapt împotriva curentului de opinie a cetățenilor din toate statele Uniunii Europene.

Sursa dioxidului de carbon (CO₂) nu are nicio importanță pentru atmosfera Pământului. Acest lucru înseamnă că avem nevoie de un acord global pentru fiecare țară și nu - așa cum se discută deja în Bangkok - de acorduri multiple, unul pentru SUA, unul pentru Europa și unul pentru țările în curs de dezvoltare – acest lucru ar fi dezastruos. Avem nevoie de un pact global de combatere a schimbărilor climatice, ceea ce înseamnă că ne trebuie și un pact global de solidaritate între țările bogate și cele sărace. Acest lucru a fost deja subliniat de mai multe ori.

Schimbările climatice reprezintă o oportunitate pentru noi și pentru țările în curs de dezvoltare de a impulsiona dezvoltarea noilor tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon, alături de modernizarea infrastructurii. Europa trebuie să contribuie la transformarea acestei idei în realitate. Referitor la finanțare, am adoptat solicitarea conform căreia UE are nevoie de 30 de miliarde de euro până în 2020 și că trebuie să dezvoltăm instrumente de finanțare care să fie durabile și previzibile. Ele nu trebuie să depindă doar de fondurile de la buget, ci trebuie să aibă și alte surse de finanțare.

Doresc să subliniez încă o dată că navigația și aviația trebuie incluse și că, desigur, pădurile și agricultura își au partea lor, și încă una importantă. Dezvoltarea și protejarea climei nu se exclud una pe cealaltă - ci, mai degrabă, trebuie reunite într-o sinteză la Copenhaga.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Doamnă președintă, după ce s-a spus și s-a făcut totul, mai rămâne o singură soluție la problema schimbărilor climatice, și anume tehnologia. Doar cu ajutorul noii tehnologii ne vom putea păstra modul de viață. Cu toate acestea, dezvoltarea tehnologiei este prea încheată și difuzarea ei, mai ales în țările în curs de dezvoltare, este foarte lentă. Clima este o problemă globală, dar nu a fost abordată prin punerea în comun a celor mai bune tehnologii disponibile. Kyoto a fost un eșec total, hai să tragem învățămintele.

Trebuie, desigur, să ținem cont de proprietatea intelectuală. Mai ales întreprinderile fruntașe într-o astfel de dezvoltare trebuie să fie încurajate și răsplătite în consecință. Aceste informații trebuie totuși difuzate mai repede. În acest scop a fost creat un fond cu privire la problema ozonului în cadrul Protocolului de la Montreal și a fost adusă în discuție ideea unui Fond multilateral pentru tehnologii privind clima. Comisia și Consiliul își pot prezenta punctele de vedere asupra acestui aspect?

În sfârșit, oprirea despăduririi este deosebit de importantă pentru țările în curs de dezvoltare, dar înțeleg totuși că Uniunea Europeană are acum păreri împărțite în ceea ce privește rolul pădurilor, mai ales datorită Suediei, Finlandei și Austriei. Cum putem determina țările în curs de dezvoltare să oprească despădurirea dacă UE are ea însăși o atitudine ambiguă față de propriile sale păduri? Aș dori să cunosc comentariile domnului Carlgren în această privință.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Doamnă președintă, discutăm despre schimbările climatice, dar ar trebui să vorbim despre oamenii care sunt afectați cel mai tare de acestea, și anume oamenii din țările cele mai puțin dezvoltate. În insulele Maldive, oamenii se luptă cu creșterea nivelului mării, iar în Sudan se luptă pentru pământ fertil.

Comisia presupune în continuare că jucătorii pieței vor aduce o contribuție substanțială la adaptarea față de schimbările climatice. Cu toate acestea, dacă cineva ar sta de vorbă cu toți investitorii, ar constata că aceștia spun în continuare același lucru: „Da, dăm bani, dar în principal pentru economiile emergente. Nu vom investi în țări vulnerabile.” La urma urmei, acestea sunt piețe instabile, iar proiectele de investiții în adaptarea la schimbările climatice nu sunt de amploare. Acesta nu este genul de proiecte în care investitorii își investesc banii.

Trebuie să fie foarte clar acum că finanțarea publică trebuie canalizată către țările cel mai puțin dezvoltate. Banca Mondială afirmă clar că suma despre care se vorbește trebuie să fie de cel puțin 80 de miliarde de euro.

Este timpul ca UE să se dovedească a fi un adevărat conducător prin prezentarea unei oferte serioase, și nu prin indicarea unei cifre vagi între 2 și 15 miliarde de euro. UE trebuie pur și simplu să urmeze direcția indicată de Parlament și să pună la dispoziție cel puțin 30 de miliarde de euro.

James Nicholson (ECR). – Doamnă președintă, conferința din decembrie, de la Copenhaga, pe tema schimbărilor climatice, ne oferă o ocazie unică de a aborda această vastă și uriașă problemă. Dacă avem în vedere consecințele încălzirii globale, este evident că lumea în curs de dezvoltare plătește prețul pentru daunele climatice cauzate de națiunile mai bogate.

Schimbările climatice nu sunt singura problemă de mediu cu care ne confruntăm, dar trebuie neapărat să încercăm să le abordăm la Copenhaga. UE are șansa de a vorbi la unison și de a găsi soluții la o problemă care ne afectează pe toți. Toate țările trebuie să joace un rol în realizarea obiectivelor și a dezvoltării durabile. Lumea în curs de dezvoltare trebuie să fie sprijinită și încurajată, dar obiectivele stabilite pentru aceste națiuni trebuie să fie realiste.

Știu că sunt alții care au o părere diferită de cea pe care o am eu, dar nu cred că ne permitem să așteptăm 50, 60 sau 70 de ani pentru a afla cine a avut dreptate sau cine s-a înșelat. Avem o responsabilitate în ziua de azi de a acționa neîntârziat și de a face tot ce putem cât timp suntem aici.

John Stuart Agnew (EFD). – Doamnă președintă, ce ușurare că nu mai sunt arși ereticii, căci altfel aș fi fost deja în flăcări. Deși mă fac foc și pară împotriva conceptului de schimbări climatice provocate de om.

Dioxidul de carbon reprezintă doar 0,038 % din atmosfera noastră și doar 4 % din această cantitate este influențată de activitatea omului. Dioxidul de carbon este hrana vitală și de neînlocuit pentru viața plantelor. Cu cât plantele primesc mai mult, cu atât cresc mai repede. O cantitate insuficientă a acestui gaz ar fi mult mai gravă decât un surplus. Declarațiile alarmiste și incorecte, care sugerează că orice creștere a dioxidului de carbon va determina creșteri semnificative ale nivelului mării, sunt folosite drept scuză de autoritățile locale ca acestea să nu mențină sisteme de protecție marină ieftine, fabricate din lemn. Când acestea, în mod inevitabil, putrezesc, după ce au fost folosite timp de 40 de ani, nu se face nimic pentru repararea lor și casele sunt distruse. Astfel ia naștere o stare de disperare printre comunitățile costiere. Dacă prognozele computerizate nu pot prevedea vremea cum trebuie pe termen scurt, ele nu au niciun drept să prevadă schimbări pe termen lung.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Doamnelor și domnilor, aș dori să îi mulțumesc domnului ministru Carlgren și domnului comisar De Gucht pentru declarațiile domniilor lor, dar mai este ceva care mă îngrijorează. Ceea ce mă îngrijorează este că discutăm despre obiective cantitative care nu vor trebui atinse înainte de 2020 și respectiv 2050, în vreme ce experții ne avertizează că trebuie să începem reducerea emisiilor globale începând cu 2015. Aș dori să știu dacă acest obiectiv a fost trecut poate cu vederea sau a fost abandonat de Comisie.

În al doilea rând, va trebui să elaborăm un acord global la Copenhaga, care să includă toate țările. Nu este suficient să impunem aceste standarde de mediu ambițioase doar la nivel european, întrucât aceasta înseamnă că nu facem decât să mutăm locul de amplasare a tehnologiei cu nivel ridicat de emisii. Aș fi interesat să aud cum intenționează Comisia să introducă în negocieri problema repartizării obligațiilor în mod egal între țările industriale dezvoltate și ce argumente are de gând să folosească pentru a încuraja țările în curs de dezvoltare să își asume responsabilitățile ce le revin. Cum aveți de gând să preveniți dispersia de dioxid de carbon? Mi-aș dori foarte mult să avem un as în mână, o carte bună în mână.

În al treilea rând, aș dori să subliniez că nu putem închide ochii în fața realității. Combustibilii fosili sunt principala sursă de emisii și nu vom putea renunța la ei în viitorul apropiat. Este nerealist să ne așteptăm ca țările să renunțe peste noapte la cărbune. Țările dezvoltate nu au de gând să o facă și este și mai puțin probabil ca țările în curs de dezvoltare să o facă. De aceea trebuie să acordăm mare atenție, în negocierile internaționale, dezvoltării și utilizării continue a tehnologiilor care fac posibilă folosirea eficientă a combustibililor fosili, fără emisii de gaze cu efect de seră. Mai este încă un lucru pe care Europa îl poate face chiar acum: putem crește finanțarea pentru cel de-al șaptelea Program-cadru, care a fost conceput în scopul cooperării internaționale pe tema schimbărilor climatice.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Doamnă președintă, domnule comisar, domnule Carlgren, doamnelor și domnilor, subiectul schimbărilor climatice ne va da de furcă mult mai mult timp decât criza financiară și economică, căci merg în paralel - ambele costă mulți bani, iar conferința de la Copenhaga se va axa pe încheierea unui acord privind instrumentele financiare pentru lumea a treia și țările în curs de dezvoltare.

Conferința de la Copenhaga trebuie să reușească și noi putem juca un rol în atingerea acestui obiectiv. Am făcut o treabă bună ieri, am adoptat rezoluția cu o largă majoritate în cadrul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și cred că rezoluția va obține o mare majoritate aici în Parlament, iar prin aceasta, vom schimba climatul politic având în vedere că summitul de la Copenhaga este aproape. Adesea există o latură psihologică în acest gen de demers și ar trebui ca noi toți să jucăm un rol în acest sens.

Este însă ceva care mă îngrijorează în mod deosebit. În Parlamentul European, ne-am străduit să includem aviația în sistemul de comercializare a cotelor de emisii și, în cele din urmă, am reușit. Prin urmare, solicit Comisiei și Consiliului să se asigure că acest obiectiv este urmărit în mod consecvent la Copenhaga. Trebuie să încheiem un acord internațional prin care navigația, dar și aviația să fie incluse în tratatul ce va urma Protocolului de la Kyoto, deoarece aceste două sectoare de transport se dezvoltă exagerat de mult și contribuie așadar, într-un mod exagerat, la încălzirea globală.

Nu ar trebui să depășim limita de 2 grade Celsius. Aici se oprește, de fapt, evoluția paralelă dintre criza financiară și schimbările climatice. Dacă depășim această limită, vom fi provocat daune iremediabile planetei noastre și acest lucru înseamnă că sunt daune pe care nu le vom putea repara.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Doamnă președintă, trebuie să analizăm oportunitățile care pot apărea în urma încheierii unui acord internațional complex la Copenhaga, astfel încât să putem opri în mod eficient schimbările climatice. Uniunea își ia angajamentul că, până în 2020, 20 % din totalul necesarului nostru de energie va avea ca sursă sectorul energiei regenerabile. Europa - și într-adevăr și țara mea, Irlanda - pot deveni lideri mondiali în dezvoltarea unor tehnologii noi și inovatoare, care folosesc valurile și fluxul.

Dezvoltarea unor astfel de tehnologii este o componentă vitală a strategiilor noastre pentru atingerea obiectivelor privind schimbările climatice. Trebuie să ne asigurăm de creșterea la maxim a finanțării în cadrul celui de-al șaptelea și al optulea program-cadru pentru cercetare și tehnologie începând de azi și până în 2020.

(GA) Investițiile în tehnologie nepoluantă vor ajuta la crearea de locuri de muncă în Europa, într-o perioadă de criză economică. Știm ce mari dificultăți vor apărea dacă nu acceptăm responsabilitățile internaționale care ne revin. Știm ce provocări ne așteaptă. Ca atare, vom întâmpina aceste provocări în mod ferm și responsabil.

Claude Turmes (Verts/ALE). – Doamnă președintă, cunoașteți ruleta rusească? Ați jucat vreodată la ruleta rusească? Desigur că nu, deoarece există o șansă din șase să fii ucis sau rănit. Dacă summitul de la Copenhaga nu va fi un succes, nu avem nici măcar 50 % șanse să protejăm planeta aceasta de schimbări climatice periculoase.

De ce ne aflăm în această situație imposibilă? Am pierdut practic douăzeci de ani - douăzeci de ani de la marea conferință de la Rio, douăzeci de ani de lobby din partea industriilor poluante, de la industria petrolieră la industria carboniferă și la industria automobilului. Douăzeci de ani în care partidele de centru-dreapta din Statele Unite și Europa au îngreunat excesiv demersul Verzilor și al altora de a susține o agendă ambițioasă.

Așadar, summitul european de săptămâna viitoare de la Copenhaga este ultima ocazie ca partidele de centru-dreapta europene - printre care se numără Suedia, care deține președinția Consiliului, Danemarca, Franța și Germania, țări conduse de politicieni de centru-dreapta - să acționeze în mod responsabil. -

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Doamnă președintă, Uniunea Europeană este considerată a fi un lider pe scena internațională în domeniul promovării dialogului pe tema acțiunii pentru combaterea schimbărilor climatice și pentru stabilirea unor priorități politice în vederea reducerii emisiilor de CO₂. Ca parte a pregătirilor în curs pentru conferința de la Copenhaga, Uniunea Europeană a făcut mai multe promisiuni decât orice altă regiune din lume. Până astăzi, nici măcar una din puterile industriale - Statele Unite, Japonia, Australia - nu a trimis o propunere specifică, cu cifre exacte, care să dea detalii despre ajutorul destinat țărilor în curs de dezvoltare în eforturile lor de a limita emisiile de CO₂ și despre sprijinirea dezvoltării tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic, bazate pe surse regenerabile de energie.

Europa va fi un partener credibil în cadrul negocierilor numai dacă prezintă propuneri realiste, realizabile și de bun simț, care vor reprezenta un punct de plecare pentru a ajunge la un consens și la o înțelegere la nivel internațional. Acum Europa are nevoie de aliați și de sprijin pentru propunerile sale actuale. Prin urmare, ar trebui să fim atenți la solicitările din ce în ce mai numeroase de reducere de la 20 % la 30 %, din moment ce alte țări industrializate nu se arată dornice să își stabilească astfel de obiective ambițioase, iar sprijinul financiar pentru țările în curs de dezvoltare trebuie să fie, de asemenea, un angajament realist. Acesta nu trebuie să fie

doar o listă cu dorințe. Ar trebui să fie un sistem de ajutorare, care respectă principiul dezvoltării durabile și care ar trebui să le dea beneficiarilor posibilitatea de a-și planifica acțiunile.

Mai este ceva important din perspectiva cetățenilor Europei. Nu ar trebui să uităm că summitul de la Copenhaga, rezoluțiile noastre și pregătirile Parlamentului pentru summit ar trebui însoțite de un sistem clar definit de comunicare cu cetățenii, cu societatea. Nu dorim să se creeze o barieră sau un gol între societate și instituțiile UE în sistemul de comunicare a informațiilor privind încălzirea globală.

Michael Cashman (S&D). – Doamnă președintă, voi păstra un nivel redus de emisii CO₂ și voi fi succint. Domnule comisar, îmi pare bine să vă văd la locul dumneavoastră. Membri ai președinției, îmi pare bine să vă văd aici.

Dacă vorbim despre anul 2020 sau 2050 nu îmi mai pare la fel de bine. În acest moment avem nevoie de acorduri și de rezultate, întrucât schimbările climatice pun în pericol reducerea sărăciei. Vedem cum bugetele de Asistență Oficială pentru Dezvoltare (ODA) sunt direcționate în altă parte decât spre dezvoltare. Acest lucru este inacceptabil și pune în pericol Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, care trebuie îndeplinite. La Copenhaga, vom vedea 27 de țări comportându-se ca una singură pentru a atinge obiective ambițioase.

I-am auzit pe cei care neagă schimbările climatice aici, în această Cameră. Vreau să spun doar atât: se vorbește despre plante și CO₂; s-a vorbit despre despădurire și deșertificare. Acest lucru înseamnă că în unele locuri nu este apă. Nu sunt copaci. Schimbările climaticeucid. Este simplu ca bună ziua. Hai să fim clari - statele membre ar trebui să mențină 0.7% din PIB pentru dezvoltare și să limiteze orice utilizare a acestui PIB la maximum 10 % și apoi să adauge fonduri suplimentare pentru combaterea și soluționarea schimbărilor climatice.

Fiona Hall (ALDE). – Doamnă președintă, sunt îngrijorată de faptul că calculele Comisiei privind finanțarea internațională pentru climă sunt doar amăgire.

În primul rând, s-a spus că 90 % din măsurile de eficientizare a energiei pot fi finanțate chiar de țările în curs de dezvoltare. Aceasta înseamnă 30 de miliarde de euro pe an. În Uniunea Europeană, cel mai mare obstacol în calea introducerii măsurilor de eficientizare a energiei, atât pentru guverne, cât și pentru cetățeni, este lipsa unei finanțări inițiale. De ce crede Comisia că țările în curs de dezvoltare pot finanța măsuri de eficientizare fără o finanțare inițială în condițiile în care chiar și statele membre ale UE au reușit cu greu acest lucru?

Mai mult, ideea că piața internațională de dioxid de carbon poate finanța 38 de miliarde de euro pe an nu este realistă. Am văzut cât de încet a pornit piața de dioxid de carbon a UE în cadrul ETS și cât de rău a fost afectat prețul dioxidului de carbon de criza economică. E posibil să treacă multe zeci de ani înainte ca o piață internațională de dioxid de carbon să funcționeze corect, așa că avem nevoie acum de noi măsuri de finanțare.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Doamnă președintă, schimbările climatice, despre care tot vorbim de dimineață, înseamnă pur și simplu o creștere a deșertificării și a secetei; înseamnă despădurire, dezastre naturale, răspândirea foametei și a sărăciei, mai ales în țările din sud, înseamnă exoduri de populație.

Summitul de la Copenhaga trebuie să obțină angajamentul popoarelor lumii de a găsi un echilibru între patru obiective importante, primul fiind, desigur, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, dar, în același timp, trebuie evitată frânarea economiei, trebuie împiedicată deversarea deșeurilor dăunătoare mediului și trebuie promovate noile tehnologii ale Europei.

Prin urmare, din moment ce trebuie să ținem cont de țările cele mai sărace, aș dori să vă atrag atenția asupra țărilor în curs de dezvoltare, în special asupra celor mai avansate dintre acestea. Această noțiune nu apare în textele internaționale și aceste țări intră în categoria țărilor în curs de dezvoltare. Astfel, nu se consideră că acestea sunt obligate să contribuie la efortul de a reduce gazele cu efect de seră, chiar dacă sunt unele dintre cele mai mari consumatoare de dioxid de carbon. Desigur, mă refer la țări precum China, India și Brazilia, care, la Copenhaga, trebuie neapărat să își ia angajamentul de a atinge obiective similare celor stabilite pentru țările industrializate din moment ce, strict vorbind, nu sunt nici pe departe asemănătoare cu celelalte țări în curs de dezvoltare.

Eforturile de a reduce CO₂ trebuie să fie comune în cele mai corecte condiții. Trebuie să împiedicăm orice perturbare a concurenței. Negocierile trebuie să reprezinte și o oportunitate de a stimula difuzarea noilor tehnologii de care dispunem și de a face posibile investiții substanțiale în cercetare și dezvoltare.

La Copenhaga - și acest lucru este absolut necesar - va trebui să creăm condiții pentru un comerț durabil între țări, pe baza intereselor reciproce. Succesul va consta în promovarea răspândirii tehnologiilor în țările cel

mai puțin dezvoltate în schimbul recunoașterii drepturilor de proprietate intelectuală și a deschiderii piețelor acestor țări pentru aceste tehnologii.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Doamnă președintă, cele mai grave două crize la nivel mondial sunt sărăcia și efectele schimbărilor climatice: două crize care vor fi și mai strâns legate una de cealaltă în viitor, două crize care devin și mai devastatoare pe zi ce trece.

Sunt mult mai mulți oameni săraci astăzi decât erau în urmă cu un an, mai mulți cu zeci de milioane. Efectele schimbărilor climatice sunt mult mai grave și mai intense în ziua de azi decât au fost vreodată.

Mai avem o lună și jumătate până la conferința de la Copenhaga, doar câteva săptămâni. La Copenhaga, trebuie să facem mari eforturi. Trebuie să ne concentrăm mai mult eforturile pe combaterea schimbărilor climatice, dar nu folosind resursele destinate în prezent ajutorului pentru dezvoltare, nu cu resurse alocate în prezent pentru educație și sănătate.

Țările în curs de dezvoltare au nevoie de ambele tipuri de resurse. Prin urmare trebuie să depășim cei 0,7 % din PIB. Acesta a fost mesajul din partea diferiților lideri care au participat la recenta reuniune a Organizației Națiunilor Unite. Acesta a fost mesajul din partea președintelui guvernului spaniol.

Peter Liese (PPE). – (DE) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, în cadrul unei întruniri de acum câteva zile la Bruxelles, la care au luat parte comisarul pentru sănătate, doamna Vassiliou, și experți medicali din toată Europa, s-a discutat pe tema „Sănătate și schimbări climatice”. A fost un eveniment plin de informații intitulat „Rețetă pentru o planetă sănătoasă”. Președintele Comitetului Permanent al Medicilor Europeni (CPME) o folosit o imagine foarte bună - pacientul planeta Pământ este ca o persoană care suferă de o boală gravă. Cu cât se intervine mai târziu, cu atât mai dureros este tratamentul și se ajunge la un punct în care este chiar prea târziu pentru tratament. În acel punct, pacientul este afectat iremediabil. De aceea trebuie să acționăm repede și ferm pentru pacientul planeta Pământ. Sper că toți suntem de acord în această privință.

Este la fel de adevărat că schimbările climatice îi afectează pe toți - fiecare țară de pe planetă și fiecare domeniu al economiei europene. Eu constat un dezechilibru – creăm obligații foarte mari pentru participanții tradiționali la sistemul european de comercializare a cotelor de emisii, deși aceștia contribuie cu mai puțin de 50 % la emisiile din Uniunea Europeană. Prin urmare avem nevoie de mai mulți umeri care să poarte povara - am hotărât acest lucru ieri seară. Am adoptat și amendamentele 198-202 privind includerea aviației - așa cum a menționat și domnul Groote - și a transportului maritim. Poate mai trebuie lucrat la acest lucru și introduse diferențieri, dar este o mișcare în direcția bună. Comisia și Consiliul trebuie, în cele din urmă, să se implice mai mult în această privință. La summitul UE pregătit pentru Pittsburg și la reuniunea propriu-zisă de la Pittsburg nu s-a făcut niciun progres în acest sens. Consiliul și Comisia trebuie să facă mai mult în legătură cu această problemă.

Mai am doar o ultimă frază de adăugat. Și alte regiuni din lume trebuie să facă mai mult. Mă bucur că Barack Obama a câștigat Premiul Nobel pentru pace, dar dacă nu vine la Copenhaga și dacă nu prezintă o propunere decentă, atunci credibilitatea sa se va fărâmița și, din această cauză, trebuie să vină cu un proiect la Copenhaga.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Doamnă președintă, țările în curs de dezvoltare au contribuit mai puțin decât oricare alt stat la schimbările climatice. Totodată, însă, suportă cele mai grave consecințe. În Africa, milioane de oameni trebuie să călătorească din ce în ce mai departe în fiecare an pentru a găsi apă, lemn pentru gătit și hrană. Aceștia sunt oameni care depind de facilitățile pe care le pun la dispoziție ecosistemele naturale, sunt oameni care nu au contribuit cu nimic la schimbările climatice.

Aceste ecosisteme naturale, precum pădurile din Africa, înmagazinează de trei ori mai mult dioxid de carbon decât au eliberat în atmosferă, de trei ori mai mult dioxid de carbon decât există în atmosferă în prezent, în vreme ce absorb 50 % din dioxidul de carbon pe care îl eliberăm noi în atmosferă în fiecare an. De aceea, protejarea și extinderea pădurilor, pe baza proceselor naturale și fără scopuri comerciale, ar trebui să fie prima prioritate a politicii noastre, atât în vederea combaterii schimbărilor climatice cât și în vederea adaptării țărilor în curs de dezvoltare și a țărilor dezvoltate la acestea.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Doamnă președintă, aș dori să iau poziție privind chestiunea specifică, dar foarte importantă a transportului maritim în legătură cu Copenhaga și cu țările în curs de dezvoltare. Am de făcut două comentarii: ar fi o greșeală imensă ca transportul maritim și transportul aerian să fie abordate ca și cum ar fi același lucru. Transportul maritim este cel mai eficient și cel mai nepoluant mod de transport, pe când transportul aerian este, mai mult sau mai puțin, cel mai nociv. Prin urmare, trebuie stabilite

obiective pentru transportul maritim, dar acestea trebuie să fie echitabile în ceea ce privește - în special - transportul rutier, care este în competiție cu transportul maritim și este mult mai poluant. Dacă lovim exagerat de tare transportul maritim în comparație cu transportul rutier, lovim exagerat de tare în inima economiilor din țările în curs de dezvoltare, deoarece țările în curs de dezvoltare se bazează în cea mai mare parte pe materii prime, produse agricole și industrie, care se folosesc în general de transportul maritim, în vreme ce economiile noastre sunt în esență economii de servicii.

Mă întreb dacă vom fi capabili să convingem țările în curs de dezvoltare de bunele noastre intenții, propunându-le să finanțăm eforturile de combatere a schimbărilor climatice cu bani pe care îi vom lua, în mod disproporționat, de la transportul maritim și care, ca procent din PIB, vor îngreuna situația mai mult pentru țările în curs de dezvoltare decât pentru țările dezvoltate?

Întrucât am fost informat că Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană a refuzat ieri să susțină o dezbatere privind corelarea obiectivelor pentru transportul maritim cu obiectivele pentru transportul pe uscat, mă întreb, de asemenea, dacă acțiunea de a conduce, pe o autostradă europeană, o mașină de lux, cu 180 de kilometri pe oră, este mai ecologică pentru economia planetei decât transportul de hrană și de materii prime.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Doamnă președintă, domnule Carlgren, domnule președinte al comisiei, ne confruntăm cu o provocare pentru umanitate, o provocare pentru viitoarele generații. Pentru a accepta această provocare, Copenhaga trebuie să furnizeze condițiile pentru un acord global, un acord unic, deoarece, așa cum președintele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, domnul Leinen, spunea mai devreme, este necesară o alianță universală, care să reunească țările industrializate și cele emergente deopotrivă.

Astăzi, prin dezbateră noastră, dar și prin proiectul unei rezoluții a Parlamentului, solicităm încă o dată Uniunii Europene să-și mențină rolul de lider în această politică necesară de combatere a schimbărilor climatice. Să ne amintim că trebuie să vorbim cu o singură voce dacă dorim să ne menținem credibilitatea.

Da, trebuie să ajungem la un acord în Copenhaga pentru a limita creșterea temperaturii medii globale, astfel încât să nu depășească nivelurile preindustriale cu mai mult de 2 grade. Da, trebuie să semnăm un acord la Copenhaga pentru a asigura la nivel colectiv, că, până în 2020, emisiile de gaze cu efecte de seră sunt reduse cu 30 % față de 1990. Însă acest lucru nu va fi suficient. Nu este nevoie numai ca țările dezvoltate să își reducă substanțial emisiile, ci și ca țările în curs de dezvoltare să ajute la atingerea obiectivelor.

În consecință, statele industrializate trebuie să furnizeze țărilor în curs de dezvoltare sprijin financiar și tehnic adecvat, pe termen lung și previzibil, pentru a le încuraja să își ia angajamentul de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. Copenhaga trebuie să ajute țările în curs de dezvoltare să se orienteze către modele cu nivel scăzut de dioxid de carbon.

Așa că dați-mi voie să mă refer la două domenii, care, cred eu, sunt necesare pentru viitorul nostru. În primul rând, introducerea, pe plan internațional, a finanțării combaterii încălzirii globale, pe baza impozitării tranzacțiilor financiare. În al doilea rând, consider că este necesară introducerea unei adaptări fiscale la frontierele europene, care să vizeze importurile de bunuri fabricate fără nici cea mai mică urmă de preocupare pentru protejarea mediului, o ajustare fiscală legată de rambursarea, stipulată prin contract, către țările din sud, a impozitului pe dioxidul de carbon, perceput astfel la frontierele europene, și care ar fi folosit la finanțarea investițiilor în echipamentul de care au nevoie pentru combaterea încălzirii globale.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Doamnă președintă, ca urmare a exemplului oferit de recenta reuniune G20, care a reprezentat o oportunitate pentru Europa de a juca un rol de lider în definirea unei noi ordini economice mondiale, la conferința de la Copenhaga din decembrie, Europa va avea din nou o reponsabilitate, dar, mai presus de toate, o obligație de a le arăta partenerilor săi internaționali calea care trebuie urmată.

Contrar a ceea ce s-a spus până acum, în special de unii dintre colegii mei din grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, Europa a început să își asume responsabilitățile în materie de protecție a mediului, întrucât, în decembrie 2008, s-a adoptat pachetul de măsuri privind energia și schimbările climatice. Cu acest pachet, Europa va avea legitimitatea de care are nevoie pentru a îndruma negocierile către definirea unui răspuns ambițios, practic și global la provocările schimbărilor climatice.

Acordul care trebuie încheiat la Copenhaga va trebui să se bazeze pe un principiu de responsabilitate reciprocă, dar diferențiată. În mod concret, așa cum tocmai a afirmat doamna Grossetête, depinde de noi, ca state industrializate, să ne asigurăm că partenerii noștri, țările în curs de dezvoltare, dispun de mijloacele necesare pentru de a ne urma pe măsură ce adoptăm măsuri ambițioase de combatere a schimbărilor climatice.

De asemenea, trebuie să dăm un exemplu, luându-ne, nici mai mult nici mai puțin, angajamentul pentru un program ambițios, care să vizeze o reducere cu 80 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2050. Am auzit spunându-se puțin mai devreme că nu este suficient, dar este deja un bun început. Totodată, trebuie să creăm condițiile pentru a ne asigura că țările în curs de dezvoltare pot participa alături de noi în acest efort global.

Avem o responsabilitate, dar avem totodată și îndatoriri față de aceste țări. Adevărul este că trebuie să facem față unei provocări comune, care necesită implicarea tuturor. Însă, cum bine știm, nu dispunem toți de aceleași posibilități și nu toți avem aceeași istorie. Așadar, Copenhaga trebuie să fie un succes, dar un succes obținut printr-o veritabilă contribuție care să fie mai mult decât un simplu angajament. Uniunea Europeană va fi judecată pe baza acestei contribuții și a acestui angajament.

În cazul în care, la Copenhaga, partenerii noștri internaționali nu își asumă angajamente ferme și comune de a lua măsuri concrete, așa cum a afirmat și antevorbitorul meu, va trebui să impunem un impozit pe dioxidul de carbon la frontierele europene. Aceasta va fi singura cale de a ne face auziți și de a ne asigura că angajamentul nostru sincer are sens. Depinde de Europa ca acest mesaj să se facă auzit.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Doamnă președintă, principala provocare cu care ne confruntăm cu șapte săptămâni înainte de summitul de la Copenhaga este dacă vom reuși sau nu să ajungem la un acord în termeni de asumare a responsabilității pentru finanțarea globală a politicilor privind moderarea schimbărilor climatice în ceea ce privește țările în curs de dezvoltare. Europe a făcut progrese importante prin definirea surselor de finanțare și a modurilor de organizare a acestei finanțări, dar acum a venit vremea să convingem alte țări dezvoltate să își asume partea lor de responsabilitate, știind că sprijinirea eforturilor făcute de țările în curs de dezvoltare pentru combaterea schimbărilor climatice reprezintă și o oportunitate de combatere a inegalităților globale și de diminuare a distanței dintre țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare.

Mai este încă un lucru pe care nu trebuie să îl uităm, mai ales aici în Uniunea Europeană. Suntem pe punctul de a crea o nouă ordine de refugiați, refugiați din motive climatice, care nu sunt protejați în prezent de nicio convenție internațională și care, prin urmare, nu au niciun drept. Acoperirea acestei lacune legale și sprijinirea substanțială a refugiaților din motive climatice reprezintă o obligație esențială a comunității internaționale în cadrul căreia Uniunea Europeană trebuie să joace un rol principal.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Doamnă președintă, domnule Carlgren, domnule De Gucht, Uniunea Europeană ar trebui să continue să joace un rol principal în negocierile internaționale în vederea încheierii unui acord ambițios la Copenhaga. Acest acord ar trebui să se bazeze pe principiul responsabilității comune, dar diferențiate. Acest principiu ar trebui aplicat deopotrivă țărilor în curs de dezvoltare, dar fiecare dintre acestea necesită măsuri adaptate situației sale specifice, întrucât ele se află în diferite stadii și circumstanțe. Toate țările în curs de dezvoltare, exceptând țările cel mai puțin dezvoltate, ar trebui să adopte strategii naționale de dezvoltare bazate pe emisii reduse de dioxid de carbon.

Țările în curs de dezvoltare vor avea de suportat un cost de aproximativ 100 de miliarde de euro pentru reducerea emisiilor și pentru adaptarea la consecințele schimbărilor climatice. O parte a finanțării va veni dinspre sectorul privat, dar finanțarea publică internațională va fi deopotrivă necesară, pe lângă ajutorul oficial pentru dezvoltare. Este deosebit de important să definim modul în care acest sistem de finanțare va fi structurat, precum și sursa și cuantumul finanțării, în vederea garantării unui acord la Copenhaga.

Pe de altă parte, mecanismul de dezvoltare nepoluantă din cadrul protocolului de la Kyoto ar trebui revizuit pentru ca fondurile să fie acordate doar proiectelor care fac posibile reduceri suplimentare. Țările în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic și sectoarele mai competitive din punct de vedere economic ar trebui să fie excluse treptat din acest mecanism, astfel încât el să se poată axa doar pe țările cele mai sărace, în special cele din Africa.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Uniunea Europeană oferă un exemplu celorlalte continente prin abordarea amenințărilor care planează deasupra planetei noastre. Acest lucru consolidează și lupta împotriva schimbărilor climatice. Uniunea Europeană este pregătită să fie lider și în viitor, dar toate țările care participă la conferința de la Copenhaga trebuie să se alăture acestei lupte.

Este necesar un ajutor suplimentar pentru țările în curs de dezvoltare. Creșterea lor economică, precum cea a țărilor BRIC, trebuie să se bazeze pe „tehnologii verzi”. Trebuie acordată mai multă atenție punerii în comun a celor mai avansate tehnologii și cunoștințe. UE ar trebui să dea un exemplu tentant, nu doar prin angajamente de reducere a emisiilor, dar și prin promovarea energiei regenerabile și prin creșterea eficienței energetice.

Să nu uităm că și în Uniunea Europeană există o distanță considerabilă între țările care aplică cu succes tehnologii noi și care economisesc energie și țările care au rămas în urmă din acest punct de vedere. Trebuie depus un efort comun pentru a elimina această distanță, ceea ce ar fi, de asemenea, un exemplu pozitiv pentru toată lumea.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Doamnă președintă, trebuie să acceptăm anumite realități. În primul rând, eforturile noastre de până acum în domeniul climatic nu ne-au adus niciun beneficiu. Strategia s-a dovedit a fi ineficientă deoarece emisiile au crescut deopotrivă ca valori absolute și ca valori relative. Contrar așteptărilor, intensitatea globală a dioxidului de carbon a crescut concomitent cu investițiile internaționale concrete din domeniu. Emisiile pe tonă de producție în țările care au ratificat acordul nu au scăzut cu mai mult succes decât în țările care au rămas în afara protocolului de la Kyoto. Avem un acord jalnic și trebuie să fie înlocuit cu unul mai bun, mai cuprinzător, mai eficient și mai ambițios.

În al doilea rând, trebuie spus că știm mai puține decât credeam că știm cu ceva timp în urmă. Deși emisiile au crescut mai mult decât fusese prevăzut, temperatura nu crește și ea în mod logic odată cu creșterea emisiilor. Acum nu mai crește, iar pentru anii ce urmează este anunțată o răcire globală continuă. Cu toate acestea, ciclul de timp este prea scurt pentru a putea trage concluzii sau pentru a ne permite să uităm modelul de încălzire precedent. Această informație, care creează confuzie în rândul cetățenilor, nu înseamnă, așadar, că nu mai trebuie să ne facem griji cu privire la schimbările climatice, ci înseamnă că avem nevoie de mai multă cercetare. În consecință, emisiile trebuie să se situeze la un nivel rezonabil în orice condiții, indiferent dacă are loc o încălzire rapidă sau nu. Punctul de plecare al acestor măsuri ar trebui să fie ideile referitoare la dezvoltarea durabilă din Raportul Organizației Națiunilor Unite privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului. Raportul nu se limitează la trecerea în revistă a problemei dioxidului de carbon, ci reprezintă și o politică globală în domeniul climatic.

În al treilea rând, trecem printr-o criză economică și, prin urmare, avem o responsabilitate față de cetățenii noștri. Ceea ce facem trebuie să fie înțelept și eficient. Lumea nu își mai poate permite un acord lipsit de importanță în domeniul climatic. Greșelile de la Kyoto nu pot fi perpetuate și nu avem nevoie de genul de acord care se mulțumește să mute pur și simplu emisiile dintr-un loc într-altul, fără a le reduce cu adevărat. Întrucât criteriile care stau la baza politicii privind clima se referă în prezent la emisii din perspectiva producerii lor și nu a consumului, cauza problemei poate fi transferată în altă parte. Dată fiind dispersia de dioxid de carbon care rezultă, este foarte posibil ca, pe măsură ce emisiile la nivel local scad, emisiile la nivel mondial să crească. În schimb, avem nevoie de investiții majore în decarbonizare și în tehnologii care reduc emisiile. Producția poluantă nu mai trebuie îngăduită nicăieri. Nu mai putem crea lacune, deși sistemul UE de comercializare a emisiilor este un exemplu perfect în acest sens!

Ivari Padar (S&D). – (ET) Domnule președinte, măsurile ambițioase privind clima ar ajuta la soluționarea crizei economice actuale prin crearea de noi locuri de muncă și printr-o creștere a activității economice. Agenția Internațională pentru Energie consideră necesară încheierea unui acord la Copenhaga pentru a direcționa investițiile întârziate din cauza crizei spre investiții în sectorul energiei durabile din punct de vedere ecologic.

Întrevăd oportunități și pentru țara mea, Estonia. Ne trebuie un program amplu de economisire a energiei, dar și o abordare ambițioasă și pe termen lung în domeniul energiei regenerabile. Însă nu ne putem limita la acest lucru. Ar trebui să revizuim reglementările privind transportul și logistica, să folosim materiale de construcție și tehnologii ecologice, să reducem folosirea materialelor și a substanțelor chimice în industrie, să reformăm metodele de ambalare folosite în vânzarea cu amănuntul și să dezvoltăm agricultura ecologică.

Acestea și multe alte soluții vor fi principalele sectoare de creștere în viitor. Multe dintre aceste soluții noi necesită eforturi din partea oamenilor noștri de știință; unele pot fi create doar prin propriile noastre eforturi.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, am remarcat că votul care a avut loc ieri în Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a fost menționat de câteva ori.

Aș dori, totuși, să clarific faptul că nu totul poate fi pus pe seama unei singure poziții ideologice extremiste. Am auzit multe poziții ale colegilor noștri, care sunt foarte variate, mult mai nuanțate, bazate mult mai mult pe bunul simț și prin urmare, dat fiind că reflectă realitatea mai fidel, cred că sunt mai adecvate pentru a furniza soluții reale.

Știința nu este un totem. Când s-a făcut greșeala de a se insista pe o problemă într-un mod atât de pronunțat ideologic, nu au fost furnizate soluții, ci s-a ajuns la un dezastru. Europa ar trebui să fie expertă în asemenea

situații și să nu repete aceleași greșeli, cu atât mai mult atunci când ele se prezintă sub multe forme și au etichete care le fac să pară mult mai prietenoase. Trebuie să subliniez că directiva privind sistemul de comercializare a emisiilor prevede întocmai că direcția virtuoasă urmată de Uniunea Europeană trebuie să fie evaluată de Comisie, în conformitate cu rezultatul conferinței.

Trebuie să mergem la conferință pe poziții de forță și cu idei clare, desigur, dar și cu scopul absolut de a distribui eforturile noastre, pe cât se poate și în primul rând, în mod echitabil între toate statele industrializate, care trebuie să accepte obiective echivalente de reducere a emisiilor. Nu trebuie să uităm ceea ce doamna Grossetête a spus foarte bine, și anume că nu mai putem continua să nu facem diferențieri între țările în curs de dezvoltare: unele țări sunt cu adevărat în curs de dezvoltare și altele sunt economii emergente, precum India, China și Brazilia. Și acestea sunt țări care trebuie să își asume propriile angajamente.

Ei bine, dacă la Copenhaga nu se obține un rezultat echilibrat, în ceea ce mă privește, adresez un îndemn Uniunii Europene să asigure în continuare alocarea gratuită a subvențiilor pentru sectoarele cu risc, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE. Acestea sunt puncte cheie. Dorim ca Protocolul de la Kyoto să rămână la fel de important pentru mediu și, mai presus de toate, dorim să evităm crearea unei bule financiare pe socoteala afacerilor europene.

Vincent Peillon (S&D). – (FR) Doamnă președintă, așa cum au afirmat colegii noștri în mod repetat în această dimineață, problema finanțării țărilor în curs de dezvoltare în lupta lor pentru combaterea încălzirii globale poate duce la un eșec al summitului de la Copenhaga, deși noi toți sperăm să fie un succes.

Însă, după cum știm, aceste țări sunt adesea principalele victime ale încălzirii globale, fără a fi și responsabile pentru aceasta. Statele industrializate au furnizat un pachet de ajutoare financiare substanțiale. El este insuficient astăzi și nici măcar sumele declarate nu sunt în realitate plătite. Acest lucru ne obligă și ne va obliga să găsim noi surse de finanțare.

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, în acord cu poziția Comisiei pentru dezvoltare, a recunoscut că, în prezent, trebuie luată în considerare introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare, similară taxei Tobin. Această taxă de 0.01 % pe tranzacțiile speculative ar însemna venituri de 100 de miliarde de USD pe an; cu alte cuvinte, suma estimată necesară până în 2020 pentru combaterea încălzirii globale în țările în curs de dezvoltare.

Prin urmare, Parlamentul, urmând anumiți lideri politici naționali, își asumă propriile responsabilități. Aș dori să știu care este poziția Consiliului și a Comisiei și dacă ne vor sprijini în această privință.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Doamnă președintă, lumea se confruntă în prezent cu trei crize majore: criza financiară, criza locurilor de muncă și criza climatică. Soluțiile pe care le putem identifica împreună trebuie să contribuie la soluționarea tuturor celor trei crize. Afacerile noastre se confruntă cu provocări majore, dar există și oportunități importante pentru noi locuri de muncă și pentru soluționarea mai multor crize sociale. Dacă este aplicat corect, împreună cu decizii corecte și suficient de ferme din partea celor conduc aceste negocieri, am putea asista la o revigorare și la o nouă economie mondială durabilă din punct de vedere ecologic.

Oameni din toată lumea se așteaptă ca la conferința de la Copenhaga să se propună măsuri viguroase. Trebuie să fim conștienți că SUA vor dori soluții bazate pe piață, Europa va dori soluții bazate pe legislație, iar China va dori soluționarea propriilor probleme sociale interne. Există diferențe de abordare și în interiorul Europei. În Parlamentul European există membri care doresc praguri stabilite atât de sus încât va fi imposibil de găsit o soluție la Copenhaga, iar alții doresc să se pună accentul numai pe soluții voluntare.

Viitorul se află într-o economie de piață ecologică și liberală. Trebuie să ne asigurăm că li se oferă consumatorilor șansa de a-și folosi puterea pe piață prin informare și transparență.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - Defrișarea pădurilor, adesea invocată în această dezbatere, este desigur un fenomen care atinge mai ales statele în curs de dezvoltare, înainte, însă de a culpabiliza aceste state trebuie să fim conștienți că defrișarea răspunde unor necesități de supraviețuire.

Doresc să aduc în dezbaterea de astăzi concluziile unui studiu recent care demonstrează că aproape jumătate din suprafața agricolă la nivel mondial dispune de o acoperire forestieră de cel puțin 10 %. Această suprafață agricolă acoperită de vegetație forestieră este echivalentă cu dublul suprafeței Amazoniei. Cred că este sugestiv pentru a ne da seama de valoarea acestei vegetații. Este evident că agricultorii s-ar strădui mai mult să protejeze această vegetație dacă ar obține unele finanțări adecvate.

Un alt element care ar putea fi luat, de asemenea, în considerare ar fi încurajarea sistemelor agroforestiere stratificate, care asociază culturile cu arborii. Acest tip de culturi, care sunt mai puțin rentabile decât monoculturile, sunt adesea abandonate. Consider că orice soluție pentru evitarea despăduririi trebuie să aibă în vedere și sisteme de recompensare a agricultorilor, inclusiv a celor europeni, care practică aceste tipuri de culturi stratificate.

Judith A. Merkies (S&D). – Doamnă președintă, „succes sau eșec, aceasta este întrebarea“. S-au menționat deja toate tipurile de crize, dar a fost uitată una alături de încălzirea globală, și anume criza încrederii publice în politică.

Sunt de acord cu domnul Carlgren. Să nu facem din asta un concurs de frumusețe despre cine este mai mult sau mai puțin ambițios, mai mult sau mai puțin realist sau mai mult sau mai puțin dornic să plătească. Avem nevoie de patru puncte clare, deoarece prea multe sunt în joc: avem nevoie de o poziție politică clară și ambițioasă, avem nevoie de un angajament clar, avem nevoie de o cale clară și de termene clare și, în cele din urmă, dar nu mai puțin importantă, avem nevoie de claritate cu privire la sprijinul financiar. Dacă Copenhaga nu este un succes deplin, nu trebuie să strigăm după ajutor și să începem să dăm vina unii pe alții sau să ne simțim vinovați, ci trebuie să stabilim un proces și un calendar clar pentru a ajunge la un rezultat. Să arătăm că suntem de nădejde și responsabili, atât în fixarea obiectivelor cât și într-o perspectivă financiară echitabilă.

Graham Watson (ALDE). – Doamnă președintă, vorbim mult despre topirea calotelor de gheață, dar pe lângă Oceanul Arctic și Antarctica, mai există și al „treilea pol“: calota de gheață din Himalaya și ghețarii săi care reprezintă o sursă de apă pentru aproximativ două miliarde de oameni – aproape o treime din populația lumii – din China, India și din alte locuri de pe subcontinent.

Acești ghețari se micșorează rapid din cauza dioxidului de carbon care provine în cea mai mare parte din industrializare dar și de la generatoarele pe bază de combustibili fosili folosite în agricultură, și miliarde de oameni vor rămâne fără apă potabilă sau pentru irigare. Uniunea Europeană trebuie să recunoască că va fi nevoie de ajutor pentru ameliorarea calității instalațiilor folosite și pentru reducerea impactului lor poluant.

Cred că acest lucru trebuie trecut pe ordinea de zi la Copenhaga, dar ar trebui să se găsească și pe agenda viitorului summit al Uniunii Europene cu India sau alte summituri cu țările afectate. Dacă nu îi ajutăm, nu vom putea împiedica topirea ghețarilor din Himalaya sau probleme grave de alimentare cu apă a unei treimi din populația planetei.

Iosif Matula (PPE). – Locuim pe o planetă caracterizată printr-o diversitate a mediului climatic. Există însă un element unic ce afectează întreg acest ansamblu: schimbările climatice. Realitatea demonstrează că efectele acestor schimbări nu țin cont de granițe sau zone geografice și ne afectează pe fiecare dintre noi sub diferite forme, fie că sunt inundații, secete, incendii sau furtuni devastatoare.

Principala cauză a acestor dezastre este evident dezvoltarea necontrolată a unor categorii de activități, având ca rezultat creșterea emisiilor de dioxid de carbon și încălzirea globală. Statisticile actuale arată că raportul emisiilor de dioxid de carbon pe cap de locuitor poate fi de ordinul sutelor de ori mai mare în cazul țărilor dezvoltate, comparativ cu cele în curs de dezvoltare.

Ținând cont de această realitate, mă simt dator să adresez o întrebare retorică: este sau nu de datoria noastră să sprijinim țările în curs de dezvoltare cu inițiative și tehnologii care să păstreze o planetă curată? Cred că răspunsul este evident, iar trecerea la măsuri concrete nu permite niciun fel de tergiversări pentru noi și generațiile viitoare.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Doamnă președintă, este foarte important ca tranziția către o lume cu emisii reduse de dioxid de carbon să se facă în mod echitabil și să se instituie un sistem viabil de politici, deoarece piața nu are niciodată timp pentru echitate. Iată de ce întâlnirea de la Copenhaga este importantă.

Mi-ar fi plăcut ca domnul ministru Carlgren să fi prioritizat mai mult lucrurile. Ați făcut din toate o prioritate și astfel, de fapt, nimic nu mai este o prioritate.

Cred că și politica în domeniul climatic trebuie să joace un rol important în efectele distribuirii veniturilor. Cum putem facilita adaptarea familiilor cu venit redus din Europa? Nicio țară din Europa nu s-a gândit încă la acest lucru? De exemplu, fondurile structurale ar putea fi folosite într-un mod mai flexibil pentru a promova schimbarea structurală ecologică. Nu este suficient să salvăm lumea: trebuie să îi salvăm și pe oamenii care trăiesc în ea.

András Gyürk (PPE). – (HU) Doamnă președintă, unul din subiectele-cheie la viitorul summit de la Copenhaga pe teme climatice poate fi managementul pădurilor. Nu este o coincidență că, de fapt, mai multe gaze nocive se acumulează în atmosferă ca urmare a despăduririi, care pot fi puse pe seama transportului, de exemplu. Incapacitatea de a soluționa această situație este subliniată de faptul că, în conformitate cu datele estimative, aproape 40 % din exploatarea forestieră la nivel mondial se desfășoară în mod ilegal.

Când vorbim despre exploatare forestieră, toți ne gândim în primul rând la pădurile tropicale, dar nu trebuie să privim așa departe de casă. Conform unui studiu recent publicat, o treime din buștenii folosiți în Ungaria sunt tăiați ilegal. Din cauza lipsei sancțiunilor în acest domeniu, progresele aparent înregistrate de sursele de energie regenerabilă ascund, de fapt, arderea și tăierea parțial ilegală a copacilor. Pe baza a ceea ce am descris, trebuie să înăspriș reglementările aplicabile managementului durabil al pădurilor. Summitul pe teme climatice de la Copenhaga poate oferi ocazia ca managementul pădurilor să devină o parte integrantă a sistemelor de protecție a climei.

Mairead McGuinness (PPE). – Doamnă președintă, problema siguranței alimentare trebuie amintită în această dezbatere privind schimbările climatice, în special în ceea ce privește lumea în curs de dezvoltare. Este foarte greu să li se ceară oamenilor să fie atenți la reducerea schimbărilor climatice dacă nevoile lor primare de hrană nu sunt satisfăcute. Trebuie să le dăm posibilitatea de a folosi cea mai bună tehnologie disponibilă pentru a produce, în mod durabil, hrană care nu dăunează mediului și de a aborda problema schimbărilor climatice.

Mă îngrijorează o înțelegere a Organizației Mondiale a Comerțului privind agricultura, care nu ține seama, de exemplu, de impactul despăduririi din Brazilia, care aprovizionează Uniunea Europeană cu carne de vită. Sunt probleme foarte complexe. E posibil să soluționăm o problemă într-un loc și să creăm o altă în altă parte. E clar că avem nevoie de un acord global care să abordeze schimbările climatice, dar trebuie să recunoaștem și problema foarte gravă a siguranței alimentare.

Andrew Henry William Brons (NI). – Doamnă președintă, nu există dovezi care să arate că nivelurile crescute de CO₂ duc la creșterea temperaturii, ci că legătura cauzală funcționează invers; dar, desigur, nu trebuie să lăsăm adevărul să stea în calea unei povești interesante.

Să acceptăm, însă, pentru moment, că emisiile cauzate de om sunt rele din motive variate. De ce atunci Partidul Laburist britanic sprijină războaie agresive și ilegale, care nu numai că ucid soldați britanici, irakieni, afgani și, în viitor, iranieni, dar produc și creșteri imense ale emisiilor globale ?

Edite Estrela (S&D). – (PT) Copenhaga este o șansă imensă pentru încheierea unui acord global înainte de a fi prea târziu. Pentru prima dată, guvernul Statelor Unite și-a luat un angajament de a concepe soluții și există semnale pozitive și din alte țări, cum ar fi Japonia. Avem nevoie însă de o nouă abordare privind schimbările climatice, care să țină cont de impactul acestora asupra securității, revigorării economice, imigrației și chiar a combaterii terorismului. Nu trebuie să uităm nici că schimbările climatice vor necesita contribuția științei, a tehnologiei și a economiei.

Obstacolul major în calea unui acord la Copenhaga este problema finanțării. Nu poate exista un acord decât dacă există finanțare adaptată țărilor în curs de dezvoltare. Mai mult, domnule comisar, trebuie subliniat că finanțarea în vigoare acum nu este suficientă. Țările dezvoltate trebuie să fie în frunte prin puterea exemplului, stabilind obiective ambițioase de reducere a emisiilor la cel puțin 30 % și ajutând țările în curs de dezvoltare prin furnizarea de finanțare și tehnologie.

Milan Zver (PPE). – (SL) Bună ziua, doamnă președintă, domnule comisar, domnule Carlgren, doamnelor și domnilor, domnilor vizitatori, inclusiv cei dintre dumneavoastră care au venit din Slovenia. Dați-mi voie să vă reamintesc pe scurt un lucru: Copenhaga nimereste într-un moment prost. Trecem printr-o criză, ceea ce îngreunează luarea unor altfel de decizii referitoare la chestiuni hotărâtoare și importante, decizii pe care va trebui să le luăm în decembrie la Copenhaga.

Cu toate acestea, aș dori să subliniez faptul că summitul de la Copenhaga va fi un succes doar dacă va afirma cu convingere dimensiunea de mediu și cea socială deopotrivă, adică dacă reușim să reducem, sau să fim de acord să reducem, emisiile. În această privință, Consiliul și Comisia trebuie să încheie mai întâi un acord cu privire la obiectivele care trebuie îndeplinite până în 2020. Mai mult, Copenhaga va fi un succes doar dacă garantează o dezvoltare durabilă, dacă include și o dimensiune socială și, în special, dacă noi, cei din zona dezvoltată a lumii, reușim să finanțăm țările în curs de dezvoltare. Dacă acest lucru nu se întâmplă, cred că această generație va fi ratat o oportunitate istorică excepțională.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Doamnă președintă, în contextul dezbaterii noastre, aș dori să atrag atenția asupra a două chestiuni. În primul rând, prezentând o propunere referitoare la limitarea emisiilor de CO₂ și mijloacele alocate pentru țările în curs de dezvoltare, nu trebuie să uităm situația economică și financiară actuală, provocată de criza mondială, deoarece stabilirea de obiective ambițioase este foarte importantă, dar cred că realizarea acestora este și mai importantă.

În al doilea rând, ar trebui să acordăm atenție sensibilizării cetățenilor și necesității schimbărilor în domeniul problemelor ecologice. Cercetarea efectuată la momentul conferinței climatice din Poznań de anul trecut a arătat că societatea consideră într-adevăr schimbările climatice o problemă gravă, dar crede că soluționarea acestei probleme ține exclusiv de autorități. E nevoie de un apel, de o campanie de informare care să schimbe atitudinile și să promoveze modele de comportament orientate către creșterea eficacității sau reducerea consumului de energie în gospodării. Avem nevoie de o campanie pentru a le face cunoscut oamenilor că modul în care trăim și lucrăm are un preț economic și ecologic.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Mecanismele de dezvoltare și cooperare, precum și alocarea unui fond important pentru statele în curs de dezvoltare pentru schimbările climatice, sunt importante pentru încheierea unui acord internațional post-Kyoto.

Cu toate acestea cel mai bun argument pentru a convinge alte state să adere la un acord post-Kyoto este dat de măsurile pe care Uniunea Europeană le ia pentru a-și respecta angajamentele deja asumate.

Pentru sectoarele non-ETS măsurile avute în vedere pot include: renovarea clădirilor ineficiente energetic, stabilirea unui fond pentru eficiența energetică în fiecare stat membru, creșterea semnificativă a cotei din FEDER ce poate fi utilizată pentru eficiența energetică a locuințelor și dezvoltarea transportului public. Prin aceste măsuri putem crea la nivel european aproximativ 7 milioane de locuri de muncă până în 2020.

Pentru sectoarele ETS sunt necesare mecanisme de finanțare pentru economia cu emisii reduse de carbon. Retehnologizarea întreprinderilor europene din domeniul producției de energie sau din domeniul metalurgic va permite acestora să producă în mod ecologic.

Seán Kelly (PPE). – Doamnă președintă, despădurirea a fost amintită de mulți vorbitori și în mod absolut îndreptățit – despădurirea industrializată și cea individuală deopotrivă.

În ceea ce mă privește, când lucram ca voluntar în Africa, de dimineața până seara, vedeam oameni urcând pe munte, petrecându-și întreaga zi cu toporișca să taie lemne și coborând după amiaza cărând legătura de lemne pe cap sau pe bicicletă.

Este evident că această problemă nu poate fi abordată fără a lua în considerare întreaga chestiune a sărăciei globale, deoarece oamenii nu vor înceta să taie lemne pentru binele suprem al societății dacă aceasta înseamnă ca ei să moară de foame. Așadar, schimbările climatice și sărăcia globală vor trebuie tratate mână în mână.

Diane Dodds (NI). – Doamnă președintă, s-a vorbit mult în această Cameră în dimineața aceasta despre rolul țărilor în curs de dezvoltare în abordarea schimbărilor climatice și este cât se poate de adevărat. Ca mulți alții, aș atrage atenția asupra faptului că, pentru ca acest lucru să se întâmple în regiuni foarte sărace, această Cameră, Consiliul și Comisia vor trebui să ia la cunoștință costul necesar și va trebui să existe o strategie pentru abordarea acestei chestiuni.

Nu aș vrea, totuși, să părăsesc această Cameră fără a spune că, în zone ca cele din care vin eu, în Irlanda de Nord, zone cu costuri ridicate la energie, mai sunt multe de făcut pentru a ține cont de cei care sunt dezavantajați – acolo unde penuria de combustibil atinge niveluri ridicate în rândul populației dezavantajate, acolo unde baza economică este reprezentată micile întreprinderi – când sunt analizate costurile necesare combaterii schimbărilor climatice.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Aș dori să îmi exprim acordul pentru obiectivele fundamentale ale strategiei noastre, de exemplu, prevenirea creșterii temperaturii cu mai mult de două grade, în medie. Aceasta este o strategie care se bazează în primul rând pe limitare: cu cât emisiile de gaze cu efect seră sunt mai scăzute, cu atât creșterea temperaturii este mai mică.

Totuși, aș dori să subliniez o altă dimensiune și aici mă refer la progresele tehnologice necesare. Eu, unul, sunt adeptul tehnologiei. Doar limitarea nu ne va ajuta să atingem obiectivele stabilite. Avem nevoie de investiții mai mari în dezvoltarea tehnologică și, mai presus de toate, de investiții în reducerea artificială a gazelor cu efect de seră din atmosferă și în dezvoltarea unui reactor pe bază de fisiune. Prin urmare, solicit Comisiei să acționeze cât se poate de eficient și de rapid pentru a introduce astfel de investiții pe agendă.

Andreas Carlgren, *președinte în exercițiu al Consiliului*. – (SV) Doamnă președintă, aș dori să mulțumesc domnilor deputați pentru angajamentul lor în această dezbatere și pentru intervențiile lor clarvăzătoare. Bineînțeles, sprijinul politic important al Parlamentului European joacă un rol foarte important în stabilirea poziției Europei la negocieri. Salut sincer și rezoluția privind schimbările climatice pregătită de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară. Angajamentul Parlamentului este foarte important pentru cele 48 de zile rămase până la conferința de la Copenhaga. Trebuie să folosim aceste zile în cel mai bun mod posibil. Aceasta înseamnă că trebuie să ieșim în lume și să facem presiuni asupra altor țări. La o amenințare globală se impune un răspuns global. S-a menționat în dezbatere parteneriatul global - sunt de acord cu acest punct de vedere. S-a menționat nevoia de a realiza la nivel global o dezvoltare cu emisii reduse de dioxid de carbon - sunt de acord cu acest punct de vedere. S-a menționat nevoia de noi tehnologii ecologice - și sunt iarăși de acord. Aș mai dori să spun că avem nevoie de un pact global de solidaritate.

Plec acum la reuniunea Consiliului de la Luxemburg pe teme de mediu, la care vom stabili mandatul UE pentru conferința de la Copenhaga. Vorbim aici despre obiectivele pe termen lung ale UE, care trebuie să vizeze reducerea emisiilor cu peste 80 % până în anul 2050. Vorbim despre cum pot fi încurajate alte țări să intensifice reducerea emisiilor, astfel încât să atingem procentul de 30 % de reducere a emisiilor. Și nu în ultimul rând, este vorba despre ceea ce s-a pus aici în discuție - și anume, măsuri de combatere a despăduririi și pentru un management durabil al pădurilor, finanțarea pe care urmează să o hotărască Ecofin. În sfârșit, este vorba despre a avea un mandat adoptat de Consiliul European. Aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru sprijinul său.

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Doamnă președintă, foarte pe scurt câteva puncte. Cred că după această dezbatere, după ceea ce a fost spus de Consiliu, putem spune că suntem pregătiți pentru conferința de la Copenhaga. Am remarcat un sprijin larg pentru propunerile noastre, valabil și pentru obiectivele pe care le-am prezentat și pentru angajamentele financiare pe care le-am luat.

Foarte importante sunt și înțelegerile reciproce pe care le avem cu țările în curs de dezvoltare - angajamentele pe care le-am luat în ultimul timp și, poate cel important, este faptul că am căzut de acord cu privire la redistribuirea pe plan intern a eforturilor pe care Uniunea Europeană trebuie să le depună, deoarece dacă sunt luate angajamente și se fac promisiuni, dar nu se ajunge la un acord pe plan intern, acest gen de demers nu va fi foarte eficient. Putem trece mai departe, cu condiția ca Consiliul European să sprijine aceste propuneri ulterior, în cursul lunii. Nu mă îndoiesc deloc de acest lucru.

Ne așteptăm ca și alții să vină în întâmpinarea acestui demers. Atunci vom vorbi despre Statele Unite; și vom vorbi și despre țările BRIC. Trebuie să se implice. Cred că avem nevoie de o discuție sinceră și deschisă la Copenhaga. Cu siguranță, nu va fi ușor, și este puțin spus, dar cred că vom discuta realmente viitorul nostru comun acolo.

Președinta – Ședința a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Trebuie să privim costurile tranziției către energii nepoluante nu ca pe o povară economică, care va duce la creșterea costurilor de producție ale companiilor și a cheltuielilor publice în cadrul bugetelor naționale, ci ca pe investiții care vor aduce beneficii palpabile, în termeni de locuri de muncă, de inovații tehnologice, de infrastructuri nepoluante, care vor contribui la dezvoltarea durabilă a țărilor respective.

Schimbările climatice sunt o amenințare la adresa echilibrului mediului și a habitatului nostru. Europa trebuie să dea dovadă de curaj și să fie consecventă poziției de lider în efortul de a combate încălzirea globală. Din considerente de echitate și responsabilitate istorică, țările sărace trebuie ajutate pe de o parte să-și consolideze și să-și adapteze economia la noile provocări, iar pe de altă parte să se protejeze de efectele încălzirii globale față de care sunt cele mai vulnerabile.

Sper ca participanții la conferința din decembrie să înțeleagă că nu există o alternativă la reducerea emisiilor poluante și că o decizie amânată la Copenhaga în privința obiectivelor obligatorii va însemna un eșec nu doar al conferinței, ci și al dialogului multilateral pe teme globale care afectează viitorul nostru, al tuturor.

Nessa Childers (S&D), *în scris*. – Negocierile pentru un nou acord global privind clima sunt acum pe muchie de cuțit. SUA par incapabile să adopte acte legislative care să pună frână emisiilor sale excesive de CO₂. China nu pare dornică să accepte obiective obligatorii. Țările în curs de dezvoltare declară, în mod corect, că nu ele au cauzat această criză.

Europenii au o responsabilitate istorică de a curăța mizeria climatică la crearea căreia am contribuit. Abandonarea noastră nesăbuită a mediului este cea care a dus la aceste schimbări climatice periculoase. Nu este numai o problemă de mediu și nu este doar o chestiune economică, ci și o chestiune de dreptate socială internațională. Mă alătur colegilor mei în sprijinirea solicitării ca Europa să facă o veritabilă ofertă de finanțare lumii în curs de dezvoltare pentru a o ajuta să lupte împotriva schimbărilor climatice în vederea spargerii tiparelor negocierilor actuale.

Această finanțare trebuie să fie nouă și suplimentară (promisiunile existente de 0,7 % nu ar trebui atinse) și ea trebuie să fie suficient de adecvată pentru a permite țărilor în curs de dezvoltare să lupte împotriva schimbărilor climatice, prin măsurile necesare de reducere și adaptare. Unii spun că nu ne permitem o nouă finanțare de acest tip. Însă, atunci când băncile au venit să cerșească, cele mai multe guverne, inclusiv guvernul irlandez, s-au grăbit să le furnizeze miliarde din banii contribuabililor. Economiiile noastre o să se refacă, dar mediul înconjurător nu. ..

Vasilia Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – Schimbările climatice reprezintă una dintre cele mai grave amenințări de mediu, dar și de ordin social și economic. Productivitatea culturilor agricole prezintă fluctuații de la un an la altul, fiind influențată semnificativ de variabilitatea condițiilor climatice extreme. Aceasta influențează toate sectoarele economiei, dar cea mai vulnerabilă rămâne agricultura.

Consider că aceasta problemă trebuie tratată sub două aspecte:

- un plan de acțiune în zonele cele mai afectate: folosirea unor soiuri de plante rezistente la noii parametri climatici, adaptarea calendarului activităților agricole la noile condiții, împăduririle, construcția de sere, gestionarea resurselor de apă din agricultură, ecologizarea terenurilor poluate;

- celălalt aspect trebuie să fie un plan de viitor pentru eliminarea cauzelor care conduc la schimbările climatice prin promovarea unei economii globale bazate pe emisii reduse de carbon, corelată cu o promovare a securității energiei.

Cred că este importantă și elaborarea unor strategii pentru prevenirea și managementul dezastrelor naturale, deoarece pe parcursul ultimului deceniu secetele și inundațiile s-au produs frecvent, având un impact negativ atât asupra producției agricole, cât și asupra florei și faunei.

Susțin cu hotărâre că Uniunea Europeană trebuie să își mențină poziția de lider în lupta împotriva schimbărilor climatice, care nu trebuie plasată pe locul doi din cauza dificultăților economice actuale.

Adam Gierke (S&D), în scris. – (PL) De cinci ani tot văd cum aici, în Parlamentul European, un anumit grup de oameni, recrutați din toate grupurile politice, dar majoritatea dintre Verzi și Socialiști, alimentează isteria privind clima. Isteria aceasta este întreținută în mod inteligent prin discursurile președintelui Comisiei și de asemenea ale Președintelui Parlamentului din mandatul anterior, descriindu-ne cele mai groaznice cataclisme care, susțin ei, vor rezulta din schimbările climatice.

Oamenii care gândesc rațional cu privire la această problemă sunt acuzați de lipsa principiilor morale și pur și simplu – așa cum mi s-a întâmplat mie astăzi – nu li se oferă ocazia de a vorbi în mod „democratic”. Deciziile economice cuprinse în pachetul de măsuri privind energia și schimbările climatice, care au fost luate pe baza unei ipoteze nu prea credibile cu privire la cauza schimbărilor climatice, nu sunt numai o glumă cinică la adresa bunului simț, dar sunt și purtătoare ale unei viitoare catastrofe economice și ale decăderii civilizației. Ar trebui să solicităm organizarea unei discuții cinstitute, bazate pe opinii ale întregii comunități mondiale obiective a oamenilor de știință, cu privire la subiectul actualelor schimbări climatice și la cauzele sale și, mai întâi de toate, cu privire la metodele abordării efectelor sale.

Zita Gurmai (S&D), în scris. – (HU) Pentru a asigura succesul luptei împotriva schimbărilor climatice, un acord global ambițios și cuprinzător trebuie încheiat la Copenhaga. Problema finanțării a devenit piatra de temelie a acordului de la Copenhaga. Fiecare țară trebuie să contribuie la finanțarea combaterii schimbărilor climatice, în funcție de resursele și potențialul său economic. Uniunea Europeană joacă un rol important și își asumă angajamentul de a finanța programul privind clima. Conform estimărilor privind furnizarea de sprijin țărilor în curs de dezvoltare și pe baza calculelor pentru perioada 2010-2012, finanțarea de 5-7 miliarde de euro necesară în fiecare an va reprezenta o povară considerabilă pentru Uniunea Europeană și bugetele naționale deopotrivă.

Însă, cu privire la ultimul punct, cred că este important ca Uniunea Europeană, atunci când va analiza cum să distribuie povara financiară rezultată din viitoarele angajamente internaționale pentru finanțarea combaterii schimbărilor climatice, să țină cont de potențialul economic specific fiecărui stat membru și de limitele

capacității lor productive. Cred, de asemenea, că fiecare cetățean european trebuie să ia parte la combaterea schimbărilor climatice și că, pentru a reuși acest lucru, e nevoie de campanii de angajare pentru economisirea energiei.

Edi Herczog (S&D), *în scris*. – (HU) Este deja clar pentru noi astăzi că, printre pericolele care amenință Pământul, cel mai mare dezastru este de departe cauzat de gazele cu efect de seră, în primul rând de emisiile de dioxid de carbon. Deși acest lucru poate părea o dezbateră ideologică în cercurile politice de la conducere, această problemă definește limitele oportunităților economice și ale dezvoltării, determinând viitoare investiții în aceste domenii. Atunci când vorbim în Parlamentul European despre schimbările climatice și despre pregătirile pentru conferința de la Copenhaga, nu trebuie să uităm că, prin adoptarea pachetului de măsuri privind energia și schimbările climatice, am pus bazele unei politici energetice europene care favorizează nu numai creșterea competitivității și consolidarea securității aprovizionării cu energie, dar și eficiența energetică, producția ecologică de energie și afirmarea intereselor consumatorilor. Al treilea pachet de măsuri în domeniul energetic a creat oportunități din perspectiva pieței, iar pachetul de măsuri privind schimbările climatice dintr-o perspectivă normativă, pentru ca investitori și operatori economici mai noi să intre pe piața energetică europeană. Acesta este factorul-cheie pentru politica europeană privind schimbările climatice și obiectivele sale de la Copenhaga. Avem nevoie de noi investiții în energie, de tehnologii noi și inovatoare și de operatori noi. La urma urmei, putem obține o reducere semnificativă a emisiilor de dioxid de carbon atât la nivel european cât și la nivel global dacă dezvoltăm și implementăm noi tehnologii. Deciziile europene luate recent facilitează acest lucru. Trebuie să continuăm în această direcție.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *în scris*. – (RO) Obținerea unui acord la Copenhaga va oferi imboldul necesar pentru coordonarea, la nivel mondial, a acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice. Criza climatică trebuie legată în mod obligatoriu de criza economică: este ocazia de a trece de la o economie nesustenabilă, bazată pe resurse naturale limitate, la o economie durabilă. Pe lângă promovarea strategiei privind securitatea aprovizionării cu energie și eficiența energetică, Europa trebuie să-și dezvolte un plan de investiții în tehnologii energetice noi. Promovarea tehnologiilor ecologice la nivel comunitar implică nu doar găsirea unei alternative la criza energetică, ci și impulsivitatea creșterii economice și crearea de noi locuri de muncă. Pe de altă parte, acordul de la Copenhaga reprezintă o ocazie pentru a promova viitoarele legături dintre sistemul de comercializare a cotelor de emisie al UE și sistemele de comercializare regionale sau federale din SUA sau din alte state care practică acest tip de sistem sau sisteme similare. Și nu în cele din urmă, UE trebuie să adopte o poziție unitară pentru a-și menține rolul de lider în negocieri și trebuie să participe activ la consolidarea parteneriatelor existente în domeniul climatic cu țările în curs de dezvoltare și la încheierea de noi parteneriate acolo unde acestea nu există încă.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) La o lună și jumătate înaintea summitului de la Copenhaga și având în vedere inevitabilele schimbări climatice, lumea se așteaptă să luăm măsuri specifice – măsuri care dau dovadă de responsabilitate și analizează atentă în privința colaborării în numele oamenilor și al siguranței acestora. Cunoaștem cu toții rapoartele Comitetului interguvernamental pentru schimbările climatice, care afirmă clar că, în cea mai mare parte, încălzirea înregistrată în ultimii 50 de ani este rezultatul activității umane. Chestiunile climatice au devenit o prioritate geopolitică și economică pentru secolul XXI, o prioritate care necesită decizii care să fie deopotrivă îndrăznețe și bazate pe măsuri pe termen lung.

Pentru a ajunge la un consens global, e nevoie să definim tratatele climatice care vor crea noi modele pentru reducerea gazelor cu efect de seră după 2012. Protocolul de la Kyoto a fost primul pas în schimbarea mentalității guvernelor din toată lumea cu privire la problema protecției mediului. Ar trebui să gândim în continuare la fel. Problema este, însă, că nu putem să ne limităm la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră din țările dezvoltate precum SUA și China.

Este esențial să sprijinim țări mai mici și mai sărace, care au probleme cu introducerea surselor de energie alternativă ecologică. Aceasta nu este numai o problemă de sprijin financiar, dar și de educație și de experiență pusă în comun în vederea creării unor economii ecologice. În momentul luării deciziilor, ar trebui să ne gândim și la cetățeni. Ar trebui să îi informăm, să îi educăm și să îi convingem să investească în protecția mediului. Ca orice măsură politică în domeniul siguranței, sprijinul și cooperarea cetățenilor sunt indispensabile.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *în scris*. – (FI) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, cercetarea furnizează zilnic informații noi cu privire la evoluția schimbărilor climatice și acestea sugerează că starea climei avansează continuu și mai rapid decât se prevăzuse inițial. Dacă trebuie să păstrăm pământul în starea la care viața de aici s-a adaptat, va trebui să punem pe picioare o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon până în anul 2050. În lumina acestor studii, obiectivele climatice ale UE nu pot fi numite prea

ambitioase. Toată lumea știe cât de gravă este problema. Cu toate acestea, pierdem timpul cu dezbateri dacă suntem sută la sută siguri că oamenii sunt cauza schimbărilor climatice sau nu. Refuzul acesta de a acționa corect este de neînțeles, mai ales că, de mult timp, știm cum să punem în aplicare schimbarea și suntem familiarizați cu tehnologiile necesare, îmbunătățind totodată calitatea vieții prin folosirea noilor tehnologii. Există o explicație psihologică pentru această inerție. Unele din modelele noastre de comportament sunt cu totul contrare schimbării, în timp ce restul se schimbă lent. Singura problemă este că nu prea ne-a mai rămas timp. Una dintre cele mai importante chestiuni de la sfârșitul acestui an este zelul UE de a munci cu hotărâre pentru a se asigura că acordul încheiat la Copenhaga se ridică la înălțimea provocării climatice. Uniunea trebuie să își ia un angajament clar pentru o reducere de 30 % a emisiilor până în 2020 și de 80 % până în 2050. O parte a acordului va fi o promisiune credibilă făcută de UE de a ajuta țările în curs de dezvoltare cu informații și transferuri de tehnologie precum și cu sume de bani adecvate.

Rovana Plumb (S&D), în scris. – În următorii 50 de ani schimbările climatice vor avea efecte semnificative asupra sectoarelor economice importante precum agricultura, energia, transportul, ecosistemele, turismul și sănătatea.

Schimbările climatice vor afecta, de asemenea, gospodăriile, întreprinderile și anumite sectoare ale societății, în special persoanele în vârstă, persoanele cu dizabilități și gospodăriile cu venituri mici. UE este hotărâtă să acționeze rapid pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. Însă atenuarea schimbărilor climatice prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră nu este suficientă. Atenuarea necesită un răspuns complementar pe termen scurt.

Se așteaptă ca efectele schimbărilor climatice să fie mai semnificative decât era prevăzut și vor apărea indiferent de măsurile de atenuare care vor fi puse în aplicare. Din acest motiv sunt necesare măsuri care să consolideze rezistența sistemelor naturale și umane pentru a face față impactului schimbărilor climatice, adică politici de adaptare.

Aceste politici sunt în desfășurare în UE, dar sunt necesare asemenea politici și la nivel global, și de aceea Conferința de la Copenhaga trebuie să fie un succes internațional. Avem nevoie de un pact global de solidaritate pentru dezvoltarea economiilor verzi prin promovarea unor tehnologii curate care să asigure locuri de muncă și să protejeze mediul și sănătatea populației.

Pavel Poc (S&D), în scris. – (CS) UE este un lider mondial în combaterea schimbărilor climatice. Poziția aceasta ne conferă clar o responsabilitate de a ajuta țările în curs de dezvoltare. Când acordăm asistență, trebuie să fim extrem de responsabili pentru consecințe. Dacă țările în curs de dezvoltare vor primi 30 de miliarde de euro pe an pentru eforturile lor de a atenua efectele schimbărilor climatice, atunci scopul acestei măsuri trebuie să fie dreptate și solidaritate din punct de vedere climatic. Nu putem permite un scop sau un rezultat care ar produce noi tensiuni prin noi distorsiuni în dezvoltarea socială și politică. Legăturile dintre țările în curs de dezvoltare și lumea dezvoltată sunt complexe. Odată cu cedarea resurselor, trebuie să analizăm toate impacturile posibile ale ajutorului pentru dezvoltare, inclusiv consecințele asupra politicii și populației. Cea mai mare parte a resurselor ar trebui să vizeze sprijinirea educației și societatea informațională. Chiar și în Parlamentul European, nu toată lumea este convinsă că schimbările climatice sunt o amenințare reală. Dacă realitatea schimbărilor climatice și consecințele lor nu sunt înțelese de către țările vizate, asistența noastră nu va reprezenta nimic mai mult decât o mită dată pentru prosperitatea noastră guvernelor acelor țări ai căror locuitori nu dispun de o astfel de prosperitate. Dacă obiectivele ambițioase ale UE nu sunt împărtășite și de celelalte mari puteri - SUA, China, India și țările din America de Sud și America Centrală - va fi nevoie ca UE să se concentreze pe consolidarea măsurilor și mecanismelor interne de adaptare, în special cu privire la sănătatea și securitatea cetățenilor UE.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), în scris. – Negocierile de la Copenhaga privind finanțarea țărilor în curs de dezvoltare vor fi cruciale dacă acest summit va avea succes. Deja unele țări africane au declarat că nu vor putea să se angajeze pentru genul de înțelegere de care avem nevoie la Copenhaga dacă ea nu prevede măsuri adecvate pentru finanțarea reducerii și adaptării în țările în curs de dezvoltare. Există două puncte-cheie aici - primul este că banii publici acordați acestor țări în curs de dezvoltare trebuie să provină din surse noi și suplimentare și nu din actualele bugete pentru ajutor. Al doilea punct este că nu numai banii publici pot fi folosiți în acest context; pe lângă acordarea directă de ajutor, se pot lua măsuri pentru a încuraja investițiile sectorului privat în economii cu emisii reduse de dioxid de carbon. Măsura în care sectorul privat este pregătit să investească în țările în curs de dezvoltare va depinde de acordurile internaționale privind sistemele de comercializare a cotelor de emisii. Acorduri cu privire la această problemă vor conferi politicii coerență și stabilitate, ceea ce dă sectorului privat încrederea de a investi serios în țările în curs de dezvoltare. Prin urmare,

negocierile trebuie să vizeze atât angajamente multilaterale cu privire la finanțare publică cât și măsuri concrete pentru a garanta investițiile din sectorul privat.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.55 și reluată la ora 12)

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte

6. Rectificare (articolul 216 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

7. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votul.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

7.1. Statutul Agenției Internaționale privind energiile regenerabile (IRENA) (A7-0026/2009, Herbert Reul) (vot)

7.2. Acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii agricole comune (A7-0018/2009, Paolo De Castro) (vot)

7.3. Delegarea sarcinilor de testare în laborator (A7-0017/2009, Paolo De Castro) (vot)

7.4. Reducerea ratei accizelor în Madeira și Azore (A7-0039/2009, Danuta Maria Hübner) (vot)

7.5. Conservarea păsărilor sălbatice (versiune codificată) (A7-0024/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

7.6. Aparate cu gaz (versiune codificată) (A7-0025/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

7.7. Furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (versiune codificată) (A7-0029/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

7.8. Protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la aybest (versiune codificată) (A7-0033/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

7.9. Controalele veterinare ale animalelor provenite din țări terțe (versiune codificată) (A7-0028/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

7.10. Rețea de colectare de date contabile agricole privind veniturile și activitatea economică a exploatațiilor agricole în Comunitatea Europeană (versiune codificată) (A7-0031/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

7.11. Condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubatie (versiune codificată) (A7-0027/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

7.12. Bovine de reproducție de rasă pură (versiune codificată) (A7-0032/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

7.13. Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Mauritius privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (A7-0019/2009, Simon Busuttil) (vot)

7.14. Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Seychelles privind exonerarea de la obligația de a deține viză de scurtă ședere (A7-0012/2009, Simon Busuttil) (vot)

7.15. Acordul dintre Comunitatea Europeană și Barbados privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (A7-0013/2009, Simon Busuttil) (vot)

7.16. Acordul dintre Comunitatea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (A7-0014/2009, Simon Busuttil) (vot)

7.17. Acordul dintre Comunitatea Europeană și Antigua și Barbuda privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (A7-0015/2009, Simon Busuttil) (vot)

7.18. Acordul dintre Comunitatea Europeană și Uniunea Bahamas privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (A7-0016/2009, Simon Busuttil) (vot)

7.19. Proiectul de buget rectificativ 9/2009: cutremurul din Italia, secțiunea III - Comisia (A7-0023/2009, Jutta Haug) (vot)

7.20. Mobilizarea Fondului european pentru adaptare la globalizare: Germania - sectorul de telecomunicații (A7-0022/2009, Reimer Böge) (vot)

7.21. Cerere de ridicare a imunității lui Marek Siwiec (A7-0030/2009, Diana Wallis) (vot)

7.22. Instituirea unui ecanism de evaluare în vederea monitorizării aplicării acquis-ului Schengen (A7-0035/2009, Carlos Coelho) (vot)

- În urma votului privind propunerea Comisiei:

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – (FR) Dle președinte, ieri, colegul meu, vicepreședinte al Comisiei, dl Barrot, a subliniat faptul că scopul propunerilor este să uniformizeze la nivel comunitar mecanismul de evaluare și să-l facă mai eficient, menținând în același timp încrederea între statele membre.

Comisia este convinsă că Parlamentul trebuie să se implice în evaluarea Schengen, ceea ce nu este cazul în prezent. Cetățenii trebuie să aibă acces la rezultatele acestor evaluări.

Cu toate acestea, în conformitate cu tratatele în vigoare, nu este posibilă implicarea Parlamentului prin intermediul procedurii de codecizie. Prin urmare, Comisia își susține propunerile pe baza tratatelor în vigoare.

Totuși, de îndată de Tratatul de la Lisabona intră în vigoare, problema se va redeschide, iar Comisia va decide, la momentul potrivit, temeiul juridic cel mai adecvat pentru mecanismul propus și va implica Parlamentul European cât mai mult posibil.

Prin urmare, Comisia ar putea să prezinte modificări sau propuneri noi, în funcție de situație.

Carlos Coelho, raportor. – (PT) Apreciez clarificările oferite de Comisia Europeană, însă aş dori să reamintesc Parlamentului că, așa cum s-a clarificat în timpul dezbaterii, cu toate că Serviciul juridic al Parlamentului European a recunoscut legitimitatea temeiului juridic al inițiativei Comisiei, acesta a spus, de asemenea, că pe baza tratatului în vigoare, Comisia Europeană ar fi putut lua aceeași inițiativă pe baza unei formule juridice care să îi acorde Parlamentului European competența de codecizie.

Întrucât nu a fost cazul, propun retrimiteră inițiativei către Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, astfel încât Comisia să o poată reanaliza. Apoi, în cadrul perioadei prevăzute la articolul 56 din Regulamentul nostru de procedură, noi, deputații din Parlamentul European, ne putem aștepta să primim o inițiativă din partea Comisiei, care să respecte procedura de codecizie și care să îi ofere Parlamentului European competența pe care o merită în ceea ce privește susținerea sporirii securității în spațiul Schengen.

Președinte. – Vă mulțumesc, dle Coelho. Nu este nevoie să se voteze asupra acestei solicitări, întrucât, de vreme ce Comisia a decis să își mențină propunerea, acea propunere este în mod automat retrimisă comisiei, așa cum a solicitat dl Coelho.

7.23. Instituirea unui mecanism de evaluare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen (A7-0034/2009, Carlos Coelho) (vot)

- În urma votului privind propunerea Comisiei:

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – (FR) Dle președinte, scenariul este același. Prin urmare, poziția Comisiei este identică.

Președinte. – Ei bine, cred că în mod evident și acest al doilea raport va fi retrimis comisiei, întrucât Comisia Europeană a decis să își mențină propunerea.

8. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Raport: Simon Busuttill (A7-0013/2009)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Dle președinte, am votat în favoarea rapoartelor referitoare la insulele Bahamas, Barbados, Saint Kitts și Nevis și Seychelles. În aceste rapoarte, îmi plac elementele depășirii proceselor birocratice ale acordurilor, libertatea de circulație a cetățenilor și caracterul reciproc pe care toate aceste acțiuni trebuie să-l dețină.

Cu toate acestea, cu cel mai profund respect pentru toate aceste țări suverane prietene, aş dori să profit de relațiile bune pe care aceste acorduri le demonstrează, pentru a ajuta toate aceste țări care, repet, sunt suverane și ne sunt prietene, să se imunizeze împotriva unei pandemii care este chiar mai mortală decât gripa: paradisurile fiscale. Acest lucru a fost dezbătut deja în cadrul G20 și a multor alte forumuri.

Paradisurile fiscale au contribuit în mod semnificativ și nefericit la criza economică cu care ne confruntăm. Au fost luate unele măsuri, poate nu multe încă, pentru a eradică cele mai active paradisuri fiscale, însă haideți să nu fim naivi. Altele ar putea începe.

În Spania, cazul Gürtel este de actualitate: nu este vorba doar despre o rețea uriașă de corupție, ci și despre una de scurgeri de capital. Prin urmare, reprezentanți ai Comisiei și ai Consiliului, haideți să profităm de aceste acorduri pentru a insista asupra acestei imunizări pe care trebuie să o solicităm, mai devreme sau mai târziu, pentru a avea o politică mai cuprinzătoare și mai radicală împotriva paradisurilor fiscale.

- Raport: Carlos Coelho (A7-0034/2009)

Czesław Adam Sikiński (PPE). – (PL) Dle președinte, Tratatul Schengen a determinat o schimbare calitativă pe teritoriul majorității statelor din Uniunea Europeană. Cu toate că a trecut așa de puțin timp de la intrarea sa în vigoare, uităm adesea cum a fost Europa atunci când avea granițe și dificultățile asociate deplasării dintr-un stat membru în altul. Acordul Schengen reprezintă un alt succes al integrării noastre, însă poartă și o mare responsabilitate. Noile state membre și-au asumat responsabilitatea pentru o parte semnificativă a frontierelor noastre terestre.

Pe lângă aspectele pozitive, există și aspecte negative, întrucât au fost introduse restricții excesive cu privire la circulația rezidenților din țări care au o graniță comună cu UE, iar acest lucru face referire, în principal, la noile state, precum Polonia și Letonia. Ca urmare a acestor dificultăți, există, printre altele, restricții importante asupra circulației dincolo de granițele noastre estice. A apărut o nouă diviziune, un fel de barieră între țările care au avut și au relații strânse care provin dintr-o istorie și legături de familie comune și, mai presus de toate, deoarece acestea sunt vecine.

În conformitate cu dispozițiile Acordului Schengen, a fost introdus un sistem comun de control intern, iar acesta este aplicat de serviciile corespunzătoare în țările Uniunii Europene care sunt semnatare ale acordului. S-ar părea, totuși, că acest sistem de control este aplicat cu severitate nejustificată, lucru care nu ajută la construirea unei imagini pozitive a unității Uniunii Europene.

Explicații scrise privind votul

- Raport: Herbert Reul (A7-0026/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport. Susțin pe deplin aderarea Comunității Europene la statutul Agenției Internaționale pentru Energii Regenerabile (IRENA). Aceasta are ca obiectiv principal diseminarea de bune practici în domeniul energiei din surse regenerabile, atât în cadrul Uniunii Europene, cât și la nivel global. Conform statutului său, agenția va promova și va sprijini utilizarea resurselor regenerabile la nivelul întregului glob.

Prin aderarea la statutul acestei agenții, Comunitatea se va bucura de un acces mai bun, în mod direct, la informațiile privind activitățile din domeniul surselor regenerabile de energie, atât la nivel european, cât și la nivel global. Totodată, statutul de membru îi va permite să consolideze monitorizarea progresului pe care îl înregistrează statele membre în vederea atingerii în 2020 a obiectivului obligatoriu privind energia din surse regenerabile.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport. În prezent, nu există o strategie coordonată privind energia regenerabilă la nivel european și mondial. Din acest motiv, este o mare diferență între țările care au făcut un progres major și au înregistrat un succes semnificativ în ceea ce privește energia regenerabilă și țările care sunt încă în urmă în acest domeniu.

Dacă dorim să grăbim procesul de creștere a cotei de surse regenerabile de energie, diferite țări ar trebui să acționeze în mod coordonat, iar țările fruntașe ar trebui să împărtășească bunele lor practici. Cred că această agenție se va angaja să realizeze aceste obiective și va oferi un nou impuls și o nouă direcție în domeniul energiei regenerabile, în general.

Maria da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Salut faptul că acum Comunitatea Europeană este reprezentată în Agenția Internațională pentru Energii Regenerabile (IRENA). Obiectivul Agenției Internaționale pentru Energii Regenerabile este acela de a promova adoptarea și folosirea durabilă a tuturor formelor de energie regenerabilă, ținând cont de contribuția acestora la conservarea mediului înconjurător, protejarea climei, creșterea economică și coeziunea socială (în special, reducerea sărăciei și dezvoltarea durabilă), accesibilitatea și securitatea aprovizionării cu energie, dezvoltarea regională și responsabilitatea intergenerațională.

De asemenea, agenția își propune să ofere consultanță tehnică, financiară și politică guvernelor din țările în curs de dezvoltare, contribuind astfel la procesul de tranziție spre o societate cu emisii reduse de carbon.

Folosirea energiilor regenerabile este unul dintre obiectivele cheie ale pachetului Uniunii Europene privind clima și energia. Această agenție va contribui la punerea în aplicare a obiectivelor pachetului, în special a obiectivului de creștere a procentului de energie regenerabilă utilizată la 20 % din consumul total de energie, până în anul 2020.

David Casa (PPE), *în scris*. – IRENA a fost oficial înființată la 26 ianuarie 2009. Obiectivul acestei organizații este acela de a deveni centrul promovării unei tranziții rapide spre folosirea energiei durabile. Statutul acestei organizații a fost stabilit. Este foarte important ca această organizație să înceapă să funcționeze cât mai repede posibil. Sunt în favoarea adoptării statutului care a fost prezentat și, prin urmare, am votat în favoarea raportului.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Susțin concluzia Comunității Europene privind Statutul Agenției Internaționale pentru Energii Regenerabile. Obiectivul Agenției Internaționale pentru Energii Regenerabile este acela de a deveni un centru de excelență pentru energia regenerabilă, ceea ce îi va permite să ajute guvernele să valorifice sursele regenerabile de energie, să răspândească know-how-ul și cele mai bune practici

și să ofere instruire în acest domeniu. Prin urmare, este de dorit pentru Comunitate să fie reprezentată într-o instituție ale cărei obiective coincid cu domeniul său de competență și al cărei statut a fost deja semnat de 20 de state membre.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Portugalia este a șasea țară în topul dependenței energetice din Uniunea Europeană care include 27 de state, așadar investiția în „tehnologie ecologică” are o importanță deosebită.

Susțin crearea unui plan național de energie regenerabilă, cu interes special asupra energiei eoliene, a energiei valurilor (având în vedere condițiile excepționale oferite de coasta portugheză), a energiei termice solare și a energiei fotovoltaice și microgenerării.

De asemenea, sunt în favoarea metodelor de cercetare și dezvoltare, a tehnologiilor și strategiilor de stocare a surplusului de energie regenerabilă.

Susțin o politică energetică care ține cont de provocările economice și de nevoile sociale, promovând în același timp dezvoltarea durabilă, fără să genereze costuri de mediu care trebuie să fie suportate de generațiile viitoare.

Preocuparea mea dintotdeauna a fost limitarea dependenței noastre energetice și sunt convins că, pentru aceasta, trebuie să susținem și să dezvoltăm energia regenerabilă, așadar salut faptul că Portugalia este un membru fondator al Agenției Internaționale pentru Energii Regenerabile (IRENA).

De aceea susțin și eu aprobarea de către Comunitatea Europeană a Statutului Agenției Internaționale pentru Energii Regenerabile (IRENA).

Rovana Plumb (S&D), în scris. – Votând acest raport vreau să subliniez importanța înființării acestei organizații internaționale, care va promova și va sprijini utilizarea resurselor regenerabile la nivelul întregului glob, având în vedere beneficiile care pot fi obținute prin contribuția acestora la protejarea mediului și climei, creșterea economică și coeziunea socială, inclusiv diminuarea sărăciei, la asigurarea securității aprovizionării cu energie și dezvoltarea regională.

La conferința de la Bonn din ianuarie 2009 România, prima țară semnată, a fost desemnată vicepreședintele acestei prime ședințe și totodată a fost admisă în comitetul administrativ al IRENA, nucleu care asigură secretariatul interimar al Agenției până în momentul în care aceasta va începe să funcționeze. Astăzi, 137 de state, dintre care 24 de state membre ale UE au semnat Statutul.

- Raport: Paolo De Castro (A7-0018/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) • Am votat în favoarea raportului privind propunerea de regulament a Consiliului de abrogare a anumitor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii agricole comune, întrucât este necesară eliminarea din acquis-ul comunitar a actelor care nu mai sunt relevante, pentru a spori transparența și securitatea juridică a legislației comunitare, având în vedere Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, încheiat între Parlamentul European, Consiliu și Comisie. Acesta a fost de curând confirmat în Comunicarea Comisiei intitulată „O PAC simplificată pentru Europa – o reușită pentru toți”; Sunt responsabil de raportul Parlamentului European referitor la această comunicare, în numele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European. Prin urmare, sub incidența acestei strategii, merită eliminarea din legislația în vigoare a actelor care nu mai au un efect real.

David Casa (PPE), în scris. – Dată fiind legislația europeană vastă, este esențial ca orice material ieșit din uz să fie abrogat în mod eficient. Având în vedere acest lucru, am votat în favoarea acestui raport.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Cred că este esențial ca toate părțile interesate de politica agricolă comună (PAC) să fie conștiente de cadrul juridic în vigoare și de normele care se aplică la un moment dat.

Accept că securitatea juridică impune ca actele caduce să nu rămână în vigoare la infinit în sistemul juridic comunitar.

Având în vedere importanța fundamentală a PAC pentru guvernele și cetățenii Uniunii, susțin că procedura privind punerea în aplicare a acesteia și normele în vigoare ar trebui să fie cât mai simple și mai clare.

PAC ocupă un rol central în viața Uniunii, are o importanță practică uriașă și nu poate reprezenta un amestec de norme, regulamente, acte și decizii care nu se mai aplică sau care nu vor fi eficiente.

Având în vedere cele menționate mai sus, susțin propunerea Comisiei de a abroga acte caduce în domeniul politicii agricole comune.

Alan Kelly (S&D), *în scris*. – Chestiunea asupra căreia s-a votat se referă la necesitatea instituțiilor europene de a abroga actele Consiliului care, de-a lungul timpului și odată cu dezvoltarea tehnologiei, au devenit caduce și irelevante pentru funcționarea corectă a Uniunii. Acest vot face referire la anumite acte ale Consiliului din domeniul politicii agricole comune. Cred că anumite aspecte ale PAC trebuie de mult revizuite. Dacă politica se va aplica în mod corect și se va folosi în beneficiul cetățenilor europeni, actele pe care le-a creat trebuie să fie relevante pentru lumea agricolă de astăzi. De asemenea, convingerea mea fermă este că trebuie să se facă ceva pentru a scăpa Uniunea de birocrăția exagerată, imagine cu care o asociază cetățenii Europei. Acte, precum acestea, au pur și simplu rolul de a produce confuzii, fără a servi unui scop real. Aspectele politicii Uniunii Europene, cum ar fi acesta, pătează imaginea Uniunii în rândul cetățenilor săi și îi descurajează să interacționeze cu aceasta. În concluzie, cred cu fermitate că dacă Uniunea dorește să rămână relevantă, atunci trebuie să se voteze întotdeauna în favoarea modernizării legilor și politicilor sale.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) Am votat cu deosebită plăcere în favoarea adoptării rezoluției privind regulamentul de abrogare a anumitor acte caduce în domeniul PAC, deoarece auzim mereu că avem prea multe regulamente în Uniunea Europeană, cu consecințe negative pentru funcționarea corectă a economiei de piață. Acest lucru se aplică în special în cazul PAC, unde, în ciuda introducerii multor simplificări și a eliminării unei serii de regulamente, multe acte inutile rămân încă în vigoare.

Multe dintre aceste acte nu mai au efecte juridice, în timp ce conținutul altora a fost inclus în documentele următoare. Din punct de vedere al timpului și al costurilor, acest lucru creează o povară foarte mare pentru agricultorii noștri și implică un sistem administrativ vast. Prin urmare, cred că o nouă actualizare, consolidarea și simplificarea legislației Uniunii Europene sunt esențiale, la fel și abrogarea multor acte juridice inutile, pentru ca dispozițiile care sunt acum în vigoare să fie simple, clare și inteligibile. Acest lucru va apropia Uniunea Europeană de cetățenii săi.

Oldřich Vlasák (ECR), *în scris*. – (CS) Aș dori să îmi exprim votul în ceea ce privește proiectul de regulament al Consiliului de abrogare a unor acte caduce ale Consiliului din domeniul politicii agricole comune. În timpul procesului de integrare europeană, multe acte au fost aprobate în cadrul Parlamentului European și al Consiliului. În momentul când noi am aderat la Uniunea Europeană, acquis-ul comunitar avea un număr de aproximativ 80 000 de pagini de text, jumătate din acesta fiind în domeniul agriculturii. Prin urmare, este un lucru bun că organismele Uniunii Europene au convenit asupra unui baze interinstituționale conform căreia legislația comunitară trebuie să fie actualizată și condensată.

Legile care nu au importanță de durată ar trebui eliminate din acquis-ul comunitar pentru a spori transparența și certitudinea legislației comunitare. În ultima perioadă, Comisia a declarat caduce 250 de legi din domeniul agriculturii. Discutăm acum despre 28 de acte care nu au utilitate practică, dar care, din punct de vedere formal, încă există, și despre șase acte care sunt caduce. Cu toate că am susținut acest proiect, cred cu fermitate că există noi oportunități de reducere a legislației europene și de diminuare a birocrăției instaurate de regimul de la Bruxelles și, prin urmare, solicit Comisiei să își continue activitatea privind simplificarea legislației europene.

- Raport: Paolo De Castro (A7-0017/2009)

David Casa (PPE), *în scris*. – Trebuie efectuate teste de laborator pentru a identifica organismele dăunătoare care nu sunt prezente în cadrul Uniunii Europene. Regulamentele în vigoare nu permit anumitor laboratoare, cărora le poate fi delegată această activitate, să se ocupe de acest lucru, din cauza faptului că acestea nu respectă pe deplin articolul 2 alineatul (1) litera (g) punctul (ii) al Directivei 2000/29/CE. Sunt în favoarea oferirii permisiunii laboratoarelor de acest tip să desfășoare o astfel de activitate, atâta timp cât se respectă anumite condiții. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

- Raport: Danuta Maria Hübner (A7-0039/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului care autorizează Portugalia să aplice rate reduse ale accizelor pentru lichiorurile, rachiul și romul produse și consumate pe plan local în insulele Azore și Madeira, întrucât văd acest lucru ca pe o modalitate importantă de a sprijini menținerea industriilor mici în sectorul implicat în producerea unor astfel de bunuri, care se află într-o poziție competitivă foarte nefavorabilă, în confruntarea cu liberalizarea piețelor și creșterea vânzărilor de băuturi spirtoase în aceste regiuni.

Diminuarea acestei taxe va contribui, de asemenea, la un echilibru social și economic mai bun în aceste regiuni, asigurând astfel durabilitatea și chiar crearea de locuri de muncă, esențiale pentru protejarea economiilor locale.

John Attard-Montalto (S&D), *în scris*. – Guvernul Maltei ar trebui să urmeze inițiative similare pentru insula Gozo. Toate statele membre ale UE care au regiuni insulare au solicitat măsuri similare, iar UE le-a acordat posibilitatea de a lua astfel de măsuri speciale. Măsurile în sine diferă de la o regiune insulară la alta. Cu toate acestea, au un lucru în comun: și anume, acela de a oferi confort economic pentru a echilibra aspectele negative ale regiunilor insulare. Insula Gozo suferă de grave handicapuri, printre care dubla insularitate, depărtarea, suprafața redusă și relieful dificil. Țări mult mai mari decât Malta, precum Portugalia, Italia și Grecia, au reușit să obțină măsuri speciale, astfel încât să ofere stimulente atractive pentru regiunile insulare. Insulele mai mici din arhipelagul maltez sunt deosebit de vulnerabile.

Insula Gozo are nevoie de asistență prin introducerea unor măsuri speciale similare. Este de datoria guvernului maltez să identifice măsurile speciale care s-ar potrivi cel mai bine și, ulterior, să apeleze la UE pentru a adopta asemenea măsuri. Reducerea greutăților, în special a celor care predomină pe insula Gozo, depinde de guvernul Maltei.

David Casa (PPE), *în scris*. – Aceasta este o prelungire a derogării fiscale din 2002 acordate Portugaliei, cu privire la anumite regiuni autonome. Sunt în favoarea unei astfel de prelungiri și, prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului Hübner privind propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a Portugaliei în vederea aplicării unei rate reduse a accizei pentru romul și lichiorurile produse și consumate pe plan local în regiunea autonomă Madeira și pentru lichiorurile și rachiul produse și consumate pe plan local în regiunea autonomă Azore. Având în vedere caracteristicile specifice ale acestor zone periferice, cred că această prelungire este esențială pentru supraviețuirea industriei locale și pentru protecția ocupării forței de muncă în acest sector.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Având în vedere importanța pentru agricultură și, în consecință, pentru economie și ocuparea forței de muncă în regiunile autonome portugheze Madeira și Azore, a producției de rom și, respectiv, de rachi, precum și de lichioruri în ambele regiuni, este esențial ca ratele reduse ale accizelor pentru aceste produse să fie aplicate în continuare, întrucât acest lucru nu va duce la o situație de concurență neloială în cadrul pieței interne.

Creșterea prețului de vânzare cu amănuntul, determinată de eliminarea acestor rate ale accizelor, ar face aceste produse și mai puțin competitive față de produse similare importate din restul UE și, prin urmare, ar amenința menținerea produselor tradiționale. Aceasta ar avea un efect dezastruos asupra industriei locale și a economiei regionale la nivel socioeconomic, ca urmare a impactului pe care l-ar avea asupra fermelor familiale în acele regiuni.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Propunerea aprobată în ședința plenară de astăzi cu o majoritate covârșitoare permite o prelungire a concesiilor acordate în 2002 de autorizare a Portugaliei în vederea aplicării unei rate reduse a accizelor pentru romul și lichiorurile produse și consumate pe plan local în Madeira și pentru lichiorurile și rachiul produse și consumate pe plan local în insulele Azore. De la începutul acestui proces, am făcut tot posibilul pentru a asigura că această măsură, care a expirat la sfârșitul anului 2008, va fi reînnoită de urgență. Sprijinul unanim al Comisiei pentru dezvoltare regională fiind asigurat, acest rezultat a fost confirmat prin votul de astăzi, care menține reducerea fiscală începând din ianuarie 2009 până în 2013.

Producătorii de rom și de lichior din Madeira se confruntă cu obstacole permanente legate de poziția lor geografică ultraperiferică, insularitate, terenul și clima dificile, precum și dimensiunea redusă a fermelor lor. În cazul în care nu ar mai beneficia de această concesiune, producătorii ar fi constrânși să crească prețurile, ceea ce ar avea impact asupra activității lor și a locurilor de muncă pe care le generează, cu consecințe grave pentru regiune.

- Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0024/2009)

David Casa (PPE), *în scris*. – Această rezoluție constă într-o simplă codificare a textelor, fără nicio modificare de fond. Sunt în favoarea unei astfel de codificări și, prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

- Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0025/2009)

David Casa (PPE), *în scris*. – Aceasta este din nou o codificare fără nicio modificare de fond, pe care o susțin și, așadar, am votat în favoarea acestui raport.

- Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0029/2009)

David Casa (PPE), *în scris*. – Acesta constă într-o simplă codificare a textelor existente și, prin urmare, am votat în favoare a raportului.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – (RO) Coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre, cu privire la difuzarea programelor de televiziune, este esențială pentru crearea unui spațiu media caracterizat prin unitate în diversitate. La fel de importantă este și capacitatea noastră de a face legislația europeană cât mai accesibilă pentru toți cetățenii. Raportul referitor la propunerea de directivă a serviciilor mass-media audiovizuale în versiunea codificată, adus în fața plenului, reprezintă o măsură pur tehnică și juridică, ale cărei beneficii sunt însă incontestabile. Codificarea unei legislații care se modifică în permanență este un demers care aduce un plus de claritate și transparență dreptului comunitar, făcându-l mai comprehensibil pentru cetățenii UE. În cazul de față, propunerea de codificare constă în înlocuirea vechii directive din 1989, cu o directivă nouă (fără modificări de conținut), la care au fost adăugate actele ce au completat-o de-a lungul timpului. Am susținut această inițiativă, pentru că dincolo de caracterul ei tehnic, valoarea sa pentru buna funcționare a serviciilor media audiovizuale, dar și în termeni de transparență, nu poate fi neglijată.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – Sunt de acord cu textul acestui raport deoarece pluralismul informațiilor ar trebui să reprezinte un principiu fundamental al Uniunii Europene. Diversificarea mijloacelor de informare în masă înseamnă o multiplicare a punctelor de vedere și acest fapt este esențial într-o societate democratică.

În plus, acest argument are și o componentă economică: serviciile mass-media audiovizuale tradiționale (precum televiziunea) și cele nou apărute (de exemplu „video la cerere”/„video on demand”) oferă importante oportunități de ocupare a forței de muncă în Europa, în special în cadrul întreprinderilor mici și mijlocii, fapt ce stimulează creșterea economică și investițiile.

- Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0033/2009)

David Casa (PPE), *în scris*. – Acest raport se referă la codificarea legislației privind protecția lucrătorilor împotriva expunerii la azbest. Sunt în favoarea unei astfel de codificări și, prin urmare, am votat pentru.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris*. – (FR) La fel ca majoritatea colegilor mei deputați, am votat pentru îmbunătățirea clarității și a transparenței dreptului comunitar. Într-adevăr, prin adoptarea acestei rezoluții, Parlamentul European a sprijinit dorința Comisiei Europene de a „curăța” textele prin codificarea legislației privind protecția lucrătorilor împotriva azbestului. Această rezoluție va însemna că aceste norme, care sunt necesare pentru lucrători, pot fi aplicate mai bine.

- Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0028/2009)

David Casa (PPE), *în scris*. – Acest raport se referă la codificarea legislației privind controalele sanitar-veterinare ale animalelor introduse pe teritoriul UE și, prin urmare, am votat pentru.

Miroslav Mikolášik (PPE), *în scris*. – (SK) Doamnelor și domnilor, salut aprobarea raportului elaborat de dna Geringer de Oedenberg privind proiectul de directivă a Consiliului de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse pe teritoriul UE. Noua directivă va contribui cu siguranță la clarificarea și la o mai bună înțelegere a construcțiilor juridice actuale prelungite din acest domeniu. Directiva se concentrează asupra codificării legilor, fără să modifice conținutul real.

Din perspectiva cetățenilor europeni, o simplificare și clarificare a dreptului comunitar contribuie la o mai mare securitate juridică și, după părerea mea, codificarea realizată în această directivă este, prin urmare, un pas în direcția bună, care duce la aplicarea eficientă a dreptului pozitiv. În același timp, sunt de acord cu faptul că armonizarea principiilor la nivel comunitar va contribui nu numai la garantarea securității de aprovizionare, ci și la stabilizarea unei piețe interne în care controalele vamale interne au fost eliminate și la protecția animalelor care pătrund pe teritoriul Comunității.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) În conformitate cu regulamentele actuale, în cazul în care se descoperă un transport care încalcă legislația de protecție a animalelor, autoritățile trebuie, ca urmare a „confiscării” din motive de protecție a animalelor, să înapoieze proprietarului orice pui de animal nevaccinat care a fost separat de mama lui prea devreme, de îndată ce problema a fost remediată. Desigur, în practică, această situație este exploatată fără rușine.

Această codificare ar fi un bun prilej de a modifica Regulamentul UE privind transportul, astfel încât puii ar putea fi confiscați permanent în cazul transporturilor care nu sunt în conformitate cu normele, închizând astfel ușa din spate. Din păcate, am lăsat să ne scape această șansă. În orice caz, per ansamblu, codificarea pare să determine o îmbunătățire a regulamentelor privind protecția animalelor, motiv pentru care am votat în favoarea raportului.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Având în vedere faptul că nutriția este un factor important pentru sănătatea populației și că animalele se numără printre produsele alimentare esențiale, este deosebit de important să se ofere protecție globală în această privință, iar acest lucru ar trebui realizat, printre altele, prin intermediul controalelor sanitar-veterinare. Aceste controale sanitar-veterinare sunt deosebit de importante la frontierele externe ale Comunității, în special având în vedere faptul că standardele în această privință în aceste țări terțe nu sunt adesea la fel de ridicate precum cele europene.

Acest lucru necesită regulamente mai judicioase, mai uniforme și mai clare, pentru a asigura efectuarea de controale comparabile la import la toate frontierele externe. Actuala propunere a Comisiei pentru o versiune codificată a directivei Consiliului de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate este un pas în această direcție și, prin urmare, are sprijinul meu.

- Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0031/2009)

David Casa (PPE), *în scris.* – Aceasta este o codificare fără modificări substanțiale și, prin urmare, am votat pentru.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris.* – (FR) La fel ca majoritatea colegilor mei deputați, am votat pentru sporirea clarității și a transparenței legislației privind o rețea de colectare de date contabile agricole privind veniturile și activitatea economică a exploatațiilor agricole, cu scopul de a îmbunătăți această legislație și, mai presus de toate, pentru ca textul să fie mai ușor de citit.

- Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0027/2009)

David Casa (PPE), *în scris.* – Acest raport constă într-o simplă codificare a legislației privind condițiile de sănătate ale animalelor în domeniul comerțului intracomunitar. Sunt în favoarea unei astfel de codificări și am votat în favoarea acestui raport.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Creșterea păsărilor de curte, pe de o parte, reprezintă o parte semnificativă a activităților economice din sectorul agricol, unde constituie o sursă de venit pentru o parte din forța de muncă agricolă. Pe de altă parte, ouăle și păsările de curte se numără printre cele mai uzuale produse alimentare. Din aceste motive, comerțul care implică aceste bunuri ar trebui să fie, de asemenea, reglementat în mod clar și uniform, printre altele, pentru a proteja sănătatea cetățenilor.

Actuala propunere a Comisiei pentru o versiune codificată a directivei Consiliului privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubajie este în interesul celor care lucrează în agricultură și al celor care practică comerțul în acest domeniu, precum și al cetățenilor UE în calitate de consumatori, motiv pentru care o susțin.

- Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0032/2009)

David Casa (PPE), *în scris.* – Aceasta este o codificare fără modificări substanțiale și, prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

- Raport: Simon Busuttill (A7-0019/2009)

David Casa (PPE), *în scris.* – Acest acord prevede posibilitatea de a călători fără viză între Mauritius și statele membre ale UE. Sunt în favoarea unui astfel de acord și, prin urmare, am votat în favoarea raportului.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Sprijin acest acord negociat între Comunitatea Europeană și Republica Mauritius privind exonerarea de obligația de a deține viză de intrare și pentru șederile de scurtă durată, pentru a facilita deplasarea cetățenilor acestora. Cetățenii UE și resortisanții din Mauritius care călătoresc pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru o perioadă maximă de trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni, vor fi exceptați de la obligația de a deține viză. Excepțiile sunt Regatul Unit și Republica Irlanda, care nu sunt obligate prin acest acord, precum și o restricție teritorială cu privire la Franța și Țările de Jos, pentru care acest acord se referă exclusiv la teritoriile europene ale acestor țări.

Aș sublinia faptul că oricine călătorește cu scopul de a presta o activitate remunerată în timpul unei șederi de scurtă durată nu poate beneficia de acest acord și continuă să fie supus normelor aplicabile la nivel comunitar și la nivelul fiecărui stat membru cu privire la obligația de a deține viză sau la scutirea de viză și, de asemenea, la accesul pe piața muncii. Acordul poate fi suspendat sau abrogat, însă acea decizie poate fi luată numai cu privire la toate statele membre. Sprijin, de asemenea, punerea în aplicare cu titlu provizoriu a acordului până la intrarea sa în vigoare.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Acest acord dintre Comunitatea Europeană și Republica Mauritius prevede un regim de călătorie fără viză în cazul în care cetățenii părților contractante călătoresc pe teritoriul celeilalte părți contractante pe o perioadă maximă de trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni.

Votez împotriva încheierii acestui acord, întrucât menținerea obligației de a deține viză reprezintă un anumit control asupra imigrației nedorite, în timp ce exonerarea de obligația de a deține viză pentru șederi de până la trei luni va oferi timp suficient celor care, în realitate, intenționează să rămână pe o perioadă mai mare pentru a construi rețele sociale.

- Raport: Simon Busuttill (A7-0012/2009)

David Casa (PPE), *în scris.* – Acest acord prevede posibilitatea de a călători fără viză între insulele Seychelles și statele membre ale UE. Sunt în favoarea unui astfel de acord și, prin urmare, am votat în favoarea raportului.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Sprijin acest acord negociat între Comunitatea Europeană și Republica Seychelles privind exonerarea de obligația de a deține viză de intrare și pentru șederile de scurtă durată, pentru a facilita deplasarea cetățenilor acestora. Cetățenii UE și resortisanții din Seychelles care călătoresc pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru o perioadă maximă de trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni, vor fi exceptați de la obligația de a deține viză. Excepțiile sunt Regatul Unit și Republica Irlanda, care nu sunt obligate prin acest acord, precum și o restricție teritorială cu privire la Franța și Olanda, pentru care acest acord se referă exclusiv la teritoriile europene ale acestor țări.

Aș sublinia faptul că oricine călătorește cu scopul de a presta o activitate remunerată în timpul unei șederi de scurtă durată nu poate beneficia de acest acord și continuă să fie supus normelor aplicabile la nivel comunitar și la nivelul fiecărui stat membru cu privire la obligația de a deține viză sau la scutirea de viză și, de asemenea, la accesul pe piața muncii. Acordul poate fi suspendat sau abrogat, însă acea decizie poate fi luată numai cu privire la toate statele membre. Sprijin, de asemenea, punerea în aplicare cu titlu provizoriu a acordului până la intrarea sa în vigoare.

- Raport: Simon Busuttill (A7-0013/2009)

David Casa (PPE), *în scris.* – Acest acord prevede posibilitatea de a călători fără viză între Barbados și statele membre ale UE. Sunt în favoarea unui astfel de acord și, prin urmare, am votat în favoarea raportului.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Sprijin acest acord negociat între Comunitatea Europeană și Barbados privind exonerarea de obligația de a deține viză de intrare și pentru șederile de scurtă durată, pentru a facilita deplasarea cetățenilor acestora. Cetățenii UE și resortisanții din Barbados care călătoresc pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru o perioadă maximă de trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni, vor fi exceptați de la obligația de a deține viză. Excepțiile sunt Regatul Unit și Republica Irlanda, care nu sunt obligate prin acest acord, precum și o restricție teritorială cu privire la Franța și Olanda, pentru care acest acord se referă exclusiv la teritoriile europene ale acestor țări.

Aș sublinia faptul că oricine călătorește cu scopul de a presta o activitate remunerată în timpul unei șederi de scurtă durată nu poate beneficia de acest acord și continuă să fie supus normelor aplicabile la nivel comunitar și la nivelul fiecărui stat membru cu privire la obligația de a deține viză sau la scutirea de viză și, de asemenea, la accesul pe piața muncii. Acordul poate fi suspendat sau abrogat, însă acea decizie poate fi

luată numai cu privire la toate statele membre. Sprijin, de asemenea, punerea în aplicare cu titlu provizoriu a acordului până la intrarea sa în vigoare.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Rapoartele din fața noastră privind acordurile dintre Comunitatea Europeană și numeroase mici națiuni insulare, precum Mauritius și Barbados, prevăd o exonerare de obligația de a deține viză în cazul în care cetățenii părților contractante călătoresc pe teritoriul celeilalte părți contractante pe o perioadă maximă de trei luni, într-o perioadă de șase luni. Resping aceste relaxări ale cerințelor de intrare și, prin urmare, am votat împotriva încheierii acestor acorduri, întrucât menținerea obligației de a deține viză reprezintă, cu siguranță, un obstacol în calea infraționalității și, astfel, restricționează puternic imigrația nedorită.

Mai mult, trebuie să presupunem că cei care stau pe teritoriul UE timp de trei luni pe baza unor astfel de scutiri de vize vor avea numeroase contacte pe care, ulterior, le-ar putea folosi pentru a intra în ilegalitate. Trebuie să evităm cu orice preț o creștere a activităților penale ilegale.

- Raport: Simon Busuttill (A7-0014/2009)

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Sprijin acest acord negociat între Comunitatea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis privind exonerarea de obligația de a deține viză de intrare și pentru șederile de scurtă durată, pentru a facilita deplasarea cetățenilor acestora. Cetățenii UE și resortisanții Federației care călătoresc pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru o perioadă maximă de trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni, vor fi exceptați de la obligația de a deține viză. Excepțiile sunt Regatul Unit și Republica Irlanda, care nu sunt obligate prin acest acord, precum și o restricție teritorială cu privire la Franța și Olanda, pentru care acest acord se referă exclusiv la teritoriile europene ale acelor țări.

Aș sublinia faptul că oricine călătorește cu scopul de a presta o activitate remunerată în timpul unei șederi de scurtă durată nu poate beneficia de acest acord și continuă să fie supus normelor aplicabile la nivel comunitar și la nivelul fiecărui stat membru cu privire la obligația de a deține viză sau la scutirea de viză și, de asemenea, la accesul pe piața muncii. Acordul poate fi suspendat sau abrogat, însă acea decizie poate fi luată numai cu privire la toate statele membre. Sprijin, de asemenea, punerea în aplicare cu titlu provizoriu a acordului până la intrarea sa în vigoare.

- Raport: Simon Busuttill (A7-0015/2009)

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Sprijin acest acord negociat între Comunitatea Europeană și Antigua și Barbuda privind exonerarea de obligația de a deține viză de intrare și pentru șederile de scurtă durată, pentru a facilita deplasarea cetățenilor acestora. Cetățenii UE și resortisanții din Antigua și Barbuda care călătoresc pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru o perioadă maximă de trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni, vor fi exceptați de la obligația de a deține viză. Excepțiile sunt Regatul Unit și Republica Irlanda, care nu sunt obligate prin acest acord, precum și o restricție teritorială cu privire la Franța și Olanda, pentru care acest acord se referă exclusiv la teritoriile europene ale acelor țări.

Aș sublinia faptul că oricine călătorește cu scopul de a presta o activitate remunerată în timpul unei șederi de scurtă durată nu poate beneficia de acest acord și continuă să fie supus normelor aplicabile la nivel comunitar și la nivelul fiecărui stat membru cu privire la obligația de a deține viză sau la scutirea de viză și, de asemenea, la accesul pe piața muncii. Acordul poate fi suspendat sau abrogat, însă acea decizie poate fi luată numai cu privire la toate statele membre. Sprijin, de asemenea, punerea în aplicare cu titlu provizoriu a acordului până la intrarea sa în vigoare.

- Raport: Simon Busuttill (A7-0016/2009)

David Casa (PPE), *în scris.* – Acest acord prevede posibilitatea de a călători fără viză între Bahamas și statele membre ale UE. Sunt în favoarea unui astfel de acord și, prin urmare, am votat în favoarea raportului.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Sprijin acest acord negociat între Comunitatea Europeană și Uniunea Bahamas privind exonerarea de obligația de a deține viză de intrare și pentru șederile de scurtă durată, pentru a facilita deplasarea cetățenilor acestora. Cetățenii UE și resortisanții Uniunii Bahamas care călătoresc pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru o perioadă maximă de trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni, vor fi exceptați de la obligația de a deține viză. Excepțiile sunt Regatul Unit și Republica Irlanda, care nu sunt obligate prin acest acord, precum și o restricție teritorială cu privire la Franța și Olanda, pentru care acest acord se referă exclusiv la teritoriile europene ale acelor țări.

Aș sublinia faptul că oricine călătorește cu scopul de a presta o activitate remunerată în timpul unei șederi de scurtă durată nu poate beneficia de acest acord și continuă să fie supus normelor aplicabile la nivel comunitar și la nivelul fiecărui stat membru cu privire la obligația de a deține viză sau la scutirea de viză și, de asemenea, la accesul pe piața muncii. Acordul poate fi suspendat sau respins, însă această decizie poate fi făcută doar în raport cu toate statele membre. Sprijin, de asemenea, punerea în aplicare cu titlu provizoriu a acordului până la intrarea sa în vigoare.

- Raport: Jutta Haug (A7-0023/2009)

Gerard Batten (EFD), *în scris*. – Deputații UKIP în Parlamentul European s-au abținut, deoarece nu considerăm că Uniunea Europeană ar trebui să fie responsabilă de trimiterea banilor contribuabililor victimelor cutremurului din Italia. Avem toată compasiunea față de aceste victime și credem că astfel de donații ar trebui să vină din partea guvernelor naționale sau a organizațiilor de caritate.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Așa cum am subliniat mai devreme cu privire la raportul elaborat de Reimer Böge (A7-0021/2009) referitor la cutremurul din Abruzzi, consider că solidaritatea dintre statele membre ale Uniunii Europene și sprijinul european pentru statele care sunt victime ale dezastrelor constituie un semnal clar că Uniunea Europeană, atunci când adoptă instrumente de ajutor special, precum Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, se arată capabilă să rămână unită în adversitate, iar acesta este un lucru de care ne putem simți într-adevăr mândri.

Astfel, având în vedere posibilitatea prezentării de către Comisie a unor bugete rectificative în cazul „împrejurărilor inevitabile, excepționale sau neprevăzute”, care includ cutremurul din Italia, am votat în favoarea acestui raport privind modificarea bugetului Uniunii Europene, astfel încât locuitorii regiunii afectate să vadă reparate cât mai rapid pagubele provocate de cutremur, precum și o revenire rapidă la condițiile normale de viață realizate prin mobilizarea a 493,78 milioane de euro din Fondul de solidaritate al UE.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Având în vedere că mobilizarea a 493 771 159 euro din Fondul de solidaritate al Uniunii Europene a fost aprobată în favoarea Italiei și întrucât acest fond nu are propriul său buget, este necesară modificarea bugetului comunitar, pentru a se asigura că suma convenită este disponibilă. Deși suntem de acord asupra necesității de a oferi fondurile cât mai curând posibil, regretăm faptul că propunerea prezentată de Comisia Europeană presupune, printre alte linii bugetare, o reducere a finanțării pentru programele comunitare importante, față de cadrul financiar multianual anterior și actual.

Exemple de felul acesta includ reducerile planificate în Fondul european de orientare și garantare agricolă, Instrumentul financiar de orientare piscicolă – programe comunitare din cadrul comunitar anterior, 2002-2006 – sau LIFE+, Instrumentul financiar pentru mediu. În opinia noastră, dincolo de ajustările necesare la Fondul de solidaritate, pentru a-i oferi o linie bugetară cu resurse proprii, acesta nu ar trebui să primească finanțare la costul programelor comunitare menționate mai sus, în timp ce, în paralel, există o insistență asupra cheltuielilor în scopuri militare și propagandistice. Fondurile alocate acum Fondului de solidaritate ar fi putut, în schimb, să provină, de preferință, din acele linii.

Barry Madlener (NI), *în scris*. – (NL) Partidul Olandez pentru Libertate (PVV) este în favoarea ajutorului de urgență, însă trebuie ca statele membre individuale să ofere acest ajutor, nu Uniunea Europeană.

- Raport: Reimer Böge (A7-0022/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Sunt de acord că ar trebui să existe un sprijin suplimentar pentru lucrătorii care suportă consecințele schimbărilor structurale majore în structura comerțului mondial și să le acordăm asistență pentru reintegrarea pe piața forței de muncă. Este esențial ca asistența financiară pentru lucrătorii concediați să fie pusă la dispoziție cât mai repede posibil și ca banii din Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG), foarte importanți pentru reintegrarea lucrătorilor disponibilizați pe piața forței de muncă, să fie utilizați mai eficient. Aș dori să subliniez faptul că statele membre ar trebui să ofere informații mai detaliate privind punerea în aplicare a obiectivelor importante referitoare la egalitatea de șanse și nediscriminare, prin intermediul unor măsuri finanțate prin FEAG.

David Casa (PPE), *în scris*. – Acest raport este în favoarea mobilizării Fondului european de ajustare la globalizare. Sunt de acord cu faptul că mobilizarea acestui fond este necesară în acest caz și, prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt și Cecilia Wikström (ALDE), *în scris*. – (SV) Suntem foarte conștienți de efectele negative ale crizei economice asupra pieței forței de muncă și asupra societății în ansamblu. Ne

exprimăm profund compasiunea față de toți cei afectați de criză și suntem mulțumiți să vedem măsuri, precum instruirea, care vor ajuta persoanele să depășească această situație. Totuși, suntem convinși că, de fapt, comerțul liber este o forță a binelui de care beneficiază dezvoltarea Europei în ansamblu. Prin urmare, ne-am dori să vedem că această criză financiară este tratată, în primul rând, prin mijloace bazate pe piață, care promovează comerțul liber și echitabil.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Șomajul este una dintre principalele probleme care afectează Spațiul Economic European. Chiar și înainte de apariția actualei crize financiare, care a sporit și a agravat unele dintre simptomele anterioare, impactul grav al globalizării și al relocării care a urmat a întreprinderilor asupra vieților multor oameni a fost evident. Dificultățile deosebite ale perioadei în care trăim sunt evidente atunci când adăugăm la aceste probleme lipsa actuală de încredere în piețe și scăderea investițiilor. În această privință, cu toate că sunt în favoarea reglementării pieței interne, consider că natura excepțională a crizei justifică luarea de contramăsuri excepționale.

Fondul european de ajustare la globalizare este unul dintre instrumentele de care dispune Uniunea Europeană pentru a-i ajuta pe lucrătorii fără un loc de muncă în aceste condiții. Cred că în cazul lucrătorilor de la Nokia GmbH, din regiunea germană Bochum, ajutorul european este justificat, așa cum a fost acordat anterior în Portugalia. Pe lângă acest ajutor, care este incontestabil util, Uniunea Europeană trebuie să ia, de asemenea, măsuri pentru a promova o piață europeană mai robustă și mai creativă, care va genera investiții și locuri de muncă. Aceasta este singura modalitate de a aborda problema în mod eficient, serios și durabil.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Acest caz s-a referit la răspunsul la o solicitare de asistență din partea Germaniei pentru disponibilizările din sectorul telecomunicațiilor, în special în rândul lucrătorilor de la Nokia GmbH, care au îndeplinit criteriile de eligibilitate stabilite în regulamentul privind Fondului european de ajustare la globalizare.

Cu toate acestea, în realitate, mobilizarea acestui fond ameliorează doar unele dintre consecințele grave ale crizei economice și financiare. Trebuie să existe o întrerupere a politicilor neolibérale care cauzează un adevărat dezastru economic și social în multe țări ale Uniunii Europene, în special în Portugalia.

Deși am votat pentru acest raport, nu putem să nu observăm insuficiența măsurilor sale, care sunt simple paliative, și adevărata nedreptate a regulamentului, care este mai favorabil față de țări cu venituri mai mari, în special cele cu salarii mai mari și indemnizații de șomaj.

Prin urmare, insistăm asupra schimbării de politică și a necesității pentru un plan real care să susțină producția și crearea de locuri de muncă cu drepturi.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *în scris.* – Dle președinte, am votat în favoarea unei investiții de aproximativ 5,6 milioane de euro din Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG) în regiunea Renania de Nord-Westfalia din Germania, care a suferit disponibilizări masive începând din anii 1990. În 2008, în urma închiderii fabricii de producție din Bochum de către compania finlandeză de telecomunicații Nokia și a relocării către sectoare de piață mai eficiente din punct de vedere al costurilor, încă 2 300 de oameni din regiune au fost disponibilizați. Întrucât sunt finlandez, sunt interesat în mod special de situația grea a lucrătorilor care și-au pierdut locurile de muncă în urma încetării producției Nokia în Bochum. Închiderea fabricii Nokia din Bochum a fost, într-adevăr, ultima dintr-un șir de evenimente care au determinat șomajul în regiune. Din acest motiv, salut din toată inima investiția din partea FEAG în regiune, ca o modalitate de îmbunătățire a oportunităților de angajare pentru oamenii din Renania de Nord-Westfalia.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea acestui text cu gândul la angajații Nokia și la concedierile lor abuzive. Suntem nerăbdători să subliniem totuși că nu suntem mulțumiți de faptul că trebuie să votăm pentru ce e mai bun dintr-o serie rea: ajutor pentru căutarea de locuri de muncă în contextul unor disponibilizări masive absurde din partea liderului mondial în producția de telefoane mobile, Nokia, disponibilizări descrise aici ca fiind unul dintre riscurile unei forme de globalizare pe care ar trebui să le suportăm, pur și simplu.

Denunțăm această idee de „ajustare” la globalizare, deoarece acesta este modul în care Uniunea Europeană se referă la tragediile sociale și umane, precum aceasta de față, în care companii care înregistrează profituri record se mută pentru a face mai mult profit, distrugând astfel viețile a sute de lucrători și o regiune întreagă. Acest remediu caritabil (Fondul european de ajustare la globalizare) care este propus nu îi va face pe oameni să uite că, de fapt, Uniunea Europeană este responsabilă în mod direct de tragedia suferită de angajații disponibilizați, ca urmare a alegerii acesteia pentru o concurență liberă și echitabilă. Mai degrabă decât să

sprijine aceste „ajustări” la toate incertitudinile uriașe ale economiei capitaliste globalizate, Uniunea Europeană ar trebui să interzică astfel de practici și să protejeze cetățenii europeni.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris*. – (FR) Acest raport este în favoarea mobilizării Fondului european de ajustare la globalizare (FEAG), în urma disponibilizărilor din Germania. Sunt într-un totu de acord cu mobilizarea acestui fond – este necesar în această situație – și astfel, la fel ca majoritatea colegilor mei deputați, am votat în favoarea acestui raport. Fondul european de ajustare la globalizare este unul dintre mecanismele de care dispune Uniunea Europeană pentru a ajuta șomerii care au fost concediați ca urmare a efectelor negative ale globalizării. Cred că situația angajaților companiei Nokia GmbH și a regiunii germane Bochum justifică mobilizarea ajutorului european, la fel cum anterior acesta a fost mobilizat pentru Portugalia.

- Raport: Diana Wallis (A7-0030/2009)

David Casa (PPE), *în scris*. – Siwec a fost acuzat că a insultat convingerile religioase ale altora, în timpul unui eveniment care a avut loc acum câțiva ani. După trecerea în revistă a faptelor acestui caz, cred că imunitatea nu ar trebui nicidecum ridicată. Aceasta este, de asemenea, și opinia raportorului și, prin urmare, am votat în favoarea raportului.

Ole Christensen, Dan Jørgensen și Christel Schaldemose (S&D), *în scris*. – (DA) În cadrul votului de astăzi, am votat pentru ridicarea imunității dlui Siwec. Aceasta ar însemna că ar putea fi judecat în Polonia ca orice alt cetățean. Suntem alături de dl Siwec și suntem de acord, dacă mai are vreo importanță, că acest caz care a fost lansat împotriva sa este neîntemeiat și motivat politic.

Dacă totuși considerăm că ar trebui să fie posibil să fie judecat într-o instanță ca toată lumea, acest lucru se datorează faptului că trebuie să avem încredere că Polonia respectă principiile de bază ale democrației și statul de drept, care reprezintă o condiție prealabilă a calității de stat membru. Din același motiv, votăm întotdeauna, ca o chestiune de principiu, pentru ridicarea imunității deputaților din acest Parlament – indiferent de cazul în cauză.

- Raport: Carlos Coelho (A7-0035/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Crearea spațiului Schengen prin înlăturarea controalelor la frontierele interne și introducerea libertății de circulație în cadrul teritoriului Uniunii constituie una dintre cele mai importante realizări ale Uniunii Europene. Având în vedere permeabilitatea granițelor, avem nevoie de standarde ridicate în aplicarea concretă a acquis-ului Schengen pentru a putea menține un nivel crescut de încredere reciprocă între statele membre și în capacitatea lor de a pune în aplicare măsurile ce însoțesc eliminarea controalelor la frontierele interne.

Îmbunătățirea mecanismului de evaluare pentru monitorizarea aplicării acquis-ului Schengen este necesară. Nevoia de a menține un nivel înalt de securitate și de încredere presupune o bună cooperare între guvernele statelor membre și Comisie.

Ținând cont de importanța acestei inițiative legislative și relevanța din punct de vedere al drepturilor și libertăților fundamentale, este regretabil faptul că Parlamentul European se află în poziția de consultant și nu în aceea de colegislator așa cum s-ar fi impus. De aceea am votat pentru respingerea propunerii legislative a Comisiei.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Am votat pentru acest raport, întrucât poziția raportorului este în conformitate cu principiile referitoare la libertățile cetățenilor, justiție și afaceri interne. Instituirea unui mecanism de evaluare este importantă pentru toate statele membre. Întrucât procedura de codecizie nu este luată în considerare, propunerea Comisiei Europene limitează posibilitățile de cooperare între statele membre. Propunerea elaborată recent de Comisia Europeană va trebui să fie modificată de îndată ce Tratatul de la Lisabona intră în vigoare.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Crearea unui spațiu european fără controale vamale, prin intermediul Acordului Schengen, a reprezentat un pas important în construirea unei piețe interne deschise, cu libera circulație a persoanelor și a mărfurilor. Totuși, pentru ca acest spațiu să își atingă potențialul, lucru pe care îl admit, trebuie să existe un mod eficient de evaluare a punerii sale în aplicare de către diferitele state membre.

Prin urmare, sunt de acord cu consolidarea competențelor de monitorizare a Acordului Schengen, în special prin evaluări (chestionare și vizite locale, ambele aranjate în prealabil și neanunțate) și prin măsuri

post-evaluare, astfel încât să se asigure o evaluare adecvată a modului în care diferitele state membre funcționează, cooperează și își controlează frontierele externe, în conformitate cu Acordul Schengen.

Sunt conștient că orice deficiență sau funcționare defectuoasă în cadrul sistemului prezintă riscuri majore pentru securitatea internă a Uniunii și pune în pericol însuși spațiul Schengen ca o zonă de libertate, dar, în același timp, de securitate.

Cu toate acestea, nu sunt de acord cu consolidarea caracterului comunitar al acestei evaluări prin sporirea competențelor Comisiei Europene în detrimentul sistemului interguvernamental care a predominat până acum în cadrul Grupului de evaluare Schengen.

Din acest motiv, votez pentru respingerea propunerii Comisiei.

- Rapoarte: Carlos Coelho (A7-0034/2009) și (A7-0035/2009)

Jacky Hénin (GUE/NGL), în scris. – (FR) Îndrăznim să vorbim despre un acquis Schengen, însă, ca persoană care locuiește în Calais, pot să confirm direct de la sursă că, în timp ce acordurile Schengen au favorizat libera circulație a capitalului și a bunurilor, acestea prezintă în continuare o serie de probleme.

Dincolo de utopia plăcută a unei Europe fără frontiere, ne confruntăm zilnic cu realitatea tragică a Schengenului: condiții de trai inumane pentru migranți.

În fața acestei tragedii, Uniunea Europeană și statele membre depun puțin efort sau chiar deloc. Franța, la rândul său, se dezonorează prin efectuarea de vânători de oameni de către mass-media și poliție, precum aceea din „jungla” din Calais.

Prin urmare, chiar și în termeni de acțiune strict umanitară, Uniunea Europeană este complet absentă, lăsând autoritățile locale singure să facă față problemelor.

Haideți să nu mai plângem cu lacrimi de crocodil și să ne comportăm, în sfârșit, ca niște ființe umane responsabile. Situația care se desfășoară în Calais este o problemă politică majoră pentru Uniune. Aceasta nu va fi rezolvată nici de către Europa, fortăreața Schengen, și nici prin acțiuni umanitare specifice. Trebuie să încetăm politicile de liber schimb, trebuie să încetăm libera circulație a capitalului, trebuie să încurajăm suveranitatea alimentară, trebuie să declarăm apa și energia bunuri publice mondiale și trebuie să combatem inegalitățile socioeconomice.

9. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 12.30 și reluată la ora 15.05)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

10. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal

11. Timp afectat întrebărilor președintelui Comisiei

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă ora de întrebări cu președintele Comisiei.

Întrebări libere

Paulo Rangel, vicepreședinte al Grupului PPE. – (PT) Dle Președinte, dle președinte al Comisiei, aș dori să încep această primă dezbatere prin a vă felicita pentru acest nou instrument de supraveghere politică și pentru însemnătatea acestuia în progresul și dezvoltarea democrației parlamentare în Europa. Cei care vor avea de câștigat de pe urma acestui instrument vor fi cetățenii Europei, prin intermediul reprezentanților lor.

Ținând seama de cele mai recente evenimente - referendumul irlandez, ratificarea de către Polonia și ultimele declarații ale președintelui Republicii Cehe - întrebarea mea este cum evaluați dumneavoastră procesul de intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona. A adoptat președintele Comisiei vreo măsură în acest sens? Care este data la care estimați că va intra în vigoare tratatul și, în plus, ținând cont de această dată, a adoptat

Comisia până în prezent măsuri în vederea tranziției spre un nou tratat - de la Tratatul de la Nisa la Tratatul de la Lisabona - ori suntem încă în expectativă, cum s-ar spune; așteptăm să vedem ce se va întâmpla?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (PT) În primul rând, dle Rangel, vă mulțumesc pentru felicitările adresate. Sunt foarte încântat să observ aplicarea acestei proceduri în Parlamentul European. Procedura există și în Portugalia și am fost implicat în aplicarea ei atât ca lider al opoziției, cât și ca prim-ministru; sper, prin urmare, că aceasta se va dovedi a fi un bun prilej de discuții cu onorabilii deputați.

Ca răspuns la întrebarea specifică adresată, pentru mine situația este clară: toate țările au aprobat deja Tratatul de la Lisabona în condiții democratice. Irlanda l-a aprobat în urma unui referendum, celelalte țări prin intermediul parlamentelor. Procesul de ratificare se află încă în derulare în Republica Cehă. Așteptăm finalizarea procesului în cadrul Curții Constituționale, dar odată cu încheierea acestuia, procesul de ratificare va fi finalizat definitiv, pentru că există un principiu general de drept, în dreptul comunitar și cel internațional, și acest principiu este cel al cooperării loiale între statele membre și instituții, precum și al bunei-credințe în negocierea acordurilor internaționale.

Paulo Rangel, vicepreședinte al Grupului PPE. – (PT) Dle președinte al Comisiei, după ce am ascultat răspunsul dumneavoastră, aș dori să aflu următoarele: pe durata acestei etape în care toată lumea așteaptă formarea Comisiei, care anume este perspectiva dumneavoastră asupra acestei situații? Vom avea doar o Comisie interimară până când Republica Cehă va ratifica în cele din urmă tratatul sau veți începe numirea noilor comisari?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (PT) Consiliul European a decis că noii comisari pot fi numiți numai în momentul în care va exista claritate juridică cu privire la tratat, iar acest proces nu a fost încă finalizat.

Prin urmare, de la 1 noiembrie, Comisia se va ocupa numai de activitățile cotidiene. Evident, sperăm că acest proces se va rezolva cât mai rapid posibil și pregătim tot ce ne stă în putință pentru noua Comisie și vom continua să acționăm în acest sens. Sincer să fiu, onorabili deputați, ideea este că nu avem control total asupra calendarului; acesta depinde de finalizarea procesului de ratificare în Republica Cehă.

Stephen Hughes, vicepreședinte al Grupului S&D. – Cifra șomajului ar putea crește anul viitor până la 27 de milioane de persoane în Uniunea Europeană, transformând această criză financiară și economică în una socială. În lumina celor de mai sus, sunteți de acord acum că planul de redresare economică asupra căruia s-a convenit în luna decembrie a anului trecut nu a fost suficient? În special, ați fi de acord cu faptul că, pentru promovarea partajării inteligente a muncii, este necesar un stimulent mai puternic - CES a sugerat 1 % din PIB - care să vizeze o strategie pozitivă de intrare pe piața muncii, urmărind protejarea locurilor de muncă viabile și crearea de noi locuri de muncă?

Ce veți face la nivelul UE pentru a promova locurile de muncă din sectorul ecologiei și cel al tineretului? De exemplu, s-a sugerat că ar trebui creată o platformă strategică unică la un nivel care să unească toți actorii majori, în vederea cooperării în domeniul creșterii economice, al inovării și al creării de locuri de muncă în fiecare sector, precum și a coordonării instrumentelor existente, cum ar fi platformele tehnologice, grupurile de experți în evaluarea competențelor și inițiativele tehnologice comune. Credeți că ar fi o idee bună punerea în aplicare a acestora la nivel european?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Cred că fără planul nostru de redresare economică, situația ar fi mult, mult mai critică. De fapt, măsurile adoptate au avut un adevărat efect de amortizare. Am estimat că aproximativ 5 % din PIB-ul Uniunii Europene a fost cheltuit în 2009 și 2010, adică în jur de 550 de miliarde de euro. Prin urmare, cred că ceva a fost, totuși, realizat. Să fim realiști în această privință.

Sunt în favoarea tuturor celorlalte eforturi privind platformele combinate pe care le-ați sugerat în vederea soluționării problemelor cu care ne confruntăm. Ocuparea forței de muncă rămâne cea mai importantă problemă. După cum știți, am declarat acest lucru de mai multe ori și am solicitat, de fapt, organizarea unui summit privind ocuparea forței de muncă. Unele state membre nu au apreciat această idee. Poate dumneavoastră, dle Hughes, ne puteți ajuta să convingem unele state membre și guverne care au decis minimizarea importanței unui astfel de summit, pentru că eu cred că ocuparea forței de muncă este cea mai importantă problemă cu care trebuie să ne confruntăm în viitorul apropiat.

Stephen Hughes, vicepreședinte al Grupului S&D. – Mă voi ocupa, desigur, de acele state membre. Revenind la această idee a strategiei de intrare pe piață, sunteți de acord cu faptul că acele cheltuieli ce vizează reducerea

eficientă a șomajului nu ar trebui privite ca o povară în plus asupra finanțelor publice, ci ca o modalitate de garantare a durabilității?

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – De fapt, am făcut exact acest lucru. Unele dintre măsurile speciale adoptate de statele membre - să luăm exemplul *Kurzarbeit* din Germania - au vizat creșterea cheltuielilor și, în același timp, reducerea productivității într-o anumită măsură, lucru justificat, după părerea mea, din punct de vedere social. Aș putea spune același lucru și despre sistemul galez care a fost aprobat în Regatul Unit. Așadar au existat, într-adevăr, cazuri în care, din motive sociale, s-a dat dovadă de mai multă flexibilitate și s-au efectuat mai multe cheltuieli sociale, dar aceste măsuri au fost o modalitate de a evita o creștere și mai accentuată a șomajului, care rămâne în momentul de față principalul meu motiv de îngrijorare.

Guy Verhofstadt, *președinte al Grupului ALDE*. – (NL) Dle Președinte, întrebarea mea nu va fi o surpriză pentru președintele Comisiei. Vineri, doamna comisar Kroes a anunțat că există indicii semnificative potrivit cărora ajutorul acordat de către Germania societății Opel contravine normelor europene privind ajutorul de stat și piața internă, dezavantajând fabrici din alte țări. Pe de altă parte, Günter Verheugen nu consideră că această situație este problematică; într-adevăr, acesta a declarat la radio că Opel a început deja să își revină.

Ieri, un coleg din cadrul Uniunii Creștin Democrate (CDU) din Germania a solicitat chiar să o atenționăm pe doamna comisar Kroes. Acesta a spus despre doamna Kroes ca este un comisar foarte controversat, lipsit de obiectivitate, cu tendințe anti-germane, care nu poate să arunce Europa în criză cu două săptămâni înainte de încheierea mandatului său. În opinia mea, doamna comisar Kroes își face doar meseria, prin urmare întrebarea pe care v-o adresez este foarte simplă, dle președinte al Comisiei: o veți susține pe doamna comisar Neelie Kroes, da sau nu?

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – Întotdeauna mi-am susținut comisarii, inclusiv pe Neelie Kroes. Desigur, aceasta a luat decizia de a stabili contacte cu guvernul german pentru a solicita clarificări abia după ce a primit consimțământul meu. În prezent așteptăm un răspuns din partea întreprinderilor implicate.

Sunt recunoscător pentru faptul că, datorită bunei cooperări, înregistrăm progrese semnificative în acest caz. Înțeleg că, în urma dubiilor exprimate de Comisie cu privire la corectitudinea procesului de licitație, GM și Opel Trust vor reevalua ofertele de achiziționare a Opel, pe baza condițiilor comerciale. Am încredere că putem ajunge la o soluție compatibilă cu normele europene privind piața internă și ajutoarele de stat.

Am afirmat deseori că nu putem face compromisuri în legătură cu normele europene privind piața internă și concurența. Dacă nu respectăm acest lucru, nu va mai exista o piață internă și nici proiectul nostru european comun.

Guy Verhofstadt, *președinte al Grupului ALDE*. – (NL) Nu mai am întrebări. Aș remarca numai că președintele Comisiei a declarat foarte clar aici că și dumnealui susține scrisoarea trimisă de doamna comisar Kroes, care este aprobată, de asemenea, de Comisie în ansamblu. Acest lucru este, într-adevăr, important, pentru că înseamnă că domnul comisar Verheugen trebuie să își aleagă cuvintele cu mai multă atenție atunci când afirmă că nu există probleme. Fie sunt, fie nu sunt probleme.

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – Nu numai că susțin cele menționate în scrisoare, dar înainte ca doamna Kroes să o trimită, i-am spus să facă acest lucru; prin urmare, poziția mea cu privire la acest aspect este foarte clară.

Dle Verhofstadt, să clarificăm lucrurile. Există trei persoane în Comisie care au dreptul de a exprima o opinie, dar pozițiile Comisiei sunt cele exprimate de președinte în numele colegiului și de comisarul relevant.

Rebecca Harms, *copreședintă a Grupului Verts/ALE*. – (DE) Dle Președinte, cu o profundă îngrijorare în ceea ce privește un posibil eșec al negocierilor de la Copenhaga privind schimbările climatice, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară din cadrul Parlamentului a reafirmat ieri vechile solicitări ale Consiliului European și le-a adoptat în regim de urgență și cu susținere foarte puternică. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a propus ca, încă o dată, Consiliul să abordeze necesitatea stabilirii unui obiectiv de reducere cu 30 % a CO₂ pentru Uniunea Europeană, deschizând posibilitatea unei reduceri cu 40 % pentru țările industrializate; de asemenea, a propus - și acesta este un element cheie pentru negocierile internaționale - ca, până în 2020, Europa să furnizeze 30 de miliarde de euro pentru fondul pentru combaterea schimbărilor climatice destinat țărilor în curs de dezvoltare. Ce veți face, ce puteți face pentru a aduce aceste solicitări importante, necesare și justificate în atenția Consiliului?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – După cum am declarat public cu ocazia evenimentului la nivel înalt desfășurat la New York, precum și la Pittsburgh, sunt foarte îngrijorat din cauza ritmului lent în care se derulează negocierile pentru Copenhaga.

Există trei obstacole posibile pentru Copenhaga, legate nu numai de finanțare: lipsa evidentă de ambiție în ceea ce privește garanțiile de reducere a emisiilor oferite de unele țări dezvoltate din afara Uniunii Europene; reticența marilor țări în curs de dezvoltare, marile economii emergente, de a înainta propuneri convingătoare pentru acțiunile lor de diminuare; precum și absența unei oferte financiare solide, înaintate de către țările dezvoltate la masa negocierilor. Acestea sunt cele trei obstacole.

Sper ca Uniunea Europeană să își păstreze poziția de lider și ca, la sfârșitul acestei luni, Consiliul European să prezinte o propunere financiară solidă. Sper că mâine vom avea timp să discutăm în detaliu acest aspect, pentru că schimbările climatice vor reprezenta una dintre temele principale de discuție în cadrul următorului Consiliu European. Cu siguranță, Comisia va lupta pentru un program ambițios, deoarece, după cum am spus de fiecare dată, schimbările climatice nu reprezintă numai un aspect referitor la mediu, ci și unul ce privește dezvoltarea.

Rebecca Harms, copreședintă a Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte al Comisiei, în numeroase discuții de informare, inclusiv cu înalți oficiali ai Națiunilor Unite, ni se spune că eforturile Uniunii Europene au rămas în urma celor depuse de țări precum China și, în ceea ce privește încercările sale, Japonia. Cum puteți susține încă faptul că vom deține rolul de lider?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Voi fi foarte fericit în ziua în care acest lucru se va întâmpla, dar, din păcate, nu este adevărat. Până în prezent, Uniunea Europeană este singurul bloc care și-a asumat ținte obligatorii care sunt acum transpuse în legislație.

Salutăm evoluțiile pozitive, și anume declarația politică de bun augur făcută de noul prim-ministru al Japoniei, pe care l-am felicitat personal, dar, până acum, este vorba de o declarație politică. Salutăm unele dintre planurile naționale anunțate de China, dar, până în prezent, aceasta nu a acceptat să le confere un caracter obligatoriu în cadrul negocierilor de la Copenhaga.

Salutăm alte evoluții pozitive, dar realitatea este că noi conducem lumea în această luptă împotriva schimbărilor climatice. Mi-ar plăcea să ni se alăture cineva în această poziție de lider, pentru că uneori nu este foarte comod să fii lider și să fii singur. Dar realitatea este că ceilalți trebuie să se ridice la nivelul nostru de ambiție.

Michał Tomasz Kamiński, președinte al Grupului ECR. – (PL) Dle Președinte, aș dori mai întâi să vă mulțumesc pentru că sunteți dovada vie a faptului că promisiunile politicianilor sunt puse în practică. Când soția mea îmi cere să fac ceva și mă întreabă dacă sigur voi face acel lucru, întotdeauna răspund: „Da, la urma urmei sunt politician.” Ați arătat astăzi că vă țineți cuvântul de politician. Sunteți cu noi și răspundeți întrebărilor Camerei foarte bine.

Dle Președinte, în discursul pe care ni l-ați adresat, ați spus că este foarte importantă consolidarea pieței unice și că această consolidare este o soluție pentru criza din Europa. Aș dori să vă întreb, dle Președinte, în numele grupului din care fac parte, ce intenționați să faceți în următoarele câteva luni astfel încât consolidarea pieței unice europene să contribuie la lupta împotriva crizei economice de proporții cu care ne confruntăm în momentul de față.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Vă mulțumesc foarte mult, dle Kamiński. De fapt, am spus în orientările mele politice, care cred că au fost aprobate de Parlamentul European având în vedere puternica susținere acordată realegerii mele, că piața internă este o prioritate și că trebuie să luptăm împotriva tuturor formelor de naționalism economic.

Am vești bune pentru toată lumea. Chiar astăzi i-am încredințat lui Mario Monti misiunea de a pregăti un raport privind viitorul pieței unice, care va conține opțiuni și recomandări pentru o inițiativă de relansare a pieței unice. Sunt încântat că a acceptat această misiune, pentru că este o modalitate de a obține expertiză externă, de a consolida susținerea, sperăm împreună cu Parlamentul European, astfel încât să putem da un nou avânt pieței interne, precum și de a vedea în ce fel putem adapta piața internă la secolul XXI. Cred că acest lucru este deosebit de important atât pentru consumatori, cât și pentru întreprinderile mici și mijlocii, care uneori resimt presiunea și suferă din cauza comportamentelor care au efecte de denaturare pe piața comună.

Michał Tomasz Kamiński, *președinte al Grupului ECR*. – (PL) Dle Președinte, aș dori, în final, să menționez cât de important este pentru noi, pentru grupul nostru, faptul că în această acțiune de consolidare a pieței unice, de construire a Europei noastre comune, nu ați uitat diferențele care există în Europa. Nu ați uitat că există țări care au aderat recent la Uniunea Europeană și care au, într-un fel, un handicap din punct de vedere economic. Știm că ați acționat întotdeauna foarte corect în ceea ce privește aceste noi state membre și sper că veți continua în acest sens.

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – Cred că piața internă este cea mai bună modalitate de a proteja toate statele membre, fie că sunt noi sau vechi, mari sau mici, bogate sau sărace. Este vorba de o politică a dreptății, pentru că este cel mai bun mod de a-i proteja pe cei mai fragili, și anume pe consumatori care, de obicei, sunt cei mai fragili.

De asemenea, este modalitatea de a proteja întreprinderile mici și mijlocii față de marile monopoluri sau oligopoluri. Prin urmare, entuziasmul pentru piața internă este cea valoare dobândită atât de importantă pentru Uniunea Europeană.

Lothar Bisky, *președinte al Grupului GUE/NGL*. – (DE) Dle Președinte, ne solicitați să renunțăm, în curând, la programele de stimulare economică, iar deficitele bugetare din statele membre să fie reduse rapid. Totuși, chiar și cea mai recentă prognoză prezentată de dumneavoastră promite o creștere de numai 0,1 % a PIB-ului UE, în ultimul trimestru al anului 2009. Pentru 2009 în ansamblu, aceasta ar reprezenta o scădere de 4 %. Potrivit prognozelor dumneavoastră, în 2010 rata șomajului în UE va crește la peste 11 %.

Nu credeți că reducerile timpurii și drastice ale cheltuielilor publice ar putea stopa brusc primele semne ale unei ușoare redresări? Sau credeți că, pentru moment, sectorul financiar a depășit problema, iar oamenii obișnuiți ar trebui să suporte costurile crizei? Impuneți deja locuitorilor Letoniei, Ungariei și României condiții scandaloase legate de creditele de urgență ale UE: salarii mai mici, pensii mai mici, servicii publice mai puține și TVA mai mare. Aceasta este ideea pe care v-o faceți dumneavoastră despre o Europă socială?

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – Mai întâi, exact pentru că suntem îngrijorați de cifrele pe care le-ați menționat - și în linii mari sunt de acord cu ele - acestea reprezintă, într-adevăr, prognozele noastre. După cum am spus de mai multe ori până acum, pregătim strategia de ieșire din criză, dar nu recomandăm începerea punerii în aplicare a acestei strategii în momentul de față. Prin urmare, afirmăm că ar trebui să continuăm programele de stimulare. Au avut loc reuniuni ale miniștrilor de finanțe și cred că aceștia au convenit că nu trebuie să punem în aplicare strategia de ieșire din criză înainte de 2011. Așadar, trebuie să continuăm stimularea economiei noastre, tocmai pentru că suntem preocupați, în special în ceea ce privește domeniul social și șomajul.

Dar, după cum știți, această criză a fost provocată și de dezechilibre foarte mari, de cheltuieli publice substanțiale, de orgii financiare. Cred că nu ar trebui să menținem un model neviabil, prin urmare, la un moment dat, trebuie să revenim la viabilitate. Aceasta este, de asemenea, o dovadă de solidaritate cu generațiile viitoare.

Lothar Bisky, *președinte al Grupului GUE/NGL*. – (DE) Dle Președinte, am înțeles corect că 2011 ar putea fi anul în care se preconizează această „ieșire”?

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – Nu pot confirma acest lucru acum, dar vă pot spune că, cel mai probabil, nu se va întâmpla înainte. Cred că acesta este consensul la care au ajuns miniștrii de finanțe și, în paranteză fie spus, aceasta a fost și poziția Uniunii Europene în cadrul G20.

Trebuie luat în considerare, de asemenea, efortul depus în vederea unei coordonări globale a acestor politici. Aceasta nu înseamnă că în toate regiunile lumii se vor lua aceleași decizii în același timp, dar, în timpul acestei crize am observat că suntem conectați, la bine și la greu, și că trebuie să încercăm să găsim o expresie globală a acestor strategii de ieșire din criză.

Așadar, cel mai probabil nu se va întâmpla înainte de 2011, dar trebuie să continuăm să monitorizăm îndeaproape situația economică.

Nigel Farage, *copreședinte al Grupului EFD*. – Dle Barroso, mă bucur foarte mult să vă văd aici. Șansa de a putea solicita explicații puterii executive trebuie cu siguranță salutăată.

După cum știți, nu am fost întotdeauna unul dintre principalii susținători ai dumneavoastră, dar trebuie să recunosc că v-ați descurcat foarte bine. Ați reușit să ignorați rezultatele referendumului din Franța, ați reușit

să ignorați rezultatele referendumului din Țările de Jos și ați reușit să forțați Irlanda să se supună a doua oară. Deci aproape ați obținut adoptarea tratatului dumneavoastră.

Acum, desigur, este timpul să alegem președintele - cea mai importantă figură a Uniunii Europene pe plan mondial. Tony Blair este opțiunea preferată a celor care fac jocurile. Mă întrebam doar dacă sunteți de acord cu mine că faptul că susține neobosit intrarea Regatului Unit în zona euro, faptul că a renunțat la 2 miliarde GBP pe an din reducerea acordată Regatului Unit și întreaga sa abordare în ceea ce privește apartenența Marii Britanii la Uniunea Europeană - refuzul acestuia de a da britanicilor posibilitatea de a se exprima prin referendum - toate acestea arată că Tony Blair deține suficiente recomandări proeuropene pentru a deveni președintele UE? Aceasta este înțelegerea pe care am prezis-o în 2005? Toate acestea au fost convenite de la început?--

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Mai întâi, dle Farage, nu vă supărați atât de tare din cauza rezultatului din Irlanda. Nu a fost un rezultat extraordinar - numai 67 % din populație! Atunci când are loc o dezbatere reală, cu asumarea reală a responsabilităților, am demonstrat că poate exista susținere puternică pentru Europa. De fapt, a fost o declarație de independență a Irlandei față de Partidul pentru Independența Regatului Unit, pentru că dumneavoastră erați acolo în campanie, iar irlandezii v-au spus „nu” dumneavoastră și partidului din care faceți parte.

(Aplauze)

În ceea ce privește președintele Consiliului, nu voi comenta. Aceasta este o decizie ce va fi luată de Consiliul European. Ce aș vrea să vă spun foarte sincer este că nu există nici acorduri ascunse, nici strategii oculte. Dacă ar exista, aș fi deja la curent. Prin urmare, nu există acorduri ascunse, nici negocieri secrete. Ceea ce vă pot spune este următorul lucru: avem nevoie de un președinte al Consiliului care să fie dedicat Europei și care să confere consecvență în permanență, pentru că nu cred că este adecvat să avem un Consiliu care își modifică complet agenda la fiecare șase luni. Susțin cu tărie o prezență solidă a Consiliului European, care să asigure coerență și consecvență Consiliului și care să lucreze, desigur, în strânsă colaborare cu Comisia, fiind pe deplin dedicat proiectului european și chestiunilor comunitare.

Nigel Farage, copreședinte al Grupului EFD. – Dle Barroso, sunt dezamăgit. Este ora întrebărilor și un răspuns „da” sau „nu” ar fi fost mai simplu, dar nu mai contează. Fie că va fi dl Blair sau nu, ideea este că nu va fi ales în mod democratic; nici dumneavoastră nu ați fost ales în mod democratic; de fapt, nu cumva aceasta rezumă destul de corect situația din UE? Nu cumva aceasta este mai degrabă o organizație minunată care asigură unor foști prim-miniștri pensionați și epuizați putere executivă concretă? Ați fi putut democratiza UE prin acest tratat. Ați ales să nu faceți acest lucru. Democrația națională contează sau Uniunea Europeană este, în opinia dumneavoastră, un bun mai important?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Președintele Consiliului nu este ales direct de populație, ci în mod democratic de către șefii de guvern din Europa, exact pentru că Uniunea Europeană nu este genul de stat integrat de care pare că vă temeți atât de mult. Exact aceasta este logica unei astfel de alegeri. În ceea ce mă privește, am fost susținut nu numai de toți șefii de guvern aleși în mod democratic, ci și de o mare majoritate din acest Parlament. Prin urmare, cred că am o solidă legitimitate democratică.

(Aplauze)

În perioada anterioară, când eram politician la nivel național, am fost ales în mod democratic în parlamentul național la vârsta de 29 de ani și ar trebui să vă spun că este mai dificil să fii ales președinte al Comisiei decât prim-ministru în cele mai multe dintre țările noastre!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Măine la ora 15.00, voi susține o conferință de presă referitoare la situația de criză privind drepturilor omului, care persistă din 2006. Vă invit cordial și sper să fie prezenți domnul Președinte și toți colegii mei deputați. Potrivit informațiilor furnizate de Serviciul național de asistență juridică, numărul imens de hotărâri judecătorești confirmă faptul că în toamna anului 2006, în Ungaria au avut loc acte brutale de violență din partea poliției, în special pe data de 23 octombrie, în timpul comemorării celei de-a 50-a aniversări. La ordinele guvernului, poliția a comis o serie de atrocități, inclusiv împușcarea a 14 persoane în ochi, provocând, prin urmare, orbirea multora dintre acestea; de asemenea, câteva sute de persoane nevinovate au fost reținute ca prizonieri politici și torturate.

Sunteți la curent, dle Președinte, cu faptul că dna Kiga Göncz, vicepreședintă a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, era membră a guvernului care a aprobat uzul de arme? Aș dori să aflu opinia

dumneavoastră cu privire la acest aspect și vă invit cu respect și cordialitate, și sper să fiți prezent, la conferința de presă de mâine.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Urmăresc toate evoluțiile din statele membre, dar să clarificăm un lucru: Comisia nu are dreptul de a interveni în unele chestiuni interne ale statelor membre, iar problema prezentată se înscrie în categoria celor în legătură cu care nu putem oferi un răspuns aici pentru că este vorba de o dezbatere internă care se desfășoară în Ungaria.

Avem autoritatea, în calitate de Comisie, de a interveni în orice chestiune privind drepturile fundamentale, atunci când este vorba de punerea în aplicare a legislației comunitare. Nu a fost cazul evenimentelor la care face referire distinsa deputată în Parlamentul European. Așadar aș dori să nu îmi mai adresați întrebări pe care le puteți aborda mai bine la nivelul parlamentului național, decât aici, în cadrul Parlamentului European.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Am înțeles corect prin urmare, că libertatea de reuniune, libertatea de exprimare, drepturile omului și chiar Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu sunt, conform celor spuse de dumneavoastră, parte a dreptului Uniunii Europene? Drepturile omului nu fac parte din sistemul de valori și din sistemul juridic ale Uniunii Europene? Dacă nu fac parte, înseamnă că am fost informată greșit.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Desigur, drepturile omului sunt parte a Uniunii Europene, dar avem un sistem bazat pe principiul statului de drept și presupunem că toate statele membre, inclusiv țara dumneavoastră, sunt țări guvernate de statul de drept. Deci aveți opțiunea de a adresa întrebările dumneavoastră tribunalelor naționale; de asemenea, se pot introduce recursuri la Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau la Curtea Europeană de Justiție din Luxemburg. Avem, așadar, un sistem al drepturilor omului.

Ceea ce nu pot și nici nu ar trebui să fac este să mă implic în dezbaterile politice naționale dintre diversele partide politice.

Președinte. – Dle Președinte, vă mulțumesc foarte mult. Aș dori să mulțumesc foarte sincer președinților grupurilor politice pentru că au respectat timpul acordat și pentru că au coordonat atât de bine dezbaterea. De asemenea, aș dori să mulțumesc dlui Barroso. Trebuie să respectăm timpul acordat dacă dorim să purtăm o dezbatere animată. Prin urmare, vă mulțumesc foarte mult tuturor.

Consecințele crizei financiare asupra ocupării forței de muncă și coeziunii sociale

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Dle Președinte, întrebarea mea vizează măsurile de gestionare a crizei. În ceea ce privește obiectivele privind emisiile de gaze în contextul schimbărilor climatice, Europa se situează înaintea Statelor Unite. Statele Unite sunt, totuși, înaintea UE, în ceea ce privește investițiile sectorului privat în inovațiile tehnologice și durabilitate, care sunt extrem de importante pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și pentru ocuparea forței de muncă.

De fapt, acesta a fost un element fundamental al planului dumneavoastră privind criza și redresarea economică. Totuși, care este ambiția dumneavoastră în această privință? Când vom atinge același nivel ca și Statele Unite și ce face Comisia, ce poate face pentru a asigura atingerea acestui nivel? În termeni generali, IMM-urile noastre se confruntă în continuare cu multe obstacole și, prin urmare, pierd din potențialul de creștere. Ce veți face pentru a finaliza piața internă; care, de fapt, este o sursă majoră de creștere în ceea ce privește ocuparea forței de muncă?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Am răspuns deja unui antevorbitor cu privire la piața internă, dar, în ceea ce privește aspectul tehnologic pe care îl subliniați, sunt cu totul de acord. Suntem în urma Statelor Unite și a altora din punctul de vedere al investițiilor în noile tehnologii.

Acesta este motivul pentru care, de exemplu, în acest pachet special am aprobat un plan european de redresare economică. Am pus accentul pe investiții în anumite domenii legate de agenda privind climatul și de securitatea energetică. Am stabilit o conexiune între aceste două probleme. De aceea, nu cu mult timp în urmă, am elaborat Planul SET și recomandăm, de asemenea, statelor membre să aloce mai multe resurse finanțării tehnologiilor ecologice, cu alte cuvinte, a tuturor tehnologiilor care ne pot permite să devenim o economie mai durabilă, mai ecologică.

Desigur, aceasta este o chestiune pe care ar trebui să o luăm în considerare și pentru următoarele perspective financiare. După cum știți, vom prezenta revizuirea bugetului înainte de sfârșitul anului. Cu această ocazie

vom putea dezbate cu privire la domeniile pe care ar trebui să punem accentul, în viitor, în ceea ce privește investițiile.

Președinte. – Dragi colegi, vă rog să nu mai adresați întrebări suplimentare. Am o listă foarte lungă de nume aici și ar fi mult mai interesant dacă mai mulți deputați ar putea adresa întrebări.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Dle Președinte, în 2008 Comisia a emis, așa cum era și corect, o recomandare privind integrarea unui număr mai mare de persoane pe piața muncii.

Mai întâi aș dori să vă întreb dacă, pe lângă această recomandare și măsurile luate de statele membre, intenționați, în calitate de Comisie Europeană, să adoptați măsuri suplimentare în vederea întăririi metodei deschise de coordonare din sectorul social? Mă refer la măsuri compatibile cu politici industriale viabile, vizând creșterea ocupării forței de muncă.

În al doilea rând, 2010 a fost declarat - după cum știm cu toții - anul european al luptei împotriva sărăciei. Obiectivul nostru este consolidarea coeziunii sociale. Întrebarea este foarte simplă, dle Președinte: veți face uz de toată energia, veți avea curajul - dumneavoastră personal - de a lupta pentru atingerea obiectivelor cantitative în ceea ce privește problema sărăciei? V-aș ruga, în special, să nu mă îndrumați către statele membre, așa cum ați făcut în timpul discuției cu Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Am spus mai devreme că principala mea preocupare este șomajul, dar pentru a lupta împotriva șomajului nu trebuie să adoptăm doar o poziție reactivă, ci și una proactivă. Cred că am putea realiza acest lucru prin revizuirea strategiei de la Lisabona și printr-o viziune integrată pentru 2020.

Strategia pe termen lung a Uniunii Europene trebuie să se bazeze pe noi surse de creștere durabilă, precum ceea ce numim locurile de muncă „albe”, din cadrul serviciilor sociale, unde s-au creat 3,3 milioane de noi locuri de muncă începând cu anul 2000. Aceasta reprezintă 16 % din numărul total de noi locuri de muncă.

Se estimează că și piața produselor și serviciilor ecologice se va dubla până în 2020, creând oportunități majore pentru locurile de muncă „verzi”; prin urmare promovăm un exercițiu de reprezentare la nivelul Uniunii Europene pentru a anticipa numărul de locuri de muncă și competențele necesare. Așadar, sunt hotărât să lucrez la această nouă strategie de consolidare a priorității sociale, după cum v-am spus deja când am discutat despre orientările politice generale pentru următorul mandat.

Elizabeth Lynne (ALDE). – După cum știm, sute de mii de oameni își pierd locurile de muncă în contextul crizei economice actuale și mulți dintre aceștia, fiind în vârstă, se află în mare dezavantaj în momentul în care încearcă să își găsească un nou loc de muncă. Deși Directiva privind ocuparea forței de muncă din 2000 trebuie respectată de toate statele membre, multe dintre aceste persoane în vârstă nu își cunosc nici în momentul de față drepturile garantate prin această directivă, iar multe state membre neglijează normele.

Chiar dacă unii lucrători își cunosc drepturile, mult prea frecvent este imposibil pentru aceștia să acționeze individual, fără niciun sprijin. În prezent nu avem încă o legislație care să protejeze un număr mare de persoane împotriva discriminării la nivelul accesului la bunuri și servicii, dar avem Directiva privind ocuparea forței de muncă. Ne puteți spune ce măsuri sunt luate împotriva statelor membre care nu pun corect în aplicare această directivă și ce mecanisme pot fi create pentru a ajuta lucrătorii în vârstă și pe cei cu handicap să facă uz de drepturile lor?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Ori de câte ori statele membre nu respectă directivele noastre, se lansează proceduri privind încălcarea dreptului comunitar, prin urmare, când este vorba de un caz specific, putem acționa și vom acționa. În ceea ce privește chestiunea menționată în ansamblu, permiteți-mi să vă spun că această criză a generat mai mult de cinci milioane de șomeri europeni.

Cele mai afectate categorii sunt tinerii și migranții. În prezent, în Uniunea Europeană nivelul șomajului este de 9,1 %, dar rata șomajului este mai mult decât dublă în rândurile tinerilor lucrători (19,8 %) și ale migranților (19,1 %). Acestea sunt cele mai importante preocupări pe care le avem în ceea ce privește chestiunile sociale. De asemenea, problema sărăciei în rândurile copiilor rămâne o prioritate foarte importantă. Desigur, urmărim și situația persoanelor în vârstă, în conformitate cu directivele actuale.

David Casa (PPE). – (MT) Cred că merită să discutăm despre modul în care putem crea mai multe locuri de muncă în Uniunea Europeană. Cu toate acestea, cred că ar trebui să luăm în considerare, de asemenea, modalitatea de a menține locurile de muncă și de a preveni pierderea lor. Guvernul țării mele a intervenit la momentul în care criza a fost resimțită cel mai acut. Cred că, prin intervenția guvernului, mii de locuri de muncă au fost salvate, evident prin creșterea cheltuielilor la nivelul sectorului social. Nu credeți că sunt necesare mai multe eforturi din partea Comisiei pentru a asigura că acest lucru se întâmplă în fiecare țară a Uniunii Europene? Știu că veți menționa Fondul de ajustare la globalizare nou-modificat și faptul că acesta este folosit pentru a ajuta un număr și mai mare de lucrători; totuși, cred că trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a garanta salvarea locurilor de muncă ale acestor persoane, astfel încât să nu aibă nevoie să recurgă la Fondul de ajustare la globalizare. Cred că acesta ar trebui să fie, de fapt, obiectivul nostru.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Nu numai că am revizuit normele referitoare la Fondul de ajustare la globalizare, dar am și replanificat Fondul social european cu acțiuni rapide în valoare de 1,8 miliarde de euro pentru consolidarea politicilor active privind piața forței de muncă.

Cu privire la politica de coeziune, am făcut, de asemenea, câteva modificări pentru a simplifica regulile și a efectua anticipat plățile. Aceasta este, de asemenea, o politică foarte importantă. Am menționat deja cele 550 de miliarde de euro din planul de stimulare și, desigur, pot menționa și Fondul european de ajustare la globalizare, precum și alte propuneri pe care le-am înaintat.

Din nefericire, trebuie să spun că există o idee pe care statele membre nu au urmat-o, și anume suspendarea cofinanțării pentru Fondul social. Am adus acest aspect în atenția Consiliului, dar a fost respins. Încă sper să putem obține acest lucru, cu ajutorul dumneavoastră, pentru că unele țări pur și simplu nu dețin mijloacele financiare de a contribui la finanțarea Fondului social din proprii bani. Prin urmare, folosim la maximum toate instrumentele de care dispunem la nivel comunitar pentru susținerea acțiunilor independente ale statelor membre de combatere a șomajului.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Dle Președinte, vă mulțumesc pentru această dezbatere interesantă pe care o susținem astăzi.

În ceea ce privește ocuparea forței de muncă, ați spus că unele state membre nu au participat la summitul de la Praga. Ceea ce este mai grav, dle Președinte, este faptul că, în contextul celei mai mari crize a ocupării forței de muncă din istoria Europei - astăzi 10 000 de europeni își pierd locul de muncă, mâine se va întâmpla la fel, poimăine tot așa - Consiliul nu a luat nicio inițiativă serioasă și nu a fost organizat niciun summit pe tema ocupării forței de muncă. Ați fi putut spune, de asemenea, că agenda Comisiei datează de anul trecut, că era depășită chiar și atunci și că acum nu reușește să răspundă nevoilor foarte presante ale milioanele și milioanele de cetățeni, ale unei întregi generații de europeni și ale întregului stat al bunăstării, al căror viitor este în joc.

Dle Președinte, avem nevoie de conducerea dumneavoastră: avem nevoie de o conducere activă, o conducere care lasă deoparte apatia și lipsa de transparență. Trebuie să spuneți Consiliului că nu putem continua în acest mod. Avem nevoie de o Comisie care nu doar să gestioneze resursele obișnuite și aspectele comune, dar care, în aceste vremuri dificile - și știu că este greu pentru dumneavoastră, dle Președinte - să se poziționeze la conducerea Europei, în cadrul unui important acord instituțional, pentru a da speranță unei întregi generații de europeni.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (PT) Adevărul este că noi facem tot ce putem și, după cum am spus când am prezentat programul, acordăm aspectelor sociale o importanță mai mare pentru că, în momentul de față, există o situație de urgență din punct de vedere social.

Pentru a vă da un exemplu, din acest motiv am declarat că este necesară examinarea impactului social în cadrul oricărei legislații noi. Din acest motiv promovăm principiile comune de incluziune activă drept politică comunitară. De asemenea, din acest motiv pot spune statelor membre că susținem investițiile în sectorul social. Cheltuielile sociale, care reprezentau 28 % din PIB în 2008, vor crește la 31 % în 2010. Aceasta înseamnă aproximativ 3 500 de miliarde de euro mai mult!

Depunem eforturi reale aici, dar, desigur, dle Cercas, adevărul este că trebuie să fie eforturi colective ale Comisiei, ale Parlamentului și ale statelor membre.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Dle Președinte, Europa înseamnă libertate, democrație și solidaritate sau, cu alte cuvinte, responsabilitate socială și ecologică. Cu toate acestea, o perioadă îndelungată dumneavoastră și Comisia v-ați axat integral, unilateral, asupra elementului libertății - și, în special, numai

asupra libertății economice, asupra libertății înțelese în sens pur economic - și asupra reglementării în numeroase domenii în care reglementarea nu era necesară; totuși, atunci când sunt în joc miliarde, pe piețele financiare, v-ați concentrat în principal pe neimplicare și nereglementare, pentru că ați considerat că astfel s-ar putea obține cele mai bune rezultate pentru toată lumea.

Am văzut rezultatele catastrofice generate de această atitudine și vă întreb cât se poate de clar, cum și prin ce proiecte și planuri intenționați să explicați în mod credibil Parlamentului și cetățenilor Europei că dumneavoastră și Comisia ați învățat de pe urma acestei catastrofe și că veți schimba în mod radical direcția în care mergem?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Înainte de toate, chestiunea credibilității este una subiectivă pentru dumneavoastră. Cred că răspunsul la această întrebare a fost dat de Parlament, care, recent, mi-a acordat un nou mandat; prin urmare, acest lucru demonstrează că Parlamentul are încredere în credibilitatea mea pentru a continua această politică.

De fapt, ne continuăm politica ca răspuns la criza economică și financiară. Am luat decizii importante; conducem la nivel global în ceea ce privește măsurile de reglementare și supraveghere adoptate recent. Pe baza raportului încredințat grupului Larosière, am înaintat câteva propuneri care sper că vor fi aprobate de Consiliu și de Parlament.

Chiar astăzi, la ședința Comisiei, am aprobat comunicarea privind instrumentele derivate, care, desigur, trebuie urmată de o legislație aferentă. Așadar, răspundem crizei financiare în toate aspectele sale, inclusiv cele de reglementare și de supraveghere, și am luat deja câteva decizii în cadrul acestei Comisii, iar următoarea Comisie va urma, cu siguranță, această cale, pentru că sunt convins că situația o impune.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Dle Președinte, aș dori să vă vorbesc despre ajutorul aprobat în baza Cadrului temporar în vederea diminuării problemelor apărute ca urmare a crizei economice și, în special, despre Opel.

Aș dori să vă întreb în ce măsură se examinează de către Comisie dacă ajutorul primit de Germania în baza Cadrului temporar a depins de un acord anterior privind distribuția geografică a măsurilor de restructurare, ceea ce ar fi incompatibil cu scopul acestui ajutor.

Dacă acesta este cazul, aș dori să știu dacă sunteți de acord ca societatea să aibă libertatea de a revizui distribuția și restructurarea Opel, conform propriilor criterii economice și de producție, păstrând cel mai mare număr posibil de locuri de muncă.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (PT) Am răspuns deja la această întrebare, dar voi spune că am avut unele dubii privind modalitatea de desfășurare a acestui proces. Comisia și-a exprimat aceste dubii, iar General Motors și Opel Trust reevaluează în prezent modalitatea în care a fost făcută oferta de a cumpăra Opel, pentru a verifica dacă, de fapt, această ofertă a avut o bază comercială sau nu.

Noi, Comisia Europeană, vom face tot ce ne stă în putință pentru a garanta că soluția respectă reglementările de pe piața internă și cele privind ajutorul de stat și vom fi, desigur, obiectivi și stricți în aplicarea acestora.

Vicky Ford (ECR). – Toate țările europene împărtășesc aceeași soartă, căci ne confruntăm cu toții cu un nivel în creștere al șomajului, care, evident, nu reprezintă numai o criză socială, ci și o povară în plus pentru buzunarul public al statelor membre, implicând creșterea costurilor legate de asigurările sociale, scăderea impozitelor și extinderea formării.

Date fiind acestea, sunteți de acord, dle Barroso, că noi, deputații din acest Parlament, și Comisia ar trebui să fim foarte atenți cu fiecare ban pe care îl adăugăm la povara sectorului public? Dacă sunteți de acord, mai întâi, cum ne-ați sfătui să votăm în cadrul dezbaterii de joi asupra bugetului?

În al doilea rând, de ce continuăm să ne reunim în ședință la Strasbourg?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Susțin bugetul propus pentru anul viitor, prin urmare sfatul meu este să votați în favoarea acestuia.

În ceea ce privește chestiunea atenției și a rigorii, sunt de acord cu dumneavoastră. Trebuie să fim extrem de atenți cu toți banii contribuabililor și trebuie să ne axăm pe priorități. În momentul de față, este clar că în unele state membre există o situație de urgență sub aspect social. Există probleme de excluziune socială și de sărăcie care, sunt sigur, reprezintă motive de îngrijorare pentru toți deputații din această instituție, prin urmare, trebuie să găsim cea mai bună soluție.

După cum știți, Comisia a fost extrem de strictă, în temeiul Pactului de stabilitate și creștere, în ceea ce privește respectarea de către noi și Uniunea Europeană a regulilor durabilității. Desigur, nu credem că problemele pot fi soluționate numai cu bani, dar există situații, precum cea din prezent, în care credem că trebuie să acordăm o atenție deosebită unei situații de urgență sub aspect social. Au fost necesare măsuri excepționale pentru o situație fără precedent. Este vorba, ca de obicei, de un echilibru în aprecieri.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Dle Președinte al Comisiei, conform Regulamentului nr. 800/2008 al Comisiei Europene, subvențiile salariale pentru persoanele cu handicap s-au redus la 75 % din suma maximă. De aceea, de la 1 ianuarie 2009, s-a declanșat o criză a locurilor de muncă pentru persoanele cu handicap și pentru cele a căror capacitate de muncă s-a modificat. Drept urmare, sursele de ocupare a forței de muncă puse la dispoziția persoanelor cu handicap s-au redus semnificativ din cauza constrângerilor bugetare. Acesta este și motivul pentru care asistența națională asigurată în multe țări, de exemplu în Ungaria, pentru înființarea unei echipe responsabile cu crearea de locuri de muncă, a fost periclitată. Se spune că Uniunea Europeană este de vină. Aș dori, prin urmare, să vă adresez o întrebare. În timpul crizei financiare, cum dorește Comisia Europeană să se ocupe de drepturile de angajare ale persoanelor cu handicap, de păstrarea locurilor de muncă pentru acestea și de principiul egalității de remunerare pentru aceeași muncă depusă? Acest regulament a fost elaborat înainte de criză.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – După cum știu distinși deputați, sunt sigur, Comisia Europeană a depus o propunere - o directivă orizontală - privind nediscriminarea, incluzând, de asemenea, chestiunea handicapului. Și acum proiectul de propunere este în mâinile dumneavoastră și în cele ale Consiliului European. Deci, chiar sper să fie aprobată pentru că suntem, cu siguranță, împotriva tuturor tipurilor de discriminare față de persoanele cu handicap.

Multe dintre problemele pe care le-ați menționat trebuie abordate la nivel național pentru că acestea sunt măsuri care, din punct de vedere al sprijinului concret, trebuie luate de sistemele naționale de securitate socială. Dar în Uniunea Europeană facem tot ce ne stă în putință pentru a avea un cadru cu forță juridică obligatorie, care să ne angajeze pe noi și toate statele membre în ceea ce privește respectarea principiului nediscriminării și al protecției speciale acordate persoanelor cu handicap.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Dle Barroso, ați fost numit de această Cameră în funcția de viitor președinte al Comisiei. Următoarea sarcină urgentă a dumneavoastră este organizarea Comisiei astfel încât aceasta să poată sprijini o Europă care încearcă să iasă din criză. Pe această bază, cum intenționați să utilizați instrumentele comunitare necorespunzătoare pe care le avem la dispoziție pentru a le optimiza și cum preconizați împărțirea portofoliilor pentru a putea trata chestiunile care apar? Sunt conștientă că totul depinde de discuția purtată cu șefii de stat sau de guvern, dar, ca președinte al Comisiei, trebuie să împărtășiți viziunea dumneavoastră cu aceștia. Cum putem stabili o legătură între aceste strategii pe care le avem la dispoziție? Cum putem împărți portofoliile astfel încât să ținem seama de învățămintele înșușite de pe urma acestei crize?

În ceea ce privește instrumentele, voi da un singur exemplu. Fondul de ajustare la globalizare este astăzi în conflict cu strategiile de ajutor de stat, ceea ce nu ne permite să punem în aplicare politicile industriale care ne-ar putea ajuta să ieșim din criză. Care sunt propunerile dumneavoastră? Ce mandat și ce fel de repartizare a portofoliilor veți solicita șefilor de stat sau de guvern?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (FR) Repartizarea portofoliilor nu este o competență a șefilor de stat sau de guvern, ci a președintelui Comisiei; voi folosi, cu siguranță, această competență în maniera pe care o consider cea mai adecvată.

Am făcut deja câteva anunțuri în timpul discuției cu dumneavoastră privind programul viitoarei Comisii, dar este adevărat că sunt în contact cu șefii de stat sau de guvern.

Vă pot spune că, chiar astăzi, am trimis o scrisoare tuturor solicitând să mi se propună, de asemenea, și candidate pentru colegiu. Într-adevăr, sunt foarte preocupat de problema echilibrului dintre bărbați și femei; dacă nu fac nimic, nu vom avea practic nicio femeie candidată, pentru că, în general, guvernele vor numai candidați bărbați pentru următoarea Comisie.

Prin urmare, am trimis chiar astăzi această scrisoare.

În ceea ce privește repartizarea efectivă, nu vor fi schimbări majore. Am anunțat deja principalele inovații în timpul dezbaterii cu dumneavoastră. Acestea includ, în special, un comisar pentru justiție și drepturi fundamentale și un comisar pentru acțiuni în domeniul schimbărilor climatice și, desigur, acum am nevoie

de femei și bărbați competenți, devotați Europei și care își pot îndeplini cu succes sarcinile implicate de diverse portofolii, corespunzătoare priorităților acțiunilor Uniunii Europene.

Graham Watson (ALDE). – Până în prezent, crearea bogăției și măsurarea bunăstării s-au bazat, în mare măsură, pe consum, industria fiind astfel încurajată să nu acorde prea multă atenție valorii reale a materiilor prime utilizate, chiar dacă prețul acestora este scăzut, sau costului real al deșeurilor produse.

Cum intenționează Comisia să garanteze că creșterea economică va fi de altă natură în viitor și că nu ne vom afla într-o situație în care, după alți 20 de ani de creștere, planeta nu va putea susține ceea ce facem noi, iar societatea nu își va putea permite să plătească costurile reale ale unui trai de acest fel?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Aș dori să mulțumesc dlui Graham Watson pentru această întrebare foarte importantă. De fapt, aceasta este esența programului pentru următorii cinci ani: investiții mai multe în creșterea economică inteligentă, ecologică, durabilă. Acest lucru este foarte important.

Trebuie să înțelegem că modelul pentru viitor nu va fi similar modelului din trecut. Susțin o bază industrială puternică în Europa - dar o bază industrială puternică pentru o nouă eră a durabilității, în care trebuie să ne gândim la tehnologiile ecologice, la dezvoltarea ecologică. La acest nivel putem crea noi produse, noi piețe. Acesta este un exemplu bun.

De aceea ne organizăm programul viitor în jurul a ceea ce am numit, în orientările mele politice, „noile surse de creștere economică”, pentru că, pe baza surselor tradiționale de creștere, nu vom câștiga în lupta concurențială cu marile economii emergente, precum cea a Chinei și cea a Indiei.

Prin urmare, inovarea trebuie să fie esențială, trebuie să se afle în centrul agendei noastre privind creșterea economică, noile surse de creștere promovând tranziția spre o economie cu emisii scăzute de carbon: inovare și dezvoltare ecologică inteligentă. Cred că inovarea va fi cheia dezvoltării economiei europene în viitor.

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) Dle Barroso, criza financiară a dat naștere unei crize economice de dimensiuni istorice și, în acest moment, șomajul a atins cote dramatice în Europa. Șomajul în rândul tinerilor - al celor cu vârste de mai puțin de 25 de ani - din Europa este de 19,8 %, după cum ați spus și dumneavoastră, iar în Spania mai mult de un tânăr din trei în vârstă de până la 25 de ani este șomer. În momentul de față, suntem pe cale de a distruge o generație întreagă și, până în prezent, dle Barroso, nu ați făcut nimic pentru a soluționa această problemă. Astăzi am auzit că sunteți foarte îngrijorat din această cauză și sunt încântată să aud acest lucru - însă aș dori să am și dovada. Chiar dacă responsabilitatea pentru politicile de ocupare a forței de muncă revine autorităților de la nivel național, este nevoie și de răspundere la nivel european și de inițiative europene.

Aș dori să solicit trei lucruri. În primul rând, comisarul Špidla a promis 5 milioane de stagii pentru tinerii din Europa. Ce s-a întâmplat cu acestea? În al doilea rând, adoptăm în prezent pachete de măsuri de creștere economică și de salvare în întreaga Europă. De ce aceste pachete nu includ o schemă de locuri de muncă destinate tinerilor? În al treilea rând, ce veți face pentru a obține un profil social mai puternic și un plan mai solid pentru tineri în cadrul noii strategii post-Lisabona?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Repet că am utilizat la maximum instrumentele existente. Avem instrumente la nivel comunitar, dar există și unele instrumente la nivel național. Ce putem face este să cooperăm cu statele membre pentru a determina utilizarea optimă a acestora, pentru a face schimb de bune practici și a le convinge să urmeze această cale.

Comisarul Špidla, care a obținut rezultate foarte bune în aceste circumstanțe dificile, solicită într-adevăr statelor membre, alături de toată Comisia, crearea a cinci milioane de stagii. Punem la dispoziție unele dintre cele mai bune practici. De exemplu, în Franța au existat practici extrem de bune din partea societăților private care au promovat formarea internă și stagii plătite din bani publici, dar finanțate parțial și de societățile în cauză.

Așadar aceasta este, într-adevăr, o prioritate și o tratăm cu toate instrumentele noastre - Fondul social european, Fondul european de ajustare la globalizare, Fondul de coeziune și prin dublarea facilității pentru susținerea balanței de plăți a noilor state membre și a țărilor din afara zonei euro.

Am utilizat instrumentele la maximum, dar trebuie să consolidăm colaborarea cu statele membre pentru a aborda aceste preocupări sociale și, după cum ați menționat în mod special, chestiunea șomajului în rândurile tinerilor.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle Președinte, pentru a reduce sărăcia și șomajul, trebuie să creăm locuri de muncă cu drepturi, să susținem producția și să îmbunătățim serviciile publice universale, gratuite. Cu alte cuvinte, trebuie să investim în alte politici. Trebuie să acționăm în sens invers față de ce s-a făcut până în prezent.

De exemplu, am fost surprinși să aflăm, în această perioadă, de un studiu al Direcției Generale Ocuparea forței de muncă și al Eurofund care prezintă două scenarii pentru industria textilă, preconizând o pierdere de 20 – 25 % din locurile de muncă din Comunitate până în 2020, iar un al treilea scenariu sugerează chiar că s-ar putea pierde 50 % din locurile de muncă actuale din acest sector în Uniunea Europeană. Atunci, cum poate fi această situație reconciliată cu noile propuneri ce vizează liberalizarea comerțului internațional, fără a se lua în considerare consecințele asupra Portugaliei și altor țări din Uniunea Europeană care au sectoare foarte sensibile, precum industria textilă, agricultura și o multitudine de întreprinderi mici și microîntreprinderi care sunt sufocate de aceste politici?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (PT) Nu cred că închiderea Europei este soluția pentru Portugalia sau pentru orice altă țară europeană. Europa este cel mai mare exportator de bunuri și servicii din lume și nu avem nimic de câștigat dacă adoptăm politici protecționiste. Într-adevăr, există câteva sectoare, adesea denumite „sectoare tradiționale” în anumite țări europene, în special, dar nu exclusiv în sudul Europei, care sunt deosebit de vulnerabile la noile condiții ale concurenței internaționale; de aceea, sectoarele respective depun eforturi deosebite pentru a se adapta la aceste noi condiții. După cum am spus mai devreme, aceasta înseamnă că trebuie să găsim noi surse de creștere economică și de competitivitate în cadrul Europei. Cu toate acestea, este cert că nu trebuie să ne închidem și să închidem Europa, pentru că ar însemna să riscăm ca și alte piețe să se închidă, refuzând exporturile noastre.

Trebuie să investim în inovare, să investim în formare, să investim în noi surse de creștere economică și să devenim mai competitivi, în același timp, așa cum ați spus - și suntem de acord din acest punct de vedere - asigurând că acest lucru nu se realizează în detrimentul standardelor sociale care sunt importante în Europa. Nu sugerăm diminuarea standardelor noastre sociale. De asemenea, încercăm să îi ajutăm pe alții să își ridice standardele sociale, dar, cu siguranță, nu susținem închiderea Europei. Cred că menținerea piețelor globale deschise este în cel mai bun interes al Europei.

John Bufton (EFD). – Dle Barroso, criza financiară este foarte gravă în Regatul Unit. Unul dintre multe sectoare care se zbat să supraviețuiască este agricultura. De la 1 ianuarie 2010, situația se va înrăutăți considerabil, odată cu introducerea dispozitivelor de identificare electronică a ovinelor. Echipamentul folosit pentru scanarea ovinelor nu este precis. Mi s-a spus că are o precizie de 79 %.

Dacă sunteți la volanul automobilului dumneavoastră, dle Barroso, iar frânele funcționează numai 79 % din timp, la un moment dat sigur veți avea un accident. Mă tem că sectorul agricol ovin este pe cale să se prăbușească odată cu introducerea dispozitivelor de identificare electronică a ovinelor, care sunt defectuoase. Ciudățenia acestei situații este că, dacă dispozitivele de identificare electronică a ovinelor intră în vigoare în ianuarie, vom ști cu toții câte oi sunt în Regatul Unit, unde se află și toate mișcările pe care le fac, totuși în Regatul Unit - din cauza imigrării nelimitate - nu avem idee câte persoane există în țară sau cine sunt acestea sau ce mișcări vor face. Veți discuta, dle Barroso, cu restul Comisiei pentru a introduce dispozitivele de identificare electronică a ovinelor numai pe bază voluntară până când echipamentul folosit va avea o precizie de 100 %?

Președinte. – Această întrebare este foarte specifică. Preferăm întrebări generale cu privire la criză și la modalitatea de a o depăși. Președintele Comisiei Europene nu poate fi informat în legătură cu chestiuni specifice din fiecare țară, vă rog deci să adresați întrebări cu caracter mai general.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Vreau doar să spun că nu îmi place prea mult comparația dintre oi și oameni. Nu cred că este chiar de bun-gust.

(Aplauze)

Continuând, ne-am angajat să punem în aplicare identificarea menționată de dumneavoastră, dar, desigur, suntem precauți. Dacă există probleme în punerea în aplicare, suntem pregătiți să le analizăm. Cu toate acestea, cred că măsurile deja luate cu privire la identificarea ovinelor sunt, în general, bune. Să vedem cum vor funcționa în practică.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Dle Barroso, criza financiară globală declanșată în Statele Unite s-a extins la economia reală, cauzând pierderea a milioane de locuri de muncă și crearea unei situații de criză socială.

Uniunea Europeană încearcă să adopte măsuri în cazul societăților precum Opel și, dacă este pus în aplicare un plan, va implica, de asemenea, ajutor direct. În același timp, întreprinderile mici și mijlocii sunt cele care creează locuri de muncă, de fapt, majoritatea locurilor de muncă.

Dle Președinte, credeți că această măsură de ajutor este suficientă? Ungaria se află într-o situație deosebit de dificilă pentru că are numai bănci comerciale străine. În acest caz, se poate acorda ajutor de stat direct sau este vorba de naționalism economic, împotriva căruia ați declarat război sau chiar de dogmatism de piață?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Răspunsul meu evident este negativ: ceea ce am făcut nu este suficient. Trebuie să facem mai mult pentru IMM-uri; Cred că este o prioritate. Am aprobat Actul legislativ privind întreprinderile mici; este un lucru bun. Am îmbunătățit chestiunea plăților întârziate, prin reducerea termenelor de plată; acesta a fost un lucru bun, foarte apreciat de IMM-uri. Încercăm, desigur, să limităm toate procedurile birocratice și administrative care determină poveri administrative, în special pentru IMM-uri, și ne angajăm să le ușurăm viața acestora. IMM-urile sunt, după cum ați spus - și sunt de acord cu dumneavoastră - unul dintre cele mai importante sectoare în ceea ce privește crearea unui număr mai mare de locuri de muncă și aceasta face parte din politica noastră.

O altă măsură pe care am luat-o recent și pe care nu am menționat-o încă astăzi a fost majorarea la 500 000 EUR a pragului ajutorului de stat permis în cadrul asistenței directe acordate de statele membre unor IMM-uri care se confruntă cu dificultăți deosebite. Prin urmare, cred că IMM-urile ar trebui să rămână o prioritate a acțiunilor noastre care vizează durabilitatea, inclusiv ocuparea durabilă a forței de muncă.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dle Președinte, în primul rând aș dori să mulțumesc dlui președinte Barroso pentru că a venit aici și a răspuns întrebărilor sincer, deschis și cu pasiune.

Din păcate, președintele Barroso a fost acuzat că nu a fost ales în mod democratic și că a forțat Irlanda să se supună.

Aș dori să îi spun dlui Farage că el, cu siguranță, nu a fost ales în mod democratic pentru a vorbi în numele irlandezilor și că utilizarea cuvântului „a forța” este, de asemenea, nefericită pentru că, timp de 700 de ani, Irlanda a fost cunoscută ca cealaltă insulă a lui John Bull, în condițiile în care John Bull - și anume Anglia - a încercat să forțeze Irlanda să se supună. Suntem recunoscători că acea perioadă s-a terminat, deci voi continua cu întrebarea mea.

Având în vedere noile competențe acordate Uniunii Europene prin Tratatul de la Lisabona, președintele Barroso ar lua în considerare posibilitatea de a atribui unui singur comisar responsabilitatea exclusivă de a înainta propuneri și măsuri noi de legiferare a acestor competențe?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Îmi pare rău, nu înțeleg întrebarea foarte bine pentru că, dacă sugerați existența unui nou comisar pentru toate noile competențe cuprinse în Tratatul de la Lisabona, nu, cu siguranță nu cred că este rezonabil, pentru că acestea vizează atât de multe domenii diferite, încât nu putem cere unei singure persoane să aibă toate aceste competențe.

Am anunțat deja, răspunzând la o întrebare anterioară, care cred că vor fi unele dintre inovații în ceea ce privește portofoliile. Ar putea fi mai multe; încă lucrez la această chestiune. De fapt, aceasta este o muncă interactivă și cu statele membre. De exemplu, Irlanda nu a desemnat încă un potențial comisar.

Am făcut acest lucru acum cinci ani și este vorba de un proces interactiv în cadrul căruia am nevoie și să văd persoanele propuse de statele membre pentru a forma Comisia. Voi face tot ce îmi stă în putință pentru a găsi persoane competente - bărbați și femei (și spun acest lucru și pentru Irlanda!) - astfel încât să avem, în final, un colegiu de europeni devotați, competenți și experimentați în toate domeniile, economie, politică generală, energie, mediu, justiție, drepturi fundamentale și altele: un vast ansamblu de competențe pentru care avem nevoie de un grup de persoane cât se poate de înzestrate.

Președinte. – Este prima dată când Parlamentul are această sesiune de întrebări-răspunsuri cu președintele Comisiei, așadar vă mulțumesc foarte mult, încă o dată, dle președinte Barroso. Dat fiind că acest eveniment este special pentru noi, ați dori să faceți câteva comentarii generale cu privire la această primă sesiune de întrebări-răspunsuri?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Vă mulțumesc foarte mult, dle Președinte, mulțumesc tuturor distinșilor deputați din acest Parlament, pentru acest exercițiu. Mi-a făcut plăcere. Cred că este un exercițiu bun. Trebuie să vă spun sincer că îmi este foarte greu să-mi concentrez toate argumentele sau, cel puțin, argumentele principale, într-un singur minut, în special pentru că în cea mai mare parte a timpului nu vorbesc

în limba mea. Vorbesc în limbi care cred că sunt mai accesibile și acest lucru necesită un efort în plus din partea mea.

Oricum, dumneavoastră decideți formatul. Pot discuta cu dumneavoastră pentru că, după părerea mea, dezbaterile libere, pline de controverse, în care ne confruntăm reprezintă o contribuție pozitivă la un spațiu democratic european mai solid.

(Aplauze)

Președinte. – Acest punct a fost închis.

12. Proiect de buget general pentru 2010 (secțiunile I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX) - Proiect de buget general pentru 2010 (secțiunea III - Comisia) (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comune privind următoarele:

- raportul elaborat de dl Surján, în numele Comisiei pentru bugete, privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, secțiunea III - Comisia [C7-0127/2009 - 2009/2002(BUD)] și scrisoarea rectificativă nr. 1/2010 (SEC(2009)1133) privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010 (A7-0038/2009) și

- raportul elaborat de dl Maňka, în numele Comisiei pentru bugete, privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010

secțiunea I - Parlamentul European

secțiunea II - Consiliul

secțiunea IV - Curtea de Justiție

secțiunea V - Curtea de Conturi

secțiunea VI - Comitetul Economic și Social European

secțiunea VII - Comitetul Regiunilor

secțiunea VIII - Ombudsmanul European

secțiunea IX - Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

(C7-0128/2009 - 2009/2002B(BUD)) (A7-0037/2009).

László Surján, raportor. – (HU) Dle Președinte, voi vorbi în limba mea maternă pentru că, *ceterum censeo*, și eu protestez împotriva oricărui tip de lege ce restricționează utilizarea limbii materne a unei persoane. Bugetul pentru 2010 este elaborat ținând cont de criza financiară. Dle secretar de stat, dle comisar, doamnelor și domnilor, cu toții trebuie să facem față acestei crize într-un fel sau altul. Criza a semănat incertitudine în rândurile investitorilor, a îngreunat obținerea de credite, a sporit șomajul și a diminuat producția. Este Uniunea Europeană capabilă să răspundă acestei situații? Are un cuvânt de spus în ceea ce privește terorismul sau pericolele provocate de schimbările climatice? Poate proteja frontierele UE? Primește refugiații în mod echitabil? Parlamentul ar dori să aibă un buget care să răspundă afirmativ la toate aceste întrebări și este destul de unit în această privință.

Nu există diferențe majore care să separe grupurile politice. Prin urmare, în calitate de raportor, aș dori să mulțumesc tuturor grupurilor politice din Parlament pentru acest lucru. Cu toate acestea, există o diferență majoră de opinie între Consiliu și Parlament. Din cauza crizei, Consiliul ar dori cel mai mic buget posibil, lucru ușor de înțeles când privim situația din punctul de vedere al guvernelor și parlamentelor naționale. Totuși, noi, în această instituție, credem că Parlamentul are la dispoziție un număr imens de instrumente a căror funcționare ar trebui să devină și mai eficientă, și mai ușoară și să aibă un impact mai mare, astfel încât să putem depăși criza. Ce înseamnă toate aceste lucruri în cifre reale? Înainte, când ne gândeam la anul 2010, aveam perspectiva unui buget pe șapte ani. Atunci s-a luat o decizie care ne-ar permite, în situația actuală, un buget de 134 de miliarde de euro, la nivelul plăților. Pe de altă parte, Consiliul se gândește la o cifră de 120 de miliarde de euro, iar Parlamentul nu consideră cheltuirea unei sume de 134 de miliarde de euro ca fiind realistă, ia în considerare problemele guvernelor naționale și va propune, în final, o cifră de 127 de miliarde de euro, dacă votul de joi se bazează pe recomandarea venită din partea Comisiei pentru bugete.

Desigur, trebuie să ne întrebăm ce sens are să facem, pentru un ciclu de cinci ani, promisiuni ce vizau un ciclu de șapte ani, din moment ce nu o să le respectăm niciodată. De fapt în această situație ne aflăm, pentru că, în fiecare an, bugetul anual este mult mai mic decât s-a discutat anterior. Cu toate acestea, există un motiv de preocupare și mai important. Bugetele anuale implică, de asemenea, angajamente, dintre care multe rămân neîndeplinite. Deja am rămas în urmă cu mai mult de un buget anual, acest decalaj crescând de la un an la altul. Prin urmare, creșterea nivelului plăților este obligatorie. Altfel, se pare că vom avea același scenariu ca în fiecare alt an: Consiliul taie din proiectul Comisiei, iar Parlamentul sugerează cifre și mai mari.

Cu toate acestea, aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că situația nu este în întregime astfel. Aceste propuneri nu au apărut mecanic, vizând reduceri la întâmplare, ici și colo. Ca urmare a crizei, toată lumea trebuie să economisească. De aceea, în ceea ce privește anumite achiziții, am susținut în cadrul Comisiei pentru bugete cifrele mai chibzuite ale Consiliului. În alte situații, de exemplu, în ceea ce privește personalul desemnat pentru anumite sarcini, am luat în calcul și modalitatea în care sarcina respectivă a fost executată. În același timp, este foarte ușor să greșești în acest domeniu. În cazul în care am greșit, nu vrem să împiedicăm punerea în aplicare a programelor. Dacă un astfel de eveniment are loc în cursul anului, vom fi mereu pregătiți să corectăm situația, dar pledăm pentru punerea în aplicare corectă și planificarea precisă. Trebuie să analizăm dacă banii care au fost cheltuiți au dat randamentul pe care îl anticipam și dacă am atins obiectivul pe care ni l-am fixat.

De exemplu, este dificil să fii mulțumit de politica de comunicare, dar pot exista, desigur, multe alte motive, mai complexe, pentru a explica referendumurile pierdute și prezența scăzută la vot. Din acest motiv, ar fi o greșală diminuarea resurselor pentru comunicare. Am sugerat crearea de rezerve pentru anumite linii bugetare, care pot fi eliberate cu ușurință în momentul în care, pe baza analizelor curente, se pregătește o strategie promițătoare de comunicare. De asemenea, trebuie să acordăm mai multă atenție pe viitor măsurii în care sunt atinse obiectivele noastre. Curtea Europeană de Conturi a publicat recent un sondaj privind rezultatele pozitive și eforturile din sectorul produselor lactate. Parlamentul așteaptă Comisia să prezinte în linii generale, în iminenta scrisoare rectificativă, felul în care va funcționa Fondului destinat sectorului laptelui. Credem că este necesară și o linie bugetară separată și o rezervă cu o valoare adecvată.

Trebuie creat un temei legal care să ia în considerare observațiile Curții de Conturi și care va contribui, cu succes, la soluționarea problemelor actuale ale sectorului. Prin urmare, nu este vorba numai despre bani, ci și despre Uniunea Europeană care asigură un sprijin mai eficient și mai specific pentru acest sector. De aceea solicit colegilor mei să încerce, cu cât mai puține dezacorduri posibil, să voteze pentru un buget bun și eficient. Se înțelege de la sine că vor exista dezbateri pe această temă. Este absolut normal ca fiecare grup politic să își promoveze propriile opinii și să încerce să le pună în evidență. Cu toate acestea, vom conveni asupra celor mai importante aspecte. Și în cazul Fondului destinat sectorului laptelui, fondul însuși este mult mai important chiar decât banii pe care îi va conține în final. Comisia pentru bugete a depus o propunere pentru o sumă realizabilă. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Vladimír Maňka, raportor. – (SK) Exact acum, în această perioadă de criză, trebuie să dovedim publicului și nouă înșine că, atunci când este vorba de atingerea obiectivelor noastre politice, vom folosi toate resursele în cel mai eficient mod cu putință.

Cele mai multe instituții își elaborează bugetele pe baza anilor anteriori. De fapt, ce ar putea fi mai ușor decât să se înmulțească valoarea bugetului din anul precedent cu rata inflației? Când este repetat an după an, totuși, acest proces bugetar poate duce la deformări, la erori și la o folosire nechibzuită a resurselor. Scopul nostru este, așadar, să asigurăm că bugetele sunt elaborate pe baza nevoilor reale. În fiecare instituție, cererile de buget trebuie să corespundă unei nevoi reale în ceea ce privește executarea unor sarcini. Fiecare instituție și fiecare unitate din fiecare instituție trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a face economii. Acest lucru poate necesita o mai bună organizare a muncii, o redistribuire a resurselor existente pentru a viza prioritățile sau niveluri reduse de birocrăție.

În discursurile mele anterioare, din cadrul Comisiei pentru bugete, dar și din sesiunile plenare, am menționat multe exemple de rezultate pozitive recente legate de scoaterea la iveală de rezerve. Vom descoperi chiar și mai multe deficiențe și vom spori eficiența activităților unităților individuale și ale instituțiilor dacă abordăm această chestiune în mod sistematic. Bugetul pentru 2010 stabilește această abordare sistematică.

Onorabili deputați care au făcut parte din Parlamentul precedent își aduc aminte că am încercat întotdeauna să îmbunătățim cooperarea dintre instituții. Întotdeauna au existat aici rezerve și multe dintre acestea chiar au sporit în ultimii ani. Avem un vas comun pentru finanțare. Dacă ne ocupăm numai de părțile noastre și ne închidem față de ceilalți, nu vom reuși să comunicăm și să cooperăm și va fi dificil să utilizăm eficient resursele de care dispunem.

Din acest motiv am decis, în cadrul Comisiei pentru bugete, să punem în aplicare o rezervă orizontală de 5 % pentru toate instituțiile, vizând traduceri externe. Cum altfel putem motiva instituțiile să își folosească mai întâi capacitățile de traducere interne de rezervă și să nu apeleze automat la furnizori externi? Scopul nostru în toate aceste domenii este punerea la dispoziția altor instituții a capacităților de rezervă din fiecare instituție.

Cheltuielile pentru achiziționarea și închirierea clădirilor reprezintă unul dintre principalele elemente ale cheltuielilor administrative ale instituțiilor. În 2005, suprafața totală la sol a clădirilor folosite de instituții în Bruxelles, Luxemburg și Strasbourg depășea 2 milioane de m². Clădirile nu erau întotdeauna achiziționate în cel mai bun loc, la cel mai bun moment sau la prețul cel mai mic. Potrivit Curții de Conturi, instituțiile nu cooperează în aceste domenii și chiar nu reușesc să își evalueze propriile politici. Dacă achiziționăm o nouă clădire și nu avem mai mult de o alternativă, este dificil să o obținem în termeni avantajoși. Din acest motiv, așteptăm din partea președinției Parlamentului European, până la sfârșitul anului, o strategie adecvată, pe termen lung, privind activele și clădirile, care să ia în considerare și cerințele de renovare și costurile de securitate.

Doamnelor și domnilor, pentru a putea lucra în mod responsabil și eficient, avem nevoie de informații cuprinzătoare privind resursele pe care le avem la dispoziție. Prin urmare, aș dori să accentuez necesitatea creării unui sistem de gestionare a informațiilor. Cu ajutorul unui astfel de sistem, munca noastră va fi coerentă și eficientă. Se estimează că, în viitorul apropiat, administrația va înainta Comisiei pentru bugete o prezentare privind acest proiect. Niciunul dintre proiectele de buget ale instituțiilor nu include costurile legate de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. La intrarea în vigoare a tratatului, va trebui să analizăm cu foarte multă atenție reorganizarea resurselor existente, înainte ca cineva să depună o cerere pentru acordarea de resurse suplimentare. Dacă personalul din oricare dintre instituții reușește să facă economii prin eficientizarea activităților, Comisia pentru bugete nu va mai avea nicio problemă cu alocarea acestor resurse în vederea folosirii pentru alte priorități ale instituției.

Pe de altă parte, dacă o instituție reușește să facă economii datorită unor evenimente neprevăzute, aceste economii ar trebui, în mod normal, să fie returnate contribuabililor. Aș dori să mulțumesc membrilor Comisiei pentru bugete pentru sprijinul lor unanim acordat propunerii. Cred cu tărie că sistemul bugetar al UE trebuie dezvoltat în așa fel încât să acorde prioritate soluțiilor inovatoare și ingeniozității.

Hans Lindblad, *președinte în exercițiu al Consiliului*. – (SV) Dle Președinte, onorabili deputați, tineri - văd că viitorul Europei este prezent sus, în galerie - este o mare onoare să fiu prezent astăzi aici, la dezbaterile privind prima lectură a bugetului pentru anul 2010.

Europa trece prin cea mai grea criză economică de după Al Doilea Război Mondial. Se pierd locuri de muncă, șomajul este în creștere, iar deficitele finanțelor noastre publice înregistrează valori record. Disciplina bugetară și gestiunea economică solidă pot accelera redresarea. O politică structurală corectă poate consolida progresul sperat pentru viitorul apropiat, asigurându-i mai multă durabilitate.

În această privință, Consiliul a convenit în unanimitate asupra unui buget echilibrat care investește resurse în educație, cercetare, infrastructură, coeziune, finanțe publice responsabile și marje pentru evenimente neprevăzute; cu alte cuvinte, în toți factorii pe care îi recunoaștem a fi importanți pentru creșterea economică și prosperitate. Rămân totuși probleme majore. Este nevoie de finanțare pentru Planul european de redresare economică și pentru susținerea sectorului produselor lactate.

Totuși, în această perioadă, când finanțele publice ale Europei se află la cel mai scăzut nivel din istorie, Comisia pentru bugete din cadrul Parlamentului propune o creștere a plăților cu 10 % - cu 10 %! Puteți numi un singur alt domeniu, în afara costurilor privind șomajul, în care am permite o astfel de creștere? În ciuda deficitelor bugetare semnificative – 8 % din PIB în Franța, 6 % din PIB în Germania, 14 % în Regatul Unit și în Irlanda - Comisia pentru bugete crede că statele membre ar trebui să finanțeze cheltuieli mai mari și o administrație în extindere. Vrea finanțare pentru administrație!

Sunt deosebit de îngrijorat pentru că un nivel atât de ridicat de cheltuieli nu va ajuta deloc la finanțarea Planului de redresare economică. De asemenea, sunt preocupat de faptul că propunerea Comisiei pentru bugete nu conține sume alocate pentru evenimente neprevăzute.

Trebuie să convenim asupra unui buget pe care statele membre și-l pot permite și pe care îl putem justifica în fața populației. Trebuie să convenim asupra Planului de redresare economică, care este extrem de important pentru dezvoltarea Europei. În ceea ce privește acordul la care am ajuns în luna aprilie, sunt încrezător că vom reuși în acest sens. Va trebui să rezolvăm chestiunea complexă a sectorului produselor lactate. Ținând

seama de excelența cooperare de care ne-am bucurat până în prezent, sunt sigur că vom putea rezolva chiar și această chestiune complexă în situația dificilă și neplăcută în care ne aflăm.

PREZIDEAZĂ: DNA ANGELILLI

Vicepreședintă

Algirdas Šemeta, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, îmi face o deosebită plăcere că am ocazia de a vă vorbi astăzi, înainte de finalizarea primei lecturi a proiectului de buget pe 2010, prin votul de joi.

Aș dori, în primul rând, să mulțumesc Parlamentului pentru revenirea la proiectul preliminar de buget în multe domenii.

Comisia salută sincer accentul pus de Parlament pe folosirea bugetului ca un instrument pentru depășirea crizei actuale, prin încurajarea creșterii economice, a competitivității, a coeziunii și a protecției locurilor de muncă.

Comisia salută, de asemenea, și includerea, după prima lectură a Parlamentului, a scrisorii rectificative, solicitând, în special în ceea ce privește Palestina, creșterea cheltuielilor privind schimbările climatice și măsurile adiacente în favoarea țărilor ACP.

Revenind la problemele esențiale ale actualei proceduri bugetare, Comisia a înțeles pe deplin că Parlamentul consideră finanțarea celei de-a doua etape a Planului european de redresare economică drept o prioritate. Permiteți-mi să vă spun că acest lucru constituie o prioritate și pentru Comisie. Din acest punct de vedere, înțeleg logica care stă la baza așa numitului „amendament cu asterisc” al Parlamentului European la planul de redresare, care depășește plafonul actual de cheltuieli.

Săptămâna viitoare, Comisia va prezenta un pachet de măsuri pentru a aborda necesitățile legate de planul de redresare în scopul adoptării unei soluții de comun acord la concilierea din noiembrie.

În acest stadiu, Comisia nu a identificat încă toate sursele de finanțare ce corespund întregii valori a proiectelor energetice prevăzute de planul de redresare în 2010. Totuși, Comisia se va strădui să identifice toate disponibilitățile posibile, în vederea acoperirii la timp a tuturor lacunelor existente pentru concilierea din noiembrie.

Comisia este preocupată de dificultățile actuale din sectorul produselor lactate și am luat notă în mod corespunzător de propunerea Parlamentului privind crearea unui Fond special pentru produse lactate și de poziția miniștrilor agriculturii. În acord cu propunerea făcută ieri de colega mea, Marianne Fischer Boel, scrisoarea rectificativă de săptămâna viitoare, la bugetul pe 2010, va propune ca 280 de milioane de euro să fie destinate abordării imediate a consecințelor crizei pentru producătorii de lapte.

Această nouă propunere are un impact asupra finanțării inițial prevăzute a lacunei pentru PERE, însă, după cum am precizat, Comisia va depune toate eforturile pentru a găsi în cele din urmă resursele necesare, la timp pentru reuniunea de conciliere.

Aș dori în cele ce urmează să vă atrag atenția asupra unui număr de aspecte, cu privire la care prima lectură a Parlamentului a dat naștere unor îngrijorări.

Parlamentul European propune o creștere generală cu aproape 10 % a nivelului plăților în comparație cu 2009, ceea ce reprezintă aproximativ cu 4 % peste nivelul propus de Comisie. Deși susțin dorința Parlamentului European de a sprijini creșterea economică prin programele UE, ar trebui să ținem seama și de suma plăților care pot fi efectuate în mod rezonabil, fără a submina buna gestiune financiară. Comisia nu are niciun motiv, în acest moment, de a se îndepărta de estimările făcute în cadrul proiectului său preliminar de buget.

În ceea ce privește liniile de asistență administrativă din programele de cheltuieli, așa numitele „linii BA”, înțeleg dorința Parlamentului European de a adopta o abordare destul de restrictivă în împrejurările actuale. Însă este, de asemenea, important să fie puse la dispoziție mijloacele administrative adecvate pentru gestionarea pachetelor financiare în creștere dedicate programelor, dacă dorim ca acest buget să fie executat în mod corespunzător. Comisia speră că se va ivi ocazia de a corecta această problemă la a doua lectură.

Parlamentul a votat și o serie de rezerve, care, dacă sunt menținute în bugetul final, vor avea efecte negative asupra execuției bugetului. Rezervele privind salariile, dacă vor fi menținute în decursul anului, vor avea efecte negative asupra recrutării de noi funcționari în 2010 care să înlocuiască personalul ce părăsește Comisia.

Permiteți-mi să închei prin a vă asigura că, în conformitate cu Acordul interinstituțional, Comisia va prezenta poziția sa cu privire la amendamentele adoptate de Parlament la începutul lunii noiembrie prin așa numita „scrisoare privind posibilitățile de executare” și sper că Parlamentul va ține seama de această scrisoare la a doua lectură.

Comisia va continua să acționeze ca un broker cinstit și își va da silința de a facilita obținerea unui rezultat pozitiv în urma acestei proceduri bugetare, ținând seama de faptul că finanțarea celei de-a doua tranșe a PERE reprezintă o veritabilă provocare, pentru care toate eforturile ar trebui să fie orientate în aceeași direcție. Mă bazez pe sprijinul dumneavoastră pentru a obține un rezultat satisfăcător și echilibrat în acest sens.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru afaceri externe*. – Dnă președintă, am onoarea de a vorbi în numele Comisiei pentru afaceri externe.

An după an, vedem cum secțiunea IV din buget este grav subfinanțată. An după an, vedem cum, pe măsură ce anul trece, Comisia și Consiliul trebuie să recurgă la un set de măsuri specifice, care nu sunt în acord cu metode bugetare normale, cu scopul de a finanța nevoile pe care noi toți le știam a fi cele corecte încă de la început. Situația din Palestina este, din păcate, unul dintre cele mai bune exemple în acest sens.

Odată spuse acestea, remarc totuși unele elemente pozitive. Văd că Strategia pentru Marea Baltică a obținut ceva bani în plus. Observ, de asemenea, o creștere a creditelor bugetare pentru o serie de politici specifice în favoarea democrației și a drepturilor omului. Doresc să închei spunând că, în special pentru anul 2010, va trebui să acordăm atenție faptului că, Serviciul european pentru acțiune externă probabil – și să sperăm că așa se va întâmpla – va începe să funcționeze. Va trebui să punem la dispoziție fondurile necesare în acest sens.

Gay Mitchell, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare*. – Dnă președintă, nu doresc să solicit ca bugetul să rămână complet fără fonduri; tot ce vreau să cer este să respectăm angajamentele pe care ni le-am asumat față de țările în curs de dezvoltare. Unsprezece milioane de copii mor în fiecare an în țările în curs de dezvoltare. Acești oameni sunt afectați nu numai de criza financiară, în felul în care suntem noi, ci și de faptul că nu își primesc nici măcar transferurile de bani – care sunt mai mari decât asistența financiară primită de la noi – de la rudele lor care trăiesc în țările dezvoltate, întrucât și acestea din urmă suferă. Acești oameni suferă de două ori: suferă și din cauza consecințelor schimbărilor climatice.

Tot ceea ce vreau să facem este să ne respectăm angajamentul față de acești oameni. Dacă PNB scade cu un procent, scade și contribuția noastră față de acești oameni. Prin urmare, haideți să respectăm contribuția, în procentul pentru care ne-am angajat. Claritatea în ceea ce privește linia bugetară, astfel încât să putem evalua aici în Parlament că vă respectați aceste angajamente, și aditionalitatea sunt absolut necesare în acest sens. Vă rog, în toată această poveste, nu cereți celor mai sărace popoare din lume să ducă o povară pe care nu sunt în stare să o ducă.

Jean-Pierre Audy, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru control bugetar*. – (FR) Dnă președintă, dle ministru, dle comisar, doamnelor și domnilor, Comisia pentru control bugetar a emis un aviz care cuprinde o serie de sugestii. O să vă prezint trei dintre acestea într-un minut.

Prima se referă la cercetare, în special, cele de-al șaselea și cel de-al șaptelea program-cadru. În vederea asigurării certitudinii juridice, este preferabil, dle comisar, ca Comisia Europeană să se abțină de la recalcularea declarațiilor financiare pentru proiecte care au fost deja aprobate și stabilite, prin aplicarea de noi interpretări ale criteriilor de eligibilitate.

Am dori să solicităm iarăși Comisiei să nu se îndepărteze de la metodele contabile obișnuite de calcul, recunoscute și certificate la nivel național și internațional.

Al doilea punct se referă la includerea pensiilor personalului UE în buget. Propunem ca solicitările față de statele membre în legătură cu pensiile personalului, estimate la 37 de miliarde de euro la 31 decembrie 2008, să fie incluse în conturi sub formă de activ.

Sugerăm, de asemenea, ca bugetul să includă valoarea exactă a acestor pensii și nu numai sumele plătite, întrucât acestea din urmă nu iau în considerare sumele ce urmează să fie plătite pentru viitoarele pensii. Aș propune din nou realizarea unui studiu privind crearea unui fond de pensii comunitar; noi sprijinim totodată Oficiul de Luptă Antifraudă, care trebuie consolidat pentru a putea îndeplini activități de control în afara Uniunii.

Juan Fernando López Aguilar, raportor pentru aviz al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. – (ES) Dnă președintă, în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, am depus eforturi în vederea creșterii bugetului pentru spațiul de libertate, securitate și justiție, care a crescut cu 13,5 % față de 2009.

În special, sumele prevăzute la capitolele privind granițele externe, returnarea, politica în materia vizelor, libera circulație a persoanelor, drepturile fundamentale și cetățenia au crescut. Bugetul pentru capitolul privind justiția în materie civilă și penală, în special, a crescut cu 4,7 %.

Totuși, bugetul pentru capitolul privind securitatea și protecția libertăților a crescut cu 95 % ca urmare a integrării Europol în bugetul comunitar. Acest lucru este, prin urmare, ceva nou comparativ cu bugetul pe 2009.

Am adoptat un amendament privind majorarea bugetului destinat FRONTEX, trimițând un mesaj clar de angajament pentru gestionarea fenomenului de imigrare și a tuturor aspectelor legate de fluxurile migratorii, astfel încât drepturile omului să fie respectate.

În sfârșit, cred că trebuie subliniat și faptul că în cadrul comisiei, am adoptat o rectificare bugetară în valoare de 5 milioane de euro pentru a facilita integrarea cetățenilor din țările terțe. În consecință, bugetul pentru secțiunea de la Titlul 18 privind Spațiul de libertate, securitate și justiție a crescut la 105 milioane de euro, ceea ce va contribui la consolidarea gestiunii administrative și financiare a statelor membre.

Jutta Haug, raportoare pentru aviz a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară. – (DE) Doamnelor și domnilor, nu este niciun secret faptul că Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară este de părere, din când în când, inclusiv în acest an, că fondurile puse la dispoziție în cadrul bugetului european sunt pur și simplu insuficiente pentru a elabora programe pentru mediu eficiente, pentru a menține biodiversitatea și pentru ca activitatea de combatere a schimbărilor climatice să aibă șanse de succes. Faptul că Consiliul aplică reduceri și mai mari asupra acestor fonduri reduse este mai greu de înțeles ca niciodată. Acesta este motivul pentru care „revenirea la proiectul preliminar de buget” este răspunsul standard.

Există două lucruri pe care dorim să le întipărim în mintea Comisiei. Primul dintre acestea este că ne așteptăm la includerea imediată a așa-numitelor „venituri alocate” pentru acele agenții care sunt parțial dependente de taxe – cum ar fi Agenția Europeană pentru Medicamente din Londra sau Agenția Europeană pentru Produse Chimice din Helsinki – în proiectul preliminar de buget și nu la crearea unei marje artificiale prin omiterea acestora. Al doilea punct este că ne așteptăm ca Comisia să prezinte o propunere cât mai curând posibil în legătură cu modalitatea de finanțare viitoare a campaniei anti-fumat *Help* după epuizarea fondului pentru tutun. Vedeți dvs., se întâmplă la fel de fiecare dată.

Lena Ek, raportoare pentru aviz a Comisiei pentru industrie, cercetare și energie. – (SV) Dnă președintă, există o competiție acerbă în lumea de azi. Țările în curs de dezvoltare sunt responsabile în prezent pentru 20 % din bunăstarea la nivel mondial. Peste 15 ani, ele vor fi responsabile pentru 34 %. În 2025 – cu alte cuvinte, peste 15 ani – China și India vor fi împreună responsabile pentru 20 % din investițiile în cercetare și dezvoltare la nivel mondial. În timp ce aceste investiții se fac în afara Europei, birocrăția sugrumă instituțiile de cercetare, universitățile și industria Europei.

Ne confruntăm cu trei crize care trebuie să fie soluționate în același timp: criza privind schimbările climatice, criza locurilor de muncă și criza financiară. Reacția Comisiei pentru industrie, cercetare și energie la aceste crize este că trebuie să investim în cercetare și inovare. Atât Consiliul cât și Comisia au căzut de acord că acest lucru este o prioritate – în cadrul procesului de la Lisabona, în cadrul celui de-al șaptelea program-cadru și al Planului european de redresare economică. În practică însă ideea lor în ceea ce privește prioritizarea este de a pune în aplicare reduceri de fonduri de 7 %. Tot ceea ce pot spune este că sunt recunoscător Consiliului pentru faptul că acesta nu prioritizează și mai mult aceste domenii incredibil de importante.

Este un limbaj totalitar și este inacceptabil. Avem nevoie de mai multe resurse care să fie alocate cercetării și dezvoltării. Trebuie să conlucrăm pentru a reduce birocrăția. Am dori să vedem că Consiliul și comisarul pentru știință și cercetare pun accent pe acest lucru. Mai presus de toate, solicităm să fie depuse eforturi importante în privința cercetării și inovării. Doar așa vor fi create locuri de muncă și în aceasta rezidă viitorul Europei și al competitivității europene – nu în reduceri de fonduri în acest domeniu.

Cristian Silviu Bușoi, raportor pentru aviz al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor. – Dnă președintă, comparativ cu bugetul pentru 2009, propunerea Comisiei pentru 2010 prevede o creștere

moderată a liniilor bugetare privind piața internă și politica vamală, în timp ce sumele de bani alocate protecției consumatorilor rămân stabile. În proiectul de buget pentru 2010, Consiliul a diminuat sumele, în special pentru liniile bugetare care se referă la dezvoltarea pieței interne. Consider că o piață internă funcțională în aceste vremuri de criză economică poate contribui la redresarea economică.

În domeniul politicii vamale, bugetul va asigura măsuri de cooperare și de coordonare, consolidând astfel securitatea și protecția granițelor externe, sprijinind combaterea traficului ilicit și a fraudei, precum și ameliorând eficiența sistemelor vamale. Consider că măsurile din domeniul educației consumatorilor sunt o prioritate, în special consolidarea culturii financiare. Criza a arătat cât de importante sunt politica de protecție a consumatorilor și mai ales educația acestora, pentru a-i ajuta pe consumatori să ia decizii economice responsabile. Din toate aceste motive, Comisia IMCO a solicitat o linie bugetară separată pentru programul SOLVIT care să fie finanțată cu o sumă în valoare de 1 milion de euro. SOLVIT constituie un bun exemplu al modului în care pot fi ajutate întreprinderile și cetățenii. În sfârșit, pentru continuarea măsurilor de monitorizare din proiectul pilot în domeniul politicii privind protecția consumatorilor, în vederea consolidării unui tabel de indicatori și a unui studiu de piață aferent, ca o acțiune pregătitoare, a fost adoptată suma de 1 milion de euro.

Danuta Maria Hübner, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru dezvoltare regională*. – Dnă președintă, pentru 2010 avem nevoie de un buget care să valorifice în mod eficient toate politicile europene pentru a scoate economia europeană din criză, dar care să păstreze totodată obiectivele și angajamentele noastre pe termen lung, și anume creștere durabilă, coeziune economică și socială și obligațiile noastre față de lumea externă, inclusiv țările candidate.

În proiectul de buget, Consiliul a redus în mod automat cu 36 de linii cheltuielile administrative, printre alte linii adiacente Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA). Argumentul invocat, respectiv nivelul scăzut de absorbție, nu se justifică din moment ce cadrul necesar pentru punerea în aplicare a IPA a putut fi finalizat doar în luna iulie 2009. Începând cu 2010, Comisia Europeană trebuie să evalueze și să aprobe un număr semnificativ de proiecte vaste, pentru care va avea nevoie de un număr important de persoane care să asigure expertiză tehnică externă pe termen scurt. 2010 va fi și anul în care va începe punerea efectivă în aplicare a operațiunilor, acestea necesitând efectuarea unor controale ex ante de către Comisie asupra unui număr considerabil de oferte și contracte.

Reducerea bugetare înseamnă că buna gestiune financiară a asistenței pentru preaderare este pusă într-adevăr în pericol, în toate dimensiunile sale politice. Ar trebui, prin urmare, să rămânem deschiși la o reacție pozitivă în fața cerinței din partea Comisiei Europene de a restabili nivelul PPB în acest sens.

Elisabeth Jeggle, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru agricultură*. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în calitate de raportor pentru bugetul Comisiei pentru agricultură aș dori să mulțumesc raportorului general, dl Surján, pentru disponibilitatea sa constantă de a purta discuții în vederea ajungerii la un compromis. Acest lucru este necesar, întrucât politica agricolă europeană este în prezent singurul domeniu politic în care responsabilitatea este plasată în întregime la nivel comunitar.

Este adevărat că fondurile pentru programele de încurajare a consumului de produse lactate și de fructe în școli, precum și pentru câteva alte proiecte au crescut. Cu toate acestea, stocarea și restituirea la export erau etichetate în urmă cu doi ani drept instrumente învechite. În prezent, acestea sunt instrumente indispensabile pentru depășirea crizei de pe piețe. Solicităm, prin urmare, o creștere de aproximativ 81 de milioane de euro pentru depozitare din 2009 până în 2010 și de aproximativ 440 de milioane de euro pentru restituirea la export și vom vota în favoarea acestor măsuri. Cu toate acestea, acest lucru reprezintă de fapt prea puțin în acest moment.

Ca și înainte, aș fi preferat desigur ca 600 de milioane de euro să revină fondului pentru produse lactate. Cele 300 de milioane de euro pe care le solicităm acum pentru 2010 reprezintă necesarul absolut și solicit ca acești bani să fie stabiliți în buget ca sume permanente, la fel ca fondul pentru produse lactate. Acesta ar fi semnalul corect care trebuie trimis, dar și unul important.

Situația privind piețele agricole este drastică. Comisia și-a pus speranțele în autoreglementare de prea mult timp. Piețele agricole au nevoie și ele de politici-cadru și norme bugetare și generale.

Carmen Fraga Estévez, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru pescuit*. – (ES) Dnă președintă, mulțumesc foarte mult raportorului și Comisiei pentru bugete pentru că au acceptat toate amendamentele din partea Comisiei pentru pescuit.

Ceea ce este deosebit de important pentru noi este amendamentul care solicită o mai mare flexibilitate a finanțării acordate consiliilor consultative regionale pentru pescuit. Pe lângă faptul că este limitată, finanțarea este atât de mult supusă interpretărilor și se află la discreția Comisiei, încât consiliile nu pot cheltui nici măcar puținul de care dispun; această solicitare ne-a fost adresată la toți în mod unanim de către cele șapte consilii existente.

O modificare pe care o considerăm deosebit de oportună necesită o strategie globală de combatere a pirateriei, o strategie care se referă în esență la situația vaselor de pescuit, care sunt deosebit de vulnerabile în fața acestor acte de pe apele din lumea întreagă.

În ceea ce privește cercetarea și cel de-al șaptelea program-cadru, ca și în anii trecuți, am dat dovadă de prudență și am solicitat ca, dat fiind faptul că acum cercetarea în domeniul pescuitului nu mai are propriul titlu în buget, cel puțin procentul de investiții ar trebui să nu scadă, întrucât toate deciziile referitoare la gestiunea pescuitului se bazează pe cunoașterea mediului și a speciilor marine, în special datorită faptului că unul din noile noastre obiective este de a aplica o abordare bazată pe ecosistem pentru toată legislația privind politica comună în domeniul pescuitului.

Helga Trüpel, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru cultură și educație*. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, stimați reprezentanți ai Comisiei și Consiliului, de ce sunt reducerile Consiliului, pe care trebuie să le punem în aplicare în fiecare an în diferite domenii politice, atât de stupide, atât de greșite și atât de limitate? Răspunsul este deoarece aceștia nu sunt orientați către un interes european comun și acest lucru este tocmai ceea ce critic din perspectivă politică. Dvs., în calitate de Consiliu, și statele membre aveți o responsabilitate europeană comună, iar cheltuielile noastre europene reprezintă cheltuieli în interesul nostru european comun.

Este absolut de neînțeles faptul că finanțarea pentru formare și educație poate fi redusă într-atât de mult. Unul dintre cele mai reușite programe ale noastre este programul de schimb de studenți, care le oferă ocazia tinerilor noștri să studieze în Europa, să iasă în lume. De ce se fac reduceri la acest program? Trebuie să facem mai mult pentru cultură, pentru schimburile culturale și înfrățirea între orașe, deoarece acestea dau consistență Europei și generează acceptarea acesteia în rândul tuturor. Și cum pot fi aplicate reduceri politicii în domeniul comunicațiilor, în condițiile în care am căzut de acord că este nevoie să facem cunoscute alegătorilor și cetățenilor rezultatele pozitive ale Uniunii Europene? Pot doar să observ, din păcate, așa cum s-a mai spus deja, că acest tip de reduceri este complet neproductiv din punct de vedere politic.

Pervenche Berès, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru afaceri economice și monetare*. – (FR) Dnă președintă, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, aș dori să subliniez două puncte astăzi.

Primul se referă la problema punerii în aplicare a structurilor de supraveghere la nivel european. În pragul crizei sau în timpul acesteia, toată lumea înțelege că Uniunea trebuie să se înzestreze cu structuri care să îi permită să supravegheze sistemul bancar, sistemul asigurărilor și piețele valorilor mobiliare. La sfârșitul ultimei legislaturi, am ajuns la un acord cu Consiliul care pune accentul pe anumite sume destinate autorităților care se presupunea că le prefigurează pe cele pe care le creăm astăzi. Totuși, proiectul de buget, așa cum se prezintă în momentul de față, nu respectă acest acord politic, care a fost încheiat în timpul legislaturii precedente. Sper ca amendamentele, care au fost depuse din nou, să fie adoptate în vederea respectării acestui acord politic, care a fost încheiat pentru a garanta că Uniunea dispune, în cele din urmă, de autorități de supraveghere.

Trecând mai departe, aș dori să subliniez problema politicii fiscale. Instrumentele politicii fiscale au fost reduce, deși există o cerere internațională pentru mai multă guvernare în problemele fiscale. Dacă într-adevăr dorim să combatem paradisurile fiscale, Uniunea trebuie, de asemenea, să se înzestreze cu resursele necesare desfășurării acestei politici în mod consecvent. Nu vom transmite mesajul care trebuie dacă reducem competența Comisiei în acest domeniu.

György Schöpflin, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru afaceri constituționale*. – Dnă președintă, este destul de evident în ultimii ani că instituțiile Uniunii Europene sunt mult mai puțin familiare cetățenilor Europei decât ar fi cazul.

Uniunea Europeană este o instituție democratică, astfel încât relația cu cetățenii este în interesul amândurora. Ce face Uniunea Europeană și de ce ar trebui să se facă pe deplin cunoscută cetățenilor. Cetățenii iau parte cu interes la ceea ce face Uniunea Europeană și, în mod clar, Uniunea Europeană este interesată de opinia publică europeană.

Există diferite moduri de a garanta că acest interes reciproc se materializează. Unul dintre acestea este comunicarea și încă unul important, și, tocmai din acest motiv, bugetul ar trebui să includă un element dedicat comunicării din partea Uniunii Europene către publicul larg a propriilor sale activități.

Edít Bauer, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen. – (HU)* În numele Comisiei pentru egalitatea de gen, aș dori să vă atrag atenția asupra unei singure probleme în minutul pe care îl am la dispoziție. Acest lucru are legătură cu Institutul european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați și finanțarea acestuia. Pe baza procedurii de codecizie a Parlamentului, am înființat institutul în 2007 la Vilnius. S-ar putea crede că timpul care s-a scurs de atunci a fost suficient pentru ca institutul să devină operațional. Din păcate, situația este mult mai gravă decât atât. Institutul are în prezent doar un director și un asistent. Aș dori să mulțumesc Comisiei pentru bugete și raportorului, dl Surjan, pentru că au ținut seama de faptul că Comisia pentru egalitate de gen a făcut o sugestie înțeleaptă, care afirma că bugetul nu putea fi în mod automat împărțit pe baza venitului de anul acesta, deoarece, dacă am fi făcut acest lucru, institutul nu ar putea să se ridice și să funcționeze pe viitor. Trebuie să garantăm nu numai majorarea cheltuielilor de personal în bugetul de anul viitor, ci trebuie să stabilim și o rezervă pentru suma alocată activităților institutului, astfel încât acesta să-și poată îndeplini rolul.

Alain Lamassoure, *în numele Grupului PPE. – (FR)* Dnă președintă, în calitate de președinte al Comisiei pentru bugete, aș dori să răspund la publicarea surprinzătoare a unui proiect de comunicare a Comisiei privind revizuirea bugetară. Dl comisar ne va spune dacă aceasta este o greșală nechibzuită.

Totuși, aș dori să trag un semnal de alarmă. Deși nu cuprinde cifre, conținutul foarte inovator și pe alocuri chiar provocator al acestui text pare a fi nepotrivit pentru o Comisie care se află la sfârșitul mandatului și pentru o revizuire intermediară a acordului multianual semnat în 2006. Președintele Comisiei trebuie așadar să clarifice de urgență calendarul său în raport cu propunerile financiare pe care intenționează să le facă, atât în cadrul Comisiei al cărei mandat se încheie, cât și al noului colegiu. Schimbarea priorităților bugetare și, prin urmare, a priorităților politice nu se încadrează în activitatea de gestionare a afacerilor actuale. Comisia pentru bugete va fi pregătită pentru dezbateri, însă pe baza propunerilor care vin din partea unei Comisii care este pe deplin legitimă, care este înzestrată cu un mandat pe cinci ani și care este pregătită să își asume responsabilitatea politică, atunci când este vorba de inițiative de acest gen.

Francesca Balzani, *în numele Grupului S&D. – (IT)* Dnă președintă, doamnelor și domnilor, Parlamentul, în calitatea sa de instituție direct aleasă de cetățeni, trebuie să își bazeze toate competențele sale întocmai pe buget, pentru a garanta că acest instrument, esențial pentru creșterea economică și, în egală măsură, pentru echitate și justiție, este pe deplin capabil să vină în întâmpinarea nevoilor cetățenilor. Bugetul trebuie să poată fi palpabil și dinamic, să asculte și să răspundă.

Am lucrat pentru a elabora un proiect de buget pentru 2010, care să fie cât mai flexibil posibil în aceste vremuri de criză economică și financiară deosebită. Cu toate acestea, bugetul trebuie să fie în egală măsură credibil, fezabil și palpabil, și, în această privință, era absolut necesar să evităm ca resursele financiare pentru viitorii ani să devină prea inflexibile, prin limitarea cheltuielilor excesive dincolo de plafonul maxim de cheltuieli, cuprins în perspectivele cadrului financiar multianual, doar la cazuri care erau cu adevărat o prioritate absolută. Este cazul planului de redresare.

Încă o dată cu același scop, și anume stabilirea unui buget cu adevărat capabil să vină în întâmpinarea nevoilor cetățenilor, am formulat amendamente specifice referitoare la plăți în vederea eliberării unui volum maxim de resurse posibile cu efect imediat.

Bugetul european este structurat pe două axe: angajamente și plăți. Angajamentele reprezintă intențiile politice ferme, dar și acțiuni reale și concrete. Prin urmare, plățile au crescut la 127 miliarde de euro în conformitate cu proiectul de buget propus de Comisia pentru bugete, în comparație cu 120 de miliarde de euro propuse de Consiliu și cu 122 de miliarde de euro propuse de Comisie.

Tot cu același scop, cu aceeași abordare politică, ca și grup, ne opunem ferm creării de rezerve, care nu sunt resurse adevărate, accesibile imediat cetățenilor. Politica de a institui rezerve în momente de criză ar trebui să fie redusă la un minimum absolut, la cazuri în care o rezervă este cu adevărat indispensabilă din punct de vedere tehnic. În momente de criză, nu are rost doar să înregistrăm cifre în buget, ci ar trebui în schimb să elaborăm un buget util, pregătit imediat de acțiune.

Alte chestiuni merită, de asemenea, o atenție specială. Ca grup, ne-am asumat importanta responsabilitate de a pune din nou în discuție amendamentul privind majorarea fondului pentru produse lactate la 600 de milioane de euro, așa cum s-a decis prin votul unanim al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și,

ulterior, cu participarea tuturor deputaților și a grupurilor, precum și de a depune din nou un amendament asupra unui proiect de microcredit în valoare de 37 de milioane de euro care, și acest lucru este extrem de important, să nu pună în pericol punerea în aplicare a altor programe din cadrul liniei bugetare 2.

Există un risc specific pe timp de criză: ca resursele bugetare să nu crească efectiv, ci să fie transferate de la o linie bugetară către o altă linie bugetară. Tocmai pentru a preveni acest risc, Parlamentul, în calitate de instituție direct aleasă, cu un rol diferit de cel al Consiliului și al Comisiei, trebuie să fie deosebit de atent cu acțiunile sale, și îndeosebi în ceea ce privește controlul.

Anne E. Jensen, în numele Grupului ALDE. – (DA) Dnă președintă, aș dori să încep prin a mulțumi dlui Surján pentru activitatea sa strălucită de a menține la un loc diferitele elemente ale acestui proces bugetar. Se spune că multe dintre statele membre întâmpină dificultăți cu propriile bugete publice și că ar trebui, prin urmare, să ținem în frâu și cheltuielile. Este adevărat, dar nu există un buget public mai controlat decât bugetul UE. Noi, cei din Grupul ALDE sprijinim rezultatul votului din Comisia pentru bugete. Sprijinim proiectul de buget prezentat de dl Surján.

Pentru noi, finanțarea investițiilor în cadrul planului de redresare în domeniul energiei și a schimbărilor climatice și accentul pus pe cercetare și inovație au fost cele mai importante priorități ale bugetului pentru 2010. Acesta este și direcția în care dorim să vedem că se îndreaptă bugetul UE – cu alte cuvinte, ar trebui să ne axăm pe aceste domenii. Considerăm că este regretabil că, nici Comisia, nici Consiliul, nu au precizat unde ar trebui să găsim banii pentru aceste investiții cuprinse în planul de redresare – investiții sprijinite nu numai de noi, aici, în Parlament, ci și de șefii de stat sau de guvern ai statelor membre ale UE. Este surprinzător faptul că suntem nevoiți să vedem aceste acțiuni din când în când, în momentul în care cheltuielile pot fi precizate, însă nicio finanțare rezonabilă nu poate fi găsită pentru acestea. Prin urmare, sprijinim propunerea dlui Surján de a revizui cadrul financiar multianual și de a vedea dacă pot fi recuperați bani pentru investiții energetice de la fondurile nefolosite în cadrul bugetului pentru agricultură.

Grupul ALDE sprijină, de asemenea, și propunerea de a aloca 300 de milioane de euro unui fond pentru produsele lactate cu scopul de a atenua criza actuală cu care se confruntă producătorii de lapte. Împărtășim aceeași părere conform căreia criza este gravă și trebuie abordată. Personal, nu sunt un susținător al noului fond, întrucât Comisia dispune deja de instrumente pentru a ajuta industria și a aloca în plus aproape 0,5 miliarde de euro în acest sens. Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală dorea alocarea a 600 de milioane de euro către un fond pentru produse lactate, în plus față de jumătatea de miliard. În această privință, consider că rezultatul votului din Comisia pentru bugete – cele 300 de milioane de euro – este expresia unei soluții mai realiste.

Proiectul de buget dislocă o serie de economii ale Consiliului și oferă o evaluare mai realistă a nevoilor de plăți pentru anul viitor, iar acordul multianual s-a dovedit a fi un cadru mai rigid și mai inflexibil, în special în ceea ce privește categoria 1a, care include cercetarea, educația și transportul, precum și categoria 3, care include politica juridică și politica în materie de azil, politica culturală și informațională, precum și politica în materie de afaceri externe, în timp ce plafonul pentru categoria 4 este, în mod cronic, mult prea restrictiv.

Aș dori, de asemenea, să îi mulțumesc dlui Maňka pentru activitatea acestuia privind bugetul altor instituții. Bugetul Parlamentului rămâne în limita celor 20 % de cheltuieli administrative totale din UE și acest lucru în ciuda creșterii cheltuielilor pentru compensațiile deputaților, în temeiul noului Statut al deputaților. Grupul nostru consideră că ar trebui să fim atenți la creșterile excesive ale sumelor destinate partidelor politice, însă am căzut de acord cu privire la proiectul care se află în discuție și aș dori, de asemenea, să îi mulțumesc dlui Maňka pentru faptul că s-a axat asupra cheltuielilor legate de traduceri și a politicii Parlamentului privind clădirile. Este timpul să obținem o colaborare între instituții și să ni se prezinte un raport referitor la politica Parlamentului privind clădirile pe parcursul a mai mulți ani. Solicităm acest lucru de ceva timp. Acum putem, în sfârșit, să vedem raportul pe masă.

Helga Trüpel, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, și eu aș dori să încep prin a le mulțumi dlui Surján și dlui Maňka pentru eforturile lor de cooperare și aș dori să trec apoi la declarația dlui Surján, în care acesta afirma că Consiliul dorește, mai presus de toate, să obțină aprobarea unui buget mic. După părerea noastră, aceasta este direcția greșită care nu trebuie urmată pe timp de criză. În vremuri de criză, trebuie să avem curajul politic de a acționa și de a cheltui mai mulți bani cu investițiile corecte și durabile în viitor. Ne găsim, la urma urmei, într-o criză ecologică și una economică și ne confruntăm cu o criză a foametei și a sărăciei la nivel mondial.

Dacă noi, europenii, dorim să acționăm corect, avem nevoie de o schimbare a obiectivelor noastre politice. Trebuie să ne transformăm într-o societate durabilă, avem nevoie de un nou acord ecologic și, mai ales, în

legătură cu strategia de la Lisabona, avem nevoie de tehnologii mai durabile, de tehnologii ecologice eficiente, de noi sisteme de propulsie și, desigur, și de noi materiale care să fie cu adevărat ecologice. Acest lucru înseamnă, de asemenea, că trebuie să investim mai mulți bani în cercetare și dezvoltare. Așa cum am subliniat deja din partea Comisiei pentru cultură și educație, noi în Uniunea Europeană trebuie să investim mai mulți bani în formare și educație și să îi educăm pe tineri, talentele noastre, bine și mai bine, deoarece în acest fel am putea fi siguri că banii respectivi nu au fost prost cheltuiți, ci că vor da roade pe viitor, atât pentru persoanele în cauză, cât și în ceea ce privește succesul economiei noastre.

Trebuie însă – și acest lucru face ca noul acord privind mediul să fie o veritabilă provocare – să schimbăm politica fondurilor structurale și să le transformăm într-un instrument pentru mediu atunci când este vorba despre adaptarea retroactivă a clădirilor și concepte noi și durabile de mobilitate. Trebuie să schimbăm politica agricolă, care trebuie să devină mai ecologică față de natură. Cu toate acestea, producerea de energie poate juca, la rândul său, un rol major în economia rurală și poate avea loc într-un mod ecologic, care protejează mediul. În prezent, văd prea puține planuri aici – dar trebuie să facem progrese în această privință.

Îmi voi îndrepta acum atenția către argumentele referitoare la producătorii de lapte. Noi, Verzii, suntem de părere că producătorii de lapte trebuie ajutați în acest stadiu. Nu este suficient, însă, doar să cheltuim banii – ei trebuie cheltuiți pentru politica potrivită în acest domeniu. Avem nevoie de cote și de norme bune, de cadre și reglementări adecvate. Dacă va trebui să cheltuim acești bani acum – cei 280 de milioane de euro despre care discutăm – trebuie ca ei să meargă direct la producători și la organizațiile acestora.

Urmărim, de asemenea, să redistribuim fonduri. Nu considerăm că ar trebui cheltuiți 449 de milioane de euro pe subvențiile la export din sectorul produselor lactate, întrucât ceea ce rezultă din aceasta este ruina piețelor din altă parte, în primul rând cele din Africa. Propunem ca cele 300 de milioane de euro, pe lângă ceea ce cheltuim pe producția de tutun, să fie realocați și puși la dispoziția micilor producători de lapte. Acest lucru ar fi mai ecologic și mai profitabil pentru producătorii de lapte decât ceea ce se face în prezent.

Comentariul meu final se referă la planul de redresare. Până la urmă, îl vom sprijini doar la a doua lectură, dacă va fi clar că se urmărește o abordare ecologică și durabilă. Dorim o politică energetică ecologică, dorim Internet în bandă largă în zonele rurale și rețele de electricitate paneuropene. Aceste lucruri ar fi într-adevăr un pas înainte către o politică orientată către viitor. Asta este ceea ce așteptăm de la negocierile din următoarele săptămâni.

James Elles, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, îmi voi axa comentariile pe bugetul Comisiei și aș dori să-l felicit pe dl Surján pentru tot ceea ce a făcut în calitate sa de raportor general, dar, în absența coordonatorului grupului nostru, dl Bokros, care se află din întâmplare în Ungaria pentru un angajament pe termen lung, pe care trebuia să îl respecte, mi se cere să prezint poziția grupului astăzi. Înțeleg că acesta este al treilea grup diferit pentru care am prezentat poziția în acest Parlament de când sunt deputat – nu pentru că m-aș fi schimbat eu, ci pentru că grupurile au făcut acest lucru.

Prin urmare, cele trei aspecte pe care aș dori să le subliniez în cadrul dezbaterii de astăzi sunt următoarele: În primul rând, situația generală este una gravă, lucru care a fost deja precizat din punct de vedere economic și financiar. Deficitul nostru înregistrează niveluri ridicate istorice în câteva state membre, după cum a arătat președintele Consiliului. Într-adevăr, în unele state membre dezbaterile nu este despre la ce vor folosi banii, ci despre nivelurile reducerilor care vor fi necesare pentru a avea din nou controlul asupra cheltuielilor, așa cum este cazul și cu țara mea. Prin urmare, aceasta este o dezbatere foarte mixtă despre modul în care ne vom asigura că Uniunea Europeană va funcționa în mod eficient.

Aici însă ne întoarcem la buget. În ceea ce privește bugetul pe care îl vom pregăti pentru 2010, este vorba despre un buget care evident este la început. Suntem la strategiile de început, însă, în cadrul grupului nostru, vom fi foarte atenți la natura cheltuielilor – așa cum a spus și dl comisar, la cheltuielile pentru care banii pot fi cheltuiți în mod rezonabil și nu vom exagera în niciun caz în această privință, datorită situației generale în care ne aflăm.

Ultimul meu comentariu se referă la observațiile făcute de președintele Comisiei pentru bugete, dl Alain Lamassoure. Trebuie să profităm de această ocazie – este primul an pentru un Parlament cu un mandat de cinci ani – ca să privim înainte. Trebuie să aflăm de la Comisie, dacă putem, când vom primi evaluarea intermediară, cum va arăta, cum vom putea să privim înainte, nu doar spre evaluarea intermediară, ci spre modul în care vom aborda viitoarele perspective financiare, așa cum a afirmat dl Böge în raportul său din timpul Parlamentului anterior. Mai ales, cum începem să demarăm un proces interinstituțional, care va urmări tendințe pe termen lung și care ne va oferi posibilitatea să obținem analiza bugetară corectă, întrucât, fără aceasta, este foarte greu să facem planuri pentru viitor.

Miguel Portas, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Aș dori să încep cu cel mai pozitiv aspect: Joi, vom vota pentru mai mult de 3 miliarde de euro sub forma unor autorizații de plată care urmează să meargă către fondurile structurale și programe de natură socială.

Consiliul contestă într-adevăr această politică, considerând că nu ar trebui să cerem mai mulți bani de la statele membre. Sper că ministrul suedez mă va ierta dacă spun că acest punct de vedere dă dovadă de o mentalitate de listă de cumpărături. Trăim vremuri excepționale și cred că, dimpotrivă, Comisia, Consiliul și Parlamentul ar fi trebuit să aibă curajul de a aborda problema finanțării acestui buget cu capul înainte și să îl transforme într-un buget excepțional.

Chiar cu cheltuielile pe care le vom aproba joi, acesta va continua să fie un buget care contornează criza. Este un buget de rutină. Nu avem nevoie de picături de apă într-o mare de lapte. Avem nevoie însă de o nouă politică pentru zonele rurale. Avem nevoie pentru teritoriile noastre nu doar de fondurile structurale, ci și de o politică socială europeană, care să completeze politicile fiecărui stat membru. De fapt avem nevoie de curaj!

Astăzi, mulți oameni trăiesc în sărăcie – 79 de milioane – la fel de mulți câți erau și la începutul secolului. Există un mare grad de nesiguranță în legătură cu standardele necesare pentru a aborda schimbările climatice. Problema principală pe care trebuie să o discutăm este finanțarea bugetului european și viitoarele perspective financiare. Aceasta este întrebarea și nu ne răspundeți că nu sunt bani, căci sunt; putem merge să-i găsim la autorii de fraudă fiscală, în impozitarea câștigurilor din capital pe piețele financiare și în paradisurile fiscale.

Dle președinte, stimați raportori, această problemă a bugetului este atât de importantă încât noi, deputații Parlamentului European, ar trebui să dăm un exemplu prin aplicarea unor reduceri. Am făcut propuneri în legătură cu cheltuielile de deplasare. În prezent, pentru deplasare, un deputat își primește salariul, cheltuieli pentru costul călătoriei, distanța parcursă și timpul petrecut. Este ridicol și de neînțeles. Sper că joi vom avea cel puțin bunul simț să revizuim această situație.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Dnă președintă, este de necrezut cum în aceste vremuri de criză economică și financiară, Comisia Europeană propune o creștere cu aproape 5 % a bugetului pentru 2010.

Dar ceea ce este mai rău este faptul că, în timp ce Consiliul, la prima lectură din luna iulie, a prezentat o reducere de aproape 2 % a proiectului preliminar de buget, acest Parlament propune o creștere de 5 % a acestuia.

Bugetul pentru 2010 va sfârși astfel prin a depăși 127 de miliarde de euro în credite pentru plăți, ceea ce înseamnă 1,08 % din venitul brut național al UE.

Acesta este felul în care Parlamentul dorește să aducă bugetul mai aproape de cetățeni? Este foarte frumos faptul că vrem să subvenționăm Olimpiada specială din Polonia și Grecia și Festivalul olimpic european de iarnă pentru tineret din Republica cehă sau chiar Xacobeo 2010, dar alegătorii noștri au alte priorități în viețile lor, cum ar fi plata ipotecilor sau garantarea unei educații rezonabile pentru copiii lor.

Uniunea Europeană costă Regatul Unit 45 de milioane de lire sterline pe zi, iar creșterea propusă va ridica acest cost la 50 de milioane sau mai mult, dată fiind reducerea deducerii.

Credeți-mă, sunt multe alte priorități în Regatul Unit în care să fie investiți acești bani și, acum că Comisia Europeană a avertizat că Marea Britanie este în pericol de a da faliment datorită nivelului ridicat al datoriei naționale, această țară ar fi bucuroasă să aibă o reducere semnificativă a contribuțiilor sale la UE și sunt sigură că și alte țări ar fi la fel de bucuroase în legătură cu o asemenea reducere.

An după an, Curtea de Conturi nu a fost capabilă să ne asigure că bugetul UE a fost cheltuit în mod legal și adecvat și am fost cu adevărat preocupat de lipsa de control asupra banilor contribuabililor când eram contabil-șef la Comisia Europeană în 2002.

Dar totuși, Parlamentul dorește să pună mai mulți bani în cuferele UE. Nu contați pe mine să votez vreodată în favoarea vreunei creșteri a bugetului. În cazul în care doriți să subvenționați proiecte pentru combaterea crizei, ar trebui să găsiți domenii în care bugetul poate fi redus.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, criza este vizibilă nu numai în cifre, în piețele în declin și în miliardele de euro cheltuiți cu susținerea băncilor și relansarea economiei noastre. Poate fi văzută, de asemenea, și în numărul foarte mare de șomeri. Această criză poate fi văzută mai ales în cele mai reale temeri și anxietăți ale cetățenilor Uniunii Europene. Aceștia se tem pentru slujbele și

pensiile lor. Cetățenii noștri sunt îngrijorați de schimbările climatice, de aprovizionarea cu energie și de limitarea drepturilor lor în lupta împotriva terorismului.

UE poate contribui în mod pozitiv la calmarea temerilor într-un totuși justificat ale cetățenilor, chiar dacă, în prezent, este necesar ca procesele pertinente să devină mai eficace și mai eficiente. În această privință, am în vedere în primul rând Fondul european de ajustare la globalizare, de exemplu, în cazul Nokia, și Fondul de solidaritate în vederea sprijinirii victimelor cutremurului din Italia. Pentru ca banii de la aceste fonduri să ajungă efectiv la cei afectați, cred că este important să regândim aceste procese pentru ca ele să fie mai eficiente și să asigurăm o viziune de ansamblu foarte clară asupra lor, întrucât Fondul de ajustare la globalizare nu trebuie nicicum să fie confundat cu un fond de susținere al UE pentru companiile multinaționale.

Europa a fost o garanție a păcii și a prosperității pentru mult timp. Haideți să lucrăm pentru a ne asigura că acest lucru se va întâmpla în continuare.

Angelika Werthmann (NI). (FR) Noi suntem Europa.

Hans Lindblad, *Președinte în exercițiu al Consiliului.* – (SV) Dnă președintă, stimați deputați, dle comisar, datorită unor ușoare întârzieri, voi fi nevoit să părăsesc Parlamentul în foarte scurt timp, întrucât avionul meu decolează în 45 de minute. Mă voi asigura că tot ceea ce se va spune îmi va fi transmis. A fost o dezbatere bună. S-au făcut multe sugestii. Este greu de stabilit prioritățile, dar trebuie neapărat să facem acest lucru. În ceea ce privește cercetarea, îi pot spune dnei Ek că investim cu 7,3 % mai mult în cercetare decât în cazul bugetului pe 2009, ceea ce cred că este mult.

În propunerea sa, Parlamentul investește și crește cheltuielile în mod substanțial în comparație cu 2009. Totodată, trebuie să nu uităm că UE se află în recesiune. Finanțele publice din Uniunea Europeană scad cu aproximativ 7 %. Acest lucru nu poate fi ignorat.

Consiliul investește, de asemenea, mai mult, dar investește și mai selectiv. Investim în măsuri care vor stimula creșterea economică și suntem mai cumpătați când vine vorba de domenii, precum cheltuieli administrative. Totodată, ne face plăcere să vedem că Parlamentul face progrese importante în acest domeniu.

În urma dezbaterii de astăzi și a discuțiilor pe care le-am avut înainte cu reprezentanți ai Parlamentului, consider că – împreună cu Comisia – vom fi capabili să ajungem la un acord privind un buget cu adevărat bun în zilele ce vor veni.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Doamnelor și domnilor, am convingerea că bugetul Uniunii Europene pentru 2010 ne va ajuta să depășim criza economică prin care trecem în prezent. Unul din rezultatele crizei este șomajul. Doresc, prin urmare, să subliniez și să scot în evidență importanța amendamentului pe care l-am depus în vederea consolidării programului ERASMUS, cu scopul de a promova și a facilita crearea unor prime locuri de muncă pentru tineri.

În ceea ce privește bugetul Parlamentului, sunt foarte bucuros că propunerile noastre principale au fost luate în considerare, atât în buget, cât și în proiectul de rezoluție. Scopul nostru este excelența în legislație. Recunoaștem importanța multilingvismului, desigur, dar credem că primul nostru obiectiv este excelența în legislație și, în acest sens, trebuie să dispunem de resursele necesare, astfel încât deputații să atingă acest obiectiv.

Pentru a obține o mai mare transparență și stringență, am propus un buget de bază, care ar trebui să fie pus în aplicare la începutul fiecărui ciclu legislativ. Am propus și rezerve pentru acest obiectiv, obiectivul de transparență și stringență și, prin urmare, rezerve în cazul politicii în domeniul comunicării, de exemplu, în cadrul căreia am dori să fie efectuată o analiză cost-beneficiu. Ar trebui să existe rezerve și pentru reducerea birocrăției actuale, de exemplu, în recrutarea de asistenți, și dorim să „obligăm” administrația să contribuie la reducerea acestei birocrății. Suntem, de asemenea, de acord cu politica privind proprietatea și susținem ca aceasta să fie o politică pe termen lung.

În sfârșit, felicitările mele raportorilor László Surján și Vladimír Maňka. Felicitări deosebite sunt datorate raportorului László Surján, pentru că a rezistat tentației de a fi demagogic în legătură cu fondul pentru produse lactate, de exemplu și pentru că a făcut tot ce i-a stat în putință și nu a încercat imposibilul pentru a comercializa în străinătate.

Göran Färm (S&D). – (SV) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, Președinția suedeză a criticat Comisia pentru bugete pentru că aceasta a dorit să mărească creditele pentru plăți în împrejurările actuale. În practică, acest lucru se referă la execuția bugetului UE. Consider aceste critici absurde din mai multe motive. În primul

rând, miniștrii de finanțe ai Consiliului au reținut mereu plățile într-o asemenea măsură încât părți însemnate din bugetul UE nu sunt niciodată executate. În schimb, mari sume de bani sunt rambursate statelor membre sub formă de deduceri. Acest lucru este absurd, întrucât angajamentele din buget sunt acolo pentru a fi executate – nu pentru a rambursate statelor membre. Suntem pregătiți să ne luptăm pentru acest lucru. Prin urmare, se pune problema dacă politica Președinției este de fapt una prin care se fac mari promisiuni sub forma unor angajamente, care apoi nu sunt niciodată executate.

În al doilea rând, argumentele pentru acest lucru sunt și mai puternice decât de obicei. Ar trebui să mărim execuția măsurilor din cadrul Fondului social, care se referă, de exemplu, la crearea de locuri de muncă, la dezvoltarea de abilități și la alte astfel de măsuri.

Criticile din partea Președinției sunt îndreptate nu doar către Parlamentul European, ci și către Comisie, deoarece cea mai mare parte din ceea ce facem privește reluarea reducerilor din propunerea bugetară a Comisiei pe care Consiliul dorește să le impună cu forța și, în plus, accentul pe măsurile de creare de locuri de muncă. Observ, de asemenea, că Președinția a criticat faptul că Comisia pentru bugete mărește anumite credite administrative – în timp ce Comisia ne critică pentru că facem invers, și anume pentru că am acceptat unele din reducerile Consiliului. Principiul după care ne ghidăm a fost de a crește acele credite administrative care sunt necesare pentru a garanta executarea politicilor importante – iar nu în mod contrar. Se pare că dezbateră privind bugetul pentru anul acesta începe să semene cu o bătălie între Consiliu și Comisie.

În ceea ce privește planul european de redresare economică, bugetul UE nu este de o asemenea magnitudine încât să poată fi folosit ca o politică stimulativă keynesiană, însă poate fi folosit pentru anumite probleme mici, dar strategice, cum ar fi planul de redresare. Întrucât în prezent avem un nivel ridicat al șomajului, nu poate fi decât un lucru bun să venim cu investiții care ar fi fost făcute oricum și care ajută Europa să se asocieze într-o piață internă veritabilă – cum ar fi cele referitoare la infrastructura energetică. Cu toate acestea, la aproape un an de la lansarea planului, încă nu avem propuneri concrete din partea Consiliului sau a Președinției suedeze cu privire la sursa finanțării. Suntem deschiși la discuții, dar este evident inutil să luăm bani de la alte domenii prioritare care contribuie, de asemenea, la crearea de locuri de muncă, la învățarea de-a lungul vieții și la dezvoltarea energetică și climatică, de exemplu.

Este păcat că dl ministru a trebuit să plece căci doream să îi adresez o întrebare. O să i-o adresez oricum și poate va răspunde prin alte mijloace. Președinția suedeză a declarat că strategia pentru zona Mării Baltice reprezintă una dintre chestiunile sale prioritare. Totodată, aceasta nu a propus nicio finanțare pentru această strategie. Consider că acest lucru este surprinzător, întrucât înseamnă că tot ceea ce trebuie realizat trebuie să beneficieze de finanțare din alte surse care au fost deja alocate pentru alte obiective importante. Nu va exista nicio contribuție netă la Strategia pentru Marea Baltică. În acest sens, mă întreb cum poate afirma Președinția suedeză că Strategia pentru Marea Baltică este o prioritate. Dorim o alocare de 20 de milioane de euro, echivalentul a 200 de milioane de coroane suedeze. Este vorba de o contribuție importantă.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Dnă președintă, după cum știm cu toții, cele mai importante elemente ale bugetului pentru anul 2010 și o evaluare a bugetului, au fost stabilite într-o rezoluție din 10 martie de anul acesta. În rezoluția sa, Parlamentul a fost puternic criticat pentru marjele mici disponibile în cea mai mare parte a rubricilor cuprinse în cadrul financiar multianual. Este îngrijorător faptul că în acest proiect, Consiliul a redus și mai mult proiectul inițial. Disproporțiile rezultate între nivelurile de angajamente și plăți erau așa de mari încât au contrazis principiul fundamental al prudenței.

Mă așteptam ca o atenție mai deosebită, dacă nu cea mai deosebită, să fie acordată crizei economice cu care ne confruntăm în continuare, dar așa cum se poate vedea, Parlamentul trebuie să lupte pe cont propriu pentru interesele cetățenilor și să îi convingă că Europa nu este sursa problemelor, ci că aceasta poate găsi un remediu eficace pentru ei. Acesta este motivul pentru care sunt de acord întru totul cu proiectul care include fonduri pentru punerea în aplicare a unui plan de redresare economică și cred că acesta ar trebui să fie una din prioritățile Parlamentului. Totuși, reducerile introduse de Consiliu ar limita creșterea economică și crearea de locuri de muncă sau pur și simplu le-ar face imposibile. Acestea ar pune capăt, de asemenea, eforturilor privind soluționarea problemei referitoare la energia furnizată cetățenilor noștri. În contextul crizei din agricultură, de exemplu, din sectorul produselor lactate, nu există posibilități de extindere a programelor care ar sprijini o creștere a consumului de produse agricole, cum ar fi popularizarea consumului de lapte și de fructe în instituțiile școlare.

Prin urmare, cred că proiectul de buget, în forma în care se prezintă acum, nu poate atinge obiectivele stabilite de Uniunea Europeană. Dintre cele câteva aspecte pe care le-am menționat, se poate deja vedea că sunt domenii în bugetul UE care pot depăși probleme pe care noi ar trebui să le soluționăm, dar de multe ori, intrările în buget sunt planificate din punct de vedere istoric, ca și cum situația actuală și problemele actuale

nu ar exista. Acestea nu lasă loc pentru viitoare provocări și, atunci când fac acest lucru, există puține încercări de a le influența. Cred că, în calitatea noastră de Parlament, este de datoria noastră să ne străduim să adoptăm decizii mai dinamice ca răspuns la problemele care apar în Europa, fără a uita totodată să fim transparenți în activitatea noastră de gestionare a fondurilor. Acestea sunt lucrurile cu care alegătorii noștri ne-au însărcinat în urmă cu șase luni.

PREZIDEAZĂ: DNA ROTH-BEHRENDT

Vicepreședintă

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, consecințele crizei economice mondiale în care ne aflăm în prezent nu pot fi prevăzute încă. Trebuie să fim conștienți de faptul că criza nu a lovit încă piața muncii cu forță maximă. Ce face Uniunea Europeană în această situație, când din ce în ce mai multe persoane sunt amenințate de sărăcie și șomaj și de teama pentru existența lor? Uniunea Europeană decide cu privire la zone noi de interes din buget. Sau, ca să fiu mai clar, își ajustează finanțele în favoarea unei sigilări a granițelor ei, în favoarea proiectelor militare de înaltă tehnologie și în favoarea unei monitorizări din ce în ce mai sofisticate a cetățenilor Europei.

Puteți crede sau nu, urmează o creștere cu 16 % pentru spațiul de libertate, securitate și justiție. Fondul destinat securizării granițelor externe urmează să primească cu 12 % mai multă finanțare anul viitor. Cheltuielile cu cercetările din domeniul securității militare strategice sunt dublate aproape și se vor ridica la un total de 215 milioane de euro.

Din perspectiva Grupului Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică, acest lucru înseamnă că UE se îndepărtează de ideea ei fondatoare, aceea de a fi un proiect de pace pentru Europa. În schimb, acest proiect de buget urmează logica Tratatului de la Lisabona, cu obligația de partea statelor membre de a-și moderniza permanent aparatul militar și de a proteja granițele externe.

Stânga europeană cere, în schimb, ca Uniunea Europeană să pună în aplicare o politică solidă pentru pace. În locul unei agenții pentru înarmare, solicităm una pentru dezarmare. Europa trebuie să își concentreze resursele asupra strategiilor de soluționare a conflictelor civile, cum ar fi un corp civil al păcii la nivel european, precum și asupra promovării cercetării independente în domeniul conflictelor și al păcii. În opinia noastră, acest buget ne îndreaptă din ce în ce mai mult spre război decât spre gestionarea crizei și, prin urmare, Grupul Stângii din Parlamentul European nu îl va susține.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Dnă președintă, bugetul pe 2010 a fost elaborat în circumstanțe economice și financiare deosebite. Dl Surján, raportorul, dorește să stabilească priorități bugetare, și apreciez foarte mult acest lucru. Îl susțin acolo unde acestea privesc sarcinile centrale ale Uniunii Europene și direcțiile care sunt de o importanță specială pentru redresarea economică. Cu toate acestea, destul de des rezultatul general se reduce la a cheltui și mai mulți bani, deși Consiliul a făcut deja reduceri mai puțin riguroase în proiectul de buget decât în anii precedenți.

Aș dori să îi mulțumesc dlui Surján în mod explicit pentru atitudinea sa deschisă și constructivă, care a fost vizibilă în legătură cu amendamentul meu care solicita îmbunătățiri ale îngrijirii copilului, și, în special, dezinstituționalizarea. Acest amendament, care privește Fondul social european, a fost adoptat cu un suport larg în comisie. Uniunea Europeană și statele membre trebuie să garanteze că copiii din căminele pentru copii pot crește într-o familie cât de mult posibil. Într-o vreme când ne concentrăm asupra măsurilor economice, nu trebuie să uităm cheltuielile de foarte mare importanță socială, cum ar fi aceasta. În mod contrar, acești copii vor fi cei care vor suferi în acest timp greu din punct de vedere economic, și acest lucru nu este demn de UE.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Dnă președintă, deputații din acest Parlament vorbesc adesea de solidaritate între statele membre; este normal, din moment ce este ușor să dai dovadă de solidaritate când aceasta este plătită de alții.

Cifrele pentru 2008 au apărut la 23 septembrie. Din nou, olandezii simt, mai mult decât alți europeni, măsura în care nerușinatul vis eurofil le mănâncă fișele de salariu. Publicul olandez – nătângul clasei – este, cu siguranță, încă o dată cel mai mare contribuitor net. Fiecare cetățean olandez plătește Europei o uimitoare sumă de 267 de euro în fiecare an.

Partidul pentru Libertate (PVV), cel mai mare partid olandez conform sondajelor de opinie, va continua să lupte împotriva acestui lucru. De asemenea, este o rușine că Olanda este cel de-al treilea mare contribuabil,

după Germania și Italia, când vine vorba de contribuția netă pentru 2008. Partidul pentru Libertate vrea să garanteze că publicul olandez nu mai este tratat drept bancomatul Europei.

Haideți să oprim banii pentru țările corupte, Fondul de ajustare la globalizare și Fondul de coeziune, circula de călătorii și proiectele de stânga, și haideți să le dăm înapoi brutarilor, măcelarilor și comercianților olandezi de legume și fructe banii lor câștigați cu greu. La urma urmei, probabil că așa se va întâmpla și cu bugetul pe 2010, și anume cetățenii olandezi vor primi sarcinile ingrate și vor trebui să caute mai adânc în buzunarele lor, în timp ce deputații din 19 din cele 27 de țări prezente aici se vor juca de-a Moș Crăciun cu banii altor persoane.

Acest lucru este denumit „solidaritate”, dar este hoție, pur și simplu. PVV nici nu ar visa să adopte un buget pentru Uniunea Europeană care ar dezavantaja publicul olandez atât de mult și disproportionat.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Dnă președintă, dacă Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare, așa cum sperăm cu toții, începând cu luna ianuarie vom avea competențe noi de decizie comună în ceea ce privește întregul buget, care se vor aplica, desigur, și în agricultură. Poate vom fi mai fericiți în Comisia pentru bugete când va intra în vigoare Tratatul de la Lisabona.

Cu toate acestea, noile competențe vor însemna și responsabilități noi. Aceste noi responsabilități ne afectează pe toți, fie că suntem deputați, membri ai Consiliului sau membri ai Comisiei. Cea dintâi obligație este să ne îndeplinim responsabilitățile și angajamentele interinstituționale. Voi menționa două dintre ele.

În primul rând, finanțarea pentru planul european de redresare economică. Este o rușine. Negociem de un an și încă nu am putut asigura 5 miliarde de euro din bugetul total al Uniunii Europene care se ridică, în acest an, la peste 130 de miliarde.

Nu am putut găsi o soluție încă. Mai întâi, am pierdut un surplus de buget din 2008 și acum nu avem finanțarea garantată. Dacă Consiliul încearcă să facă economii la alte puncte, ne vom găsi negociind dintr-o poziție dezavantajată, pentru că angajamentul anterior implica finanțarea activităților din planul de redresare cu bani noi.

Cel de-al doilea aspect este fondul destinat produselor lactate. Trebuie să ne conformăm principiilor, nevoilor de disciplină bugetară, ceea ce presupune să fie lăsată o rezervă la Categoria a 2-a. Consiliul și Comisia tocmai au acceptat 280 de milioane de euro.

Aș dori să adresez o întrebare Comisiei, pentru că este foarte important să știm sigur ce vom vota peste două zile. Aceste 280 de milioane de euro pe care le-am acceptat, pe care dvs. le-ați acceptat, provin din ce nu s-a cheltuit în 2009 sau se poate presupune că dvs. vă luați angajamente în legătură cu banii pentru 2010 asupra cărora acest Parlament nu a votat încă? Credem că aceasta este o întrebare care necesită un răspuns imediat din partea dlui comisar.

În orice caz, aceste 280 de milioane de euro nu fac parte din fondul pentru produsele lactate, ci mai degrabă vorbim de o intervenție unică. Fondul pentru produsele lactate reprezintă o altă intervenție pe termen lung care implică restructurare și un angajament financiar din partea Comisiei și a Consiliului.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Dnă președintă, felicitările din partea grupului meu pentru raportorul nostru sunt și mai călduroase pentru faptul că, prin bugetul pe 2010, am adus o stare de activități în desfășurare. Acesta este un instantaneu din care lipsesc elemente importante pe care le vom acumula ca rezultat al Tratatului de la Lisabona, inclusiv obligațiile care ne revin în temeiul acestuia, astfel încât lucrăm pe baza că putem și trebuie să revenim asupra acestui buget relativ repede, chiar dacă, la acel moment, accentul ar putea fi mai mult pe argumentul referitor la drepturile Parlamentului și mai puțin pe conținutul bugetului.

Președintele în exercițiu al Consiliului a declarat că va fi o creștere de 7,3 % a fondurilor pentru cercetare. Ne-am îndeplinit rolul în realizarea acestui lucru. Susținem acest lucru pentru că avem nevoie de bani în plus pentru inovații și pentru că acesta este modul în care va trebui să ne câștigăm banii în viitor. Totuși, în același timp, trebuie să luăm în considerare normele în conformitate cu care vom oferi acești bani și să garantăm faptul că nu îi oferim în așa fel încât cercetătorii cărora le sunt destinați să nu îi poată accesa din cauză că nu reușesc să își croiască drum prin norme complicate. Prin urmare, aș dori să solicit, în acest punct, o mai mare colaborare între Comisia pentru bugete și Comisia pentru control bugetar.

Comisia pentru control bugetar va discuta două rezerve joi care nu au trecut în Comisia pentru bugete și aș dori să solicit, în calitate de reprezentant al grupului nostru în Comisia pentru control bugetar, ca aceste rezerve să fie aprobate. Una dintre rezerve privește personalul din Comisie, și anume are legătură cu o idee

din partea Comisiei pentru bugete cunoscută drept „monitorizarea personalului”. Până la momentul respectiv suntem foarte bine informați cu privire la 30 % din personalul Comisiei, însă nu știm nimic despre restul de 70 %, care nu sunt acoperiți încă. Scopul acestei rezerve este obținerea de informații cu privire la cei 70 % despre care nu știm nimic în prezent.

Cea de-a doua rezervă privește Regulamentul financiar. La finalul acestui an va lua loc revizuirea programată a Regulamentului financiar, și scopul nostru prin această rezervă este să ajutăm puțin Comisia, întrucât noi credem că avem nevoie de simplificări și că trebuie să punem în aplicare anumite propuneri din Regulamentul financiar. Sunt foarte recunoscătoare dlui comisar Șemeta pentru faptul că, sub conducerea sa, Comisia a finalizat acum, pentru prima oară, o consultare cu beneficiarii de subvenții pe tema „Obstacole și dificultăți în procedura de aplicare”. De asemenea, vreau să pledez în favoarea acestei rezerve pentru că ea privește OLAF, Oficiul European de Luptă Antifraudă. Comisia refuză să ne ofere un document de lucru încă din luna noiembrie a anului trecut, și, făcând acest lucru, aceasta a obstrucționat progresul consultărilor despre OLAF și temeiul său juridic. Prin urmare, este important să obținem o majoritate pentru aceste două rezerve.

Președinta. – Vă mulțumesc foarte mult, dnă Gräßle. Din moment ce vă adresați direct Comisiei, l-aș încuraja pe dl comisar să asculte cu atenție ce aveți dvs. de spus. Astfel este mult mai ușor să răspundă ulterior.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Dnă președintă, aș dori foarte mult să aduc o contribuție din perspectiva Comisiei pentru dezvoltare regională. Această comisie este cea care elaborează politica orientată către cetățean de care avem nevoie, îndeosebi în contextul crizei din acest moment.

Aș dori să încep prin a-i mulțumi dlui Surján, care a colaborat în a răspunde semnalelor bune. Pe timp de criză, este inacceptabil ca aranjamentele financiare – mai ales în politica regională – să fie încălcate și sumele să fie reduce. În opinia mea, este foarte bine că acest lucru este pus în ordine acum.

Este necesar să fim alerți pe timp de criză, iar Parlamentul European și Comisia au făcut acest lucru în propunerile care au fost adoptate chiar înainte de recesiune. Avem mai multă flexibilitate, putem acorda bugetele mai devreme, și putem investi mai mult în clădiri și locuințe eficiente din punct de vedere energetic, de exemplu.

De asemenea, salut bugetele suplimentare care au fost acordate pentru trei proiecte pilot. În ultimele săptămâni, reprezentanți ai regiunilor s-au întâlnit la Zilele deschise de la Bruxelles, și au spus că ei pot oferi o utilizare foarte bună acestor resurse prin asigurarea unei mai bune participări la politică în tot felul de domenii. Aceasta este politica orientată spre cetățean la care am făcut referire.

Tocmai l-am auzit pe dl van der Stoep, un alt reprezentant olandez, spunând că el respinge aceste resurse. Luați, ca exemplu, proiectele lingvistice transfrontaliere: acestea promovează participarea poporului, ceea ce noi susținem cu bucurie. A existat un punct sensibil, dar dl Surján a găsit și pentru acesta o soluție adecvată. S-a spus în decursul dezbaterii că noul acord ecologic ar trebui finanțat din aceste resurse: resursele regionale.

Politica de durabilitate este un lucru excelent, desigur, dar adoptarea unei astfel de propuneri în totalitatea ei ar da naștere multor așteptări nerealiste în regiuni și, de asemenea, în rândul colegilor noștri deputați. Am specificat în regulamentele fondurilor structurale ceea ce poate fi făcut în termeni de inovare, de politică de durabilitate și de ecologie, și astfel este bine să includem acest lucru doar sub titlu de exemplu, mai degrabă decât să declarăm că vom adapta regulamentul în funcție de el.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, permiteți-mi, dna președintă, să mulțumesc Comisiei pentru bugete pentru activitatea acestora care, în ceea ce privește nevoile lumii agricole, a căutat să ofere un cadru global de resurse pentru a soluționa problema fermierilor producători de lapte și produse lactate și pe cea a laptelui, care este cu siguranță o problemă pentru multe țări europene astăzi.

Cu toate acestea, nevoia de limită minimă ne-a împiedicat să depășim 300 de milioane de euro pentru fondul destinat sectorului laptelui. Cu toate acestea, este o intervenție robustă dacă aceste resurse, cum a fost întrebare dl comisar, sunt resurse suplimentare și preconizează, în mod firesc, un pachet de măsuri adecvate. Pe de altă parte, am auzit alte grupuri propunând, probabil jucând parțial în acord cu opinia publică, o cifră mult mai mare, chiar dacă știau că nu există nicio cale ca aceste resurse să fie găsite, și aceasta doar ca să poată transmite un anumit mesaj celor din afară.

Permiteți-mi, de asemenea, să evidențiez un alt domeniu bugetar care are nevoie de o atenție adecvată: politica în domeniul construcțiilor pe termen lung. În temeiul Tratatului de la Lisabona, cu noile competențe care vor fi conferite Parlamentului, respectiv nevoia clară de a consolida relațiile cu parlamentele regionale și noile zone tematice, vom avea nevoie de mai mult spațiu în birourile de la Bruxelles, și astfel, dat fiind faptul

că 97 % din clădirile actuale sunt deja ocupate, cred că trebuie să punem în aplicare o politică serioasă pentru construirea unui sediu european și mai mare care să ofere Europei un sentiment clar de unitate, printr-o politică în domeniul construcțiilor adecvată.

Damien Abad (PPE). – (FR) Dnă președintă, mai întâi doresc să îi mulțumesc raportorului, dl Surján, pentru bugetul echilibrat pe care ni-l propune și care răspunde provocării duble privind finanțarea redresării economice și instituirea unui fond destinat sectorului laptelui.

În ceea ce privește crearea acestui fond destinat sectorului laptelui de 300 de milioane de euro, care a fost cifra propusă de noi, cei din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și din Comisia pentru bugete, aș dori să fac două observații.

Mai întâi, doresc să demasc demagogia unui număr de deputați, care cer ca acestui fond să îi fie acordată o sumă mai mare de 600 de milioane de euro, ceea ce este pur și simplu puțin practic, și, mai presus de toate, iresponsabil, de vreme ce suma aceasta ar duce la reduceri drastice a creditelor pentru alte sectoare agricole sau ar compromite finanțarea planului nostru de redresare.

În consecință, finanțarea fondului destinat sectorului laptelui ar fi în detrimentul fermierilor și șomerilor noștri, ceea ce este, cu siguranță, inefficient din punct de vedere economic și incorect din punct de vedere social.

De asemenea, doresc să subliniez surpriza pe care am avut-o, să nu zic dezamăgirea, la vederea dlui comisar Fischer Boel atribuindu-și în mass-media toate meritele pentru acest fond, ca și cum Comisia pentru bugete nu ar fi lucrat la acesta, sau ca și cum munca comisiei ar fi inutilă.

În ultimul rând, în calitate de cel mai tânăr deputat francez, am dorit să împărtășesc cu dvs. dezamăgirea în ceea ce privește finanțarea programului „Tineretul în acțiune”, din moment ce, paradoxal, pentru prima dată în ultimii 10 ani, ne pregătim să reducem resursele pentru acest program chiar în mijlocul unei crize economice.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, cred că, cu acest buget, am reușit încă o dată să elaborăm noi strategii. Sunt încântat că Parlamentul a decis să susțină inițiativa Small Business Act, cel puțin cu 1 milion de euro pentru obligațiuni și 500 000 de euro pentru plăți. Dl comisar Verheugen a promis că vom folosi aceste fonduri în consecință.

De asemenea, am crescut alocarea pentru programul de cercetare pentru întreprinderile mici sau mijlocii. Acest lucru este important mai ales într-o situație de criză, și programul SOLVIT trebuie să fie consolidat în mod substanțial. Acest lucru privește extinderea dincolo de granițe pe piața internă, ceea ce reprezintă adesea o provocare specifică pentru întreprinderile mici sau mijlocii.

Sunt mulțumit că programul „ERASMUS pentru jurnaliști” se află, în sfârșit, pe ordinea de zi și că „ERASMUS pentru tinerii antreprenori” se desfășoară cu succes.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Dnă președintă, deși este general acceptată ideea că fondurile structurale și fondurile de coeziune sunt vârful de lance în combaterea crizei economice, Consiliul contrazice acest lucru din nefericire prin reduceri ale creditelor relevante de plată.

Spre deosebire de Consiliu și Comisie, ne străduim să protejăm finanțarea adecvată a Planului european de redresare economică prin consolidarea infrastructurilor de energie și a cercetării și a inovării.

În același timp, trebuie să protejăm viabilitatea infrastructurilor și instrumentelor existente ale Comunității în sectorul protecției civile, mai ales prin consolidarea viitoare a capacității Uniunii Europene de a răspunde rapid în eventualitatea unor catastrofe naturale, prin urmare, pregătind calea pentru crearea viitoare a unei forțe europene de protecție civilă.

În final, trebuie să subliniem faptul că dezvoltarea ecologică și consolidarea cercetării și inovării trebuie să fie componenta esențială a bugetului comunitar pentru un mediu curat și viabil în toate sectoarele.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Dnă președintă, dle comisar, mai întâi aș dori să îi mulțumesc raportorului pentru raportul excelent. Criza financiară, Planul de redresare și criza din sectorul laptelui au făcut o provocare din procedura bugetară pentru anul următor. Ne confruntăm în continuare cu provocări și așteptăm cu mare interes propunerea Comisiei de săptămâna viitoare pentru finanțarea Planului de redresare.

Aici au fost ridicate câteva probleme importante, dintre care unele privesc criza din sectorul laptelui. În ceea ce mă privește, doresc să menționez doar un aspect special. Situația economică a însemnat că statele membre își strâng băierile pungii în ceea ce privește bugetul viitor. Disciplina bugetară din partea statelor membre ar putea fi bine înțeleasă, parțial, într-o furtună economică, dar este impardonabil faptul că, în ultimii ani, statele membre au trebuit reînfinanțate cu sume din fondurile structurale sub forma creditelor nefolosite. Motivul acestei pasivități este Sistemul de administrație și control, care are nevoie urgentă de simplificare. Ținând cont de situația economică, este extrem de important ca fondurile structurale să fie exploatate în mod eficient în regiunile ultraperiferice pentru a sprijini măsurile de redresare.

Derek Vaughan (S&D). – Dnă președintă, Țara Galilor a beneficiat de politica de coeziune și de fonduri structurale în timpul crizei economice și financiare în temeiul rubricilor 1a și 1b. Așadar, deși planul de redresare a fost binevenit și chiar necesar, nu trebuie să reducem acum din liniile importante de la rubrica 1 pentru a finanța cele 1,98 de miliarde de lire sterline solicitate. Mă tem că acest lucru s-ar putea întâmpla și mă mai tem că propunerile de a proceda astfel fac parte dintr-un atac mai larg la adresa politicii de coeziune. Mă refer la lucrarea de revizuire a bugetului elaborată de DG Buget, la care s-a referit dl Lamassoure mai devreme.

Înțeleg că aceasta include posibilitatea privind renaționalizarea fondurilor de convergență, atenuarea competitivității și renunțarea la statutul de tranziție pentru regiunile care ies din convergență. Cred că deputații ar trebui să se opună acestor lucruri. Într-adevăr, aș dori să salut punctele de vedere ale Comisiei în legătură cu aceste propuneri, pentru că acestea ar dăuna politicii de coeziune și unor zone precum Țara Galilor și alte regiuni similare.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Dnă președintă, suntem cu toții conștienți de situația dificilă în care ne găsim în ceea ce privește criza economică și financiară. Prin urmare, sunt deosebit de fericită că Comisia pentru bugete și însuși raportorul au adoptat o abordare pozitivă a amendamentului cu privire la desfășurarea Jocurilor Olimpice speciale. Jocurile Olimpice speciale sunt, dacă pot explica, o competiție sportivă pentru oameni cu dizabilități intelectuale, oferindu-le capacitatea de a juca un rol deplin în societate și șansa de a se auto-exprima. Sunt foarte bucuroasă că a fost posibilă susținerea Jocurilor Olimpice speciale europene de vară la Varșovia în 2010 și a Jocurilor Olimpice speciale mondiale de vară la Atena în 2011. Aș dori să profit de această ocazie pentru a face apel la Consiliu să aibă o atitudine favorabilă față de acest angajament financiar, și să îi solicite Comisiei Europene să ofere sprijin în problemele de ordin practic care țin de organizarea acestui eveniment anual.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Dnă președintă, bugetul propus trebuie să fie o măsură directă în lupta împotriva crizei. O ramură a industriei care a fost afectată mai ales ca rezultat al crizei mondiale este construcția de nave și transportul maritim. În plus, Comisia Europeană, prin politica restrictivă, a contribuit la distrugerea industriei construcțiilor navale în Europa. În ceea ce privește Polonia, acțiunile Comisiei Europene i-au distrus industria construcțiilor navale și au lăsat mii de persoane fără locuri de muncă. Această modalitate de a consolida economia consolidează economiile țărilor din Orientul Îndepărtat. Prin urmare, aș dori să fac un apel, și să subliniez că este important pentru bugetul anului viitor să acordăm fonduri pentru a salva această industrie, și anume industria construcțiilor navale de pe întreg teritoriul Europei.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Dnă președintă, bugetul pentru anul viitor prevede, de asemenea, o creștere a fondurilor pentru securitate și apărare. Acest lucru a provocat comentarii și rezerve din partea unor politicieni. Astfel de comentarii au fost auzite și în cursul dezbaterii. Prin urmare, aș dori să adresez o anumită întrebare dlui comisar – la ce vor fi folosite fondurile mai mari pentru apărare? Are legătură cu vreun tip de misiune comună, sau au aceste fonduri suplimentare de-a face cu promovarea unor tehnologii noi sau cu promovarea unor programe militare comune? Căci dacă așa ar sta lucrurile, cred că ar fi un pas în direcția corectă. Asta pentru că și armata generează tehnologii noi, și poate crea locuri de muncă noi, moderne. Aș solicita, prin urmare, mai multe informații pe această temă.

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, guvernul irlandez a decis recent să elimine programul REPS pentru fermieri: adică Programul de protecție ecologică a mediului rural. Acest program, la fel ca multe altele, a fost cofinanțat de Uniunea Europeană. Aș dori să știu: ce se întâmplă cu banii atunci când nu sunt folosiți de respectivul guvern; dacă se întâmplă la fel și în alte țări; unde ajung acești bani și cum sunt folosiți atunci când nu sunt utilizați în țara pentru care au fost destinați.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Mai întâi, aș dori să îl felicit pe colegul meu, comisarul Algirdas Šemeta, care a participat astăzi, cu aprobarea Parlamentului, pentru prima dată probabil la o astfel de dezbatere.

Totuși, în ceea ce privește bugetul pe 2010, astăzi cu siguranță putem accepta cu toții că situația s-a schimbat oarecum de când am dezbătut bugetul pe 2009. S-a vorbit mult de solidaritate, de soluționarea problemelor legate de actuala criză financiară. Din câte înțeleg eu, bugetul pe 2010 ar fi trebuit să fie ușor diferit. Fie că vrem sau nu, tot trebuie să luăm în considerare situația reală care ne aduce noi provocări în fiecare zi. Aș dori să felicit Parlamentul, care, recent, cu doar câteva zile în urmă, a aprobat în unanimitate la Bruxelles sprijinul pentru anumite state care au suferit din cauza unor probleme naturale diferite. Cred că același tip de probleme există și în câteva dintre celelalte state membre mici ale Uniunii Europene care astăzi nu dispun de fonduri. Așadar, chiar cred că în viitor trebuie concepute măsuri specifice care să permită statelor respective să iasă din criza financiară.

Algirdas Šemeta, membru al Comisiei. Dnă președintă, voi fi foarte scurt. Mai întâi, aș dori să le mulțumesc tuturor deputaților pentru propunerile lor cu privire la bugetul pe 2010, și sper că în cadrul viitoarei proceduri bugetare vom găsi soluții potrivite pentru elaborarea unui buget adecvat pentru 2010.

Am dorit doar să răspund concret acestei chestiuni foarte importante a fondurilor destinate sectorului laptelui și să spun că ceea ce a declarat dna Fischer Boel ieri a fost angajamentul asumat de Comisie de a veni cu o propunere privind anumite sume de bani, și anume 280 de milioane de euro. Comisia va discuta această problemă săptămâna viitoare și vom veni cu o propunere concretă pe această temă în conformitate cu Regulamentul de procedură. Acestea sunt observațiile mele scurte cu privire la discuție.

Președinta. – Vă mulțumesc foarte mult, dle comisar Šemeta. Au mai fost câteva întrebări din partea deputaților, dar înțeleg că nu doriți să le răspundeți în mod direct dlui Garriga și celorlalți deputați. Poate ați dori să le răspundeți în scris deputaților menționați. Cu siguranță, aceștia ar aprecia foarte mult acest lucru. Dna Gräßle, dl Garriga și mulți alți deputați au adresat întrebări suplimentare.

László Surján, raportor. – (HU) Mai întâi aș dori să mă adresez Consiliului, deși secretarul de stat a trebuit să plece. Sunt pe deplin de acord cu declarația acestuia că există o problemă. De asemenea, sunt totalmente de acord cu faptul că tot ceea ce el consideră important, Parlamentul consideră, de asemenea, că este important, cum ar fi educația și cercetarea. Există un consens larg în ceea ce privește obiectivele. Cu toate acestea, există o mare discrepanță când vine vorba de mijloacele care trebuie utilizate. Trebuie să ajungem, cumva, la un consens asupra acestui lucru până la jumătatea lui noiembrie. Dl comisar a menționat că salută pașii pe care îi urmează Parlamentul pentru a reintegra liniile prezente în bugetul preliminar al Comisiei. L-aș ruga să înțeleagă că acest lucru nu se întâmplă în doar câteva rânduri. De fapt, am menționat că am încercat să adoptăm o poziție utilizând o abordare nuanțată.

Cu toate acestea, trebuie să menționez câteva idei exprimate în timpul dezbaterii, cu care nu sunt de acord. Nu pot accepta atitudinea pe care o descriem drept furt, sumele fiind transferate de la un stat contribuitor la alt stat beneficiar ca gest de solidaritate. Nu cred că aceasta este problema aici. Uniunea Europeană a fost clădită pe principiul că membrii trebuie să dea dovadă de solidaritate. De fapt, cunosc un stat contribuitor ai cărui conducători afirmă că profitul lor a crescut substanțial datorită extinderii care le-a permis accesul la o piață largă.

Uniunea Europeană nu poate fi evaluată prin prisma proporției de plată la contribuții. Acest lucru este fals și greșit, și ne va distruge întregul nostru viitor comun. În același timp, aș dori să atrag atenția colegilor asupra faptului că unele persoane de aici s-au referit cu entuziasm la fiecare propunere la timpul trecut: am propus și aranjat și așa se vor întâmpla lucrurile. Acum, joi, vom vota un proiect și un mesaj politic. Mesajul politic se referă la modul în care acest Parlament ar dori să conducă Uniunea Europeană spre tărâmurii mai bune.

De asemenea, solicit Consiliului să înțeleagă că raportorul nu reprezintă opinia unui individ, nici opinia unui partid, nici doar opinia Comisiei pentru bugete. Aici au luat cuvântul atât de multe persoane din comisii și grupuri politice diferite, dar toate cu același mesaj: avem nevoie de un buget mai bun, mai practic și mai puternic. A expirat timpul. Vă mulțumesc pentru atenția plină de respect acordată.

Vladimír Maňka, raportor. – (SK) Aș dori să mulțumesc pentru dezbaterile din Parlament, și, de asemenea, pentru cooperarea din Comisia pentru bugete, din grupurile politice și din procedurile de arbitraj.

Aș dori să mulțumesc Secretariatului General al Parlamentului European și tuturor reprezentanților Direcțiilor Generale ale Parlamentului European; lucrăm împreună începând cu luna ianuarie, căutând cele mai bune soluții care ne pot ajuta să folosim în mod eficient resursele financiare ale cetățenilor Europei. Aș dori să le mulțumesc raportorilor alternativi și coordonatorilor. Am avut senzația în discuțiile noastre că într-adevăr căutam soluții pozitive. Datorită dumneavoastră, am descoperit aceste soluții și multe dintre ele sunt parte din raportul meu. Aș dori să le mulțumesc consilierilor mei și serviciilor Comisiei pentru bugete. Numeroasele

discuții pe care le-am purtat cu reprezentanții tuturor instituțiilor ne-au ajutat să dezvoltăm o perspectivă mai obiectivă asupra problemei și, ceea ce este mai important, am aflat unde să căutăm soluțiile.

Apreciez enorm acordul din procedurile de arbitraj referitor la punerea în aplicare a unui audit organizațional al Direcției Generale INFO și al serviciilor de securitate. Scopul este să se stabilească dacă resursele sunt folosite în cel mai bun mod posibil sau nu. În trecut, doar Curtea de Conturi a fost de acord cu inspectarea din exterior a activității sale – și au existat rezultate. În urma auditului, Curtea de Conturi și-a redus costurile administrative și a obținut niveluri mai mari de productivitate.

De asemenea, Comisia pentru bugete a lucrat în trecut cu alte instituții în mod constructiv. Tot cu această ocazie, am colaborat pentru a găsi cele mai bune soluții în elaborarea bugetelor instituțiilor europene. Acolo unde cererile instituțiilor erau justificabile, am reintrodus câteva din solicitările originale pe care Consiliul le eliminase. Aș dori să aplaud metoda de creare a bugetelor din aceste instituții, care își creează deja bugetele nu doar pe baza ratei de inflație, ci și pe baza nevoilor reale.

Președinta. – Aici se încheie dezbaterea comună. Votarea va avea loc joi la ora 11.00.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Proiectul de buget comunitar pentru 2010 este mult prea mic, dat fiind faptul că suntem în mijlocul unei crize economice și sociale, cu consecințe dramatice asupra ocupării locurilor de muncă și condițiilor în care trăiesc multe persoane. Este inacceptabil faptul că acesta scade cu aproape 6 miliarde de euro sub nivelul asupra căruia s-a căzut de acord în cadrul financiar multianual pentru 2010. Ținând cont de realitatea socială gravă din multe state membre, mai ales din așa-numitele țări „cuprinse în politica de coeziune”, cum ar fi Portugalia, credem că bugetul ar trebui revizuit și extins urgent, și am înaintat propuneri în acest scop, inclusiv:

- Un suport financiar mai mare pentru Politicile Structurale și de Coeziune;
- Reevaluarea regulamentelor ce țin cont de regula N+2 și N+3, care, până acum, au semnificat o pierdere de aproape 106 de milioane de euro pentru Portugalia în cadrul financiar anterior;
- O creștere a nivelului de cofinanțare din partea Comunității în cadrul fondurilor structurale și de coeziune.

Este regretabil că alte propuneri cu consecințe importante sociale și ecologice nu au fost acceptate pe parcursul discuțiilor pe marginea bugetului, inclusiv, de exemplu:

- Un program de dezvoltare pentru industria portugheză;
- Un program pentru sprijinirea sectorului produselor textile și al confecțiilor;
- Un program pentru sprijinirea pescuitului de coastă artizanal la scară mică;
- O creștere a fondurilor pentru programul LIFE +.

Louis Grech (S&D), în scris. – În urma adoptării bugetului pe anul 2010 și având în vedere evoluțiile pozitive din Irlanda în ceea ce privește Tratatul de la Lisabona, cred că este nevoie de o analiză extinsă a procedurii bugetare cu scopul de a îmbunătăți procesul ca atare și de a-l face mai eficient, mai relevant și mai vizibil pentru cetățenii europeni. În această privință, cred că un obiectiv cheie al revizuirii trebuie să fie acela de a crește transparența în luarea deciziilor și în decursul fazei de punere în aplicare. Pentru acest scop, ar trebui să luăm în considerare introducerea unor standarde uniforme de control și a unor mecanisme statistice în statele membre pentru a obține un feedback de o mai bună calitate asupra rezultatelor prezentării bugetului. În plus, pentru a răspunde unor nevoi în schimbare, procedura bugetară ar trebui să cuprindă un echilibru mai bun între stabilitate pe termen lung și flexibilitate, menținând în același timp principiul subsidiarității prin oferirea unor avantaje clare și a valorii adăugate în comparație cu bugetele naționale. De asemenea, anumite domenii ale politicii trebuie încă să fie dezvoltate în continuare. Europa se confruntă în prezent cu provocări majore din cauza crizei financiare, a schimbărilor climatice, a aprovizionării cu energie electrică, a securității și a imigrării. Apreciez eforturile Comisiei în abordarea acestor probleme, dar cred că, pentru a fi eficienți, avem nevoie de o abordare mai solidă, coordonată și holistică.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), în scris. – (RO) Pregătirea unui buget nu este niciodată un proces ușor, cu atât mai puțin în timpul unei crize economice. Totuși, acesta este un alt motiv pentru care această sarcină este și mai importantă. Gestionarea unei crize de dimensiunea celei actuale depinde la nivelul UE de echilibrul care există în negocierile dintre instituțiile europene autorizate. Parlamentul European are, cu siguranță, un rol

crucial în această dezbatere. Principalele subiecte din centrul discuțiilor pe marginea bugetului pe 2010 au fost Planul de redresare economică și fondul european destinat sectorului laptelui. Aceste subiecte au reliefat, într-un fel, cât de rigid este cadrul financiar 2007-2013, întrucât acestea reprezintă proiecte financiare noi și, prin urmare, bani noi. Bugetul UE trebuie să utilizeze pe deplin rezervele financiare pentru a răspunde crizei economice. Cu toate acestea, este probabil ca acest buget să aibă un efect limitat dacă statele membre nu vor adopta o abordare activă față de accesarea resurselor disponibile. Trebuie să transmitem un mesaj puternic capitalelor europene și, în special, Bucureștiului, în cazul meu. Eforturile noastre de aici de a obține cât mai mulți bani posibil pentru fondurile europene sunt în zadar dacă, în țările noastre de origine, puterile în cauză nu iau măsurile necesare pentru a accesa și utiliza fondurile în mod eficient.

Livia Járóka (PPE), în scris. – (HU) Doamnelor și domnilor, aș dori să mă folosesc de această ocazie pentru a saluta faptul că programul pilot pentru integrarea socială a rromilor propus de Parlamentul European în 2009 este inclus încă în bugetul Comunității pe 2010. Direcția Generală Politică Regională a Comisiei Europene a lansat o invitație de participare la o procedură de ofertare referitoare la program la finalul lui iulie. Scopul acestuia era să conceapă soluții originale și complexe de abordare a problemelor largi care afectează comunitățile de rromi. Obiectivul explicit al proiectului este elaborarea de măsuri care, pe baza experienței existente, să promoveze integrarea rromilor prin educație, măsuri economice și sociale, cu ajutorul cooperării transfrontaliere și a împărtășirii de bune practici.

Conform propunerii originale din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), piatra de temelie a programului este, pe de o parte, dezvoltarea educației în primii ani, și, pe de alta, promovarea activităților independente și acordarea de microcredite. În plus, campaniile de informare și sensibilizare se vor desfășura în legătură cu programul pilot. Sperăm că acest proiect va oferi șansa de a elabora orientările generale ale unui plan de acțiune comunitar, cu scopul integrării sociale a rromilor, și că acesta va contribui, prin dezvoltarea ideilor care se dovedesc eficiente, la conceperea unui plan normativ de acțiune comunitară, extinzându-se dincolo de instrumentele disponibile în prezent.

Jarosław Kalinowski (PPE), în scris. – (PL) Aș dori să ridic o problemă care este importantă pentru economie și ocuparea forței de muncă, și nu doar în țara mea. Așteptăm să primim în viitorul apropiat o propunere din partea Comisiei cu privire la posibila extindere a taxelor actuale antidumping impuse asupra importului de încălțăminte cu fețe din piele din China și Vietnam. Pozițiile statelor membre cu privire la această chestiune sunt foarte diferite. Având în vedere nivelurile ridicate de ocupare a forței de muncă în industrie, este extrem de importantă menținerea taxelor actuale. Extinderea legislației existente nu ridică nicio obiecție din punct de vedere tehnic. Prin urmare, aș dori să solicit o asigurare din partea Comisiei că aceasta își va construi propunerea pe descoperirile importante ale unei investigații, în același timp luând în considerare faptul că aceasta este o oportunitate de a verifica promisiuni făcute nu cu mult timp în urmă de președintele Comisiei cu privire la protecția locurilor de muncă.

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. Salut propunerea de buget pe 2010 pentru că este un raport echilibrat, care ia în considerare prioritățile UE într-un mod realist.

Două chestiuni trebuie evidențiate – creșterea plăților pe liniile principale (FEDR, FSE, Fondul de coeziune) pentru dezvoltarea regională, și crearea unui „fond destinat sectorului laptelui”. Creșterile plăților sunt importante pentru că ele vor intensifica punerea în aplicare a politicii structurale în statele membre în beneficiul tuturor cetățenilor europeni, în timp ce crearea unui „fond destinat sectorului laptelui” special ar reprezenta un semnal puternic trimis de instituțiile europene fermierilor europeni.

Un al treilea punct cheie în buget este reprezentat de politica energetică, un domeniu esențial pentru 2010, pentru că acesta va fi anul adoptării unui nou plan energetic pentru perioada 2010-2014, menit să intensifice securitatea energetică a UE și competitivitatea.

În anii următori, Comisia ar trebui să considere prioritare și investițiile în infrastructură, în special în statele membre noi, deoarece ele au consecințe pozitive asupra coeziunii economice și teritoriale.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), în scris. – Înființarea fondului pentru produsele lactate ar reprezenta un semnal important către fermierii europeni cu privire la preocuparea reală pe care instituțiile Uniunii o manifestă față de criza traversată de sectorul produselor lactate. Piața laptelui constituie una dintre cele mai volatile piețe și a fost puternic afectată de criza economică pe care o traversăm.

O astfel de soluție de fond - înființarea unui fond care să sprijine modernizarea sectorului - este evident preferabilă unor soluții paleative cum ar fi revenirea la mijloacele tradiționale de reglementare a producției prin cotele de lapte. Cu toții ne-am fi dorit o alocare financiară mai mare, însă suma propusă pentru constituirea

acestui fond, de 300 de milioane de euro, este suma maximă compatibilă cu plafonul bugetar - orice depășire a acestui plafon ar fi pus Consiliul de miniștri în imposibilitatea de a aproba constituirea fondului.

În același timp, sunt necesare noi demersuri care să impulsioneze utilizarea de către crescătorii de animale a fondurilor destinate dezvoltării rurale. Consider că cele mai utile demersuri ar fi cele legate de accesul la informație, de schimbul de bune practici și de instruire în privința modului în care pot fi solicitate aceste fonduri, în prezent slab utilizate în unele state membre.

13. Sprijinirea guvernării democrației în cadrul relațiilor externe (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este întrebarea (O-0093/2009) adresată de Gabriele Albertini și Heidi Hautala, în numele Comisiei pentru afaceri externe, și de Eva Joly, în numele Comisiei pentru dezvoltare, Consiliului, privind clădirea democrației în relațiile externe (B7-0213/2009).

Heidi Hautala, autoare. – (FI) Dnă președintă, sunt încântată că, în timpul Președinției sale, Suedia a făcut din sprijinul democrației în relațiile externe un subiect important. Din punctul de vedere al Subcomisiei pentru drepturile omului, aș dori să accentuez că democrația și drepturile omului nu pot fi separate. Acest lucru este foarte evident din diferitele definiții existente ale democrației, și aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că, de exemplu, Națiunile Unite au încercat să definească democrația în 2005. Definiția conține o listă lungă de puncte, de la sistemul politic pluralist până la statul de drept, transparența guvernării, libertatea mijloacelor de informare în masă, și așa mai departe. Acest lucru ne arată clar că drepturile omului nu pot fi separate de democrație.

Dacă dorește să le folosească, Uniunea Europeană are la dispoziție o gamă largă de resurse pentru a promova democrația în lume. Întreaga politică de dezvoltare și politica externă și de securitate comună acoperă tot acest spectru. Resursele pe care le avem la dispoziție sunt dialogul cu alte țări, diferite instrumente financiare, implicarea în forumuri internaționale și monitorizarea alegerilor, care, evident, sunt foarte importante pentru noi.

Există, de asemenea, situații când trebuie să ne gândim la diferite măsuri negative. Aș vrea să supun atenției dnei ministru Malmström faptul că, săptămâna viitoare, Consiliul Afaceri Generale și Relații Externe se pregătește să discute revocarea interdicției asupra exportului de arme către Uzbekistan. Cred că totul indică faptul că acesta este un semnal greșit, din moment ce Uzbekistanul nu a ascultat solicitările comunității internaționale. Comunitatea internațională, inclusiv Uniunea Europeană, i-a cerut să conducă o investigație independentă, internațională asupra evenimentelor tragice și șocante din primăvara anului 2005 din Andizhan, când democrația a fost suprimată de-a binelea. De asemenea, aș dori să aud ce crede dna ministru Malmström despre această situație. Cum putem noi promova democrația când anumite state membre vor acum să pună capăt acestei interdicții asupra exportului de arme?

Aș dori să mai spun că democrația nu poate fi exportată. Nu este un produs pentru export. Nu este ceva care este adus înăuntru din afară, și acesta este motivul pentru care aș dori să subliniez importanța includerii societății civile în proces, pentru că, astfel, democrația crește organic, cum s-ar zice: de la baza societății.

Aș dori să menționez că Rusia este un partener de cooperare care refuză sistematic să fie de acord cu implicarea ONG-urilor în dialoguri pe marginea drepturilor omului dintre ea și Uniune. În opinia mea, nu putem accepta această situație în viitor.

În cele din urmă, aș dori să spun că sprijinul democrației ar trebui să fie mai sus pe ordinea de zi a politicii externe și de securitate a Uniunii, și pe cea a politicii pentru dezvoltare. De asemenea, aceasta are nevoie de mai multe resurse. De exemplu, Instrumentul european pentru democrație și drepturile Omului are resurse foarte modeste și ar trebui să îi creștem finanțarea.

Eva Joly, autoare. – (FR) Dnă președintă, dna Malmström, dle comisar, doamnelor și domnilor, democrația și drepturile omului sunt legate inextricabil. Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este modalitatea prin care un regim democratic poate fi recunoscut în ultimă instanță.

Prin urmare, trebuie să salutăm faptul că, la 19 mai, Consiliul a indicat că Uniunea Europeană trebuie să adopte o abordare mai consistentă a guvernării democratice.

Eforturile făcute până în acel punct fuseseră, în mare, neadecvate. Conflictul israelo-palestinian este un exemplu frapant. Deși misiunea trimisă să monitorizeze alegerile palestiniene din 2006 a recunoscut

legitimitatea rezultatului lor, Uniunea Europeană și statele sale membre au ales să boicoteze guvernul ales, așa cum au boicotat guvernul de unitate națională format după aceea pentru a ieși din impas.

Unde este consistența și credibilitatea Uniunii Europene când propriile decizii se opun atât de clar principiilor sale atât de des afișate? Și ce putem spune de statele membre care refuză să aprobe raportul Goldstone? Concluziile raportului sunt corecte și echilibrate, și un sprijin universal acordat acestor state ar reprezenta un pas spre obținerea păcii.

Speranța aceasta este ceea ce marile puteri distrug, și o distrug prin lipsa de curaj și loialitate față de propriile valori.

Organizarea misiunilor de monitorizare a alegerilor, prin urmare, nu este suficientă, din moment ce, ulterior, cineva refuză să recunoască rezultatul. Trebuie să fim sinceri cu noi înșine și trebuie să adoptăm o abordare globală asupra acestor chestiuni.

Consiliul ar trebui să adopte rapid un program de acțiune pe aceste direcții, cu crearea unei strategii autentice pentru drepturile omului, care să fie imperativă la toate nivelurile UE. Trebuie să ne conturăm clar prioritățile și să le integrăm formal în toate instrumentele noastre: politica externă, politica în domeniul drepturilor omului și politica de dezvoltare.

Ce fel de monitorizare vom desfășura noi în acele țări terțe în care Uniunea Europeană urmărește alegerile pentru a asigura respectarea pluralismului politic și implicarea societății civile pe termen lung?

Care ne sunt cererile cu privire la stabilirea unui sistem judecătoresc independent și a unor instituții transparente și care să răspundă în fața cetățenilor?

Lipsa permanentă de claritate în ceea ce privește locul acordat drepturilor omului în cadrul politicilor noastre este condamnată și contraproductivă. Este timpul să clarificăm acest lucru dacă dorim ca Uniunea Europeană și valorile ei fundamentale să fie luate în serios la nivel internațional.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, onorabili deputați, în consensul UE asupra dezvoltării, termenul „sărăcie” este definit printr-o serie de dimensiuni. Sărăcia înseamnă absența puterii, a oportunităților și a securității. Dezvoltarea este împiedicată dacă nu există libertate, și libertatea este limitată fără democrație. Este dificil să ai pace fără democrație. În consecință, nu poate exista dezvoltare fără pace. Ambele necesită respect deplin pentru drepturile omului. Aceste concepte sunt conectate și avem nevoie de un cadru general coerent pentru o mai bună întrebuintare a politicilor și instrumentelor în sprijinul clădirii democrației.

Aș dori să mulțumesc Parlamentului European pentru interesul deosebit și sprijinul acordat în această activitate. După șapte ani ca deputat, inclusiv în Comisia pentru afaceri externe, sunt foarte conștientă de angajamentul sincer și de contribuțiile reale ale Parlamentului la clădirea democrației în contextul relațiilor externe ale UE.

Această inițiativă, care a fost lansată de Președințiile cehă și suedeză, a fost discutată aici anterior în anumite ocazii, inclusiv cu colega mea, dna Carlsson.

Punctul de plecare al inițiativei este faptul că această clădire a democrației este un factor cheie nu doar în cooperarea la dezvoltarea UE, ci și în politica externă și de securitate comună. Acest lucru este de necontestat. Cu toate acestea, intenția este ca inițiativa să mai facă un pas înainte. În calitate de actor global, cu 27 de state membre și cu Parlamentul European, și în calitate de cel mai mare furnizor de ajutor din lume, UE are un rol esențial de jucat în ceea ce privește clădirea democrației în relațiile externe. Există o dimensiune simbolică aici, din moment ce sperăm că succesele noastre de acasă vor inspira statele partenere din lume. Cu toate acestea, se intenționează ca inițiativa să funcționeze la nivel pragmatic și operațional. Scopul este să se asigure că utilizăm pe deplin instrumentele aflate la dispoziția noastră din cadrele juridice și politice ale UE și instituțiile noastre într-un mod coordonat, eficient.

Nu pornim de la zero. Am realizat deja foarte mult. Avem experiență în sprijinirea clădirii democrației în relațiile noastre externe. Aceasta este o zonă prioritară în relațiile noastre cu statele ACP – înscrise în Acordul de la Cotonou – și cu alte regiuni, precum Asia, America Latină și Europa de Est. Avem norme solide cu privire la drepturile omului care includ dialogul cu țările terțe și șapte strategii comune ale UE.

Cu siguranță, există loc de mai bine, totuși. Putem face mai mult. Putem face mai bine. Esența democrației necesită un nou cadru politic, și distribuirea actuală a muncii între diferiți piloni nu corespunde neapărat nevoilor existente. Diferite instrumente sunt folosite în paralel, și, uneori, nu foarte consistent. Acest lucru

subminează impactul a ceea ce facem noi. Acest lucru poate, de asemenea, să ne afecteze vizibilitatea și credibilitatea și să ne limiteze oportunitățile de cooperare eficientă. Prin urmare, fără a inventa noi instrumente sau modele, dorim pur și simplu să aducem o mai mare coordonare și coerență în felul în care lucrăm pentru a sprijini democrația.

Cum putem face acest lucru? Ei bine, identificând moduri specifice de utilizare mai eficientă a instrumentelor UE într-un cadru uniform.

Ne putem inspira din câteva dintre poveștile noastre de succes. Implicarea noastră în Balcanii de Vest este un astfel de exemplu. Aceasta combină instrumente din primul și din al treilea pilon și, în același timp, este orientată spre sprijinirea reformelor politice, inclusiv clădirea de instituții. De aceea, aceasta devine un mediu stabil pentru democrație. Cele „două pălării” pe care le are reprezentantul special al UE contribuie la o mai bună coordonare și coerență între diferitele instrumente ale UE. Cu toate acestea, trebuie să fim modești. Ne confruntăm cu provocări substanțiale în regiune.

Vreau să fiu bine înțeleasă. Unii oameni – poate nu cei dintre dvs. care sunt aici – sunt îngrijorați că această inițiativă va introduce o nouă condiționare a ajutorului pentru dezvoltare. În mod firesc, aceasta este o problemă delicată. Cu toate acestea, discuțiile despre drepturile omului și democrație cu țările noastre partenere nu pot cuprinde niciodată condiționarea.

Unde suntem acum ? Pe baza unor contribuții diferite, grupurile de lucru relevante au inițiat discuții pe marginea propunerilor pentru concluzii ale Consiliului. Construim pe munca începută de Președinția cehă, care a organizat o conferință specială cu privire la UE și clădirea democrației.

De asemenea, am văzut un raport foarte interesant elaborat de Institutul internațional pentru democrație și asistență electorală, care ne compară intențiile când desfășurăm activitatea de clădire a democrației cu felul în care acestea sunt percepute de partenerii noștri.

Este prea devreme să evaluăm această inițiativă, dar vreau să accentuez că procesul oferă deja valoare adăugată. Cei responsabili pentru problemele legate de dezvoltare și de drepturile omului colaborează mai strâns. Discuțiile din grupurile de lucru ale Consiliului cu privire la dezvoltare și drepturile omului se desfășoară în ședințe paralele sau comune. Doar acest lucru reprezintă o valoare adăugată și un punct important al întregii inițiative. Lucrăm pentru adoptarea concluziilor Consiliului în cadrul Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din noiembrie.

Una dintre propunerile care sunt discutate este nevoia de abordări specifice fiecărei țări care să fie bazate pe o analiză detaliată a situației unei țări și care alimentează clădirea democrației la nivelul UE, afectând alegerea instrumentului adecvat.

O altă propunere este nevoia de parteneriat autentic, bazat pe dialog și consultări, în care sprijinul pentru democrație este tratat ca subiect separat și în care diferitele dialoguri sunt mai coerente și mai coordonate.

Sprijinul UE pentru procesele electorale din lume este important. Consiliul și Parlamentul European sunt de acord, în mare, în ceea ce privește acest lucru. Împărtășim îngrijorarea pe care o simte uneori Parlamentul față de nevoia de a „merge dincolo de alegeri”. Sprijinirea alegerilor trebuie să fie parte a unui proces continuu care implică urmărirea evoluțiilor politice pe parcursul unei lungi perioade de timp. Aceasta înseamnă că trebuie să urmărim ceea ce se întâmplă în perioada anterioară alegerilor, în timpul alegerilor și între alegeri pentru a garanta că mecanismele prin care cei vinovați pot fi trași la răspundere funcționează.

Nu pot accentua îndeajuns rolul diferitelor parlamente – cu alte cuvinte, rolul Parlamentului European și al parlamentelor naționale – în procesul de clădire a democrației. Ele trebuie implicate în totalitate în activitățile UE.

Sper că Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare în viitorul apropiat. Aceste noi „reguli ale jocului” pentru Uniune vor face din UE o uniune mai democratică și mai eficientă. De asemenea, Tratatul va contribui la transformarea Europei într-un actor puternic pe scena globală prin stabilirea unui Serviciu european pentru acțiune externă. Ideea din spatele acestui lucru este, la urma urmei, aceea de a face politicile externe ale UE mai concordante și de a umple golul dintre activitatea Comisiei și cea a Consiliului astfel încât politicile să meargă în aceeași direcție. Împreună cu Serviciul european pentru acțiune externă, cadrul politic de susținere a clădirii democrației se va îmbunătăți, astfel încât UE să poată oferi un sprijin chiar mai bun pentru dezvoltări în diferite locuri din lume.

Suportul UE pentru clădirea democrației este incredibil de important. Dacă un stat democratic nu poate satisface nevoile de bază ale cetățenilor săi și nu poate stimula dezvoltarea economică și socială, acest lucru va duce la nemulțumire față de modul în care funcționează democrația. Atunci guvernul riscă să își piardă și legitimitatea, și suportul politic.

Doresc să le mulțumesc deputaților din Parlamentul European pentru promovarea acestui subiect. Dvs. ajutați prin angajamentul dumneavoastră, prin legislație, prin relațiile și contactele dvs. cu parlamentele din toată lumea, precum și prin participarea dvs. la misiunile UE de observare a alegerilor. Din acest motiv, sunteți o forță esențială în clădirea democrației, și sper că Parlamentul European va continua să joace acest rol pentru mult timp de-acum înainte.

Véronique De Keyser, în numele Grupului S&D. – (FR) Dnă președintă, cum poate aduce cineva democrația într-o națiune? Ei bine, prin încrederea în și consolidarea societății sale civile, prin combaterea sărăciei și a excluziunii, și prin eliberarea femeilor sale.

Europa nu a fost atât de naivă încât să creadă că poate aduce democrația cu tancuri și bombe, deși este posibil ca anumite state membre să se fi chinuit din cauza acestei neînțelegeri. Prin urmare, Europa trebuie să își asume rolul de putere blândă. Acesta este un rol greu, lipsit de satisfacții. Europa s-a echipat cu un Instrument european pentru democrație și drepturile omului, care astăzi seamănă cu un nou-născut. Acesta este fragil dar promițător, dacă se are mare grijă de el. ONG-urile pot depune proiecte fără suportul guvernului lor, și acest lucru este important.

Cu toate acestea, tot din bugetul foarte limitat pentru acest instrument sunt finanțate și misiunile de observare a alegerilor. Acestea sunt niște misiuni cruciale, care, în intervalul de 10 ani, au reușit să își demonstreze valoarea, dar pentru care Parlamentul a solicitat deja mai multe resurse și, cu siguranță, mai multă activitate de supraveghere – vă mulțumesc, dna Malmström – dar și mai multă consistență politică în ceea ce privește felul în care noi le monitorizăm legitimitatea, și aici sunt totalmente de acord cu ce a spus dna Joly cu privire la misiunile noastre. Nu este normal ca o țară care se angajează într-un proces electoral democratic să nu fie susținută în consolidarea acestuia.

Cei care privesc pe termen scurt cred, fără îndoială, că democrația este costisitoare. Este mai puțin costisitoare decât războiul, asta este sigur, și acestea sunt date pe care Serviciul european pentru acțiune externă le va lua cu siguranță în considerare în cadrul operațiunilor sale.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

Charles Goerens, în numele Grupului ALDE – (FR) Dle președinte, poate exista democrație fără libertate? Nu. Poate exista libertate fără drepturi? Bineînțeles că nu. Ne întoarcem astfel, în această dezbatere, la noțiunea de drepturi ale omului.

Joseph KiZerbo, un mare învățat din Burkina Faso, a dat acestei întrebări următorul răspuns: „Cel care trăiește în sărăcie absolută nu este liber pentru că nu poate alege între mai multe opțiuni.” Sărăcia este, așadar, sinonimă cu lipsa de libertate. Prin urmare, există o relație strânsă între libertate, democrație și drepturile omului.

Deci, nu este o surpriză să vedem numeroase referințe la această idee în textele fundamentale care reglementează relațiile dintre Uniunea Europeană și țările terțe, începând cu Acordul de la Cotonou, care include, în special, o clauză privind drepturile omului și democrația în contextul dialogului politic cu țările ACP. Promovarea democrației ridică, prin urmare, chestiuni fundamentale legate de stabilirea inteligentă a condițiilor.

Pe baza acestor câteva observații, ajungem la concluzia că democrația nu stă la baza dezvoltării, ci, cel mai adesea, este rezultatul acesteia. Parteneriatele dintre Uniunea Europeană și țările terțe nu pot ignora acest fapt. Nu vom progresa fără hotărâre, dar nici fără răbdare. Astăzi există un număr semnificativ de țări care se angajează în procesul democratic. Europei i se poate recunoaște efortul de a fi susținut aceste procese grație unei strategii care înglobează imperativele luptei împotriva sărăciei, codificarea drepturilor omului și promovarea principiilor democratice și a statului de drept. În ciuda tuturor criticilor la adresa politicii, pe care le împărtășesc, rămân totuși convins că ceea ce s-a dovedit funcțional în trecut ar trebui să ne ghideze și în acțiunile pe care le vom întreprinde în viitor.

Richard Howitt (S&D) – Dle președinte, democratizarea ajută la aplicarea în pace a politicilor, la schimbările politice și gestionarea puterii în societate, precum și la respectarea drepturilor omului. Susținerea democrației sprijină obiectivele politicii noastre externe de prevenire a conflictelor și de reducere a sărăciei. De aceea, am fost încântat să depun amendamentul parlamentar prin care este solicitat un consens european asupra democratizării și aș dori să felicit Președinția suedeză pentru inițiativa sa în acest sens.

Cred cu tărie că democratizarea ar trebui să inspire toate politicile Uniunii Europene cu privire la țările terțe. Trebuie să spun că eu condamn Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni atunci când se opun alineatului 10 din textul nostru și par a sugera că Europa poate să spună un lucru despre democrație și să facă un altul cu privire la țările nedemocratice, în funcție de situație. Nu.

În final, după cum a spus dna Malmström, construirea democrației implică mai mult decât alegeri: înseamnă clădirea unei societăți civile pluraliste. De aceea, Europa ar trebui să finanțeze ONG-uri care să dezvolte participarea cetățenilor, să susțină incluziunea grupurilor marginalizate, să asigure formare pentru profesioniștii din domeniul juridic, să promoveze libertatea de expresie și de asociere și să consolideze partidele politice din parlament. Aceasta înseamnă că Europa trebuie să susțină un nivel cât mai ridicat de participare a populației civile.

Laima Liucija Andrikiene (PPE) – Dle președinte, aș dori să abordez chestiunea construirii democrației în ceea ce îi privește pe vecinii noștri din est. În ultimii ani, s-a observat o stagnare și, în unele cazuri, un regres din punctul de vedere al standardelor democratice în aceste țări. Evoluția Georgiei și a Moldovei ridică cele mai multe probleme.

Coloana verticală a oricărui stat democratic: o societate civilă care funcționează bine, și subliniez: care funcționează bine, este în mare măsură absentă în cazul tuturor vecinilor noștri din est. Aș dori să felicit Suedia, țara care asigură președinția în prezent, pentru că este unul dintre inițiatorii politicii de parteneriat estic. Această politică poate să apropie vecinii din est de UE. Cu toate acestea, din multe puncte de vedere, Parteneriatul estic nu reușește să ofere stimulente cu adevărat semnificative pentru ca aceste țări să se implice în reforme dureroase și îndelungi.

Întrebarea mea suplimentară este: care este poziția Consiliului în această privință? Cu alte cuvinte, ce se află în pregătire? Intenționăm să acționăm mai ferm pentru a asigura consolidarea democrației în această zonă, dar și în multe alte zone agitate și fragile?

Heidi Hautala (Verts/ALE) – (FI) Dle președinte, aș dori, la final, să-i transmit dnei ministru Malmström că, în opinia mea, noi, ca Uniune, avem două slăbiciuni când vine vorba de încercările de a promova democrația și drepturile omului în întreaga lume. Statele membre au adesea aspirații diferite și foarte conflictuale. Un exemplu în acest sens este interzicerea exportului de arme către Uzbekistan: păreriile statelor membre diferă. Cum putem aplica o politică comună într-o astfel de situație?

În al doilea rând, vreau să spun că Uzbekistanul este și un bun exemplu de țară care ne spune că Uniunea Europeană nu îi poate învăța nimic despre democrație și drepturile omului, pentru că Uniunea își are propriile defecte și probleme. Cum putem scăpa de aceste standarde duble? Avem obiceiul de a face morală altora, dar nu punem neapărat în practică ceea ce noi înșine predicăm. De asemenea, cred că ideea pe care ați menționat-o cu privire la raportul asupra democrației a atras atenția asupra acestor standarde duble.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului – (SV) Dle președinte, aș dori să mulțumesc deputaților pentru angajamentul lor față de această chestiune. Suntem întru totul de acord cu nevoia consolidării democrației în cadrul politicii externe a UE. Astăzi, în timpul unei perioade de criză economică, este deosebit de important ca această dimensiune să nu fie omisă. Știm că multe țări în curs de dezvoltare sunt afectate foarte serios de criză. Recesiunea provoacă nemulțumire și neliniște la nivel social. Dacă nu există instituții democratice care să funcționeze bine într-o astfel de situație, lucrurile se pot înrăutăți foarte tare. De aceea este important să existe instituții democratice sigure, precum și o societate civilă puternică, capabilă să gestioneze astfel de crize.

Parteneriatul estic este un instrument foarte important, nu în ultimul rând pentru consolidarea democrației. Lucrăm intensiv la acest aspect. Vom avea o ședință cu miniștrii de externe în luna decembrie și sperăm să putem lansa, la începutul anului 2010, multe măsuri specifice. Parteneriatul estic este un instrument important pentru consolidarea democrației în rândurile vecinilor noștri apropiați.

Dna Hautala a adus în discuție chestiunea Uzbekistan. Desigur, aceasta este o chestiune foarte serioasă. Situația drepturilor omului în această țară este departe de a fi satisfăcătoare. După cum știe dna Hautala,

extinderea sancțiunilor necesită unanimitate în Consiliu. În prezent, Consiliul nu este unanim de acord în această privință. Suntem totuși de acord cu obiectivul, care este acela de a consolida democrația și drepturile omului în Uzbekistan. Sperăm ca mijloacele de atingere a acestui obiectiv să implice un angajament mai puternic. Sperăm că vom putea găsi alternative pentru consolidarea democrației prin evaluarea continuă a situației drepturilor omului și prin analiza tipului de relații pe care ar trebui să le avem cu Uzbekistan. Există alte metode de a influența situația, care pot fi mai eficace decât un embargo asupra armelor. Foarte puține țări vând arme Uzbekistanului, prin urmare un embargo asupra armelor poate fi mai mult un gest simbolic decât orice altceva. Poate găsim alte modalități. După cum am menționat, mai întâi este nevoie totuși de un acord unanim în cadrul Consiliului, care nu există în prezent.

Dacă vrem ca UE să fie credibilă în relațiile sale cu lumea exterioară în domeniul drepturilor omului și al democrației, trebuie să fim puternici și în cadrul UE. Deficiențe există. Probabil nu sunt comparabile cu teribilele nedreptăți comise în alte țări, dar există deficiențe interne, la nivelul UE. Trebuie să fim vigilenți în această privință, în orice moment, dacă vrem să fim credibili în raporturile cu restul lumii.

În cele din urmă, doresc să mulțumesc pentru această dezbatere și pentru rezoluția excelentă pe care am văzut-o depusă de Parlament. Nu am reușit încă să analizez toate amendamentele, dar cred că rezoluția depusă este foarte bună. Corespunde pe deplin ambițiilor Președinției suedeze. După cum s-a menționat, sperăm să putem adopta concluziile Consiliului la reuniunea pe care o vom avea în noiembrie alături de Consiliul Afaceri Generale și Relații Externe. Așteptăm cu nerăbdare continuarea discuțiilor cu Parlamentul pe această temă.

Președinte – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc joi, 22 octombrie, la ora 11.00.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris* – Susțin pe deplin această solicitare pentru un cadru mai eficace și coerent destinat susținerii acordate de UE în procesul de consolidare a democrației, în promovarea valorilor democratice și în respectarea drepturilor omului în lume. Uniunea Europeană însăși se bazează tocmai pe aceste valori ale democrației și ale drepturilor omului. Într-adevăr, criteriile de la Copenhaga care reglementează condițiile de aderare la UE solicită membrilor candidați să dispună de „instituții stabile care să garanteze democrația, statul de drept, drepturile omului, respectarea și protecția minorităților”. În plus, Tratatul de la Lisabona consolidează angajamentul Uniunii de a-și continua acțiunile externe în conformitate cu principiile sale fondatoare. Într-adevăr, un obiectiv cheie al politicii externe și de securitate comune este consolidarea democrației, a statului de drept și a respectării drepturilor omului. Recomand înființarea Serviciului european pentru acțiune externă (SEAE) cât de curând, nu numai ca ajutor pentru consolidarea democrației, ci și ca serviciu care să răspundă, în mod democratic, în fața Parlamentului European. Democrația este o valoare universală. Democratizarea și buna guvernare nu sunt numai finalități în sine, ci sunt vitale pentru reducerea sărăciei, pentru dezvoltarea sustenabilă, pentru pace și stabilitate. Într-adevăr, democrația, dezvoltarea și respectarea drepturilor omului, inclusiv drepturile economice, sociale și culturale, sunt interdependente și se consolidează reciproc.

14. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Comisiei)

Președinte – Urmează timpul alocat întrebărilor (B7-0212/2009).

Următoarele întrebări sunt adresate Comisiei.

Partea întâi

Întrebarea nr. 21 adresată de **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0311/09)

Subiect: Procentul de femei în posturi de responsabilitate pe piața muncii

Statisticile recente indică în continuare o reprezentare insuficientă a femeilor în posturile de responsabilitate pe piața europeană a muncii: proporția femeilor în raport cu cea a bărbaților este de numai unu la zece în cadrul consiliilor de administrație ale celor mai mari întreprinderi europene.

Care este opinia Comisiei în legătură cu inițiativele luate de statele membre pentru a promova numirea unui număr mai mare de femei în posturile economice de responsabilitate? Care sunt bunele practici ce au fost identificate, în special în activitatea Rețelei europene a femeilor implicate în procesele decizionale în sectorul

politic și economic? Sprijină Comisia propunerile privind o cotă minimă de reprezentare a femeilor în cadrul consiliilor de administrație ale marilor întreprinderi? Ce propuneri și inițiative intenționează Comisia să prezinte în contextul evaluării finale a Foii de parcurs pentru egalitatea dintre femei și bărbați, precum și al revizuirii liniilor directe ale Strategiei de la Lisabona în 2010?

Vladimír Špidla, *membru al Comisiei* – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, numărul femeilor care participă în procesul decizional a crescut în ultimii ani, dar puterea rămâne încă în mâinile bărbaților în domeniile politic și economic. Preconcepțiile stereotipice privind rolul femeilor și al bărbaților, dificultățile de stabilire a unui echilibru între viața profesională și cea privată, precum și alte forme de discriminare fățișă sau ascunsă constituie obstacole care împiedică femeile să obțină acces la poziții de răspundere, de conducere.

În ultimele decenii, implicarea femeilor în procesul decizional a crescut în cele mai multe dintre țările UE. Viteza acestor schimbări nu este mare și, din păcate, proporția totală de femei care ocupă funcții importante rămâne scăzută. În sfera economică, proporția de femei cu competențe decizionale este foarte nemulțumitoare. În sectorul privat, nouă din zece directori din marile întreprinderi europene sunt bărbați. Numai 3 % dintre aceste întreprinderi au consilii prezidate de o femeie.

Comisia se implică foarte mult în susținerea unei mai bune reprezentări a femeilor în funcții de conducere și sprijină activitățile statelor membre în această privință, colectând, analizând și distribuind date comparabile în acest domeniu, susținând rețele de părți interesate și încurajând schimbul de experiențe și de abordări testate la nivel european. Rețeaua europeană de susținere a femeilor în funcții de conducere, înființată de Comisie în luna iunie 2008, a pus accentul pe importanța măsurilor de susținere a activităților de consiliere, de dezvoltare a rețelelor de sprijin pentru femei, punând în evidență profilul femeilor care își asumă roluri importante și încurajând femeile să solicite funcții de conducere. În 2010, Comisia va organiza realizarea de activități de informare și de schimb de abordări cu rezultate dovedite.

Comisia raportează cu satisfacție că multe state membre au lansat inițiative de susținere a accesului femeilor la funcții de conducere, în special prin evenimente culturale desfășurate în sectorul privat, prin programe educaționale pentru femeile interesate de o carieră la cele mai înalte niveluri, prin dezvoltarea unei cariere sau a unei mărci pentru întreprinderile care susțin egalitatea de gen, prin introducerea de coduri de bune practici în întreprinderi, prin evenimente de susținere a echilibrului între viața profesională și cea privată și prin lupta împotriva prejudiciilor aduse de discriminarea pe bază de sex.

Chestiunea cotelor de femei din cadrul consiliilor de administrație ale marilor întreprinderi este în discuție. În opinia mea, în acest context este nevoie de o analiză a experienței scandinave, unde a fost adoptată această abordare radicală. Cu toate acestea, alegerea strategiei depinde integral de statele membre, în funcție de circumstanțele specifice. Aș dori să subliniez că articolul 141 alineatul (4) din tratat permite statelor membre să adopte „măsuri pozitive de acțiune”. Totuși, Curtea Europeană de Justiție a interpretat această opțiune în sens restrâns și a interzis adoptarea automată a unor astfel de măsuri, solicitând ca fiecare caz să fie examinat individual, conform unor criterii obiective.

Comisia intenționează să depună până la jumătatea anului 2010 un nou cadru strategic privind egalitatea de gen, care va fi însoțit de o analiză de impact detaliată și va lua în considerare rezultatele implementării planului existent pe perioada 2006-2010. Ar trebui ca susținerea unei mai mari participări a femeilor în roluri de conducere să fie o prioritate pentru Comisie. În ultimul rând, dar nu mai puțin important, Comisia va depune o propunere la începutul anului viitor privind o nouă strategie de ocupare a forței de muncă și de creștere economică post-2010. Chestiunea egalității de gen ar trebui să fie un element central în cadrul noii strategii.

Doamnelor și domnilor, aș dori să subliniez faptul că reprezentarea echilibrată a femeilor și bărbaților este o chestiune nu numai de principiu politic, de democrație și etică, ci, în esență, este o chestiune fundamental economică, din moment ce nu poate exista nicio speranță de dezvoltare pe viitor dacă societatea noastră nu face uz de toate talentele sale în cel mai bun mod posibil. Prin urmare, trebuie să declar deschis că egalitatea de gen și reprezentarea adecvată a femeilor în funcții de conducere în sine constituie o componentă activă a competitivității europene.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE) – (EL) Dle comisar, vă mulțumesc încă o dată pentru angajamentul asumat față de promovarea femeilor în funcții de răspundere. Aș dori să menționez că întrebarea mea a fost mai specifică. În lumina revizuirii obiectivelor de la Lisabona și a evaluării foii de parcurs, va propune Comisia Europeană măsuri specifice de combatere a lipsei de femei în funcții de răspundere pe piața forței de muncă?

Vor constitui o sursă de inspirație modelele, de exemplu modelul norvegian la care ați făcut referire, din punctul de vedere al orientării? În ce mod se leagă jurisprudența Curții Europene de Justiție, la care ați făcut referire, la aceasta? În calitate de Comisie Europeană, vă încurajează sau vă descurajează luarea unei poziții în favoarea uneia dintre direcții?

Vladimír Špidla, *membru al Comisiei* – (CS) Vă mulțumesc pentru întrebarea suplimentară. În opinia mea, m-am exprimat clar în această privință, dar cred că trebuie să fiu și mai clar. În general, Comisia consideră egalitatea de șanse ca fiind o componentă majoră a competitivității europene, fără a lua în considerare obligațiile morale asociate. Această formă de egalitate va fi, așadar, o componentă prioritară a viitoarelor strategii și, în toate documentele relevante, propunem măsuri corespunzătoare care pot permite progresul în această chestiune. Aș dori să spun că trebuie, desigur, să rămânem întotdeauna în limitele cadrului tratatului, dar suntem pregătiți să folosim la maximum acest cadru.

Jörg Leichtfried (S&D) – (DE) Dle președinte, dle comisar, ceea ce ați avut de spus sună, într-adevăr, foarte bine, dar politicienii trebuie întotdeauna să vadă dacă acțiunile lor se ridică la înălțimea declarațiilor. Am o întrebare pentru dumneavoastră, și anume cum se face că, în ultimii cinci ani, am avut ocazia să lucrez numai cu bărbați - membri la nivel înalt ai Comisiei? Cum se face că, în compoziția sa, Comisia nu are o paritate de gen? Se pare, de asemenea, că nici în viitor nu va fi posibilă existența în cadrul Comisiei a unei compoziții paritare din punctul de vedere al genului. Nu ar fi un lucru bun crearea unui precedent, pentru a fi mult mai credibili când se vor lua măsuri în viitor?

Vladimír Špidla, *membru al Comisiei* – (CS) Cred că ar trebui accentuat faptul că, în prezent, în cadrul Comisiei există o reprezentare a femeilor mai importantă ca niciodată. De asemenea, ar trebui subliniat faptul că portofoliile cele mai importante au fost deținute și sunt deținute de colegele mele femei. Nu există niciun dubiu asupra acestui fapt. Le-aș putea menționa pe Neelie Kroes, Dalia Grybauskaitė și alte exemple, pentru că, pur și simplu, toate colegele mele dețin portofolii foarte importante. Prin urmare, Comisia dă un exemplu din acest punct de vedere, dar este clar că numirea comisarilor se află în mâinile statelor membre și, dacă statele membre nu propun candidate, acest fapt se va reflecta bineînțeles în compoziția Comisiei. În ceea ce privește structura administrației europene, după cum se știe, Comisia plănuiește îmbunătățirea situației și continuarea îmbunătățirii ei, dat fiind că suntem încă departe de a avea o reprezentare adecvată a bărbaților și femeilor; sunt încântat să spun că, datorită eforturilor colegului meu, Siim Kallas, am făcut progrese foarte evidente, dacă se compară cifrele de la început cu situația de astăzi. Cu toate acestea, aveți dreptate să spuneți că situația este departe de a fi satisfăcătoare.

Mairead McGuinness (PPE) - Dle președinte, purtăm această conversație în fiecare an și este evident pentru mine faptul că politica trebuie schimbată dacă vrem ca mai multe persoane - și, în mod specific, femei - să se implice în activitățile derulate de Comisie, de Consiliu și de Parlament, care nu pare să vrea acest lucru. Modalitatea în care funcționăm ca parlament nu este potrivită pentru acele persoane care sunt părinți - bărbați sau femei - prin urmare, trebuie făcută o alegere. Am ales această carieră, dar am pe cineva care a ales să stea acasă. Cred că trebuie să fim realiști în discuțiile noastre cu privire la ceea ce este practic.

Vladimír Špidla, *membru al Comisiei* – (CS) Am subliniat în introducerea mea că au existat multe situații, fie negative, fie pozitive. Este evident că, în final, cu toții luăm propriile decizii fundamentale, deși unele instituții, unele politici și unele mecanisme oferă clar mai multă libertate de alegere decât altele. Prin urmare, pentru mine este evident că, pe lângă orice altceva, avem nevoie de o abordare constituțională a egalității de șanse și a eliminării tuturor tipurilor de discriminare, fie ea directă sau indirectă, pentru că, în prezent, nu este adevărat că bărbații și femeile dispun de exact aceleași posibilități de a alege. Din păcate, femeile sunt încă într-o poziție dezavantajată, care, pe lângă orice altceva, se manifestă deschis prin lipsa de acces la rolurile la nivelul cărora sunt luate deciziile politice ori economice.

Președinte – Dat fiind că interpelatorii nu sunt prezenți, întrebările 22 și 23 sunt omise.

Partea a doua

Întrebarea nr. 24 adresată de **Bernd Posselt** (H-0304/09)

Subiect: Cultivarea limbilor în regiunile de frontier

Este de părere Comisia că se iau destule măsuri în statele membre și la nivelul UE pentru ca tinerii din regiunile de frontieră dintre statele membre să învețe mai bine limba statului vecin și pot minoritățile naționale și euroregiunile transfrontaliere să joace un rol pozitiv specific în acest context?

Leonard Orban, Membru al Comisiei. – În conformitate cu articolul 149 din Tratatul CE, conținutul învățământului și organizarea sistemelor educaționale sunt exclusiv responsabilitatea statelor membre. După cum se menționează în articolul respectiv, Uniunea contribuie la dezvoltarea unui învățământ de calitate prin încurajarea cooperării între statele membre și, dacă este necesar, prin sprijinirea acțiunilor acestora. Pe de altă parte, Comisia consideră că alegerea limbilor predinate la școală în statele membre trebuie să țină cont de situația geografică și de prezența minorităților naționale.

Acest lucru a fost subliniat în Comunicarea din septembrie 2008, intitulată „Multilingvismul, un avantaj pentru Europa și un anagajament comun”, în care se menționează că este încă nevoie de eforturi pentru a crește numărul de limbi predinate, în special în ceea ce privește alegerea celei de-a doua limbi străine, ținând cont de condițiile locale. Printre modalitățile de extindere a posibilităților de alegere a limbilor predinate, Comisia Europeană sugerează comunicarea dintre unitățile de învățământ și furnizorii de educație, sprijinită, de exemplu, prin programul Comenius Regio, parteneriatele cu părțile interesate la nivel local, precum și înfrățirea cu instituții din alte țări.

Programele Uniunii din domeniul educației, al formării și al tineretului sprijină învățarea tuturor limbilor vorbite în Uniune, inclusiv a celor vorbite de minorități, sprijinind, de asemenea, și mobilitatea tinerilor dincolo de frontiere, în scopul învățării limbilor.

Programele de cooperare teritorială europeană transfrontalieră pot sprijini, de asemenea, acțiuni referitoare la formarea și incluziunea socială, inclusiv studiul limbilor. De exemplu, proiectul *Avenir éducatif commun*, sprijinit prin programul transfrontalier Franța-Anglia pentru perioada 2007-2013, urmărește stabilirea unei rețele transfrontaliere de școli, în special în materie de studiu al limbilor și, de asemenea, de inițiere în mediul de afaceri. Costul total este de 2,2 milioane de euro, având parteneri implicați de pe ambele părți ale Canalului Mânecii.

Un alt exemplu provenind din altă parte a Europei, este reprezentat de un proiect reprodus în cadrul a trei programe transfrontaliere în care este implicat orașul Viena: Austria-Republica Cehă, Austria-Slovacia și Austria-Ungaria. Proiectul constă în pregătirea tinerilor pentru viața în regiunea transfrontalieră din spațiul central-european, în special prin oferirea unei educații destinate acumulării de competențe lingvistice și interculturale, de comunicare și de cunoaștere. Costul total al acestui proiect este de 791 000 de euro.

Președinte – Aș dori să îl întreb pe dl Posselt dacă are o întrebare suplimentară.

Bernd Posselt (PPE) – (DE) Dle președinte, sunteți un exemplu impresionant de multilingvism. În primul rând, aș dori să îl întreb pe dl comisar dacă nu s-ar putea pune în aplicare între Ungaria și Slovacia un proiect similar cu cel menționat de dumnealui, și anume cel dintre Austria și Ungaria și dintre Austria, Republica Cehă și Slovacia? Acesta ar fi, cu siguranță, foarte avantajos și util din punct de vedere politic. Al doilea punct este că, în opinia mea, în regiunile frontaliere ar trebui să existe un proces mai realist de învățare a limbilor vorbite în țările vecine, precum limba cehă în estul Bavariei, proces care nu ar trebui să se limiteze la cadrul școlar. De exemplu, în Schirnding avem o grădiniță de copii în care se folosesc limbile germană și cehă. Ați putea susține și grădinițele de copii? De asemenea, sunt interesat de formarea pentru adulți - învățarea continuă - în cadrul căreia și generațiile mai în vârstă din regiunile frontaliere să aibă ocazia să învețe limba din țara vecină.

Leonard Orban, Membru al Comisiei. – Mulțumesc pentru întrebările suplimentare. În ceea ce privește prima chestiune, eventual un proiect care să existe între Ungaria și Slovacia. În măsura în care un asemenea proiect va fi prezentat către Comisia Europeană, desigur, îl vom examina cu maximă atenție. Dorim să contribuim în felul acesta la găsirea unor soluții de interes comun pentru cele două țări.

În ceea ce privește a doua chestiune, mai întâi de toate aș vrea să subliniez faptul că, în luna septembrie, am lansat o inițiativă legată de învățarea timpurie a limbilor străine, o inițiativă care se va întinde pe câțiva ani de zile și care deja cunoaște un succes deosebit. În cadrul acestei inițiative există și o campanie în statele membre de încurajare a părinților copiilor între 2 și 6 ani, să stimuleze învățarea limbilor străine de către aceștia.

În ceea ce privește partea a doua a întrebării, învățarea pe toată durata vieții, acesta este obiectivul principal al politicii pe care o promovăm. Avem proiecte, un număr important de proiecte, care se adresează învățării limbilor străine și dobândirii inclusiv a abilităților interculturale pentru persoanelor care sunt în afara sistemelor educative, inclusiv pentru cei care sunt în instituții vocaționale, pentru cei care, să zicem, au mai puține șanse, inclusiv pentru pensionari, inclusiv pentru șomeri. Acest lucru nu este reflectat numai în

modalitatea în care finanțăm diferite proiecte, dar, inclusiv acesta este subliniat foarte clar în strategia pe care Comisia Europeană a adoptat-o în 2008.

Vrem ca toți cetățenii Uniunii Europene, nu numai cei tineri, să fie capabili să aibă mijloacele și să aibă posibilitatea să învețe limbi străine, cel puțin două limbi străine.

Janusz Władysław Zemke (S&D) – (PL) Dle comisar, aș dori să vă mulțumesc pentru informațiile interesante, dar, în răspunsul dumneavoastră, v-ați axat pe școli, în timp ce, în câteva orașe de la frontieră s-a încercat chiar înființarea de universități. Acest tip de universitate a fost înființat, de exemplu, la frontiera dintre Polonia și Germania, în Frankfurt - este vorba de Universitatea Europeană Viadrina. Aș dori să vă întreb următoarele: în cadrul diverselor școli despre care ați vorbit, se ia în considerare și acordarea de sprijin pentru acest tip de instituție de învățământ superior, și anume universități înființate în mai multe orașe situate la frontierele naționale în interiorul Uniunii Europene?

Leonard Orban, membru al Comisiei. – În măsura în care universitățile sunt capabile să înainteze proiecte care să răspundă cerințelor programului de învățare pe toată durata vieții, program care se întinde pe perioada 2007-2013, Comisia Europeană este gata să finanțeze inclusiv aceste proiecte. De altfel, vreau să vă spun că o serie întreagă de proiecte care sunt deja finanțate de către Comisia Europeană au ca și parteneri un număr important de universități de pe tot cuprinsul Uniunii Europene. Deci, răspunsul meu este categoric da; ceea ce contează este calitatea proiectului prezentat de către diferiți reprezentanți.

Paul Rübig (PPE) – (DE) Dle președinte, avem numeroase programe Erasmus pentru studenți, tineri întreprinzători și acum și pentru jurnaliști. Credeți că ar putea fi posibilă utilizarea programelor Erasmus pentru a îmbunătăți comunicarea dintre regiunile frontaliere și pe ce anume ați pune accent în această privință?

Leonard Orban, membru al Comisiei. – Răspunsul este categoric da. Ceea ce a început, și mă refer la programul Erasmus, ca un program văzut inițial, acum în jur de 20 de ani, nu foarte pozitiv de către diferiți actori din Uniune, este în momentul de față unul dintre cele de mai succes programe ale Uniunii Europene.

În dese vizite pe care le-am efectuat, nu numai în capitalele statelor membre, dar și în foarte multe regiuni din Uniunea Europeană, am putut constata efectele foarte pozitive ale acestui program. A fost invocată înainte chestiunea universităților din Polonia și din Germania. Îmi reamintesc cu plăcere când am vizitat Universitatea din Varșovia, am avut posibilitatea să văd un număr important de studenți germani aflați în Polonia și care aveau posibilitatea, prin programul Erasmus, inclusiv să dobândească cunoștințe despre limba polonă și despre cultura poloneză, deci ceea ce numim cunoștințe interculturale.

Ele dovedesc foarte clar cât de eficiente și eficace sunt aceste cunoștințe și, ca să închei răspunsul meu, vreau să vă reamintesc că președintele Comisiei, domnul Barroso s-a referit la intenția de a promova în perioada următoare, în mandatul viitor, acele inițiative ce țin de consolidarea și accelerarea mobilității tinerilor, tocmai pentru a dobândi aceste aptitudini care sunt din ce în ce mai necesare.

Președinte – Întrebarea nr. 25 adresată de **Nikolaos Chountis (H-0320/09)**

Subiect: Dezinteresul Comisiei în privința scandalului Siemens

Scandalul Siemens constituie cel mai important caz de corupție care a zguduit Uniunea Europeană în ultimii cinci ani. În urma anchetei judiciare, a hotărârilor pronunțate de instanțe, mărturiilor persoanelor implicate și declarațiilor publice provenind din această societate, rezultă că partide politice și diverși înalți responsabili din diferite țări, printre care și Grecia, au primit mită pentru ca societatea să aibă o poziție avantajoasă în momentul atribuirii contractelor pentru lucrări și echipamente pentru sectorul public sau societăți de stat, o mare parte dintre acestea beneficiind de fonduri comunitare cu titlul de cofinanțare.

Având în vedere faptul că, de la izbucnirea scandalului, Comisarul responsabil cu combaterea fraudei, dl Siim Kallas, susține, în contextul controlului comunitar, că investigarea acestui caz nu ține de competența Uniunii Europene și că intervenția serviciului de luptă împotriva fraudei (OLAF) nu a fost solicitată de statele membre, rugăm Comisia să răspundă la următoarele întrebări: care sunt modalitățile prin care Comisia Europeană și serviciul de luptă împotriva fraudei, mandatat oficial să ancheteze cazurile de fraudă în detrimentul bugetului comunitar, au protejat finanțele cetățenilor europeni? Care a fost contribuția Comisiei și a OLAF în privința acestui caz important, care necesita o transparență absolută? Care sunt concluziile Comisiei și ale OLAF cu privire la acest scandal?

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei – Comisia acordă o atenție sporită tuturor cazurilor de corupție din întreaga Europă, dar trebuie să spun că numărul situațiilor curente care implică direct sau indirect Siemens și în care sunt implicate fonduri ale UE este foarte limitat. În continuare voi oferi o prezentare de ansamblu a patru dintre situațiile vizate.

Un caz, în prezent anchetat de OLAF și închis în ultimul trimestru din 2003, care implică ajutor extern, se află în urmărire judiciară în Germania. OLAF monitorizează îndeaproape procedurile judiciare din această țară.

Un al doilea caz OLAF, legat de proiecte finanțate de BEI, este în curs de anchetare. Acesta implică proceduri de achiziții publice.

În al treilea rând, o altă situație legată de proiecte finanțate de Banca Europeană de Investiții și implicând proceduri de achiziții publice este în curs de evaluare de către OLAF, pentru a se stabili dacă există suficiente suspiciuni solide de fraudă sau de nereguli în detrimentul intereselor financiare ale UE. Pe baza rezultatului acestei evaluări, OLAF va decide dacă trebuie deschis un caz în această situație.

În final, în al patrulea rând, Curtea Supremă din Spania a emis o hotărâre judecătorească la 4 noiembrie 2008 într-un caz ce implica fonduri structurale și la care Siemens a participat inițial. Acesta a fost investigat de autoritățile naționale la mijlocul anilor '90, iar procedurile judiciare aferente au fost urmărite îndeaproape de OLAF și, ulterior, de OLAF. Inter alia, prin această hotărâre au fost condamnate la închisoare mai multe persoane și s-au aplicat amenzi pentru falsificare. Totuși, ar trebui remarcat faptul că, în această situație, Siemens a fost achitată prin prima hotărâre a Tribunalului Penal din Madrid, pronunțată la 22 iunie 2006.

Ca în toate cazurile de acest gen, ideea generală este că OLAF nu reprezintă o agenție de aplicare a legii. OLAF cooperează îndeaproape cu statele membre; acestea au obligația de a informa OLAF, iar OLAF, în mod normal, monitorizează și acordă atenția cuvenită tuturor cazurilor în care sunt implicate într-un fel sau altul fonduri ale UE sau care fac obiectul unei anchete.

Aceasta este imaginea generală. OLAF participă activ, de asemenea, la cooperarea internațională cu toate celelalte instituții internaționale pentru combaterea folosirii neadecvate a banilor puși la dispoziție pentru proiecte de ajutor umanitar sau pentru alte proiecte.

În ceea ce privește elemente posibile ale unor cazuri specifice, dacă onorabilul deputat se află în posesia unor materiale care ar putea fi relevante pentru aceste situații, Comisia îl încurajează să le transmită OLAF, care le va evalua și va lua decizia adecvată în această privință, conform mandatului său.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL) – (EL) Dle președinte, dle comisar, în Grecia, opiniile privind scandalul Siemens sunt, în esență, cele prezentate în presă. Cu alte cuvinte, impresia generală este că scandalul - cel mai mare din Grecia postbelică - se îndreaptă definitiv spre impunerea unor restricții, în urma celei de a doua hotărâri a Curții Constituționale Supreme din Germania, care stabilește că dl Christoforakos, fostul director executiv al Siemens Hellas și mare preot al corupției, nu poate fi extrădat din Germania în Grecia.

Acesta este sentimentul general. În acest mod evoluează scandalul în Grecia, scandal în care, potrivit mărturiilor și condamnărilor de către tribunalele germane, oficialii ai statului au fost implicați și incluși, oficiali care, timp de ani de zile, au fost mituiți cu bani murdari în vederea atribuirii unui număr necunoscut de contracte de achiziții și de lucrări societății Siemens.

Vă întreb din nou, dle comisar; deși toată lumea știe că cele mai multe dintre aceste achiziții erau lucrări cofinanțate, numai serviciile dumneavoastră - și, din păcate, răspunsul dumneavoastră confirmă acest lucru - pretind că nu știu acest lucru, adăpostindu-se, după părerea mea, după termeni arbitrari din dispozițiile comunitare. Se pun întrebări, iar răspunsurile sunt: dați-ne informații, investigăm chestiunea, o monitorizăm. Vreau un răspuns specific. Dle comisar, aveți obligația de a economisi banii contribuabililor europeni. Ce va face Comisia pentru a aduce în fața tribunalului persoanele care s-au dovedit a fi încălcat legislația comunitară privind achizițiile publice?

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei – În sfera mea de responsabilitate privind descărcarea de gestiune, mă voi prezenta în curând în fața Parlamentului și a Comisiei pentru control bugetar pentru a explica ce trebuie făcut în vederea protejării și asigurării unei utilizări corecte a banilor europeni; acestea sunt subiecte foarte ample.

Repet, dacă aveți informații privind utilizarea incorectă a banilor în cadrul proiectelor cofinanțate, aș fi foarte fericit - la fel ca DG REGIO și alte departamente - să le primesc. Vă pot asigura că aceste informații vor fi tratate cu foarte multă seriozitate.

Cu toate acestea, în ceea ce privește extrădarea unei persoane dintr-un stat membru în altul, aceasta este, pur și simplu, o chestiune ce ține de statele membre și niciuna dintre direcțiile generale din sfera mea de responsabilitate nu poate face ceva pentru a facilita extrădarea unei persoane în cazul căreia se solicită acest lucru.

Președinte – Întrebarea nr. 26 adresată de **Gay Mitchell** (H-0336/09)

Subiect: Traficul de țigări și veniturile fiscale

A European Anti-Fraud Office press release in August told of Un comunicat de presă al Oficiului European de Luptă Antifraudă din august prezenta condamnarea unui important traficant de țigări din SUA. Deși această condamnare este salutară, nu este mai puțin adevărat că UE pierde venituri de cca. 9,5 miliarde anual din cauza comerțului ilicit cu țigări, bani care revin unor organizații criminale și au fost utilizați pentru finanțarea unor organizații teroriste, cum ar fi IRA veritabilă.

Care este strategia Comisiei pentru a soluționa problema reprezentată de faptul că 97 % din țigările ilegale nu fac obiectul rețelei fiscale legale, în detrimentul contribuabililor europeni și, mai apoi, în detrimentul securității europene?

Siim Kallas, *vicepreședinte al Comisiei* – Aș dori să mulțumesc onorabilului deputat pentru această întrebare, care îmi permite încă o dată să mă opresc asupra acestei chestiuni importante care dăunează bugetelor statelor membre. Din nou, aceasta este o chestiune în care statele membre sunt cele care acționează, dar în care cooperarea dintre statele membre este vitală; de asemenea, serviciul nostru, OLAF, este foarte activ și joacă un rol important în lupta împotriva contrabandei internaționale cu țigări.

OLAF are o strategie clară. În primul rând, OLAF asistă și sprijină autoritățile de aplicare a legii din întreaga Uniune Europeană în activitatea legată de cazurile pe care le anchetează, organizează și coordonează operațiuni la nivel european: operațiunea Diabolo din 2007 a vizat produsele contrafăcute din China care sunt transportate ilegal în containere în UE; operațiunea Mudan din 2008 a vizat soluționarea problemei din ce în ce mai mari a contrabandei cu țigări prin intermediul serviciilor poștale; și operațiunea Diabolo II, care a avut același obiectiv ca și prima operațiune Diabolo și s-a desfășurat în septembrie 2009.

OLAF oferă informații partenerilor săi cu privire la amenințările noi și cooperează cu statele membre, prin urmare acesta este, într-adevăr, un domeniu al cooperării internaționale. Activitatea OLAF demonstrează că această cooperare ar trebui pusă în aplicare; trebuie să spun, de asemenea, că au existat două evenimente foarte importante, în timpul celor cinci ani de mandat al acestei Comisii, în cadrul cărora OLAF a fost extrem de util.

Aceste evenimente sunt: acordul cu Philip Morris și, ulterior, acordul cu Japan Tobacco din decembrie 2007, în cadrul cărora cei mai mari producători de țigări au admis că au avut unele deficiențe în ceea ce privește comerțul echitabil în domeniul țigărilor și au plătit sume substanțiale de bani la bugetul UE. De asemenea, acestea cooperează îndeaproape pentru a lupta împotriva contrabandei cu țigări, care nu este nici în interesul lor.

Acestea au fost realizări foarte importante și toate statele membre sunt semnatare ale celui mai recent acord cu Japan Tobacco.

Continuăm să cooperăm în acest domeniu dificil, dar cred că, pe baza acestor două mari acorduri, perspectiva s-a modificat puțin și observăm un oarecare progres.

Cazul la care a făcut referire onorabilul deputat, cel de urmărire judiciară și închidere a unei persoane dintr-o țară terță, este un caz foarte important și reprezintă una dintre multele anchete internaționale coordonate de Oficiu pe baza unui astfel de acord. Pe baza activității OLAF s-au efectuat numeroase urmăriri judiciare în UE.

Aceasta este prima punere sub acuzare într-o țară terță a unei persoane care nu este cetățean al UE, în legătură directă cu contrabanda cu țigări în UE; prin urmare, acest caz evidențiază și cooperarea la nivel internațional. Pot obține mai multe alte detalii de la ofițerii de legătură din China și din alte locuri. Cu toții suntem interesați de consolidarea acestei cooperări și de combaterea contrabandei cu țigări.

Gay Mitchell (PPE) – Lăsând la o parte locurile de muncă care au fost compromise în întreprinderile înregistrate, implicațiile în materie de sănătate ale acestei probleme sunt extraordinare. Jumătate dintre pacienți primiți în cel mai mare spital din Irlanda, St James's Hospital, suferă de boli legate de fumat. Dacă doriți să verificați situația în toate celelalte state membre, veți constata același lucru. Țigările contribuie la această problemă, dar nu și la costul tratării ei.

Am înțeles că cifra la care se ridică suma obținută din comerțul ilegal cu țigări care intră în Uniunea Europeană este de 9,5 miliarde de euro și 97 % din acești bani nu sunt detectați în niciun fel. Nu este timpul pentru o abordare cuprinzătoare din partea Comisiei, care să includă, de exemplu, luarea în calcul a posibilității unei paze de coastă pentru soluționarea acestei probleme?

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei – Am vizitat recent o țară din afara Uniunii Europene unde fumatul nu este interzis și am observat cât de mare este diferența față de Uniunea Europeană, unde nu se simte mirosul de țigări cel puțin în locurile publice. Presupun că acesta este cel mai important pas pe care trebuie să îl facem pentru a evita toate riscurile de sănătate.

În ceea ce privește lupta împotriva contrabandei cu țigări, trebuie să ne folosim toate agențiile de aplicare a legii. Aceasta este, clar, cea mai importantă prioritate, dar, din nou, confiscarea țigărilor ilegale este datoria serviciilor de pază a frontierei din statele membre.

Chiar eu am vizitat un port dotat cu echipamente foarte sofisticate de detectare a transporturilor de țigări ilegale, dar această activitate ține de competența fiecărui stat membru. Noi putem numai să facilităm, să oferim informații și să facem tot ce ne stă în putință pentru a ajuta statele membre. Depinde de serviciile lor frontaliere să confişte astfel de transporturi și să le oprească la frontieră.

Paul Rübig (PPE) – (DE) Dle comisar, contrabanda cu țigări poate fi împărțită în trei secțiuni: fondurile, bunurile și, în final, documentele însoțitoare. Puteți preconiza introducerea de taxe sau impozite specifice pentru fluxurile de finanțare, care, de fapt, sunt cunoscute și chiar există aici?

Desigur, suntem deja familiarizați cu acest tip de impozit pe tranzacțiile financiare, în cazul căruia nu produsul, nu hârtiile, ci tranzacțiile financiare sunt serios impozitate. Este o provocare interesantă să ne imaginăm acest lucru în țări precum Elveția.

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei – Sunt de acord că aceasta este o chestiune foarte importantă pentru autoritățile fiscale. În Europa avem o acciză foarte substanțială la produsele din tutun, dar, după cum am observat în momentul negocierii acordurilor cu Philip Morris și cu Japan Tobacco, aceasta implică în mare măsură aceleași corporații, care sunt principalii noștri producători de tutun. Acesta este și rezultatul: există cooperare din partea lor. Nu știu ce se întâmplă în Elveția; nu avem nicio indicație că Elveția se comportă problematic în acest domeniu în Europa, în general. Toate statele recunosc amenințările implicate de comerțul ilegal cu țigări, prin urmare, dacă vom avea unele indicații, vom lua, cu siguranță, legătura cu autoritățile elvețiene.

Președinte – Întrucât interpelatorul nu este prezent, întrebarea nr. 27 va fi omisă.

Întrebarea nr. 28 adresată de **Maria Badia i Cutchet** (H-0321/09)

Subiect: Educația în cadrul noii strategii politice europene

În contextul actual de recesiune economică, s-au făcut auzite numeroase voci care s-au pronunțat pentru o nouă strategie ocupațională europeană și pentru o creștere sustenabilă și inteligentă. În acest cadru s-au formulat diverse recomandări, în domenii foarte diferite, fără însă a se da vreo indicație în domeniul educației și fără ca măcar să se cunoască vreo inițiativă concretă implementată de Comisia Europeană sau de statele membre.

Ținând seama de necesitatea de a duce la bun sfârșit implementarea Procesului de la Bolonia, nu lipsită de dificultăți, de a moderniza universitățile și unitățile de învățământ superior, de a promova trihotomia educație–inovare–cercetare și, de asemenea, de a impulsiona „omologarea” formării profesionale la nivel european, are Comisia în vedere adoptarea vreunei măsuri sau lansarea vreunei inițiative în acest cadru în perspectiva „noii” strategii europene, cu scopul de a institui un Spațiu european de învățământ superior pe deplin integrat în 2010, competitiv la nivel mondial, integrator la nivel social și de înaltă calitate?

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei – Vă mulțumesc pentru întrebare, pentru că este foarte relevantă în această perioadă. Aș dori să subliniez faptul că, sub egida Strategiei de la Lisabona pentru creștere și ocuparea

locurilor de muncă, timp de mai mulți ani, Comisia și-a urmat agenda de modernizare cu privire la învățământul superior european.

Această agendă este în mod deosebit axată pe trei domenii specifice: programa școlară, guvernanța și finanțarea. Reformele în domeniul programei școlare sunt realizate, în mare măsură, în cadrul procesului de la Bologna, care vizează crearea unui spațiu al învățământului superior european până în 2010.

După cum știți, procesul de la Bologna nu este o inițiativă a Comisiei, ci este un proces interguvernamental care implică 46 de țări europene. Cu toate acestea, Comisia recunoaște importanța majoră a acestui proces și i s-a alăturat, sprijinindu-l pe deplin pentru relevanța sa pentru agenda de modernizare a învățământului superior.

Numai pentru a sublinia câteva inițiative conexe din ultimul an, aș dori să menționez consolidarea triumphiului cunoașterii prin crearea Institutului European de Inovare și Tehnologie, încurajarea recunoașterii educației și a formării pe întreg teritoriul european, introducerea cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții, sistemul european de credite transferabile, suplimentele la diplomă și sistemul european de credite pentru educație și formare profesională.

Unul dintre obiective este, de asemenea, o mai mare transparență și un grad mai ridicat de comparabilitate pentru învățământul superior european și, prin urmare, sunt în desfășurare proiecte pentru clasificarea și ierarhizarea instituțiilor de învățământ superior.

De asemenea, Comisia recunoaște importanța deosebită a piețelor muncii actuale și viitoare, precum și dificultățile implicate de acestea, în special pentru tânăra generație; așadar, am creat inițiativa „noi competențe pentru noi locuri de muncă” și un forum pentru universități, în cadrul căruia se fac schimburi foarte importante de experiență, de opinii și păreri, atât între universități, cât și între întreprinderi.

În ceea ce privește învățământul superior european, există un consens între țările participante, potrivit căruia, deși din 1999 și până în prezent s-au realizat multe lucruri, proiectul nu va lua sfârșit în 2010, ci va continua cel puțin până în 2020.

Din perspectiva Comisiei, procesul de la Bologna ar trebui să se axeze în anii următori pe promovarea în continuare a mobilității în cadrul învățământului superior, pe consolidarea dimensiunii sociale prin accesul echitabil la învățământul superior și pe dimensiunea globală a procesului, adică pe cooperarea dintre instituțiile europene de învățământ superior și partenerii acestora din lume.

Maria Badia i Cutchet (S&D) – (ES) Dle președinte, dle comisar, pentru a doua oară astăzi, am plăcerea de a vă adresa întrebări și de a asculta răspunsurile dumneavoastră. Vă mulțumesc pentru răspunsuri. Evident, suntem de acord cu evaluarea procesului de la Bologna în ansamblu.

Întrebarea mea a vizat mai degrabă viitorul apropiat și cel nu foarte apropiat, pentru că această criză economică pe care o traversăm implică faptul că o serie întreagă de sectoare, unele dintre ele fiind sectoare mature, nu vor mai genera noi locuri de muncă. Și vorbim despre noi locuri de muncă într-o nouă economie pe care o numim „ecologică”, pe lângă multe alte lucruri.

Așadar, întrebarea mea este: cum se reflectă această nouă situație, această nouă economie pe care încercăm să o lansăm, în planuri și studii, atât la nivel universitar, cât și la nivelul formării profesionale, în special acum că, după cum știm foarte bine, am început deja punerea în aplicare a procesului de la Copenhaga privind formarea profesională?

Aș dori să aflu mai multe detalii cu privire la părerile dumneavoastră pe această temă.

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei – Cred că, din nou, ați atins o problemă foarte importantă. Am discutat deja, în această dimineață, despre faptul că avem 78 de milioane de persoane în Uniunea Europeană cu calificări de bază sau slab calificate și este foarte clar că, până la termenul limită - 2020 - pe care l-am stabilit noi înșine, cu siguranță nu va mai exista același număr de locuri de muncă pentru aceste persoane slab calificate sau cu calificări de bază.

Prin urmare, este absolut imperativ să ne pregătim pentru acel moment: trebuie să ne modernizăm sistemul educativ și să progresăm în analiză și cercetare, pentru a putea stabili care vor fi aceste noi competențe și locuri de muncă. Trebuie să pregătim tânăra generație, în special, dar și generația de mijloc, pentru această situație.

Așadar, am dori să continuăm cercetarea care se desfășoară în baza cadrului strategic „Educație și formare 2020” pentru cooperare în materie de politică și învățare reciprocă. Acesta este numai unul dintre cadrele în care am dori să continuăm și să cooperăm cu instituțiile de învățământ și cu întreprinderile pe tema viitoarelor cerințe pentru cel mai relevant și mai amplu mix de competențe necesare cetățenilor noștri în 2020.

Gay Mitchell (PPE) – Evident, în mare măsură, educația este o chestiune de competența guvernelor statelor membre, dar o chestiune pe care dl comisar ar putea-o coordona este oprirea a ceea ce eu numesc apartheidul din cadrul sistemului de învățământ. În întregi sectoare ale comunităților noastre, oamenii pur și simplu nu au acces la învățământul superior.

Dacă luați Dublin drept exemplu, aș putea identifica cinci zone care reprezintă 75 % din populația deținută în închisoarea Mountjoy, cea mai mare închisoare a noastră. Inutil să menționez, accesul la învățământul superior în aceste comunități în secolul al XXI-lea este încă la niveluri incomparabil de scăzute. Presupun că acesta este cazul în întreaga Europă. Nu ați putea promova standarde pentru a stopa acest apartheid și a deschide învățământul superior pentru toată lumea?

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei – Ați început întrebarea cu o analiză foarte clară, potrivit căreia există o diviziune a muncii și o diviziune a competențelor, dar este foarte clar faptul că în spatele tuturor acestor eforturi de a majora proporția de persoane cu cel mai înalt nivel posibil de educație se află Comisia. Este foarte clar că, după cum ați menționat, numai prin îmbunătățirea nivelului de educație și prin extinderea accesului la educația universitară de calitate superioară putem păstra avansul economiei europene, prosperitatea și standardele înalte de trai de care ne bucurăm în Europa.

Așadar, cred că statele membre și Comisia trebuie să coopereze îndeaproape în această privință pentru a crea condiții în care studenții și elevii care provin din medii socioeconomice dificile să aibă șanse egale și acces în egală măsură la învățământul superior și universitar.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Astăzi 19 % din tinerii europeni abandonează școala. Uniunea Europeană nu poate avea o dezvoltare economică sustenabilă dacă nu va reuși să investească în educație și cercetare. Până acum doar cinci state membre au investit mai mult de 2 % din produsul intern brut în cercetare și inovare.

Datorită crizei economice, atât produsul intern brut al statelor membre, cât și bugetul comunitar se reduc. Există deci riscul ca bugetele alocate pentru educație și cercetare să fie reduse în anii următori. Pentru ca Uniunea Europeană să-și poată păstra competitivitatea economică și să creeze noi locuri de muncă, trebuie să investim în educație și inovare.

Care sunt măsurile pe care Comisia, împreună cu statele membre, le pot lua pentru a ne asigura că nivelul minim de investiții în cercetare și educație va fi asigurat în anii următori?

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei – Aveți deplină dreptate în ceea ce privește procentajul foarte mare al abandonului școlar în Europa. Am stabilit un nivel de 10 % care să fie atins până în 2010. Este foarte evident că acest punct de referință nu va fi atins pentru că, în prezent, există un procentaj de aproximativ 15 % de abandon școlar și aveți dreptate că acest lucru nu influențează în bine nevoia de calitate în sistemele noastre educaționale din Europa.

Aveți, de asemenea, dreptate că, în situația actuală - în care guvernele naționale au diferite constrângeri cu privire la finanțele publice și finanțarea pachetelor de stimulare și foarte des pun în aplicare strategii de ieșire ce vizează redresarea finanțelor publice la un nivel solid în anii următori - bugetul face obiectul unor dezbateri intense.

Care ar trebui să fie prioritățile? Pe ce ar trebui să punem accentul? Cred că ați observat deja că, întotdeauna, Comisia accentuează nevoia de menținere a unui nivel adecvat al finanțării pentru cercetare și inovare în sectoarele educaționale, pentru că suntem de părere că astfel ne vom putea păstra și îmbunătăți avantajul competitiv și ne vom pregăti viitorii cercetători, viitorii lucrători din medii foarte competitive, pentru o mai bună performanță în viitor.

Cu siguranță veți auzi voci din Comisie cerând clar menținerea fondurilor pentru activități educative și pentru asistența pentru cercetare și inovare la cel mai înalt nivel posibil, chiar și în contextul acestor constrângeri economice foarte dificile.

Președinte – Întrebarea nr. 29 adresată de **Silvia-Adriana Țicău** (H-0327/09)

Subiect: Măsuri pentru a asigura accesul tinerilor la educație de calitate, pentru a încuraja și sprijini tinerii să își continue studiile și pentru a facilita accesul acestora pe piața muncii

În UE există 96 de milioane de tineri cu vârstele cuprinse între 15 și 29 de ani, reprezentând aproape 20 % din totalul populației. Conform statisticilor Eurostat pentru 2007, 20 % din tinerii cu vârste sub 25 de ani sunt expuși riscului sărăciei iar, datorită crizei economice și financiare, locurile de muncă stabile sunt din ce în ce mai greu de găsit. Aproximativ 15 % din tinerii europeni abandonează școala. În luna februarie a acestui an aproximativ 17,5 % din cetățenii europeni sub 25 de ani nu aveau un loc de muncă, ceea ce înseamnă mai mult decât dublul ratei șomajului la nivelul UE, care pentru aceeași perioadă era de 7,9 %. De asemenea, mulți tineri europeni sunt nevoiți să accepte locuri de muncă temporare, deoarece nu pot găsi posturi permanente.

Având în vedere că viitorul Uniunii Europene depinde de tânăra generație, aș dori să întreb Comisia care sunt măsurile pe care le are în vedere pentru a asigura accesul tinerilor la educație de calitate, pentru a încuraja și sprijini tinerii să își continue studiile, pentru a facilita accesul pe piața muncii, asigurând astfel o mai bună integrare a acestora în societate.

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei. – Dle președinte, mi-am folosit deja unele dintre argumente în răspunsul anterior, dar este clar că acesta este un domeniu foarte important și voi încerca, în răspunsul meu la această întrebare, să pun în evidență alte informații suplimentare.

După cum știți, în conformitate cu articolele 149 și 150 din Tratatul CE, responsabilitatea pentru conținutul și organizarea învățământului și a sistemelor de formare aparține statelor membre. Depinde de acestea să decidă care este conținutul programelor educaționale pentru toate nivelurile de educație și formare.

Comisia recunoaște totuși importanța aspectului pus în discuție de onorabila deputată și susține statele membre în aplicarea reformelor lor, prin metoda deschisă de coordonare.

Recomandarea din 2006 privind competențele cheie pentru învățarea de-a lungul vieții definește competențele cheie pe care tinerii ar trebui să le dezvolte pe durata educației și formării inițiale, până la un nivel care să îi formeze pentru viața de adult și care să le permită să dezvolte abilități foarte bune de muncă pe viitor. De asemenea, din această perspectivă ar trebui să luăm în considerare cadrul strategic pentru cooperare europeană în domeniul educației și al formării profesionale („ET 2020”), menționat anterior. Aș dori să subliniez faptul că, printre domeniile prioritare pentru primul ciclu al acestui program, Comisia se concentrează pe consolidarea cooperării dintre statele membre din punctul de vedere al îmbunătățirii competențelor de bază pentru citit, matematică și științe, precum și pe intensificarea activităților vizând reducerea nivelului de abandon școlar.

Prin procesul de la Copenhaga, statele membre ale Uniunii Europene cooperează din ce în ce mai mult pentru a face schimb de experiență și a îmbunătăți legăturile dintre educația și formarea profesională și piața muncii, în vederea ameliorării accesului tinerilor pe piața muncii. Principala prioritate este sporirea atractivității și a calității formării educaționale profesionale, precum și promovarea noțiunii de învățare de-a lungul vieții și a politicilor conexe, astfel încât forța de muncă din Europa să fie flexibilă și să se poată adapta la schimbările condițiilor de pe piața muncii.

Numai pentru a sublinia câteva alte programe, acțiunea de mobilitate a programului Leonardo da Vinci este de asemenea un instrument foarte eficace pentru a susține accesul tinerilor pe piața muncii. Acesta vizează, în principal, stagiarii și alți tineri de pe piața muncii. Datorită acestui program, tinerii își pot efectua o parte din studiile de formare în altă țară. Până în prezent, rezultatele au fost pozitive, pentru că aceste plasări în străinătate au ameliorat competențe folositoare angajatorilor. De asemenea, au ameliorat abilitățile lingvistice și competențele interculturale.

Ar trebui să menționez și programul Erasmus, dar într-o lumină ușor diferită, pentru că, până acum, am vorbit cel mai mult despre schimbul de studenți între universități. Însă, din 2007, programul Erasmus a susținut, de asemenea, plasarea de studenți în întreprinderi. Acest program a avut un mare succes încă de la început: numai în primul său an de operare, peste 20 000 de studenți au fost plasați în întreprinderi în străinătate și peste 15 000 de întreprinderi au participat la acest efort. Acesta este un exemplu al modalității în care putem consolida capacitatea de inserție profesională a absolvenților și sprijini mai bine cooperarea dintre universități și întreprinderi.

Am discutat deja despre impactul pozitiv al procesului de la Bologna asupra mobilității studenților și a cooperării dintre universități și instituțiile de învățământ superior, prin urmare nu voi repeta ceea ce am spus acum câteva minute.

Pentru a încheia, aș dori să subliniez faptul că dificultățile deosebite cu care se confruntă tinerii la intrarea pe piața muncii sunt recunoscute de Comisie. În cadrul Strategiei de la Lisabona pentru creștere economică și locuri de muncă mai multe și mai bune, atât Comisia, cât și Consiliul European s-au axat în mod special pe îmbunătățirea situației ocupării forței de muncă tinere. Statele membre și-au luat angajamentul, prin adoptarea Pactului european pentru tineret din 2005, de a acorda mai multă atenție integrării tinerilor în sistemul educativ și al ocupării forței de muncă, precum și în societate, în general, dar progresul inițial, foarte promițător, a fost stopat de criza economică actuală. Este adevărat că tinerii au fost afectați în mod deosebit, pentru că au fost primii care și-au pierdut locurile de muncă în circumstanțele actuale. În comunicarea sa intitulată „Un angajament comun pentru ocuparea forței de muncă”, prezentată în iunie 2009, Comisia a încurajat statele membre și partenerii sociali să se asigure că tinerii, în pofida mediului economic dificil, au acces la educație și formare de calitate și, în special, la stagii de înaltă calitate.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Datorită crizei economice există riscul ca tinerii să-și găsească mai greu un loc de muncă, să accepte un loc de muncă sub nivelul lor de pregătire sau să fie forțați să treacă prin perioade mai lungi de șomaj. Comisia ar trebui să se asigure că aceștia vor avea posibilitatea să se instruiască pe durata acestei perioade de șomaj și să nu fie dezavantajați de condiții de angajare care solicită o perioadă minimă de experiență, uneori de 5-10 ani. Care sunt măsurile pe care Comisia le are în vedere în acest scop?

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei – Aveți dreptate când spuneți că, în situația actuală, Comisia și statele membre trebuie să fie foarte creative pentru a ameliora condițiile pentru tineri, astfel încât să le permită acestora fie să își păstreze locurile de muncă, fie, dacă le-au pierdut, să le pună la dispoziție o nouă formare și o mai bună pregătire pentru următoarea oportunitate, următorul loc de muncă posibil. Comisia cooperează îndeaproape cu statele membre și cu experți și, în prezent, se concentrează pe trei idei: modalitatea de a folosi această perioadă pentru a se asigura că obțin competențele cheie și cele de bază corecte, modalitatea de a face mai echitabilă educația de înaltă calitate și modalitatea de a asigura calitatea procesului de predare și învățare în școli. Cred că acestea sunt precondiții de bază pentru pregătirea tinerilor în vederea depășirii acestei perioade foarte dificile și a pregătirii acestora pentru următorul val de locuri de muncă ce vor fi create, sperăm, odată ce criza se va atenua.

Președinte – Întrebarea nr. 30 adresată de **Liam Aylward (H-0332/09)**

Subiect: Voluntariatul în sport

Ar putea Comisia Europeană să schițeze care sunt inițiativele pe care intenționează să le adopte pentru a promova în mai mare măsură, în Europa, voluntariatul în sport?

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei – Voluntariatul pentru activități din sectorul terțiar joacă un rol important în procesul decizional din UE, date fiind avantajele pentru societate din punctul de vedere al coeziunii, incluziunii, democrației și cetățeniei, precum și valoarea economică evidentă, inerentă, adăugată. Voluntariatul oferă multe ocazii pentru educația non-formală și merită o recunoaștere adecvată. Voluntariatul se manifestă în multe sectoare, dar există specificități structurale în domeniul sportului.

Activitatea voluntară în domeniul sportului formează baza pentru organizarea, administrarea și implementarea activităților sportive în noile state membre și joacă un rol fundamental în susținerea întregii structuri sportive. Această importanță a activității voluntare în sport a fost recunoscută în mod repetat la nivelul politicii UE: în Cartea albă privind sportul, din 2007, Comisia recunoaște în mod explicit rolul activității voluntare ca fiind unul dintre elementele comune ale abordării europene a sportului. Prin planul său de acțiune „Pierre de Coubertin”, Cartea albă caută, așadar, să promoveze voluntariatul în sport și în organizațiile sportive non-profit, prin acțiuni specifice, incluzând un studiu privind voluntariatul și schimbul de bune practici în cadrul grupului informal de lucru al UE privind „organizațiile sportive non-profit”.

În plus, proiectele legate de voluntariatul în sport au fost finanțate prin programele „Europa pentru cetățeni” și „Tineretul în acțiune”. Un nou studiu privind voluntariatul a fost inițiat în primăvara anului 2009 și a descris și va descrie voluntariatul în toate cele 27 de state membre. Acesta va prezenta analize aprofundate ale principalelor oportunități și dificultăți și va fi urmat de o recomandare adresată statelor membre ale Uniunii Europene, societății civile și organizațiilor sportive. Se anticipează că rezultatele studiului vor fi obținute înainte de sfârșitul anului 2009, prin urmare le vom primi, cu siguranță, în săptămânile următoare.

Credem că acest studiu va contribui la o mai bună înțelegere a voluntariatului în sport, atât în termeni sociali, cât și economici, ca bază pentru un răspuns la cererea politică de promovare a activităților voluntare în domeniul sportiv și a structurii aferente într-un context european.

După cum s-a stipulat în propunere, care face încă obiectul procedurii legislative, Comisia intenționează, de asemenea, să promoveze activitatea voluntară în sport în cadrul Anului european al voluntariatului, 2011. Cu condiția ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare, punerea în aplicare a noilor dispoziții privind sportul, care includ referințe specifice la promovarea structurilor sportive bazate pe activități voluntare la nivelul UE, va necesita o analiză corespunzătoare. În această eventualitate, Comisia va efectua consultări cu toate părțile interesate pentru a elabora politici și inițiative adecvate, cu o evidentă valoare adăugată europeană.

Liam Aylward (ALDE) – Aș dori să mulțumesc dlui comisar, în special pentru referințele la Cartea albă privind sportul, pe care le salut.

Aș vrea să vorbesc despre obezitate, care este una dintre cele mai serioase probleme de sănătate publică în Europa, în prezent. S-a estimat că există 22 de milioane de copii supraponderali în Uniunea Europeană, dintre care 5,1 milioane sunt considerați obezi. Creșterea numărului de copii obezi este extrem de îngrijorătoare. Dat fiind că obezitatea în timpul copilăriei este puternic legată de obezitatea în timpul vieții adulte, cel mai bun moment de abordare a acestor probleme este în prima parte a vieții.

Cum intenționează Comisia să coreleze voluntariatul în sport și conceptul „sport pentru toți” cu lupta împotriva nivelului crescând al obezității în rândurile copiilor din Uniunea Europeană și din statele membre? Există vreo posibilitate ca un program educativ să fie derulat de departamentul dumneavoastră în vederea transmiterii acestui mesaj în întreaga Europă și în fiecare stat membru?

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei – Vă mulțumesc pentru că ați ridicat această chestiune foarte importantă, care se leagă puțin de întrebarea următoare. Sunt total de acord cu dumneavoastră că obezitatea la copii și, mai târziu, la adulți, este una dintre problemele urgente cu care ne confruntăm în Uniunea Europeană. Voi vorbi mai târziu despre studiile pe care le-am finalizat și evaluat pe această temă și este foarte clar că întotdeauna există două fețe ale monedei. Pe de o parte, trebuie să depunem toate eforturile pentru a îmbunătăți activitățile sportive în școli și pentru a încuraja activitățile sportive în rândul adulților; pe de altă parte, trebuie să fim foarte atenți la recomandările referitoare la alimentație.

Sunt sigur că știți, cele mai recente studii au arătat clar că în anii '50 am avut probabil un consum mai mare de calorii. În acea perioadă, am consumat mai multă grăsime, dar nu am avut problema obezității. Explicația este foarte clară: oamenii făceau mai multă mișcare în acea perioadă și aveau o activitate fizică mult mai intensă. Una dintre concluzii este, prin urmare, că nu putem câștiga lupta împotriva obezității numai prin recomandări de regim alimentar și că acestea trebuie combinate cu o activitate fizică adecvată.

Din acest punct de vedere, Uniunea Europeană încă așteaptă competențe reale în sport. Așteptăm finalizarea procesului de ratificare a Tratatului de la Lisabona și, ulterior, Comisia se va angaja în consultări ample cu toate părțile interesate, astfel încât să putem pregăti inițiative foarte bune, pozitive și acceptate pe scară largă. Aceasta va fi una dintre temele pe care ar trebui să ne concentrăm, o modalitate de a îmbunătăți situația în rândul copiilor fiind majorarea numărului de ore de școală destinate activității fizice. Această măsură nu va fi atât de dificil de introdus și sunt sigur că va avea rezultate foarte importante și pozitive.

Marian Harkin (ALDE) – Ați spus, în răspunsul dumneavoastră adresat dlui Aylward, că voluntariatul implică o valoare economică evidentă. Într-adevăr, voluntariatul implică valoare economică, la fel ca și valoare socială. Dat fiind că în răspunsul dumneavoastră ați menționat, de asemenea, anul 2011 ca An european al voluntariatului, aș dori să întreb Comisia de ce a propus numai un buget de 6 milioane de euro pentru acest an; pentru anul 2010 vom avea un buget de 18 milioane de euro.

Voluntariatul este gratuit, în sensul că este gratuit acordat, dar acesta nu este un motiv pentru Comisia Europeană să nu investească în cele 100 de milioane de voluntari din UE. Prin urmare, aș dori să aflu părerea dumneavoastră cu privire la valoarea finanțării alocate pentru acest an, pentru că eu cred că nu este suficientă.

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei – Tocmai m-am consultat cu șeful de cabinet pentru a vă oferi un răspuns cât mai exact posibil. Potrivit informațiilor pe care le dețin, 8 milioane de euro au fost alocate întregului An al voluntariatului. Cred că, pe baza unei planificări adecvate - pe care sper să o putem iniția foarte curând, odată ce decizia este luată - și cu această sumă de bani, putem cu adevărat să punem în evidență importanța voluntariatului, avantajele pe care acesta le aduce vieții sociale și economice pe care le permite în organizarea

de activități societale, culturale și de alte activități. Sper că vom putea atinge obiectivele menționate în întrebarea dumneavoastră cu această sumă de bani.

Președinte – Întrebarea nr. 31 adresată de **Brian Crowley** (H-0338/09)

Subiect: Cartea albă privind sportul

Având în vedere obiectivele politicilor UE prezentate în Cartea albă privind sportul, ce programe sunt în prezent puse în aplicare de către Comisia Europeană, astfel încât să fie evidențiate beneficiile unor practici dietetice superioare în Europa?

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei – Această întrebare se leagă, totuși, într-o anumită măsură, de răspunsul meu anterior privind modalitatea de combinare mai eficientă a practicilor nutriționale, de promovare a unui stil de viață mai sănătos și de adăugare de valoare europeană politicilor naționale din aceste domenii.

Mai întâi, aș dori să menționez că în Cartea albă a Comisiei intitulată „Strategia pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate” a fost subliniată importanța luării de măsuri proactive pentru a redresa declinul activității fizice, iar acțiunile sugerate în domeniul activității fizice în această carte albă și în Cartea albă privind sportul se consolidează și se completează reciproc.

Comisia a creat un Grup de lucru la nivel înalt pentru alimentație și activitate fizică, în cadrul căruia oficiali din toate statele membre pot face schimb de idei de politică și de bune practici, obținând o perspectivă asupra tuturor politicilor guvernamentale în acest domeniu. După cum știți probabil, acest grup de lucru la nivel înalt se reunește de cel puțin de trei ori pe an.

Prin intermediul programului de sănătate publică, Comisia a susținut, printre altele, inițiativele de relaționare a parteneriatelor locale ce vizau alimentația și activitatea fizică în rândul tinerilor.

Revenind la Cartea albă privind alimentația, trebuie să subliniez faptul că aceasta pune în evidență rolurile foarte importante pe care sectorul privat și ONG-urile le au de jucat pentru a ne ajuta să asigurăm o diminuare reală a nivelului obezității.

Activitatea Platformei europene pentru dietă, activitate fizică și sănătate este în desfășurare, iar membrii platformei se angajează în acțiuni derulate în domeniul lor pentru a încerca să schimbe actuala tendință.

În domeniul sportului, Cartea albă rămâne singurul și cel mai important punct de referință. Aceasta prevede mai multe acțiuni în domeniul sportului și al sănătății, cunoscute sub conceptul de „activități fizice de îmbunătățire a sănătății” (HEPA), care includ susținerea rețelei HEPA. De asemenea, cartea albă a propus mai multe posibilități de finanțare a proiectelor din acest domeniu, și anume în contextul celui de al șaptelea program-cadru de cercetare și dezvoltare tehnologică, al programului UE de sănătate publică, al programelor legate de tineret și cetățenie și al programului de învățare de-a lungul vieții.

Orientările UE privind activitatea fizică, adoptate în 2008, pot fi considerate ca o contribuție la informarea cetățenilor cu privire la avantajele activității fizice și la menținerea unui echilibru adecvat între alimentație și activitatea fizică.

În prezent, Comisia pune în aplicare o acțiune pregătitoare în domeniul sportului în vederea pregătirii de acțiuni viitoare ale UE în conformitate cu deciziile bugetare luate de Parlament, iar acțiunea pregătitoare din 2009 a furnizat deja o indicație clară a interesului major în domeniul HEPA, 64 % dintre candidaturile pentru acțiune situându-se în acest domeniu.

Brian Crowley (ALDE) – Dle președinte, aș dori să îi mulțumesc dlui comisar pentru răspunsul său. De fapt, problema nu era legată de întrebarea anterioară; Perspectiva mea era diferită.

Dl comisar a atins două puncte pe care voiam să le aduc în atenție: mai întâi, în ceea ce privește Grupul de sănătate și alimentație care discută cu privire la tipurile de alimente și condițiile de dietă, dar și falsa publicitate realizată de multe persoane implicate, care susțin că sportul este legat de anumite tipuri de produse și aditivi, ce pot dăuna sănătății. În loc să folosească produse naturale pentru a crea un mediu mai bun, mai sănătos pentru acele persoane care vor să facă sport, acestea folosesc suplimente, precum hormoni de creștere concentrați în anumite băuturi și băuturi pentru performanțe sportive, vândute pe ideea că asigură mai multă vigoare sau mai multă energie, dar care, în realitate, cauzează mari probleme de sănătate. De aceea am vrut să leg cele mai bune aspecte ale sportului de ceea ce fac sportivii și sportivele pentru a ajunge în forma în care se află, încurajând, în același timp, pe cei care sunt la niveluri sportive inferioare să înțeleagă faptul că o băutură nu îi va transforma în cei mai buni sportivi din lume.

Maroš Šefčovič, *membru al Comisiei* – Cred că perspectiva dumneavoastră este într-un totu corectă, pentru că, dacă mergeți astăzi la un centru de fitness, chiar înainte de a ajunge la aparate, vedeți pe rafturi tot felul de produse, de suplimente dietetice, de băuturi energizante și așa mai departe. Aveți deplină dreptate că acest domeniu reprezintă o afacere foarte mare și că ar trebui să analizăm foarte atent modalitatea de abordare a acestuia și de găsire a unui echilibru potrivit în ceea ce privește posibilitatea sportivilor de a avea produse bune, asigurând, în același timp, o informare adecvată a acestora cu privire la tipul de produs pe care îl folosesc.

Cred că o campanie de informare cu privire la consecințele negative ale acestui tip de produse ar fi foarte importantă. La nivelul protecției consumatorului, aceste produse trebuie să fie foarte clar descrise; de asemenea, trebuie marcat foarte clar tipul de consecințe dăunătoare pe care consumul acestor produse îl poate avea asupra sportivilor. Cred că aveți deplină dreptate când spuneți că trebuie să ne gândim cum să evităm consecințele negative ale faptului că facem sport, dar apoi eliminăm total avantajele obținute folosind produse care, de fapt, dăunează sănătății.

Președinte – Întrebarea nr. 32 adresată de **Jelko Kacin** (H-0343/09)

Subiect: Dificultățile teatrului sloven din Trieste

Uniunea Europeană are urgent nevoie de un comisar pentru drepturile omului. Drepturile minorităților sunt încălcate în mod flagrant în UE. Iată un exemplu din Italia. Unul dintre pilonii identității și ai culturii naționale ale minorității slovene din Italia este teatrul sloven (*Slovensko stalno gledališče*) din Trieste, înființat încă din 1945 de către autoritățile municipale, provinciale și regionale din Italia.

Teatrul s-a confruntat constant cu dificultăți financiare, din cauza faptului că autoritățile italiene nu asigură în mod regulat finanțarea acestuia. În septembrie, din cauza dificultăților financiare, teatrul a fost obligat să își întrerupă programul. Statul italian are o importantă obligație internă și internațională față de cetățenii italieni care aparțin minorității slovene. Statul italian nu respectă drepturile propriilor cetățeni, iar prin faptul că împiedică desfășurarea activității teatrului duce o politică de asimilare activă a unei minorități. În Slovenia, această atitudine este considerată o încălcare flagrantă a obligațiilor Italiei față de minorități, în acest caz, față de minoritatea slovenă.

Ce puteți face, în calitate de comisari europeni, pentru protejarea teatrului sloven din Trieste și, astfel, a limbii slovene?

Maroš Šefčovič, *membru al Comisiei* – Aș dori să mulțumesc și onorabilului deputat pentru această întrebare. Este clar că domnia sa încearcă să exploreze toate posibilitățile de susținere și de îmbunătățire a situației din acest domeniu. Trebuie să încep prin a sublinia faptul că acțiunea Comunității în domeniul culturii se face în temeiul articolului 151, care prevede ca acțiunea comunitară să vizeze încurajarea cooperării dintre statele membre și, dacă este necesar, susținerea și completarea acțiunii acestora.

Cu toate acestea, decizia alocării de fonduri naționale instituțiilor culturale aparține statelor membre și nu există nicio competență comunitară care să permită Comisiei să influențeze aceste alegeri. Totuși, dialogul intercultural și promovarea diversității culturale sunt obiective cheie ale agendei culturale europene și este posibil ca proiectele transnaționale din acest domeniu să fie, așadar, eligibile pentru asistență comunitară în cadrul programului cultural.

Acesta vizează, în mod mai specific, încurajarea creativității și a mobilității artiștilor, accesul publicului la cultură, diseminarea artei și a culturii, dialogul intercultural și cunoașterea istoriei și a moștenirii culturale ale popoarelor Europei. Numai proiectele cu o dimensiune europeană pot fi finanțate, adică cel puțin trei organizații din diferite state membre trebuie să participe la proiect sau, în cazul proiectelor multianuale, șase organizații.

Se pot acorda subvenții de funcționare pentru o singură instituție culturală numai dacă activitățile sunt derulate la nivel european în cel puțin șapte țări participante la programul cultural. De asemenea, ar trebui menționat faptul că a fost elaborată, de către Comisie, o strategie de promovare a multilingvismului în Uniunea Europeană, care acoperă limbile oficiale, naționale, regionale, minoritare și ale populației migrante.

Comunicarea din luna septembrie 2008, „Multilingvism: un avantaj pentru Europa și un angajament comun” confirmă susținerea Comisiei pentru toate limbile vorbite în Comunitate, inclusiv pentru limbile vorbite de minorități. Această strategie este implementată în strânsă cooperare cu statele membre, care rămân totuși factorii de decizie în ceea ce privește politica lingvistică internă. Promovarea învățării limbilor străine, dar și a diversității lingvistice, este de asemenea unul dintre obiectivele programului de învățare de-a lungul vieții.

În cadrul acestui program, Uniunea Europeană susține proiecte și rețele de promovare a tuturor limbilor prezente în UE, inclusiv a limbilor minorităților.

În plus, trebuie subliniat faptul că protecția persoanelor care aparțin minorităților este unul dintre principiile de bază ale Uniunii. Prin urmare, Comisia consideră că statele membre trebuie să folosească toate instrumentele juridice disponibile în vederea garantării drepturilor persoanelor - inclusiv ale celor care fac parte din minoritățile naționale - și să acționeze proactiv împotriva tuturor surselor de discriminare. Comisia Europeană își reafirmă angajamentul asumat cu privire la protecția drepturilor fundamentale și la nediscriminare.

Jelko Kacin (ALDE) – (SL) Vă mulțumesc pentru răspunsul dumneavoastră, dle comisar. În principiu, s-a răspuns la întrebarea mea, dar aceasta nu este o chestiune de principiu. Este o problemă foarte specifică și privește viețile oamenilor. Într-adevăr, Comisia crede că aceasta este o chestiune care ar trebui plasată în sfera de competență a statelor membre, dar Parlamentul este de părere că nu totul în Italia funcționează la fel de bine pe cât ar trebui. Exact din acest motiv vom vota mâine aici o rezoluție care este un produs al dezbaterii privind libertatea mijloacelor media în Italia. Deși, aparent, Comisia crede că nu are nicio autoritate în această privință, majoritatea celor de aici suntem de părere că, de fapt, Comisia se află în poziția de a se ocupa și de astfel de chestiuni.

Chestiunea minorităților nu este numai una a drepturilor cetățenilor. Este și o chestiune a statului în sine, care este răspunzător pentru drepturile minorităților sale și obligat să le respecte. Dle comisar, sunt încântat că ați vorbit despre discriminare și lupta împotriva ei, dar, de fapt, nicio minoritate nu poate supraviețui dacă nu i se asigură discriminare pozitivă. O minoritate are nevoie de înțelegere și ajutor suplimentar, precum și de un plus de susținere morală, politică și financiară, dacă vrea să supraviețuiască. Aceasta este discriminarea pozitivă. Și în acest caz special, dle comisar, vorbim despre o instituție care a fost creată de statul sus-menționat. Acest teatru a fost înființat și funcționează de peste patruzeci-cincizeci de ani, dar, în fiecare an, auzim aceeași poveste. Refuzarea acordării de finanțare până aproape de sfârșitul anului este o formă de presiune politică și, după cum știți și dumneavoastră, toate popoarele slave au o zicală similară: un sac gol nu poate sta singur în picioare. Avem nevoie de acțiuni financiare concrete.

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei – Înțeleg pe deplin preocuparea dumneavoastră, dar, în cadrul Comisiei trebuie să lucrăm în funcție de reguli foarte clare, deja stabilite, în special în domeniul alocărilor și plăților bugetare.

Așadar, am încercat în răspunsul meu să vă informez cu privire la modalitățile în care noi, la nivel european, putem ajuta teatrul sloven.

Singura modalitate în care Comisia poate oferi ajutor financiar din acest punct de vedere ar fi dacă administrația teatrului ar putea stabili o relație de cooperare cu vecinii săi și ar deveni activă în cadrul programului cultural în condițiile actuale. Cred că acest lucru ar putea fi fezabil și posibil, fiind de asemenea în beneficiul nu numai al teatrelor, dar și al altor critici și parteneri cu care teatrul sloven ar coopera în viitor, pentru că numai în aceste condiții Comisia poate lua în calcul finanțarea acestor acțiuni concrete, care descriu foarte clar elementul de valoare adăugată europeană și cooperarea europeană în această privință.

După cum știți, dacă nu avem o linie bugetară specială pentru acest tip de proiecte, nu le putem finanța. Înțeleg pe deplin că dezbateră pe această temă este adesea foarte intensă, pentru că vizează, într-adevăr, națiuni, naționalități și limbi. În consecință, cred că Parlamentul European este într-o poziție foarte bună pentru a dezbate această chestiune, după cum remarcăți în întrebarea dumneavoastră suplimentară.

Președinte – Timpul afectat întrebărilor s-a încheiat.

Întrebările care, din lipsă de timp, nu au primit nici un răspuns vor primi răspunsuri scrise (consultați Anexa).

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

15. Modificarea Regulamentului (CE) nr.1234/2007 (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră propunerii privind adoptarea unui Regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) [COM(2009)0152 – C7-0223/2009 – 2009/0152(CNS)].

Mariann Fischer Boel, *membră a Comisiei*. – Domnule președinte, încep prin a vă mulțumi pentru că ați permis aplicarea procedurii de urgență pentru cele două propuneri care sper că vor ajuta la remedierea situației de pe piața produselor lactate – cea prin care se propune includerea laptelui în domeniul de aplicare a articolului 186 și cea privind gestionarea regimului de răscumpărare a cotelor.

Acestea sunt cele mai noi propuneri dintr-un șir lung de măsuri pe care le-am adoptat cu privire la piața produselor lactate. Am luat cunoștință de rezoluția dumneavoastră din 17 septembrie și sper că ați remarcat faptul că multe din recomandările dumneavoastră au fost deja puse în practică, sunt în curs de a fi analizate sau incluse în propunerile de astăzi.

În ceea ce privește măsurile pe termen lung menționate în rezoluție, am instituit un grup la nivel înalt. Prima reuniune a avut deja loc și anticipăm că raportul final va fi transmis înainte de sfârșitul lunii iunie a anului următor.

Mă bucur să pot spune că în prezent prețurile de pe piața produselor lactate cresc și că nu mai avem în vedere nicio achiziție la intervenție deoarece prețurile pieței sunt mai favorabile decât prețurile de intervenție.

În ceea ce privește propunerea mea, articolul 186 se referă la un număr semnificativ de produse, însă laptele nu este inclus. Volatilitatea prețurilor din ultima perioadă, începând din 2007, arată că este sau va fi necesar să se includă și laptele în domeniul de aplicare a acestui articol, fiindcă acest lucru ar permite Comisiei să ia măsuri mai rapide.

Ieri, în cadrul Consiliului miniștrilor agriculturii și în cadrul Comisiei COMAGRI, am anunțat de asemenea alocarea a 280 de milioane de euro pentru producătorii de lactate. Pentru a putea plăti rapid acești bani, am nevoie doar de temeiul legal conferit de articolul 186. Scopul este să alocăm pachete financiare naționale, stabilite în funcție de producția din anul 2008-2009 și, bineînțeles, în limita cotelor naționale, pachete ce vor fi distribuite în mod nediscriminatoriu producătorilor de lactate cei mai afectați de criză. Repet, acest lucru este posibil doar prin includerea laptelui în domeniul de aplicare a articolului 186.

În ceea ce privește propunerea de alocare a celor 280 de milioane de euro, trebuie să aveți în vedere că autoritatea bugetară, respectiv Parlamentul European și Consiliul miniștrilor de finanțe, va hotărî cu privire la această sumă în cadrul reuniunii ECOFIN din 19 noiembrie. După cum am afirmat și ieri, acestea sunt ultimele fonduri de care dispun, cu excepția a 300 de milioane de euro care sunt necesare ca măsură de siguranță pentru evitarea disciplinei financiare. Fac precizarea clară că articolul 186 nu oferă Comisiei *mână liberă* pentru orice propunere. Pot spune în acest moment că o posibilitate ar fi depozitarea privată a unor produse diverse – printre care, eventual, și brânza – dacă situația pieței justifică această măsură.

A doua parte a propunerii se referă la gestionarea regimului de cote. Statele membre au deja în prezent posibilitatea de a achiziționa cote. Prin această propunere introducem posibilitatea ca statele membre să reducă plafonul național general al cotelor cu cantitatea aferentă cotelor pe care le achiziționează de pe piață. Acesta este un sistem cu caracter voluntar, deoarece în discuțiile noastre am ajuns la concluzia că sistemele obligatorii sunt inefficiente punct de vedere politic.

Aștept cu nerăbdare comentariile dumneavoastră în această privință.

Albert Deß, *în numele Grupului PPE*. – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, salut faptul că această cerere de utilizare a procedurii de urgență a fost adoptată astăzi în Parlament cu o majoritate largă. În acest fel, am transmis un semnal producătorilor de lactate și nu am eludat responsabilitatea. Spre deosebire de o mică parte a colegilor deputați din alte grupuri, considerăm că această cerere de utilizare a procedurii de urgență reprezintă un instrument suplimentar de sprijinire a producătorilor de lactate într-o perioadă dificilă.

Desigur, nu putem nega faptul că această cerere a venit cu mare întârziere din partea Comisiei și că ea nu epuizează toate măsurile posibile. Însă ceva este întotdeauna mai bine decât nimic.

Opiniile cu privire la programul de răscumpărare diferă considerabil chiar și în interiorul grupului meu. Programul ar trebui să fie obligatoriu pentru a avea un efect. Totuși, constat că nu există o majoritate în acest sens în Parlament sau în Consiliu. În plus, acest program nu ar fi acceptabil pentru anumite state membre, deoarece ar echivala cu o reducere a mecanismului de echilibrare, precum și cu o reducere a cotelor. Indicația creșterii cotelor pentru grupurile prioritare este o decizie deja prevăzută de legea în vigoare.

Includerea laptelui și a produselor lactate în articolul 186 în vederea luării unor măsuri imediate în caz de perturbare a pieței este de salutat. Cu toate acestea, voi prezenta un amendament privind limitarea acestei măsuri la o perioadă de doi ani. Dacă își dovedește eficiența, vom fi de acord cu o prelungire.

În final, aș dori să mulțumesc pentru cele 280 de milioane de euro. Doamnă comisar, într-adevăr ați satisfăcut în mare măsură solicitările Parlamentului. Știu că nu mai aveți la dispoziție alte sume. Solicit ca motiunea pentru o rezoluție – eventual modificată – să fie aprobată joi.

Paolo De Castro, în numele Grupului S&D. – (IT) Domnule președinte, doamnă Fischer Boel, doamnelor și domnilor, în primul rând profit de ocazie pentru a-mi exprima satisfacția cu privire la responsabilitatea de care s-a dat dovadă în această dimineață în cadrul Camerei, prin adoptarea procedurii de urgență în vederea includerii sectorului produselor lactate în domeniul de aplicare a articolului 186 al Regulamentului unic OCP, alături de multe alte produse agricole.

Extinderea rapidă la acest sector a normelor care reglementează intervenția, în situația unei crize a pieței, ne permite să venim cu un răspuns semnificativ într-o perioadă extrem de dificilă pentru agricultură în general și pentru sectorul produselor lactate în special. În acest moment, așteptăm din partea Comisiei Europene să țină cont, după cum a spus dna Fischer Boel, de solicitările Parlamentului, care au arătat de multe ori că măsurile luate până acum s-au dovedit neadecvate, având în vedere gravitatea crizei actuale.

Deschiderea manifestată de Parlament față de propunerea Comisiei nu trebuie interpretată ca o delegare deplină de competențe nelimitate, ci ca un gest de responsabilitate într-o situație dramatică și cu totul excepțională.

Țin să subliniez că, în această privință, Parlamentul consideră esențială implicarea sa în toate etapele procesului decizional pentru a garanta controlul democratic, de aceea suntem de părere că Parlamentul trebuie informat în prealabil despre maniera în care Comisia își va exercita efectiv noile competențe conferite în temeiul articolului 186 și pentru sectorul produselor lactate.

George Lyon, în numele Grupului ALDE. – Domnule președinte, permiteți-mi să mulțumesc și eu dnei comisar pentru detaliile oferite în această seară cu privire la competențele solicitate. Doamnă comisar, în primul rând vă mulțumesc pentru răspunsul pozitiv față de rezoluția convenită în această Cameră la 27 septembrie. Salut măsurile pe care le-ați luat în încercarea de a stabili situația gravă în care se află producătorii de lactate. De asemenea, salut acordarea celor 280 de milioane de euro anunțate pentru restructurare.

În ceea ce privește prima parte a propunerii dumneavoastră, întrebarea pe care toți dorim să v-o adresăm astăzi este: de ce ni se solicită atât de târziu aprobarea măsurilor de urgență și în ce măsură vor contribui acestea la redresarea pieței? Deoarece, după cum ați spus în discursul dumneavoastră, se întrevăd deja primele semne de redresare. Nu sunt convins că modificările propuse cu privire la cote pot schimba cu mult situația, însă, întrucât acestea au un caracter voluntar pentru statele membre, grupul nostru nu se va opune acordării lor.

Revenind la propunerea de extindere a domeniului de aplicare al articolului 186, astfel încât acesta să includă laptele și produsele lactate, știu din experiență că ministrii – sau în cazul de față comisarii – se prezintă în fața parlamentului pentru a solicita competențe care să le permită luarea unor măsuri pentru soluționarea problemei. Astăzi se pare că ni se cere să acordăm competențe Comisiei fără a ni se spune exact măsurile în legătură cu care acestea vor fi exercitate.

După cum am înțeles din intervenția dumneavoastră de mai devreme, ați menționat că aveți nevoie de aceste competențe suplimentare ca temei legal pentru acordarea celor 280 de milioane de euro. Vă rog să clarificați dacă astfel stau lucrurile. Acesta este motivul pentru care solicitați competențele? Fiindcă îngrijorarea noastră principală este de a nu înmâna Comisiei un cec în alb.

Doamnă comisar, ați spus că ați ajuns la fundul sacului, deci, în cazul în care veți dori să întreprindeți și alte măsuri semnificative, nu veți mai dispune de mijloacele financiare necesare. Grupul nostru va acorda aceste competențe doar dacă vor fi valabile pentru o perioadă determinată de timp și dacă exercitarea acestora se limitează la situații excepționale.

Martin Häusling, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în cele din urmă avansăm cu discuția. Comisia este din nou pusă în situația de a purta întreaga responsabilitate. Azi dimineață situația era diferită, deși ne-am fi dorit o implicare mai mare din partea Parlamentului. Vreau să precizez foarte clar că nu ne împotrivim sprijinului financiar. Totuși, trebuie să înțelegem clar că acest sprijin nu este decât o picătură în ocean, în adevăratul sens al expresiei.

Din nefericire, deciziile luate la Luxembourg nu au reușit să restabilească echilibrul dintre cerere și ofertă – care este, desigur, elementul crucial în această problemă. Achiziționarea voluntară de cote este un lucru bun, însă nu va avea un impact major, deoarece nu contribuie semnificativ la reducerea volumului.

După cum am menționat ieri, trebuie să luăm în considerare în mod corespunzător raportul Curții de Conturi și să procedăm la implementarea unei politici pe termen lung și, de asemenea, trebuie să ținem cont de cele puse în vedere de Curtea de Conturi. Curtea a transmis că este nevoie de o gestionare a livrărilor în viitor, în caz contrar va fi imposibilă finanțarea întregului sistem și, de asemenea, că este nevoie de o politică în domeniul produselor lactate bazată pe calitatea produselor de pe piața europeană.

Trebuie să eliminăm cât mai curând restituirile la export – aceasta este o cerere veche a noastră și am semnalat de multe ori consecințele dezastruoase ale acestor măsuri.

Avem cu adevărat nevoie de o politică care depășește contextul crizei actuale și așteptăm soluții pe termen lung din partea Comisiei. În mod regretabil, Comisia nu ne-a oferit încă astfel de soluții, în special cu privire la modul în care putem să întărim poziția organizațiilor de producători pe piață și să limităm poziția lanțurilor de supermarketuri.

James Nicholson, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, în primul rând doresc să spun că salut fără ezitare această decizie și consider că dezbaterile de aseară, în cadrul comisiei și din această seară, în plen ne permit să clarificăm mai bine situația. Realitatea și, cred, cauza frustrării pe care o resimt mulți producători de lactate este aceea că, deși au văzut ceea ce domnul Lyon numește primele semne de redresare, acești bani nu au ajuns încă în conturile lor. Acesta este, într-adevăr, un motiv de frustrare pentru producătorii de lactate. Mulți dintre aceștia sunt de multă vreme supuși presiunilor financiare. Este un lucru bun și util că putem discuta, deoarece acum înțeleg necesitatea aplicării articolului 186, astfel încât acești bani să ajungă direct la producători cât mai curând posibil. Cred că aceasta este provocarea.

Agreez ideea domnului Deß de a aduce un amendament și, în cazul în care va prezenta acest amendament, cred că îl voi susține pentru o limită de doi sau chiar de trei ani în acest scop. Cu toate acestea, nu sunt convins de regimul de răscumpărare. Trebuie să facem acest lucru pentru a proteja sectorul.

Patrick Le Hyaric, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Domnule președinte, doamnă comisar, sunt nevoit să vă spun din nou, în această seară, că dispozițiile financiare pe care le propuneți nu sunt decât o picătură în ocean în raport cu criza și cu disperarea agricultorilor.

Veți elibera 280 de milioane de euro, deși doar cu câteva săptămâni în urmă se vorbea despre 600 de milioane de euro. Prin urmare, fiecare agricultor va primi o plată unică de 1 000 de euro, în timp ce pierde între 100 și 200 de euro pe zi. De aceea solicităm un adevărat plan financiar de urgență, fiindcă nu putem trata o boală gravă cu un plastru.

Pe de altă parte, intenționați să folosiți bani publici pentru un plan de proporții privind sacrificarea vacilor de lapte și închiderea exploatațiilor agricole. Prin acesta, veți distruge viitorul agricultorilor noștri, fiindcă cei mai afectați vor fi tinerii agricultori, micii agricultori, aceia care cultivă pământul, care produc lactate și brânză de calitate și care protejează mediul înconjurător.

Cum îndrăzniți să faceți o asemenea propunere, când atâtea familii din Europa și din alte părți ale lumii nu au acces la hrană și în primul rând la lapte! Aș adăuga faptul că, din cauza planului dumneavoastră, ne vom confrunta în viitor cu o penurie de lapte.

Adevărul este că, în acest moment în care ne adaptăm atât de greu la Tratatul de la Lisabona, ne surprinde faptul că doriți să puneți în aplicare acest articol 186 din regulament, care vă va asigura competențe depline. Ați avut aceste competențe, ele v-au permis să optați pentru liberalizarea cotelor, care ne-a adâncit în criza în care ne aflăm astăzi, în beneficiul exclusiv al fabricanților și distribuitorilor, lucru demonstrat chiar astăzi de Curtea de Conturi Europeană, care a arătat că între 2000 și 2007, prețurile de consum ale produselor lactate au crescut cu 17 %, în timp ce prețurile de producție au scăzut cu 6 %.

Doamnă comisar, vă repet că este necesar să se acorde urgent, foarte urgent, un ajutor substanțial sectorului agricol prin intermediul unui fond european de urgență, să revenim la o politică a prețurilor agricole minime și să nu lăsăm piața capitalistă să ne distrugă agricultorii.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Doamnă comisar, voi vota, desigur, în favoarea propunerii, deși sunt conștientă că această subvenție nu va rezolva situația agricultorilor. Doresc să vă adresez, totuși, trei întrebări. Prima întrebare este următoarea. Care considerați că este lecția care se desprinde din această criză? Am tras vreo

concluzie din aceasta? Doamnă comisar, această criză nu a fost provocată de un dezastru natural, de un tsunami sau de un alt asemenea eveniment, ci de o serie de decizii greșite și de o politică agricolă în esență eșuată. Dacă ne uităm spre viitor, ce le puteți promite agricultorilor? Cum vor evita aceștia o criză similară în viitor? Aș dori să aud un răspuns clar și detaliat de la dumneavoastră.

Următoarea întrebare. Ați afirmat ieri la audierea în fața comisiei că statele membre pot utiliza fără restricții această sumă de bani. Ce înseamnă exact acest lucru? Vor fi capabile statele membre să repartizeze banii în mod echitabil, astfel încât aceștia să nu ajungă la întreprinderile sau exploatațiile agricole mari, ci la micile exploatații agricole, la exploatațiile agricole familiale, care au cea mai mare nevoie de bani și a căror existență depinde de aceștia? Acești agricultori au ajuns într-o situație disperată. Cealaltă mare categorie care ar trebui avută în vedere o reprezintă agricultorii din noile state membre, în special micile exploatații agricole. Ce soluție propuneți pentru a elimina această discriminare intolerabilă care rezultă din faptul că, spre exemplu, noi, ungurii, am dat tot ce aveam Uniunii Europene, însă am primit doar o mică parte din subvenții? Cum și când vor fi eliminate nedreptatea și inechitatea?

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnă Fischer Boel, doamnelor și domnilor, salut decizia dnei comisar de a prezenta în fața Parlamentului pachetul de măsuri pentru sectorul produselor lactate.

În ceea ce privește conținutul măsurilor propuse, deși lipsesc detaliile operaționale, consider că lucrurile se îndreaptă în direcția corectă, spre soluționarea problemelor cu care se confruntă în prezent agricultorii noștri. Cu toate acestea, cred că măsurile propuse nu pot rezolva singure aceste probleme. În ciuda acestui fapt, consider că este vital să votăm în favoarea propunerii de modificare a articolelor 78 și 79 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

În privința articolului 186 din același Regulament OCP, aș semna în primul rând faptul că literele a) și b) ale acestui articol prevăd niveluri diferite de protecție pentru produse diferite, intervenindu-se pentru anumite produse atunci când prețurile cresc și scad semnificativ, în timp ce pentru alte produse – carne de porc, ulei de măsline și altele – se intervine doar atunci când prețurile cresc semnificativ. Găsesc inacceptabilă această discrepanță.

Aș dori să prezint, tot în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat), un amendament prin care se va impune Comisiei să informeze Parlamentul înainte de a întreprinde măsurile prevăzute de articolul 186 și cred că acest amendament este compatibil cu propunerea pe care tocmai a prezentat-o Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European.

În ultimul rând, solicit Comisiei să majoreze, astfel cum prevede rezoluția din 17 septembrie a Parlamentului, valoarea ajutorului *de minimis* pentru toate sectoarele de producție, indiferent de plafoanele naționale actuale.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Domnule președinte, doamnă comisar, din nefericire cunoaștem cu toții situația gravă în care se găsește sectorul produselor lactate din Europa. Grupul politic din care fac parte a solicitat luni de-a rândul adoptarea unor măsuri urgente pentru salvarea miilor de agricultori amenințați de faliment. Am adoptat propriile inițiative și am susținut inițiative ale altor grupuri politice în acest scop.

Nu ne rămâne decât să salutăm inițiativele Comisiei, chiar dacă le considerăm neadecvate. Acesta este, de asemenea, motivul pentru care Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European a votat în această dimineață în favoarea procedurii de urgență care ne-a fost prezentată. Cu toate acestea, propunem și pretindem ca Parlamentul European să fie informat în permanență cu privire la măsurile care vor fi adoptate în următoarele zile, în temeiul competențelor pe care le transferăm Comisiei. Vom face în continuare tot ce ne stă în putință pentru a restabili echilibrul pieței, pentru a asigura un randament corespunzător producătorilor, astfel cum s-a reiterat prin Tratatul de la Lisabona.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Domnule președinte, evident este necesară luarea unor măsuri prompte atunci când anumite sectoare sunt afectate de crize, astfel cum s-a întâmplat în sectorul bancar, sectorul auto și sectorul produselor lactate. Însă crizele sunt recurente. Poate că data viitoare nu va mai fi vorba despre produsele lactate. Poate că va fi vorba de cereale sau de alte produse.

Dacă-mi permiteți să duc discuția puțin mai departe de subiectul efectiv al acestei dezbateri, trebuie să încetăm să abordăm doar problemele imediate. Trebuie să găsim de asemenea timpul, energia și voința politică de a stabili o Politică Agricolă Comună pentru Europa, o politică puternică, durabilă, flexibilă, care să înlăture consecințele cele mai grave ale instabilității prețurilor la care ne putem aștepta. Îmi doresc un mediu rural viabil în Europa, însă mediul rural nu poate supraviețui fără agricultori și fără animale!

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Domnule președinte, din păcate domnul Bové nu poate fi prezent în seara aceasta, de aceea iau din nou cuvântul. Doresc să adresez doamnei comisar mai multe întrebări. Crede cu adevărat că plata acestor sume va pune capăt protestelor? După cum am afirmat anterior, consider că decizia luată de Parlament în această dimineață este egală cu acordarea unui cec în alb Comisiei, deoarece noi nu știm ce va face cu acesta. Repet: Comisia nu este o parte a soluției problemei, ci este o parte a problemei înseși. Îmi mențin această opinie.

Totuși, voi accepta pur și simplu decizia – deoarece trebuie să vedeți faptele așa cum sunt și aceasta este ceea ce s-a decis – și aș dori să le spun celorlalți deputați că trebuie să limităm aceste măsuri. Ar trebui să le limităm la o perioadă ușor de gestionat, astfel încât Parlamentul să revină din nou la cârmă.

Mai am o întrebare pentru dumneavoastră, doamnă comisar, fiindcă se afirmă în mod repetat despre toate programele că trebuie să continuăm să promovăm restructurarea. Ce înțelegeți prin restructurare? Considerați într-adevăr că este bine să oferim bani pentru a-i încuraja, de fapt, pe micii agricultori să renunțe, astfel încât să putem oferi bani exploatațiilor agricole mari? Această politică nu mai este un mijloc eficient pentru atingerea unui scop. Trebuie să ne asigurăm că utilizăm banii pentru obiective specifice, mai precis în regiunile dezavantajate, pentru a menține structurile din regiunile cele mai amenințate.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Domnule președinte, doamnă comisar, propunerea prezentată de Comisie confirmă eșecul politicii sale în sectorul produselor lactate, dar lasă neatins orientările de bază ale politicii sale dezastruoase în acest sector. Suma de care ați vorbit reprezintă o sumă mult prea mică față de cea necesară pentru a compensa scăderea prețurilor cu care se confruntă producătorii.

Contrar celor susținute, trebuie să inversăm tendința spre prăbușire a PAC, în cadrul căreia reformele succesive au demontat instrumentele de reglementare a pieței, a cotelor și a drepturilor de producție, aducând mii de producători în situația de a abandona, treptat, sectorul. Zeci de mii de locuri de muncă sunt amenințate: familii întregi care depind de agricultură, în special de sectorul produselor lactate. Sunt în joc regiuni vaste, unde pământurile vor fi treptat abandonate, cu grave consecințe sociale și ecologice.

Toate acestea impun o intervenție imediată pentru restabilirea unor prețuri echitabile pentru producători, însă aceasta necesită mai multe resurse decât cele puse la dispoziție în acest moment. În primul rând, repetăm, situația cere măsuri cu o sferă de aplicare mai amplă, care nu au doar un caracter paliativ, precum anularea creșterii anuale a cotelor de lapte, revenirea la nivelurile anterioare deciziei privind creșterea acestora și abrogarea deciziei de abolire a sistemului de contingente în 2015.

Diane Dodds (NI). – Domnule președinte, ca majoritatea deputaților acestei Camere, am votat astăzi în favoarea procedurii de urgență în legătură cu articolul 186. Orice ajutor financiar în sectorul produselor lactate este imperativ pentru supraviețuirea acestuia, în special pentru supraviețuirea micilor exploatații agricole familiale, precum cele din Irlanda de Nord.

Doamnă comisar, dacă, așa cum afirmați, aveți nevoie de modificarea articolului 186 pentru a aloca fondul de 280 de milioane de euro, atunci vă puteți baza pe întreaga mea susținere. Sperăm doar că banii vor fi plătiți și distribuiți rapid. Mulți agricultori au așteptat prea mult ajutorul necesar.

Totuși, sunt copleșită de propunerile privind articolele 65-84. Este aproape o certitudine faptul că aceste propuneri nu vor avea niciun impact în Regatul Unit și am o serie de întrebări legate de acestea, în special fiindcă impresia mea este că se vor crea condiții inegale între regiunile din Europa, ceea ce pare contradictoriu din perspectiva politicii actuale a Comisiei.

Christophe Béchu (PPE). – (FR) Domnule președinte, politicile trebuie să fie coerente. În ultimele săptămâni, mulți dintre cei din această Cameră au solicitat măsuri din partea Comisiei. Când ni se propun soluții, votăm în favoarea lor, chiar dacă – sunt de acord cu ceea ce s-a spus – acestea vin cu întârziere și chiar dacă au fost obținute prin pozițiile adoptate atât de Parlamentul European, cât și de miniștri.

Această sumă, care va fi utilă doar pe termen foarte scurt, nu rezolvă, după cum mulți au spus, problemele pe termen lung privind modul de abordare a planului de eliminare a cotelor. Nu vom putea contracara și preveni repetarea crizelor în sectorul produselor agricole fără o reglementare a producției și fără instrumente de control sau fără o combinație între acestea.

Totuși, nu acesta este obiectul discuției din această seară. Principala chestiune care trebuie discutată în această seară se referă la articolul 186. Doamnă comisar, am o întrebare simplă: concret, ce se urmărește prin articolul 186, începând de când și în ce mod?

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Domnule președinte, doamnă comisar, în urmă cu o lună am dezbătut o rezoluție a Parlamentului și propunerile privind intervenția în sectorul produselor lactate. Astăzi abordăm două măsuri noi: schimbarea modului de gestionare a cotelor și măsura privind articolul 186, măsuri pe care suntem de acord să le definim definitiv de urgență, astfel cum ați solicitat.

Totuși, doamnă comisar, sectorul trebuie considerat în ansamblul său și nu este în regulă să avem atât de puține propuneri într-o chestiune pe care o avem în discuție de câteva luni.

Solicităm soluții europene comune. În această privință, creșterea ajutorului minim pentru toate sectoarele va crea inegalități între statele membre și va face dificilă aplicarea uniformă a PAC.

Încă o remarcă înainte să închei: se are în vedere un ajutor de 280 de milioane de euro, pe care, desigur, îl salutăm, însă aș dori să vă reamintesc, doamnă comisar, că Parlamentul a adoptat o rezoluție invocând necesitatea unui fond suplimentar de 600 de milioane de euro pentru a contracara criza din sectorul produselor lactate.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în calitate de agricultor, consider că propunerea prezentată cu privire la modificarea articolelor 78 și 79 reprezintă o abatere din partea Comisiei de la drumul parcurs corect până în acest moment către reforma agriculturii, în detrimentul exploatațiilor agricole eficiente și cu perspective de viitor.

Este periculos să intervenim doar din dorința de a face ceva, când suntem atât de aproape de eliminarea regimului cotelor de lapte, un regim care îi dezavantajează considerabil pe producătorii de lactate. De asemenea, acest regim nu mai este de actualitate în contextul actual, în care piața începe, în cele din urmă, să se redreseze. Prin urmare, resping acest amendament.

Este ușor de remarcat tentativa Comisiei de a profita, în interesul propriu, de apelul lansat de Parlament privind adoptarea de măsuri urgente. Scopul său este de a-și asigura, cu puțin timp înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competența permanentă de a acționa în temeiul articolului 186, fără a necesita aprobarea Parlamentului. Prin urmare, resping acest amendament.

Totuși, aș putea accepta ca Parlamentul să acorde Comisiei competența de a acționa pentru o perioadă limitată de timp, în situații de criză. La rândul său, Parlamentul ar avea această competență în momente viitoare de criză, cu efect foarte rapid, prin intermediul articolului 142 din Regulamentul său de procedură.

Richard Ashworth (ECR). – Domnule președinte, industria produselor lactate se află într-o situație de criză și doresc să mulțumesc și să o felicit pe doamna comisar pentru măsurile luate, pe care le consider foarte adecvate. Consider că suma de 280 de milioane de euro este realistă și va fi salutară pentru industria produselor lactate. Afirm cu convingere că este necesară acordarea competențelor în temeiul articolului 186, pentru a oferi în timp util acest beneficiu producătorilor, de aceea voi susține propunerea. Susțin propunerea, deși prefer să limităm această concesie la o perioadă până cel târziu în 2013.

Însă am anumite rezerve în ceea ce privește regimurile naționale de răscumpărare a cotelor, care înțeleg că vor include competențe de majorare a taxelor percepute de la producătorii care depășesc cotele. Consider că acesta este un mod de penalizare a producătorilor eficienți și cu potențial – de cele mai multe ori tinerii, care sunt chiar viitorul acestui sector – și cred că transmite mesaje greșite.

Piața este instabilă, iar acest sector nu are nevoie de reacții pe termen scurt, ci de o strategie pe termen lung. Sunt un susținător fidel al doamnei comisar pentru viziunea sa pe termen lung asupra sectorului agricol și aș încuraja-o să continue pe acest drum, al strategiilor pe termen lung și nu al reacțiilor pe termen scurt.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Domnule președinte, sper că producătorii de lapte au depășit momentul cel mai dificil al crizei. Această speranță este întărită de decizia de a sprijini producătorii de lapte cu suma de 280 de milioane de euro anul viitor. Totuși, persistă o întrebare fundamentală: ce măsuri trebuie luate pe termen lung în privința producției de lapte și a producătorilor de lapte? Cea mai importantă întrebare în această chestiune este ce se va întâmpla cu cotele producției de lapte.

În prezent există două abordări. Prima, care reprezintă efectul revizuirii politicii agricole comune, prevede creșterea treptată a cotelor de producție și vizează eliminarea acestora în 2015. A doua abordare, inclusă în prezenta propunere a Comisiei Europene, vizează limitarea ofertei de lapte printr-o nouă metodă de calculare a impunerii pentru depășirea cotei naționale. Aceste două abordări se contrazic reciproc.

Personal, sunt în favoarea menținerii cotelor, însă doar în condițiile în care distribuirea cotelor între țările și producătorii din UE se bazează pe criterii obiective și echitabile. Stabilirea și adoptarea acestor criterii obiective și echitabile este foarte dificilă, însă merită să încercăm. Dacă vorbim de extindere – susțin în totalitate extinderea domeniului de aplicare a articolului 186, însă sunt de părere că aceasta ar trebui însoțită de o definire a rolului Comisiei și a instrumentelor pe care le poate utiliza.

Alan Kelly (S&D). – Domnule președinte, doresc să îi spun doamnei comisar următorul lucru: dacă-mi permiteți această butadă, în ceea ce privește criza laptelui Comisia a cam făcut-o de oaie, după cum se spune în Irlanda când cineva creează o adevărată încurcătură.

În urmă cu doar 18 luni, spuneți că prețul laptelui va crește substanțial, însă, din contră, acesta a scăzut la jumătate în unele țări. De aceea Comisia trebuie să poată interveni mai rapid pe piață și moțiunea are un rol pozitiv din acest punct de vedere.

În circumscripția mea din Irlanda, în Munster, multe exploatații agricole din sectorul produselor lactate, exploatații agricole mici sau mari, cu precădere exploatațiile agricole familiale, muncesc pentru a-și asigura subzistența sau sunt în pragul falimentului. Sunt conștienți de dificultățile cu care se confruntă și de sumele derizorii care le sunt oferite, în timp ce altora, cum ar fi băncile și bancherii, li se acordă sume colosale pentru a fi salvați.

(Președintele l-a rugat pe vorbitor să vorbească mai rar)

Fondul de 280 de milioane de euro anunțat ieri este salutar, însă este doar un plasture peste o rană mult mai mare. În septembrie anul trecut, plenul a votat pentru punerea la dispoziție a 600 de milioane de euro. În spiritul solidarității, în special cu micii agricultori, trebuie să menținem această cifră. Următoarea prioritate a Comisiei trebuie să fie aceea ce a aborda chestiunea ofertei de lapte, în ansamblul ei. Cred cu tărie acest lucru. Până atunci ne vom mai confrunta cu probleme și vom rămâne în curând fără plasturi.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, într-adevăr ar trebui să includem laptele în domeniul de aplicare a articolului 186 și sper că mâine vom realiza acest lucru. Nu putem să îi reproșăm în permanență Comisiei pentru că acționează prea lent, pentru că întârzie luarea măsurilor, pentru că vede întotdeauna o speranță acolo unde nu există în realitate.

Comisia are acum șansa de a acționa rapid și ar trebui să îi acordăm această șansă, în același timp arătându-ne permanent dispuși să o tragem la răspundere. Amendamentul depus de domnul Deß în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat) ne va permite să facem acest lucru împreună. Cele 280 de milioane de euro despre care ați vorbit mulți dintre dumneavoastră nu sunt decât o picătură în ocean. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că suntem la sfârșit de an fiscal. Trebuie să înțelegem că pur și simplu nu mai există fonduri disponibile.

Cum să rezolvăm toate aspectele problemei? Ne dorim ca cele 280 de milioane de euro să ajungă la producătorii de lactate cel mai grav afectați de criză. Vorbim despre piața laptelui, însă la mijloc sunt oameni în carne și oase și zone rurale despre care spunem întotdeauna că dorim să le protejăm atunci când dezbaterem alte subiecte. Doamnă comisar, sprijiniți fondul pentru produsele lactate! În această după-amiază, în dezbateră despre buget, comisarul s-a declarat în favoarea acestui fond și vreau s-o spun foarte clar. Am fost foarte mulțumită de acest lucru. Avem de asemenea nevoie urgentă de acest semnal și acești bani, la rândul lor, sunt cuprinși în bugetul pentru 2010.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Domnule președinte, doamnă comisar, și eu sunt încântată de aprobarea procedurii de urgență în această Cameră, deoarece consider că includerea laptelui în articolul 186 este oportună și importantă.

Am susținut că o situație atât de gravă precum cea din sectorul produselor lactate impune luarea unor măsuri urgente pentru protejarea acestui sector, din motive atât economice, cât și sociale. Provin dintr-o țară, Portugalia și dintr-o regiune, Azore, unde sectorul produselor lactate este foarte important și reprezintă o componentă esențială a acestor regiuni care, din punct de vedere social, sunt destul de fragile și în care, de fapt, ar fi vital ca sistemul de contingente să fie menținut și după anul 2015.

Măsurile propuse aici sunt oarecum superficiale, însă, cu toate acestea, sunt necesare și imperative. Și pe mine mă îngrijorează modul în care Comisia va uza de noile competențe care i se vor acorda, mai ales fiindcă a tratat cu multă lejeritate această criză, propunând măsuri ineficiente, cu mare întârziere și doar la presiuni intense. Având în vedere acest lucru, Comisia ar trebui să prezinte o anexă la articolul 186, care să prevadă

măsuri ce pot fi utilizate pentru o intervenție radicală în sectorul produselor lactate, astfel încât să se asigure sustenabilitatea acestuia.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, salut moțiunea dumneavoastră. Totuși, țin să critic un singur lucru, anume programul de răscumpărare voluntară a cotelor de lapte.

Un astfel de program, dacă va avea succes, trebuie să fie obligatoriu, nu voluntar. Consider că acest mecanism voluntar de răscumpărare a cotelor de lapte este contraproductiv. Am această părere nu numai pentru că acest mecanism va însemna inițial să menținem creșterea cotelor, care va fi foarte dificil de frânat ulterior. Prin răscumpărarea cotelor de lapte le vom atribui din nou o valoare financiară, iar principalul efect va fi acela că va afecta capacitatea de repartizare justă. Consider că este de datoria mea să resping orice măsură care împiedică repartizarea justă. În special în perioada de eliminare treptată a cotelor de lapte, repartizarea justă este un instrument necesar care le permite exploataților agricole individuale să se orienteze mai bine pe piață.

Din motivele pe care le-am menționat, voi fi nevoit să resping această parte a moțiunii, deși voi vota în favoarea moțiunii în ansamblu.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, este adevărat că vom adopta măsuri care vizează soluționarea parțială a crizei din sectorul produselor lactate.

Toți cei prezenți aici sunt la curent cu situația agricultorilor din sectorul creșterii animalelor și știu ce înseamnă aceste măsuri pentru ei și pentru familiile lor.

Agricultorii noștri nu își doresc să fie subvenționați în permanență. Ceea ce ne cer este să le asigurăm condiții demne de muncă, posibilitatea de a-și vinde produsele la prețuri respectabile, juste, care să răsplătească efortul și investiția realizată.

Doamnă comisar, pe lângă încurajarea și încrederea pe care le putem oferi agricultorilor noștri prin aceste măsuri, avem în vedere reforme viitoare, reforme majore, care urmează să fie dezbătute în Parlament.

Mairead McGuinness (PPE). – Domnule președinte, cuvintele cele mai importante pe care le-am auzit de la doamna comisar sunt acelea referitoare la faptul că prețurile pieței au început să crească. Trebuie să recunoaștem acest lucru în această Cameră și să ne asigurăm că agricultorii beneficiază de această creștere. Vorbim despre o sumă de 280 de milioane de euro disponibilă, însă orice cent în plus pe care îl primesc valorează mult mai mult decât plățile distribuite către aceștia. Acesta este cel mai important lucru.

Cred că sunt importante criticile majore aduse Comisiei. Trebuie să recunoaștem că intervenția și restituirile la export au avut rolul de a menține prețurile, chiar și acel preț teribil de mic pentru producători, de aceea consider că anumite critici sunt inutile și prea dure. Susțin extinderea domeniului de aplicare a articolului 186, dacă aceasta este necesară pentru plata celor 280 de milioane de euro, sumă pe care nu o consider semnificativă, ci mai degrabă simbolică.

Să analizăm învățămintele desprinse din această situație. Trebuie să analizăm ce se va întâmpla cu reforma PAC după anul 2013; grupul la nivel înalt se concentrează asupra acestui aspect. Aș spune grupurilor politice care susțin în această seară finanțarea produselor lactate: asigurați-vă că, după 2013, veți susține și o politică agricolă comună, finanțată corespunzător; altfel, cuvintele dumneavoastră sunt fără sens.

José Bové (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, îmi cer scuze, trebuia să ajung mai devreme, însă am fost reținut. Am explicat ascultătorilor francezi ce s-a întâmplat ieri la Luxembourg.

Părerea mea este că decizia Consiliului este greșită, deoarece singurul cuvânt care apare în text este „restructurare”. În Franța am ajuns să avem în prezent mai puțin de 88 000 de producători de lapte, față de 480 000 în 1984.

Astăzi ni se spune că și mai mulți producători trebuie forțați să își înceteze activitatea și că banii care vor fi recuperați – așa apare în text – vor fi folosiți pentru producătorii care și-au depășit cota. Producția se va concentra astfel și mai mult, iar producătorii de lapte din zonele cele mai dificile vor fi forțați să-și înceteze activitatea. Aceasta este o abordare greșită.

Fondul acordat, cele 280 de milioane de euro – cifra a fost deja menționată – echivalează cu 50 de euro pe lună pentru fiecare exploatație agricolă, timp de un an. Este o nimica toată; aproape că este o sfidare în raport cu criza cu care se confruntă producătorii.

În final, referitor la articolul 186, aş dori să spun că, într-un moment în care ne îndreptăm spre aplicarea codeciziei în materie de chestiuni agricole, este inacceptabil să se acorde din nou Comisiei competenţe, un cec în alb.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). - Doresc să-i adresez o întrebare doamnei comisar, căreia, de altfel îi mulţumesc pentru prezenţa domniei sale în faţa Parlamentului. Aţi spus că fondurile promise pentru fondurile de susţinere al sectorului laptelui vor fi repartizate statelor membre potrivit unui criteriu istoric, adică pe baza cotelor negociate, însă multe state membre acuză nedreptăţi în privinţa acestor cote. De altfel, acesta este motivul pentru care multe state membre insistă pentru liberalizarea pieţei. De exemplu, unele state nu pot produce nici măcar cât să acopere consumul propriu. Nu consideraţi că folosirea unui criteriu istoric va perpetua aceste nedreptăţi...

(Preşedintele întrerupe oratorul)

Am să rezum întrebarea pentru a nu depăşi prea mult timpul alocat. Doamna comisar a spus că fondurile vor fi repartizate statelor membre potrivit criteriului istoric, însă multe state membre acuză nedreptăţi în privinţa cotelor în prezent alocate. De altfel, acesta este şi motivul pentru care insistă pentru liberalizarea pieţei. Nu credeţi că prin folosirea unui criteriu istoric s-ar perpetua aceste nedreptăţi?

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Doresc să salut decizia adoptată de Consiliu şi de Comisie cu privire la alocarea unui pachet suplimentar de subvenţii în valoare de 280 de milioane de euro pentru producţia de lactate în anul 2010. Aceasta transmite un semnal clar tuturor celor care suferă zi de zi consecinţele negative ale crizei. Îndemnul meu este ca acest răspuns adecvat să nu fie doar o soluţie economică izolată, ci să facă parte dintr-o strategie pe termen lung, bazată pe obiective, care să vizeze redresarea, stabilizarea şi dezvoltarea acestui sector în Europa. De aceea este important să se ia în considerare măsurile pe care le va adopta fiecare stat membru. Aş dori să atrag atenţia asupra faptului că Bulgaria poate accepta doar parţial propunerile de modificare a Regulamentului 1234. Insistăm să se menţioneze în mod explicit în proiect că statele membre îşi pot exercita în mod discreţionar atribuţiile de gestionare a cotelor de lapte naţionale. Este importantă menţinerea opţiunii de a alege regimul existent de răscumpărare şi redistribuire a cotelor de lapte prin rezerva naţională. Nu ne putem permite nici să reţinem, nici să colectăm plăţi de la producători, întrucât sectorul bulgar este în proces de modernizare. În caz contrar, producătorii bulgari nu vor fi competitivi nici după 2015.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Domnule preşedinte, acceptăm cu plăcere, desigur, aceste soluţii noi destinate să vină în sprijinul agricultorilor, inclusiv a celor din Polonia. Totuşi, trebuie să ne amintim că atunci când vorbim despre bani – şi despre bani vorbim acum – este important modul în care aceştia sunt distribuiţi. Banii ar trebui să ajungă la cei care resimt cel mai puternic efectele crizei, fiindcă nu voi fi de acord cu o politică prin care acordăm tuturor o sumă egală, ceea ce înseamnă o sumă mică, astfel încât în realitate, la propriu vorbind, nu ajutam pe nimeni.

În al doilea rând, aş dori, dacă-mi permiteţi, să mă refer la trecut înainte să revin, în câteva momente, la viitor. Sunt sigur că vă amintiţi de perioada minunată, în urmă cu mai mult de un an, când agricultorii primeau un preţ foarte bun pentru lapte. În acelaşi timp, beneficiau de subvenţii semnificative din partea Uniunii Europene, pentru modernizarea sectorului produselor lactate. De aceea este important să planificăm viitorul bazându-ne pe această experienţă şi să tragem concluzii din greşelile noastre, fiindcă s-au făcut, cu siguranţă, greşeli. Este, de asemenea, important să ne gândim la modul în care planificăm dezvoltarea acestui sector, întrucât sunt disponibile fonduri atât ca subvenţii directe, cât şi pentru dezvoltarea zonelor rurale. În plus, avem la dispoziţie şi instrumentul cotelor de lapte.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Doamnă comisar, aş dori să vă adresez următoarea întrebare: În ce scop intenţionează Comisia să cheltuiască cele 280 de milioane de euro? Pentru continuarea restructurării sau, poate şi mai bine, aşa cum au dorit 21 de state membre, pentru injectarea de fonduri pe piaţă, pentru mecanisme de piaţă? De fapt, agricultorii doresc ca banii să fie utilizaţi pentru mecanisme de sprijin. În prezent, agricultorii nu mai pot contracta împrumuturi şi nu îşi mai pot îmbunătăţi productivitatea. Agricultorii nu pot, în acest moment, să continue procesul de modernizare pentru că nu mai au lichidităţi. Nu sunt dispuşi să achiziţioneze acum frigidere sau maşini de muls, fiindcă nu este momentul potrivit pentru alte investiţii. Cele 280 de milioane de euro reprezintă mai puţin de 2 euro pe tonă de lapte produs în Uniunea Europeană.

Propunând aşa-numitul "mecanism de gestionare a regimului de cote", Comisia Europeană doreşte în realitate să limiteze producţia. Ar trebui să analizăm dacă nu vom vedea repetându-se situaţia apărută după reforma de pe piaţa zahărului, în urma căreia avem acum probleme cu oferta acestei resurse. Consideraţi că este momentul să se restricţioneze producţia laptelui sau a cerealelor? Sunt sigur că nu este ceea ce ne dorim.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, remarc cu mulțumire, doamnă comisar, că în doar câteva săptămâni de la adoptarea, de către această Cameră, a unei rezoluții cu privire la lapte, ați prezentat măsuri care vin în întâmpinarea solicitărilor noastre. Sunt de acord cu propunerea referitoare la articolul 186, inclusiv cu limita de timp, care mi se pare rezonabilă. Sunt, de asemenea, în favoarea propunerii de acordare diferențiată a cotelor.

Trebuie să spun însă că propunerea privind răscumpărarea cotelor mă nedumerește. Chiar dumneavoastră ați spus, săptămâni și luni de-a rândul, că această criză nu este generată de sistemul de contingente și, având în vedere acest lucru, sunt de părere că această propunere de răscumpărare nu este într-un totu coerență. În final, aș dori să adaug că nu putem trage linie acum. Trebuie să continuăm să luăm măsuri, mai ales cu privire la sectorul produselor lactate din zonele problematice, din zonele montane, în care pur și simplu nu există nicio alternativă la activitatea de producție de lapte.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, doresc, la rândul meu, să transmit sincere mulțumiri pentru cele 280 de milioane de euro. Sper, în primul rând, că cei 40 000 de producători de lactate din Austria vor beneficia cât mai mult de acești bani, pentru că au nevoie cu adevărat de aceștia. Cu siguranță cunoașteți situația din regiunile montane și situația micilor exploatații agricole familiale.

Doamnă comisar, Austria s-a declarat întotdeauna împotriva eliminării treptate a cotelor. De acord, v-ați ales calea și ați urmat-o în mod consecvent. Vom încerca, desigur, să îi pregătim pe agricultorii noștri și să îi ajutăm cât mai mult posibil. Cu cea mai mare bunăvoință, nu pot înțelege propunerea dumneavoastră privind programul de răscumpărare voluntară a cotelor. Punând în practică acest program, vom ajunge la o creștere a valorii și a prețului exact la nivelul cotelor pe care le eliminați. Cum să explicăm acest lucru agricultorilor din Austria?

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei. – Domnule președinte, ascultând cu atenție discuția din această seară, din anumite discursuri s-ar putea trage concluzia că propunerea noastră reprezintă prima măsură pe care o luăm în sprijinul sectorului produselor lactate din Uniunea Europeană. Nimic mai fals. Cu siguranță că cel puțin unii dintre dumneavoastră cunosc măsurile întreprinse începând cu luna ianuarie a acestui an, când am demarat măsurile privind depozitarea publică și privată, intervenția și restituirile la export. Pe parcursul verii am luat o mulțime de măsuri, de aceea cred că ar trebui să elaborăm un raport special pentru a le arăta noilor deputați din acest Parlament ce s-a întreprins exact începând cu luna ianuarie a anului trecut.

Cu privire la punctele specifice din cele două propuneri de astăzi, sunt nevoită să repet că regimul de răscumpărare nu este o noutate. Acesta este deja la îndemâna statelor membre, care îl pot utiliza pentru a sprijini anumiți producători de lactate în vederea încetării activității. Este o ofertă, de aceea evit să îi confer caracter de obligativitate; reprezintă o posibilitate de a-i sprijini pe agricultori în vederea încetării activității. Cota răscumpărată poate fi păstrată în rezerva națională și distribuită într-o etapă ulterioară, dacă statele membre doresc acest lucru. Aceasta a fost o parte a discuției.

Cealaltă parte, care a stârnit astăzi cel mai mare interes, se referă la articolul 186. Motivul introducerii producției de lactate în domeniul de aplicare a articolului 186 este necesitatea unei reacții rapide. De aceea, nu văd niciun motiv pentru care producția de lactate să nu poată fi inclusă în articolul 186, din moment ce alte produse specifice sectorului cărnii sunt deja incluse în acesta. Și, în general, cei care se tem că i se va înmâna Comisiei un cec în alb pe care aceasta îl va folosi după bunul plac ar trebui să aibă în vedere faptul că articolul 186 este, în mod normal, prin natura sa, un mecanism foarte eficient care permite reacții foarte rapide în sprijinul persoanelor aflate în dificultate. Așa încât nu este vorba despre un cec în alb. Acest aspect se va discuta, după cum probabil știți, în comisia de gestionare.

Am ascultat ideile dumneavoastră privind limitarea competențelor la o perioadă de trei sau patru ani. Consider că o astfel de limitare descalifică producătorii de lactate – însă, desigur, am înțeles cele spuse de dumneavoastră.

De asemenea, cred că există multe idei greșite. Cele 280 de milioane de euro nu sunt destinate restructurării. Constituie doar o posibilitate de a efectua plățile foarte rapid, imediat ce vor fi îndeplinite formalitățile, după primirea acceptului din partea reuniunii Ecofin din noiembrie și după semnarea bugetului pentru 2010. Aceasta înseamnă că putem acționa imediat, ceea ce nu va fi posibil fără modificarea articolului 186. Deci nu este vorba despre restructurare. După cum am afirmat anterior, se oferă statelor membre posibilitatea de a acorda plăți din acest buget național celor care au cea mai mare nevoie de acestea.

Cum ar trebui distribuite? Am specificat foarte clar să distribuirea se va face în funcție de producție. Înțeleg că ar putea exista și alte idei, însă dacă ne lansăm într-o discuție internă despre modalitatea de distribuire,

cred că nu am reuși să o finalizăm nici până la sfârșitul anului viitor, deoarece ar exista atât de multe idei formidabile încât nu am ajunge niciodată la un numitor comun în această chestiune.

Voi răspunde la câteva dintre întrebările specifice. Aș dori să menționez că organizațiile de producători reprezintă o variantă excelentă. Sunt, de fapt, o necesitate. Am mai afirmat acest lucru în plen anterior, mai precis în cadrul discuțiilor referitoare la regimul fructelor și legumelor. Dacă agricultorii își consumă timpul și eforturile concurând unii cu alții, în loc să concureze cu puternicul sector al comerțului cu amănuntul, știu deja cine va câștiga și cine va pierde. De aceea le spun: uniți-vă forțele pentru a avea o poziție mult mai puternică în lanțul de aprovizionare cu alimente.

Sunt într-un tot de acord cu faptul că ne confruntăm cu o problemă globală, că există un miliard de oameni privați de hrană, care nu au acces la nevoile zilnice de hrană. De aceea m-a mâhnit gestul agricultorilor europeni de a împărși laptele pe câmpuri, în contextul în care omenirea se confruntă cu foametea. Nu este cea mai bună imagine pentru agricultura europeană.

Trebuie să menționez că am fost foarte impresionată de maniera în care și-au gestionat timpul de vorbire doi deputați, domnul Bové și domnul Häusling. Am remarcat cu atenție cum au procedat. Nu știu dacă este o nouă procedură a Camerei ca un vorbitor să înlocuiască un altul și să își continue discursul folosind adresarea directă. O metodă foarte inteligentă, trebuie s-o spun.

(Aplauze)

Președinte. – Acest punct a fost închis.

Votul va avea loc joi.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Doamnă comisar, după ce ne-am străduit îndelung să obținem aceste măsuri din partea Comisiei, nu suntem în situația de a respinge nicio contribuție pe care o veți aduce în această perioadă foarte dificilă pentru producătorii de lactate și familiile lor. Din păcate, măsurile Comisiei au venit cu mare întârziere. Și au venit doar datorită presiunilor intense exercitate de producătorii de lactate, de Parlamentul European și de cele 21 de state membre. Voi face următoarele remarci cu privire la măsurile pe care le-ați prezentat aici:

1: Fondul de 280 de milioane de euro este prea mic în comparație cu suma de 600 de milioane de euro considerată necesară în mod unanim de către Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, care este comisia cu expertiză tehnică și politică în această chestiune. Această declarație de politică a fost aprobată de Parlamentul European însuși. Prin urmare, nu putem considera suficientă jumătate din suma pe care, doar cu o lună în urmă, Parlamentul o considera necesară.

2: Includerea laptelui în domeniul de aplicare a articolului 186 acordă Comisiei un instrument operațional care poate fi utilizat imediat, însă aceasta nu înseamnă că Parlamentul nu va mai monitoriza acest aspect. Încă mai avem nevoie de instrumente de reglementare a pieței. Ar trebui să menținem regimul cotelor și să introducem transparență la nivelul lanțului de comercializare a laptelui. Fără aceste două instrumente, va fi imposibil să restabilim și să asigurăm stabilitatea în zonele rurale din Europa.

Béla Glattfelder (PPE), în scris. – (HU) Salut măsurile propuse de Comisia Europeană în sprijinul producătorilor de lactate din Europa. Totuși, aceste măsuri nu fac decât să reducă efectele crizei, însă nu le îndepărtează complet. Pentru a atinge acest obiectiv, deciziile privind creșterea cotelor de lapte ar trebui eliminate. Cu toate acestea, atât Comisia Europeană, cât și Mariann Fischer Boel personal refuză să admită că s-au luat decizii greșite. Sunt de acord cu solicitarea agricultorilor europeni de a se renunța la creșterea cotei.

De asemenea, mă opun abolirii complete a sistemului de contingente până în 2015. Mă alătur punctului de vedere al celei mai mari organizații de agricultori europeni COPA-COGECA, care consideră că piața produselor lactate trebuie reglementată și după 2015. Lecția importantă pe care trebuie să o învățăm din actuala criză este aceea că piața produselor lactate trebuie reglementată. Fără această măsură, prețurile vor deveni imprevizibile. Producătorii europeni de produse lactate nu mai pot suporta pierderile generate de volatilitatea pe scară largă a prețurilor.

În legătură cu actualele măsuri de urgență, aș dori să atrag atenția asupra faptului că majorarea subvențiilor minime de la 7 500 de euro la 15 000 de euro poate genera probleme pentru statele membre aflate într-o

situație bugetară mai dificilă. Temerea mea este că guvernele acestor țări, precum guvernul Ungariei, nu vor putea acorda sprijinul la valoarea maximă. Prin urmare, se poate crea un dezavantaj concurențial și mai mare pentru agricultorii din aceste țări.

Am încredere că prin votul asupra bugetului pentru 2010 care va avea loc joi, Parlamentul European va susține propunerea de amendament prezentată de mai mulți deputați, printre care mă număr și eu, prin care s-ar majora sprijinul pentru programul privind distribuirea de lapte în școli.

Marine Le Pen (NI), *în scris*. – (FR) Comisia Europeană a răspuns la demonstrațiile organizate săptămâni întregi de producătorii de lapte, în încercarea de a salva sectorul lovit de criză, prin crearea unui "fond al laptelui" în valoare de 280 de milioane de euro. Doamna Fischer Boel a cedat, în cele din urmă, presiunii, după ce a ignorat săptămâni în șir dificultățile agricultorilor aflați în prag de faliment. Totuși, această măsură financiară este derizorie și nu face decât să-i liniștească pe producători pentru o perioadă scurtă. Ea nu va rezolva problema acestui sector care este pe cale de a dispărea odată cu desființarea prevăzută a cotelor de lapte. Producătorii de lapte nu vor ajutoare sau subvenții, ci o reglementare a pieței care să le asigure condițiile necesare pentru a-și vinde laptele la prețuri care să le permită un trai demn, pe măsura eforturilor lor și care să garanteze viitorul copiilor lor. În încăpățânarea sa de a impune dogma concurenței libere și loiale, Uniunea Europeană va lăsa mii de agricultori la mila regulilor pieței, fără niciun ajutor. Este același ultraliberalism care în fiecare lună lasă fără loc de muncă zeci de lucrători din sectorul industrial. Carnagiul trebuie oprit de urgență, în acest moment.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *în scris*. – (HU) Salut acordul de principiu încheiat de miniștrii agriculturii la reuniunea consiliului de la Luxembourg, cu privire la acordarea unui ajutor specific în valoare de 280 de milioane de euro sectorului produselor lactate. La nivelul UE, aceasta înseamnă un cent în plus pe litru de lapte, ceea ce este o sumă absolut neglijabilă. După rezistența eroică opusă timp de mai multe luni, Comisia Europeană a cedat într-o mică măsură presiunii exercitate de agricultori, de cele 21 de state membre, printre care și Ungaria, precum și de Parlamentul European, care solicitaseră deja resurse suplimentare pentru acest sector în cadrul reuniunii informale de luna trecută de la Bruxelles. În ciuda măsurilor tardive venite din partea UE, guvernul ungar a acționat rapid în sprijinul producătorilor de lactate și a depus toate eforturile pentru a-i ajuta, ținând cont de resursele bugetare disponibile. Ungaria a sprijinit sectorul produselor lactate utilizând toate sumele care pot fi realocate ca parte a resurselor pentru dezvoltare rurală și a Programului European de Dezvoltare Economică. În afară de noi, numai Letonia și Malta mai au astfel de indicatori excepționali. Producătorii unguri de produse lactate vor primi direct aproximativ 3,3 milioane de euro din fondul de 280 de milioane de euro, ceea ce echivalează, în mare, cu 890 de milioane HUF. Guvernul ungar va decide liber cum va utiliza acești bani. Comisia a sugerat doar că acest ajutor special ar trebui să ajungă la producătorii cu cele mai mari nevoi, ceea ce coincide cu obiectivele Ungariei. După aprobarea bugetului pentru 2010, această sumă va fi plătită la începutul anului viitor.

16. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

17. Măsuri de punere în aplicare: consultați procesul-verbal

18. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

19. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 21.10)